

SUSAN JO H N SO N

AMANTA PENTRU O SAPTAMANA

SUSAN JO H N SO N

AMANTA PENTRU O SAPTAMANA
Traducere Beatrice Kiseleff

EDITURA ELIS București

Tehnoredactare Şi grafica computerizata: Razvan Aurel Pavel Coperta: Adriana Ionif
a

Descrierea CIP a Bibliotecii Nationale a Romaniei JOHNSON, SUSAN Amanta pentru o
saptamana / Susan Johnson; trad.: Beatrice Kiseleff. - Bucureşti: Elis, 2005 ISBN
973-7801-21-0

821.111(73)-31=135.1

ISBN 973-7801-21-0

1.
OS

Aprilie 1802

© e zece minute, bumifa nemtrerupta se transformase intr-o ploaie torentiala, iar doamna aflata alaturi de Dermott Ramsay in scainul faetonului de curse ce se le gana prea tare nu numai ca era ud& pana la piele, ci Si furioasa. Asta insemna ca va trebui sa o domoleasca la urmatorul han, practic asigurandu-i astfel victoria lui Hilton in cursa lor pana la Londra. Fir-ar ea, Olivia, sa fie! El oricum nu vrusese sa o aduca Si pe ea, dar il linguSise cu atata ardoare ispititoare, in timp ce stateau intinSi goi in patul sofului ei, absent in acea dimineafa, incat s-a t rezit ca logica lui, de reguia atat de buna, a fost invinsa de senzualitate. Din nou. Fir-ar sa fie! Miji ochii prin perdeaua de picaturi: drumul abia se distingea din cauza ploii torenfiale, dar armasarii pur-sange alergau neinfricati in ciuda drumului anevoios, Si daca faetonului nu-i va ceda vreun ax, cu ajutorul Domnului Si conducand cu dibacie ar fi caStigat cursa. —■ Ram! striga contesa infigandu-Si unghiile in lana moale a vestonului lui, cand trasura trecu peste o groapa, balansandu-se nebuneSte: — Lasa-ma sa cobor im ediat! Pentru o clipa a fost tentat sa faca intoCmai, dar, cu toate defectele lui, era totuSi un gentleman Si nu putea ceda dori nfei de a o lasa in mijlocul drumului noroios. Ridica vocea suficient cat sa poata fi auzit prin furtuna: — Am sa te dau jos la hanul „Lebada” din Chaldon. — E prea departe! DeSi in sinea lui era de acord cu ea, nu aveau alta op#une. Dandu-Si toata silinfa sa fie mult mai politicoi i-o dictau

cunoscut fiind faptul ca mana ferma a lui Hilton și obiceiul lui de a trage cu putere de h&Juri erau intotdeauna devastatoare pentru botul și inerederea cailor. Vazu caili lui Hilton ciocnindu-se unui de altul de mai multe ori, tortura lor fiind evidenta. Apoi Dermott își întrezari dintr-o data șansa: drumul se lărgea puțin în fafa, pe mai bine de o sută de iarzi. Cu îndrăzneala, își îndemna caili, forțându-i să patrundă în spațiul insuficient. În astfel de momente doar cel cu sânge rece ieșea învingător. Nici Hilton și nici Dermott nu aveau să cedeze. Armăsarii lui Dermott i-au ascultat vitejește comanda, aruncându-se înainte de parcă ar fi avut un câmp deschis în fafa lor și nu doar un drum imposibil de îngust. Când ducele și-a dat seama de intenția lui Dermott, a rămas pe poziție, deși mainile-i înmănușate s-au încordat pe hăfuri și gura i s-a îngustat într-o grimasă. – Pleacă din calea mea! În strigatul lui Dermott răsună bucuria și un triumf nebun, care domina totul în afara de fiorul victoriei. Armăsarii au răspuns cu o răbufnire de forță, noroiul s-arind de pe copitele tropăind, curajul și devotamentul lor învingând vremea rea și bestialul dezechilibru al picioarelor. Rofile faetonelor se apropiau tot mai mult pe măsura ce Dermott câștiga teren, gata să-l ajungă din urmă pe duce, doar la un pas de dezastru, posibilitatea de a aluneca în șanț fiind din ce în ce mai probabilitatea. Era momentul în care un om prudent ar fi cugetat dacă merita să-și riște viața într-o astfel de cursă. Trecură o secundă, două, apoi trei, caili de curse erau gata lângă gât, roțile faetonului alunecând ușor pe pământul moale al drumului, vizitiții – atât de aproape încât s-ar fi putut atinge cu biciul. Vehiculele trecură peste creasta unui deal și deodată se ivi primejdioasa, infamă curbă Danner. Moartea îi aștepta câțiva metri mai în fafa. Hilton smucii de hăfuri. Dermott zămbi și făcându-i naintea lui, depășindu-l.

SUSAN JOHNSON

• O ora mai tarziu contele se lasa sa cada, iabarfandu-se, langa una dintre mesele de joc din opulentul bordel al doamnei Molly Crocker, spunand: - Hilton tocmai a pierdut zece mii, la cursa din Crawley. Si primi felicitarile prietenilor. Era ud pana la piele, pSrul lui negru cSsand in ?uvife umede; in bucle ravaSite de vant, pe gulerul flasc al c9maSii, trupul lui putem ic evidenfiindu-i-se de sub hainele ce atamau ude, zambetu-i larg fiind dovada buneii dispozifii. - Deri Hilton ifi.dat oreaza zece mii, spuse taraganat un tanar. - Imi datoreaza, intr-adevar! (Ranjetul lui Dermott era de-a dreptul molipsitor.) A cedat! Alt barbat ridica ochii din carfi: - Oricum, nu a avut niciodata curajul tau. - Cotitura Danner l-a obligat, adauga Dermott, ridicand din umeri. -- Puteai sa mori! striga una dintre incantatoare le doamne aflate in apropierea m e s e i- contele era un mare favorit al bordelulu i lui Molly, Si acea porfiune de drum era vestita pentru primejdiile ce pandeau acolo. - Ei, acum! De ce aS risca sa fiu omorat cand te am pe tine la care sa ma intorc, draga Kate? ii raspunse Dermott cu un zambet. Prinzand privirea unui chelner, Dermott facu un gest cu mana, semnalandu-i sa-i aduca o bautura. - Hilton va dori o revanSa. Tuturor le era cunoscuta rivalitatea dintre cei doi barbafi. - Atata timp p cat plateSte, sunt dispus! - Nu prea-i place sa plateasca! - Cu atat mai rau! (Dermott avea obiceiul sa seduca doamnele pe care le mdragea Hilton, dar aversiunea lor uhul fafa de altul incepuse cu mult timp in urma, de la Eton1.) Tatal lui i-a lasat destui bani!

' Eton = Universitate fondata in 1440 de catre Regele Henry VI. Aici locuiau 70 de discipoli ai regelui, care erau educafi gratuit, alaturi de cafiva elevi externi ce locuiau in oraSul Eton Si iSi plateau Scolarizarea. (n.tr.)

Kate se muta alaturi de Dermott. – Probabil ca ai dori sa faci o baie... (Vocea ei se ingroşase şi, aplecandu-se spre el, ii saruta in trecere obrazul.) Ridicandu-şi alene braful, Dermott ii lua capul in palme, şi intorcandu-şi fafa o saruta, la randul lui. – Mai lasa-mi doar o jum atate de ora sa beau din finul coniac al lui Molly, murmura o clipa mai tarziu, cu gura lipita de buzele ei. – Te aştept, toarse ea, aluncand din imbrafişarea lui, şi se indeparta in tulburatoarea rochie de muselina de culoarea cireşii ce-i scotea perfect in evidenta pielea palida şi parul negru. – Ganduri placute, murmura Dermott ridicand paharul spre ea. N-am sa intarzii mult. – Nici macar nu mai are ochi pe altcineva, se planse un tanar nobil, dupa plecarea lui Kate. Al naibii egoist ce eşti, Bathurst, sa o pastrezi numai pentru tine!... Dermott ridica palmele in semn de tagada: – Absolva-ma de pedeapsa, Kilgore. Pe mine nu ma intereseaza exclusivitatea. – Ar trebui sa-i spui şi ei asta! mormai tanarul dormi. – Cred ca sentimentele mele in aceasta privinta sunt clare. – Ei, acum şi tu, Kilgore, interveni in discutie imul dintre barbafi, nu este persoana in lumea mondena care sa nu ştie ca Dermott nu doreşte o relafie permanenta. Cat despre Kate, e libera sa-şi aleaga favorifii. Şi-acum ca am o mana a dracului de buna aici, opreşte-te din bombanit şi mai da-ne o carte-doua. Joci şi tu, Bathurst, sau nu? – Joc, bine infeles, surase rautacios Dermott, cel pufin inca o jum atate de ora • Mica incapere luminata de lumanari era plina de rudele celui care murise recent, la etaj. Stateau aşezafi pe pufinele scaune disponibile, iar cei care nu avusesera norocul sa soseasca mai repede erau obligafi sa stea in picioare. Ca mulfi alfi pradatori cu clonf ascufit şi harpii, privirea lor vultureasca

era afintita asupra barbatului așezat in spatele biroului masiv, și care acum citea lent dintr-un document. Doar o singura persoana, din cele opt prezente dădea semne de amaraciune. Isabella Leslie stătea in picioare, intr-un coif, suspinând ușor și finand o batista la ochi. Bunicul ei fusese central lumii ei, tot ceea ce avea mai de pref pe lumea, cel mai bun și indulgent prieten și parinte. Acum el plecase, iar ea rămăsese singura. Boala lui a fost lungă și grea. Ea crezuse ca in tot acest rastimp reușise sa se impace cu gandul vieții fara el. Dar imensitatea tristeții sale amenința să o copleșească. Abia auzea cuvintele avocatului care citea testamentul bunicului ei. Pana cand o liniște dezolanta și persistenta îi lovi simfurile, și ridicându-și privirile vazu toate perechile de ochi din incapere indreptate spre ea. – Bunicul tau te-a lasat unic moștenitor, draga mea, îi spuse liniștit batranul domn Lampert. – De parca n-ar ști! se repezi matușa ei. Ar fi putut avea decența sa ne lase și noua cate ceva batranul acela facnit! – Dorințele domnului Leslie au fost foarte clare, replies avocatul, iar intenția sa este evidenta. A vorbit cu mine abia ieri, amintindu-mi de datoria pe care o am față de Isabella. – Pentru o suma frumoșica, nu mă indoiesc ca vei avea in vedere interesele ei, mormai unchiul ei. – Onorariul meu a fost platit cu mult timp in urma de catre domnul Leslie. Isabella nu-mi datoreaza nimic. – Atunci nu mai avem nevoie de prezența ta, Lampert, concluziona scurt verișoral mai in varsta al Isabellei, trupul lui voluminos tremurand de manie: – Ieși afara! – Harold! exclama Isabella, șocata de lipsa de politețe. – Ieși afara, Lampert, sau te arunc eu afara! racni vâtrul ei ignorandu-i protestul, pașind spre domnul plapand și mai in varsta, cu intenții de rau augur. Acesta se uita zapadit spre Isabella, apoi se ridica impleticit de pe scaun și, retragandu-se spre ușa, fiind in dezavantaj numeric și amenințat fizic, balbai:

- Iarta-ma, domnişoani Leslie. Apoi ieşi in graba din incapere. - Mizerabilul! murmura unehiul ei, in timp ce se indrepta spre birou. Prinzand paginile testamentului in mainile lui butucnoase, le mototol într-o minge de hartie, apoi le arunca in flacarile din Şemineu: - Am terminat şi cu testamentul unchiului George! Intorcandu-se spre nevasta-sa, ii intinse mana: - Da-mi certificatul de casatorie! in timp ce ea ieşi deschidea geanta, el facu semn din cap in direcfia preotului care il impartăşise pe George Leslie: - Scurteaza ceremonia cat pofi, te rog. Am pierdut suficient timp facand anticamera in casa asta, aşteptand sa moara moşneagul ala traznit. Harold, vino incoace. Inima Isabellei incepu sa bata nebuneşte in timp ce asculta cum unehiul ei dadea ordine, iar privirea vicleana pe care o aruncau asupra ei rudele nu facea decat sa-i intareasca temerile. Ştia ce simfeau pentru ea şi, chiar daca nu se aşteptase sa o felicite pentru moştenirea ei, nu ii considerase periculoşi. - Scuzafi-ma, spuse ea incet, vrand sa iasa din situafia de rau augur, a fost o sapta mana obositoare. Se indrepta spre uşa. - Stai unde eşti, rosti in şoapta unchiu-sau cu o voce plina de venin şi dispref. inca n-am terminat cu tine! - Nu pofi sa-mi dai ordine. Facea mari eforturi sa nu-i tremure glasul. Trezindu-se deodata in mijlocul vramăşilor, inima ii batea furioasa. - Aici cam greşeşti, draga mea. Sim# cum ameninfa rea din vocea lui se infaşoara in jurul ei ca nişte degete de gheafa, licarirea rautacioasa din ochii lui oglindindu-se şi in a celorlalfi care o priveau. - Unchiule Herbert, ia seama, aceasta e casa mea acum. Sunt majora, şi dupa cum ştii şi dumneata, nu ai nici un fel de drept asupra viefii mele.

SUSAN JOHNSON

– De îndată ce te vei căsători cu Harold, va avea el control asupra vieții tale. După cum a doborât Domnul, când a făcut femeia inferioară bărbatului. – Cătorita! se făcuse ea cenușie pentru o clipă, ca apoi obrajii să i se îmbujoreze violent în roșu aprins. Cred că ești nebun! Varul meu Harold nu mi se potrivește deloc! Vocea ei se intensifică pe măsura ce îl privea pe bărbatul corpulent, îmbrăcat exagerat de elegant, căruia îi plăcea să se considere un dandy. Și dacă ar fi să optez să mă căsătoresc, fiul dumitale sigur nu ar fi printre candidații. – Spune că Harold al nostru nu e destul de bun pentru ea! Ierbert, cum îndrăznește, oând toată lumea o strigă pe mama ei – ei, dar nu poate fi pomenit, bineînțeles într-o companie decentă. Acum ascultă la mine, domnișoara cu pretenții! striga Abigail Leslie, dând din degetul ei subțire către Isabella: ar trebui să fii onorată că Harold este de acord să te ia de nevastă. Ar putea avea multe alte domnișoare de origine onorabilă. – Atunci să le ia pe ele în căsătorie! Isabella se zburlea întotdeauna când auzea aluzii făcute la adresa trecutului neconvențional al mamei sale, de parcă navigarea unui vas în jurul lumii ar face să-i scadă cuiva blazonul. Mama ei avea sânge mai albastru decât oricare dintre acești bancheri burghezi. – Domnule Leslie, și tu, ai spus că tanara domnișoară este de acord cu o căsătorie făcută în pripă, se ridică brusc de pe scaun preotul, cu o expresie de consternare pe fața. Profitând de întrerupere, Isabella privi repede în jur cautând o ieșire prin care să scape dacă uneori ei vroia într-adevăr să o forțeze în această căsătorie absurdă. Ușa către hoi era blocată de mai multe persoane placide; corpulentul Harold se detașa dintre ele. Dar geamurile care dădeau spre stradă se deschideau spre un balcon mic, situat doar cu puțin deasupra trotuarului. Verișoarele ei Amelia și Caroline, care stăteau lângă ferestre, nu pareau a fi obstacole de netrecut. Capabile

doar sa fipe și s& chirSie, nici una dintre ele nu va ridica un deget sa o opreasc
a, și stand cu corpurile lor rotunde in echilibru instabil pe micile pem e renasce
ntiste ale bunicului, le-ar fi putut rSstuma uSor. – Taci din gura, Dudley, il impin
se Herbert Leslie pe preot inapoi in scaun. Crufa-fi discursurile pentru ceremon
ie. Apoi pocni din degete: – Harold, ia-fi mireasa și adu-o incoace! Rasucindu-se, i
ndrepta un deget spre Isabella: – și daca Stii ce-i bine pentru tine, ai sa faci cum f
i se spune! – Doar nu crezi ca am sa fiu de acord sa m a maritafi cu Harold! repli
ca, infierbantata. * – Am sa-fi pun calu\$ și am sa te leg, daca este necesar! – O astfel
de casatorie nu va fi confirmata de nici un tribunal! – Avem destui martori care
sa spuna ca ai fost de acord, spuse, cu voce matasoasa, unehiul ei. și noi tofi vo
m avea grija sa fii cununata și pusa in pat in aceasta noapte. El iși privi rudele c
u ochi infricoșatori, ca și cum ar fi vrut sa le aminteasca de datoria lor: – Vei fi c
asatorita cu acte, fara drept de ape, continua el zambind catre ea cu o satisfa
cfie nedisimulata, iar banii vor fi pastrafi in familie, așa cum de altfel și trebui
e sa fie. Toate lacrimile și durerea sufleteasca pe care le simfise doar cu cateva
minute in urma au fost complet alungate de o manie atat de nestapanita, incat iși
jura in gand ca ii va vedea pe tofi in iad, inainte sa se marite cu grasul Haro
ld. Alerga inca inainte ca unehiul ei sa termine de vorbit, și domnișoarele Amelia și
Caroline, impinse puternic, o secunda mai tarziu erau aruncate la pamant. Alergan
d printre pemele renascentiste rostogolite și brafele și picioarele ce se zbateau in
aer, smuci la o parte draperiile, deschise ferestrele și sari prin ele in balcon.
Ploaia rece o lovi din plin, dar nu avea timp sa inregistreze umezeala și frigul.
Incalecand cu un picior peste balustrada

din fier dur, se arunca peste ea lasandu-se sa cada pe trotuar intr-o balta de noroi. Rochia ei de matase era uda și poalele i se incurcau intre picioare in timp ce fugea pe strada, fara bani și uitata de prieteni. Strigatele și chemarile ce se auzeau din urma ei n-au facut decat sa o determine sa alerge și mai repede, și cand a ajuns la colful strazii, coti la dreapta sperand sa gaseasca un refugiu umbros printre stejarii inalti din St. James's Square. Cateva clipe mai tarziu, rasufland agitat, se propti de scoarfa uda, incercand sa traga in pamanii aerul de care avea atata nevoie. Privirea ii era fixata spre coif. Daca ei o luau spre stanga, era salvata. Harold ajunsese primul sub lumina felinarului de pe strada, in interes ecfie, urmat la scurt timp de corpolentele rude: tata, unchi și doi veri. Parea ca nu puteau sa cada de acord in privinta drumului pe care sa apuce in continuare, ecoul vocilor lor venind din josul strazii, indecizia desprinzandu-se din frământarea formelor lor. Apoi paru ca Harold indica direct spre ea, deși nu avea cum sa o vada prin intunericul de nepatruns care o inconjura. Cu toate astea, panica o cuprinse, și intorcandu-se fugi in jos, pe strada King, fara a mai aștepta confirmarea rutei pe care o vor alege. Neavand cum sa evite lumina ce se proiecta drept pe ea la colful urmator, rochia ei galbena ca sofranul straluci in noapte ca un flăcar. Imediat, strigate și urlete se ridicara in urma ei, și-și dadu seama ca fusese vazuta. La jumătatea strazii urmatoare, o coti iarași, apoi iarași pe alta strada, sperand sa scape de urmaritori pe aleile inguste, și cand vazu torfa care lumina porticul unei intrari, alerga pe pavajul de piatra uda și incepu sa bata cu amandoi pumnii in poarta albastra. Poarta se deschise brusc in fafa ei, și dadu buzna intr-un foaiier elegant, iluminat de candelabre venefiene de proporții

atat de mari, incat se intreba daca nu a ajuns cumva intr-un palat din basme. O privire rapida asupra imprejurimilor o facu sa ia nota de marmura a M strSlucitoare și de decorafiunile elaborate poleite cu aur, de zugraveala eleganta și covoarele somptuoase plușate... și de un majordom atat de masiv și inalt ca trebui sa-și dea capul pe spate ca sa-i vada fafa. – Va pot ajuta cu ceva? Calmul lui parea sa coboare și asupra ei, și aproape sim# cum i se diminueaza frica. – Scuza#-ma ca am dat buzna. .. dar... cineva m a urmarea. Inima ii batea cu putere, iar cuvintele ii erau intrerupte de pauze dese. Inspirand adanc aer in piept, incerca sa se calmeze, sperand să nu fie considerata o femeie nebuna și sa fie aruncata afara in strada: – Dac a aș putea sa vad ... pe stapanul sau stapana dumitale, aș putea explica... – Bineinfeles. Va rog, permite)i-mi sa va conduc in salona\$. (Cu un gest al mainii ii indica o u\$& cu un finisaj deosebit.) Am sa trimit sa va aduca niște prosoape, continua el cu politefe, ca și cum o femeie uda leoarca, urmarita in toiul nopții, nu era ceva ieșit din comun. (Deschizand ușa, o conduse intr-o incapere scaidata in lumina și decorata cu panouri pictate cu pasari colorate și frunzi\$ și inchise u\$or u\$ă in urm a ei.) Prosoapele au ap\$rut repede in brafele unei servitoare și, pana cand se intoarse majordomul, Isabella era aproape uscata. ■ Parul deschis la culoare ce ii cadea pe umeri in carlion# uzi, și rochia, al carei tivuri murdare fusese curajate suficient de bine, reu\$eau sa o faca prezentabiia. • Partida de carfi a lui Dermott a finit ceva mai mult de jumătate de ora deoarece era intr-o pasa ca\$tigatoare și nici macar minunatul \$arm al doamnei Kate nu putea concura cu valul de noroc pe care il avea. Dar un servitor a venit sa il solicite dupa ce jum atatea de ora s-a facut o ora și, strangand

SUSAN JOHNSON

c&rfile pe care le #nea in mana, s-a ridicat de la masa facand o plecaciune: - Pe maine, domnilor. Presupun ca va voi revedea pe majoritatea dintre voi aici dupa ce va ve# trezi din mahmureaia. - N u to# suntem la fel de insensibili la bautura ca dumneata! Dermott le oferi un zambet impenetrabil: - India te face sa fii a#a... daca nu te omoara de la inceput... - Sau daca nu te face nabab. - Printre altele. Vo rbise atat de incet incat majoritatea celor de la masa nu-l auzisera, dar tonul lui i-a oprit pe cei de fafa sa ceara explica#i. Si, oricum, deja se indrepta spre u#a, inalt si impozant chiar si a#a nearanjat cum era. Parasind sala de joc, intra in foaier chiar in clipa in care Isabella pa#ea pe u#a salonului. Mercer ii arunca o privire placida si, f#ra comentarii, o conduse pe tanara femeie pe scarile ce duceau spre etajul intai. incremenit locului, Dermott o privi in timp ce urea scarile, admirandu-i frumusefea arareori intalnita. Avand parul blond, obrazii imbujora#i si ochi de culoarea gen#anei, pareea intruchiparea unei zane a campiilor, mai ales datorita pletelor lungi umede si a ve#mintelor inca ude ce fluturau in juru-i in timp ce pa#ea. Se mi#ca de parca ar fi fost u#oara ca un fulg, trupul zvelt p#rand ca plute#te, cum suia pe scari fara nici un efort, cu picioarele inc#lfate in conduri viole#. Mireasma de parfum ce plutea in urma ei ii evoca revarsari de trandafiri si nop# de vara. II striga pe Mercer pe nume, pe cand ajungeau in capul scarilor, dar majordomul nu-i raspunse. Iar apoi au disp#rut.

2. os

Itsa b e lla fu condusa intr-o camera de zi placut luminata de doua aplice, Si sesiza imediat prezenta unei doamne de varsta mijlocie. - Intra, te rog. Eu sunt doamna Crocker. Molly Crocker privi cu un ochi versat spre tanara femeie care statea in pragul usii: rochia murdara dar scumpa, frumosul ametist Si bijuteriile cu perle, frumusefea chipului Si trupului, Si se intreba ce motive puteau face ca o tanara doamna atat de stilata sa fie urmarita in mijlocul nopii. - Va rog sa imi acceptati scuzele... pentru intrarea mea atat de precipitata, murmura Isabella in timp ce inainta. Dar am vazut lumina afara... - Nu e nevoie sa te scuzi, draga. Mercer mi-a spus ca te ameninfa o primejdie. Vino, ia loc langa foe Si fine-mi companie la o ceașca de ceai. Pari infrigurata tare... - Va mulfumesc pentru amabilitate. Așezându-se vizavi de matroana bine imbracata a casei, Isabella își intinse mainile spre Șemineu Si savura momentul in caldura binevenita. Dar brusc amintindu-și bunele maniere, se intoarse cu fafa de la foe: - Scuzati-ma, ma numesc Isabella Leslie. Molly o privi in timp ce tuma ceai in ceașca: - incantata de cunoștinfa, draga mea. Ai vrea o patura ca sa nu-fi mai fie frig? - Nu, mulfumesc. in curand ma voi incaizi de la aceasta flacara stralucitoare. - Zahar? Lapte? Lamaie? - Lapte Si zahar, mulfumesc, ofta ușor Isabella. Ce mulfumita s-xmt ca am gasit un paradis sigur!... - Trebuie sa-mi spui cu Ce te pot ajuta.

SUSAN JOHNSON

Molly ii oferi ceașca de ceai și împinse peste masa incrustată, mai aproape de musafira ei, o tavă cu prajituri pentru ceai. – Mi-e teama că nu știu ce să fac. Totul s-a întâmplat atât de repede!... (Isabella luă o gură mare de ceai ca și cum ar fi avut nevoie de un întăritor înainte de a continua.) Știfi, bunicul meu a murit în urma cu câteva ore – explică ea – și, fără nici un avertisment, rudele mele au încercat să mă forțeze să mă căsătoresc cu varul meu. – îmi pare atât de rău! Cât de groaznic trebuie să-mi fi fost! Alungând tristețea care o copleșise din nou la amintirea bunicului ei, Isabella își șterse lacrimile ce-i răsărisera în ochi: – Mulfumesc. (Vocea ei era nesigură.) Deși era bolnav de ceva timp, faptul că l-am pierdut în cele urmă... – E devastator, sunt sigură, murmură Molly. Isabella dadu din cap și clipi ca să scape de lacrimi: – și apoi, rudele mele să-mi ignore cu atata cruzime măcar... suspina. Puteți să vă imaginați pe cineva atât de nesimțitor? – Probabil că la mijloc sunt foarte mulți bani. Sprâncenele Isabellei se arcuira: – De unde ați știut? – Am văzut multe la viața mea, draguța. Moștenirile sunt prăzi bune pentru cei fără scrupule. O scapare de indignare lumina ochii Isabellei: – Nu am de gând să ajung prada nimănui! Am refuzat să mă căsătoresc cu varul meu! (Degetele își încleștă pe farfurioara pentru ceai.) Când unehiul meu mă amenințase că mă lăsa să-mi pună caiuș că să nu pot scăpa de ceremonie, am fugit. (Făcu o grimasă.) Și am fost într-adevăr haituită, nu-i așa? – Din fericire, ai trecut pe strada noastră. – Lumina casei dumneavoastră era ca un far în noapte. – Iar Mercer nu mi-a adus la cunoștință apariția nici unui alt vizitator nepoftit, așa că probabil rudele mi-au pierdut urma. – Slava Domnului!

In timp ce- Molly admira spiritul neimblanzit al tinerei domniSoare, era conştienta ca doar curajul nu-i va asigura in d ep endent: – Ai pe cineva pe care ai dori s –l chemam, sau un prieten la care ai vrea sa mergi in seara asta? Alta ruda, eventual, care ar dori sa-fi ofere un loc de refugiu? Trasura mea ifi sta la dispoz ifie. Fafa Isabellei se intrista şi nega din cap: – Bunicul şi cu mine duceam o viafa liniştita. Şi pufinele mele rude au intrat toate in conspirafia indreptata impotriva mea. – Dar un avocat legal, din afara familiei? – Mi-e teama ca domnul Lampert, avocatul bunicului, este incapabil sa m a ajute. A fost profund intimidat cand unehiul meu l-a ameninfat. (Ea işi aşeza ceaşca pe masa şi, nervoasa, işi framanta degetele.) Ma indoiesc ca işi permite sa m a protejeze. – Dar ali avocat, cu mai multa prestanfa, ar putea sa le puna la respect pe rudele dumitale. – Nu sunt sigura ca unehiul Herbert s-ar supune, indiferent de avertismentul primit. Cand m-a ameninfat ca m a leaga ca sa poata fi consumata casatoria fara consimfamantul meu, mi-am dat seama cat de lipsita de mila era intenfia lui. Deci, chiar daca din punct de vedere teoretic un avocat m-ar putea apara legal, practic ar trebui sa sa se transforme intr-un bodyguard ca sa m a poata proteja. – Poate ca tocmai de asta ai nevoie: un bodyguard! Nasul delicat al Isabellei se stramba intr-o grimasa: – Cat de in suportabila ar deveni viafa daca s-ar ajunge pana acolo! Nu mi-ar placea sa fiu supravegheata permanent. – Dar, probabil, mai bine decat casatoria cu... – Grasul Harold... (Zambetul ei fugar era diabolic.) Scuzafi-ma, va rog, dar este de-a dreptul inspaimantator de gras şi se mai şi crede un dandy. Nu m-aş putea inchipui casatorita cu el nici daca ar fi atragator – ceea ce nu e deloc cazul. Ofta din nou:

SUSAN JOHNSON

– Mi-ar placea ca bunicul s3 fie incS in viafa. S3 am banii lui se dovedeŞte a fi in grozitor. – Ai putea sa-i dai rudelor tale. – Sunt odioŞi. Mai degraba aŞ imparfi banii pe strSzi decat s3 le dau lor. In plus, acfiunile de caritate ale bunicului trebuie continuate, mai ales azilul pentru marinarii ieŞifi la pensie, care are nevoie de un volum de muncS. imens ca s3 fie terminat, Şi cum sa o faci cu domnul Gand y Şi doamna Thomas certandu-se in fiecare zi din cauza celor mai mici detalii administrative?!... Scuzafi-mii... – iŞi acoperi ea gura ca un copil care a fost prins f lecarind prea multe – ca Şi Cum detaliile viefii mele v-ar interesa!... Molly se uita lung la tanara Şi fermecatoarea femeie care aparuse in pragul uŞii ei intr-o maniera mai pufin pragmatics decat ar fi trebuit ca sa fie considerata un miracol. – S-ar putea sa am o solufie la problema ta. VeŞnica femeie de afaceri, recunoscand in situafia de fafa una din care ar fi putut trage foloase!... Isabella se apleca imediat in faffi, cu o expresie luminoasS: – Intr-adevSr? Eu sunt incapabila sa gasesc vreo solufie care sa m a faca sS ies din situafia dezastruoasa. Daca m-aŞ intoarce acasa, unehiul meu m-ar forfa sa consimt la odioasa c&satorie. Chiar daca imi gasesc alt loc in care sa loeuiese, cu siguranfa m-ar gasi. Sunt convinsa ca tribunalele nu m a pot proteja minut cu minut, iar unehiul Herbert vrea banii bunicului atat de mult, incat probabil ca nu ma va lasa in pace. – Ce ifi voi propune eu s-ar putea sa-i taie interesul sa mai devii partenera de viafa pentru... – gura lui Molly se curba uŞor – grasul Harold. – Fiul lui. Molly dadu din cap: . – Banuia m. (Privirea ei se aspri brusc.) N u vreau sa te alarmez, dar nu-i aŞa ca rudele d umitale te-ar moŞteni daca ai muri?

– Nu. Testamentul bunicului e foarte clar. Daca mor fara eopii, averea lui va fi foloșita la ac#unile de caritate. – Deci este obligatoriu sa te mari# cu varul dumitale ca ei sa poata beneficia de avere! – Fapt ce nu se concretiza niciodata, declarara ferm Isabella. – Infeleg. (Privirea lui Molly cerceta fugara camera.) Ai idee unde te afli? Isabella i#i roti privirile in jurul s#u, luand seama la tot ce se afla in camera decorata dupa ultim a moda, opulenfa mobilierului, neglijeul elegant-al matroanei: – intr-o casa de pe strada St. James. Mai mult de atat mi-e teama ca nu #tiu. – Acesta este cel mai stilat bordel al Londrei! #i eu sunt stapana lui! O brajii Isabellei se ro#sir# brusc. Chiar #i la lumina slaba a lumanarilor ro#seafa ei era inconfundabila: – Oh, Doamne!... Vocea ei era o #oapta slaba, ochii i se dilataser a, #ocul intunecandu-i mintea. – E#ti in perfecta sigur anfa. ii trebui cateva clipe ca sa poata raspunde, iar vocea ii era inca o #oapta: – Chiar? – Bineinfeles! #i e#ti libera sa pleci, daca asta-# dore#ti. Se lasa o lini#te adanc#S. Isabella nu prea avea de ales, unde sa se duca? – Sau daca ai nevoie de ajutor, spuse Molly cu glasul ei cumpatat, ai putea sa-mi iei in considerare oferta. Nu e decat o simpla sugestie, fara nici un fel de constrangere inten#onata sau sugerata. In d ependent ta nu va fi compromisa. Se lasa din nou lini#tea, in timp ce Isabella i#i d#dea seama cat de adevarata era expresia din batrani „a cadea din lac in puf”. Mu#candu-#i buza de jos, incerca sa scoata la iveala alte op#uni pentru a scapa de ameninfarea pe care o reprezenta rudele ei.

SUSAN JOHNSON

Dar nici o alta solutie comoda de salvare nu-i venea in minte, nici un bun samaritan nu astepta in viafa ei momentul cand va fi nevoie de el, ca sa o salveze. Era absolut singura. Imensitatea singuratajii ei ii stranse stomacul intr-un nod. Dar dorinta putea ica de supravieuire care o ajutase, inca de cand era mica, din ziua in care isi pierduse ambii parinti, o Iscu sa-si ridice barbia si sa se uite in ochii lui Molly: - Spune-mi propunerea. Ascult. - Rudele dumitale trebuie sa te marite cu unul dintre ei ca sa se asigure ca banii ajung in buzunarele lor. - Cam asta pare a fi planul lor, completa Isabella cu voce scazuta. - Fara dumneata, banii ajung in alta parte. - Așa stipuleaza testamentul bunicului. Deși ei ar putea sa-l matrașeasca. - Testamentele sunt acte inregistrate la tribunal. Le va fi foarte greu sa-l conteste sau sa demonstreze ca bunicul tau nu era in deplinatatea facultatilor sale mintale. Ei bine, daca ai fi ruinata sau compromisa, ar mai dori ei sa devii mireasa lor? - Nu e foarte sigur ca pentru ei conteaza integritatea mea, atunci cand pot pune mana pe banii bunicului. - Daca ai fi reputata dumitale ar fi ruinata in mod public, !ji-ar schimba planurile? Isabella zambea, in ciuda temerii pe care o mai resimfea, incepand sa infeelegea unde batea propunerea doamnei Crocker. leșirea ei din situatia neplacuta incepea sa se contureze: - Ar trebui facuta publica dizgrafia mea. Nu sunt sigura ca doar compromiterea mea, ca persoana, ar fi suficienta. - SS spunem ca nu ai fi compromisa doar moral, ci ai fi și grvida? Aș putea avea grija ca o astfel de barfa picanta sa ajunga in editoriale. Ai deveni atunci persona non grata? - Grvida?! murmura zapacita Isabella. N-aș putea face asta! - Doar teoretic, draga mea. Nu trebuie sa-fi faci griji.

Cu inima batand puternic, deoarece ghicea raspunsul pe care il va primi, intreba:
- Ce va trebui sa fac, concret? - in schimbul protecfiei oferite de casa m ea Si a ru
inarii reputajiei dumitale suficient de mult incat rudele sa nu mai fie interesa
te de casatorie, ifi voi cere sa accepfi ca pentru o perioada limitata de timp s
a joci rolul limitat de curtezana. „Curtezana!“ ii rasunau cuvintele in cap. „Curtezan
a, bunule D u m n e z e u ! . s e gandea deSi nu era inca sigura ce ar fi trebuit
sa creada despre propunere. Dar curtezana?! Era imposibil! Pentru o mie de motiv
e, majoritatea legate de bunul ei simf Si de rajiune, cat Si de memoria bunicului ei
. - Nu, n-a\$ putea. Chiar n-a\$ putea. - Ar im plica un rol foarte limitat, draga mea. Si d
aca dore\$ti, rudele dumitale vor fi anunate rapid ce deznodamant a avut povestea
dumitale, punandu-li-se in vedere ca ea va fi facuta publica doar daca te vor am
eninja in continuare. Toata povestea va fi tratata cu multa delicatefe. in afara
de un cerc restrans de persoane nu va afla nimeni - Si in ace\$tia am incredere deplin
a ca vor pastra tacerea. - Nu am putea, adica vreau sa zic, nu am putea doar sa pr
etindem ... - Fiind implicata atata avere, se prea poate ca unehiul dumitale sa ce
ara sa se faca do vada dezonorarii dumitale. Isabella inghefa brusc: - Doar nu vre
i sa insinuezi c a ... - Ai auzit despre scandalul Westmore, din sezonul trecut, c
Snd logodnicul domni\$oarei Jane a insistat sa se faca un examen medical inainte de
casatorie? in cazul ei ii punea la indoiaia virginitatea. Unehiul dumitale va p
une la indoiaia marturisirea ca e\$ti injosita, Si duc&nd in mod cert cazul in fafa i
nstanfei, va cere sa fii examinata. Brusc imaginea unei duzini de judecatori in
robe negre privind de sus spre ea cu lascivitate nedisimulata, alaturi de

SUSAN JOHNSON

corpulentul Harold, nud într-un mod hidos, așteptând-o în patul nunții, o făcu să simtă gustul fierii în gura. Dându-și toată silinfa să nu vomite, înghiți în sec și inspiră adânc: – Având în vedere alternativa, propunerea începe să pară că merită atenție. Știu acum că rudele mele sunt absolut nemiloase. Aș fi fost casatorită în noaptea asta împotriva dorinței mele și a protestelor preotului, dacă nu aș fi fugit. Mai inspiră o dată adânc. Expiră și, privind-o drept în ochi pe doamna Crocker, puși se întrebarea incriminatoare: – Ce va trebui să faci ca planul dumitale să fie executat? Și te rog să fii sinceră. – Va trebui să te culci cu unul din clienții mei. – Să mă culc cu el? – Să faci dragoste cu unul din clienți. – Și ce vei câștiga dumneata din asta? Cunoștea, bineînțeles, răspunsul; dar dorea să vadă cât de sinceră era gânda ei. – Bani, este lesne de ghicit. Preful unei virgine este foarte mare. – Ce te faci să crezi că sunt virgină? Molly ar fi putut să se comporte fără menajamente și să-i spună adevărul: că inocența îi strălucea practic ca un nimb deasupra capului. Dar diplomata în negocierile delicate pe care le purta, zise în schimb: – Să presupunem doar că ești. Și oricare ar fi prețul pe care îl vei plăti pentru experiențele dumitale, va fi considerabil mai mic decât a fi maritata cu varul dumitale pentru tot restul vieții. Legătura de dragoste pe care o sugerez va fi de scurtă durată – Cât de scurtă? Se simțea că și cum ar fi negociat viitorul întregului Univers, sau cel puțin al universului ei. – Am putea discuta asta cu clientul. Vocă ea Isabellei se mai învioră: – O noapte, săptămâna, sau două săptămâni? Spune-mi care este angajamentul obișnuit?

- Nu mai mult de două săptămâni. Probabil doar o zi, sau cam așa ceva. - O zi, sau cam așa ceva... Preful libertății ei pareă dintr-o dată rezonabil. Nu prea o interesă să-și protejeze virginitatea dacă astfel putea dejuca planurile rudelor. Nu ca pe ei i-ar fi interesat dacă era sau nu virgină dacă ar fi putut ajunge la avere. Să pretindă însă că era gravidă, așa cum sugerase doamna Crocker, era ingenios. Dacă era compromisă, gravidă de ochii lumii și demascată public, sau doar amenințată cu posibilitatea asta, ei vor fi forțati să renunțe la orice gânduri de a o mai căsători cu Harold, pozitia lor în societate fiind deja nesigură datorită disprețului cu care era privit negoful pe care îl practicau. Un scandal izbucnit în jurul sejurului ei în casa lui madam Crocker va fi de nepotolit. Mai ales fiindcă seama că Amelia și Carolina își cautau soții. - Opfiunile mele sunt destul de limitate, nu-i așa? Mollly dadu din cap a încuviințare. Ridicând tava cu prajituri, o întinse Isabellei: - Dacă vei fi de acord, în decembrie te dădum în tur și va fi garantată. - Aceea este ciocolata? întrebă Isabella arătând spre o bucafică în formă de diamant, cu glazura roz. - Ciocolata cu umplutura de capsuni. Zambă și ridică prajitura: , - Totul este atât de bizar, doamna Crocker... - Dar profitabil pentru amândouă. Isabella mușcă din prajitura și închise ochii ca să savureze gustul delicios. Când îi deschise iar, o clipă mai târziu, vorbi cu gura plină de ciocolată și crema de capsuni: ^ - Aș scapa de ei odată pentru totdeauna, nu-i așa? - Chiar aș paria o sumă substăntială pe asta. - Un gând plăcut. Pentru un moment Isabella se uita contemplativ la fiacările care dansau în Șemineu. Când își întoarse privirile spre doamna Crocker, în ochii ei se putea citi determinarea:

SUSAN JOHNSON

– Foarte bine. Am sa o fac. – Ești sigura? – Avand in vedere altem ativa... rosti taragat, cu voce amara, Isabella. – Inteligenta alegere, zambi Molly. Și astfel s-a inchiat targul.

•
Capul lui Dermott se odihnea pe marginea de marmura a cazii din care se ridicau aburi de jur-imprejurul lui, o moleșeala placuta invadandu-i simfurile. Era treaz de zile intregi datorita insatietafii sexuale a Oliviei, cursa își facea simfit efectul asupra energiei lui, și dupa o jum atate de duzina de pahare cu coniac consumate jos, apa calda il imbia la somn. – Nu ai voie, ii spuse Kate in gluma, foarte aproape de el. Genele lui negre și lungi se ridieara incet. Privirea ii fii captata de formele ei mladioane și rotunjite, apoi de chipul zambitor. – Suna la ordin? o tachina el. – Ia seama, draga, nu te-am vazut de mai bine de o saptamana. Intrand alaturi de el in cada suficient de mare pentru amandoi, își lasa corpul sa aluneca pana cand ii cuprinse coapsele lui intre picioare: – Iar tu trebuie sa ramai treaz pana imi satisfaci dorinfele. – Trebuie? o spranceana i se ridica intr-o interogare sarcastica. – Trebuie, draga. Sunt hamesita de tine. Și daca nu aș fi atat de politicoasa, aș fi sarit pe tine din momentul in care ai intrat pe ușa. – Deci ar trebui sa-fi laud cumpatarea? – Ar trebui sa ma rasplatești din plin pentru sobrietatea mea. Ea ii inhafa penisul și il stranse ușor in palma. – Și cam la ce te gandeai? murmura el incet, brusc pe deplin treaz.

– Ceva mare și tare și capabil să... dragă... Este din cauza că n-am mai văzut-o de o săptămână, sau e chiar mai mare în seara asta? – Am putea spune mai bine, răspunse Dermott gutural, dacă ai lăsa-o să masoare limitele dulcii tale pasarici. – Sigur nu ești prea obosit? Nu te deranjează? – Mă deranjează vreodată? Prefacându-se că se gândește o clipă, rânji apoi format: – Chiar deloc, începând cu ziua când ai implinit cîntisprezece ani, după cum se barfește. – Păisprezece, mulfumita foarte atractivei mame a lui Harvey Nicols, careia îi plăcea să seducă prietenii de școala ai fiului ei. – Încă mai are ochi pentru barbafii, afirmă clevetelile. – E, în mod cert, o femeie pasională Cum ești și tu, dragă mea Kate. Și-acum vino încoace ca să-ți arăt cât de dor mi-a fost de tine. În timp ce Dermott și Kate își reînnoiau prietenia, Isabella fusese condusă într-un dormitor draguț din apartamentele lui Molly. Două servitoare tinere se agitău aducând apă pentru îmbaiat, prosoape, săpunuri parfumate, și o tavă cu mâncare care mirosea îmbietor. Isabella stătuse în mijlocul camerei cât timp își pregătise baia, având senzația că asista la o piesă de teatru. Ca și cum perdelele din muselina ornamentate cu crenguțe, și lenjeria de pat, și mobilă franțuzească de culoare crem, și candelabrele de cristal erau doar obiecte dintr-o recuzită frumoasă, și singurul motiv pentru care ea putea să simtă atât de distinct mirosul cerii de albine de la lumanari era că avea un loc în rândul din față. Servitoarele au tot bagat capul pe ușă și i-au făcut plecăciuni dar nu i-au adresat niciun cuvânt, și abia după ce și ultima găieată cu apă fierbinte a fost turnată în cada de porfelan vopsit, o voce a scos-o din reverie: – Ai dori o fată să te ajute la baie?

SUSAN JOHNSON

Molly intrase într-un tarziu, aducând o rochie, iar când Isabella s-a rasucit la auzul glasului ei, i-a trebuit o clipă ca să-și dea seama ce era real și ce fantezie. – Mulțumesc, dar aș prefera să fiu singură. – Așa mă gândeam și eu, că atare i-am spus bucatarului să-și pregătească mâncarea pe o tavă, ca să te poți bucura de ea, mai tarziu, lângă foc. Cred că asta te va încălzi puțin după baie, adăuga ea în ținzându-și rochia moale de cașmir. – Îți mulțumesc pentru – Isabella ridică mâna ca și cum ar fi vrut să alunge ceva – bunătațe și... – Ești liberă să te răzgândești în orice clipă... Molly înfelegea ezitarea Isabellei. – Ești foarte maritimă. – Doar sensibile. Doamnele din casa mea sunt aici pentru că așa au ales. Nici nu aș accepta altfel. Deși multe dintre ele sunt aici pentru motive care seamănă într-o măsură mai mică sau mai mare cu situația dumitale. Și opțiunile lor erau tot limitate; cum sunt și dese opțiunile femeilor într-o lume a bărbaților. (Vocea ei capătă un optimism cald.) Acum simte-te cât de confortabil poți, în seara asta, și vom mai vorbi dintr-o vreme. Nimic nu e batut în cuie. Poate reușești să te gândești la cineva care să-ți fie avocat și toate rudele dumitale abominabile să moară de ciudă, adăuga ea cu un zâmbet. – Ar fi minunat, replica Isabella, încurajată de optimismul binefacător al ei. Îmi voi stoarce creierii în noaptea asta. – Să nu uitați să mănânci. Guillaume se îmbufnește când mâncarea lui ajunge înapoi la bucatărie fără să fi fost măcar gustată. – Nu este cazul să-ți faci griji din cauza asta. (Zâmbetul Isabellei era plin de o căldură sinceră, dispoziția ei fiind mult mai bună datorită cârmii doamnei Crocker.) Sunt teribil de infometată. – Atunci ne vedem la micul dejun. După o clipă ușă se închise fără zgomot, iar Isabella își dadu seama că e singură, în cel mai luxos bordel din Londra.

Daca cineva i-ar fi spus cu o zi in urma ca in noaptea asta va dormi aici, l-ar fi crezut nebun. Dupa cum i-a subliniat doamna Crocker, mai avea timp sa se gandeasca la alte alternative de iesire din situatie. Dar aroma de cimbru emanata de mancare o facea sa saliveze, si chiar daca nu ar fi fost uda si murdara datorita fugii prin ploaia de afara, baia aromata si fierbinte ar fi fost o ispita puternica. Avea intreaga noapte la dispozitie ca sa gaseasca solutiile pentru dilema ei. Dar intre timp mancarea si baia se raceau. Cateva clipe mai tarziu statea in caldura p iacuta a cazii, tava cu mancare balansandu-se precar pe marginea baii, cu gura plina cu calcan de Dover care avea un gust atat de divin pe cat permite arta culinara. Guillaume nu trebuia sa-si faca griji ca mancarea lui se va intoarce negustata. Avea de gand sa savureze fiecare bucatuta, probabil sa linga chiar si tava. Mancase foarte pufoase zilele trecute datorita bolii bunicului ei si pentru prima data in decursul ultimelor ore devenise constienta ca ii era foame. Cand a terminat si ultima bucatuta de lamaie genoveza, ridica ochii satisfacuta si aseza tava pe podea. O jumătate de sticla de șampanie foarte delicioasa insojise cina. Si acum, dupa ce mancuse pe saturate, bause si se destinsese in baia calda, se simfea adormita si satisfacuta. Dupa o vreme se sterse, si imbracandu-se in luxoasa rochie alba de cașmir multalata pe ea, se aseza sa se odihneasca intr-un sezlong plasat convenabil langa semineu. Prelungita boala a bunicului isi luase partea de tribut din vitalitatea ei. Nu mai dormise o noapte intreaga de mai bine de o luna. In cateva minute era adormita. Molly intra in camera, cateva ore mai tarziu, sa vada ce mai face, si o acoperi cu o patura lasand-o sa doarma acolo unde era. Flacarile din semineu ii luminau tenul palid si parul blond, rochia alba o investea moale: imaginea inocentei era atat de frapanta, ca nici macar Greuze nu ar mai fi putut adauga nimic.

SUSAN JOHNSON

3.

os

/S o a re le straiucea putem ic prin perdelele de dantela și muselina cand Isabell a se trezi cu o tresarire: „inmormantarea bunicului!” Se ridica in fund, arunca la o parte patura și sari in picioare. Fugind la sfoara clopofelului, trase cu putere de ea, apoi se agita nervoasa pana aparu un servitor. – Trebuie sa o vad urgent pe doamna Crocker. Care este camera dansei? in glasul ei se putea sim# agitata ce o cuprinsese, iar camerista cu ochii bulbucafi și nervoasa ii indica, prin ușa deschisa, o ușa inchisa, dincolo de camera de zi. – Probabil ca e la masa acum, doamna Soara. – Mulfumesc, raspunse scurt Isabella, pașind deja in directia indicata. Ajungand la ușa, batu cu hotarare și, fara sa mai aștepte un raspuns, apasa pe clanfa și patruse in camera. Se opri brusc și fafa i se imbujora. Un barbat izbitor de elegant, desculf și fara camașa, statea vizavi de doamna Crocker, luand micul dejun. „Dumnezeule”, se gandi Dermott, privind spre femeia pe care o vazuse in trecut aseara „este chiar mai frumoasa vazuta de aproape! și mai mult dezbracata decat imbracata”, remarca el cu placere. Corpul barbatului raspunse brusc la priveliștea voluptuoasa ce i se infafișa: sanii generoși ai domnișoarei, mijlocul subfire, ușoara bombare a soldurilor și picioarele zvelte nu foarte bine ascunse de materialul subfire al rochiei. – Intra, draga mea, o in vita Molly pe Isabella. Stai cu noi la micul dejun.

- Nu, mulfumesc... adica trebuie... (Incerca sa nu priveasca spre barbatul pe jumata dezbracat.) Vreau sa spun ca trebuie sa vorbesc cu dumneata acum. Dermott vru sa se ridice: - Scuzafi-ma... - Nu e nevoie, ii facu Molly semn cu mana sa se aseze la loc. Am sa vin la dumneata in camera, zambi ea spre Isabella, care remarcase uim ita jocul mușchilor trupului barbatului cand acesta se mișcase. Se ridica in picioare și se adresa acestuia, cu afecțiune in voce: - Tu continua sa m&nanci. Știu c&ata nevoie ai de mancare dimineafa. Cu un zambet catre conte, o pofti pe Isabell&a afara din incapere, urmand-o in camera ei, și dupa ce intrara, inchise ușa: - Și-acum spune-mi cu ce te pot ajuta? Cele cateva secunde cat i-au trebuit ca sa ajunga in camera ei au fost suficiente ca Isabella sa-și revina - domnul care dejuna cu doamna Crocker nu avea nimic in comun cu ea. - Am venit sa-fi spun ca trebuie sa preg&atesc cele necesare pentru inmormantarea bunicului, ii explica ea. Nu știu cum de am uitat aseara! - Este lesne de inefes, avand in vedere ca fi-a fost ameninfata viafa. Doar nu intenfionezi sa te duci la inmormantarea lui? intreba precipitat doamna Crocker. In mod sigur, vei fi luata cu sila și te vor obliga sa te marifi. - Știu! (Nervozitatea Isabellei era evidenta.) Dar trebuie sa m&a asigur ca preg&atirile sunt en train. Sau cel pufin trebuie sa iau legatura cu domnul Lambert ca sa a-i transmit sa se ocupe el de toate, in numele meu. Deși - glasul ii coborase pana devenise aproae o șoapta - cum aș putea sa nu ma due sa il inmormaritez pe bunicul meu? - Dupa ce va trece primejdia, vei putea merge sa-fi manifești respectul. Daca ar fi cineva care sa-fi acorde aCeasta

len train = (Expresie din limba francez&S) - a fi in (curs de) desf&jurare. (n.tr.)

SUSAN JOHNSON

libertate, sunt sigura ca bunicul tau ar face-o. Voi trimite bilefelul dumitale catre domnul Lampert cu un servitor. - Dar servitorul sa nu pomeneasca de dumneata, rosti Isabella tremurand. - Bineinfeles. - Scuza-ma, te rog, Se simfea teribil de stanjenita.) Ce nepoliticos din partea mea; dupa cate ai facut pentru mine... - Nu e cazul sa-fi ceri scuze, draga mea. Infeleg foarte bine rigorile societafii. Domnul Lampert va fi contactat cu cea mai mare discrete. Acum scrie-i instrucfiunile pe care vrei sa i le transmifi, in timp ce eu m a voi ingriji sa fi se aduc a micul dejun aici. Sau, daca doresti, esti binevenita sa te alaturi domnului Bathurst si mie. - N-a\$ putea, ro\$ti Isabella. - Atunci una dintre cameriste ifi va aduce in camera micul dejun, ii oferi cordial Molly. Si cand vei termina de redactat scrisoarea am sa am grija sa o trimit. Cu pufin noroc, adauga ea cu bunavoinfa, vei fi eliberata de intenfiile criminale ale rudelor dumitale in foarte scurt timp. - M a rogl la Ceruri sa ai dreptate, doamna Crocker, replica-i banaia fiind insofita de o emofie putem ica

.

- De unde a aparut? o intampina pe Molly intrebarea lui Dermott, la intoarcerea ac esteia. - Nu sunt foarte. sigura. Urmarita si inspaimantata, a dat intampiator de noi noaptea trecuta. Se pare ca era forfata sa accepte o casatorie repugnanta. Molly se a\$eza la masa. - Asta necesita oarecare curaj. Sa fugi in noapte... - Sau o groaza teribiia. Nu prea are pe nimeni, si pufinii oamenii pe care ii cunoaste sunt interesafi doar de averea ei, adauga Molly in timp ce-si tum a o cea\$ca de ceai proaspat. - O avere, si nimeni de partea ei? Ar putea sa-si puna de pe acum o finta pe spate

.

– Asta a infales și ea aseara, și chiar foarte repede,. Bunicul sau nu murise nici de o ora, și ei deja adusesera un preot și o cunune. – Ah, momeala banilor ușor caștigafi! – Tu intampiator ești unui dintre pufinii care pot respinge o avere. – Am platit cu sange pentru averea mea, Molly. Nu e nimic intampiator in bogajia mea. – Sau in a mea. El dadu din cap a incuviinfare: – Amandoi am reușit sa trecem de obstacole, nu-i așa? O chii i s-au intunecat o clipa și și-a intins mana dupa paharul de bere neagra care ii insofea micul dejun. – Nu putem schimba nici inumanul destin, nici loviturile date de soarta. – Putem doar sa incercam sa uitam, murmura el cu o voce dura din care razbatea amarul. Ridicand paharul la gura, il goli, așezandu-l inapoi pe masa și zambind catre Molly cu o nonșalanța exersata: – in mod cert avem lucruri mai p iacute de discutat intr-o dimineafa insorita ca asta, cu mireasma primaverii plutind in aer. – Cred ca vorbeam despre oaspetele meu cel mai recent. – Mult mai bine. E foarte apetisanta. – Nu-i așa ca e? (Molly examina in aer o tartina cu capșuni.) – Și i? O spranceana neagra se ridica intrebator. – Statutul ei este inca in discutie. – Asta suna interesant. Ar putea sa fie disponibila? – Ar putea. – Te compor# cu multa discrete, Molly. Nu este deloc felul tau. – in timp ce pe tine nu te-au parasit n aravurile obișnuite. – Sa speram ca nu m-au parasit. Nu am decat douazeci și noua de ani. Acum, spune-mi procentul lui „s-ar putea”.

SUSAN JOHNSON

Molly ii expuse targul incheiat noaptea trecuta intre Isabella ea, in timp ce ciugulea din prajituri. – Stii ceva de familia Leslie, ori despre bunicul ei, ori despre rudele care ii vor raul? il intreba. Numele acesta mie nu-mi spune nimic. Dermott dadu din cap: – Nu se invart in cercurile pe care le frecventez eu, observ Sel cu un ranjet, prietenii mei sunt categoric scandaloși, dar nu e nici un bancher arivist printre ei. – Da, te invart in cercul prinfului de Wales și a gaștii lui, remarca Molly. Dermott facea parte, intr-adevar, din cercurile inaltei societati. – Indiferent de anturajul Isabellei, inocenta ei este reaia. Așa ca nu sunt deloc sigura de procentele și nici de gradul meu de motivare in a obține un profit de pe urma ei. Poate ca voi ulege sa fiu plina de bunavoinfa cu ea. – Nu ar fi neaparat necesara amabilitatea fafa de ea, sublime el. In interesul viitorului ei, s-ar putea sa prefere mai puțina inocenta și mai multa libertate. Și nu deduce ca sunt inimat in cele ce spun doar de motive egoiste. Ci mai degraba ifi aduc aminte cum vede lumea o moștenitoare Candida și neajutorata. Este o finta ușoara pentru orice pungaș, și tu stii foarte bine asta. – Și ce-ar trebui sa fac eu? – Așteapta sa decida singura. Nu incerca sa o influențezi. – Și daca in final va fi de acord cu oferta fscuta de mine? Ce fac atunci? Zambetul lui cald și copios era plin de farmec: – Lasa-ma saimi elimin adversarii supralicitand pentru ea. – Nu vreau sa o raneasca nimeni. – Am rănit eu vreodala, in vreuri fel, o femeie? – Nu, spuse ranjind, stiind ca specialitatea lui Dermott era mai degraba sa le ofere placere.

– Și sunt femeile pe care le cunosc eu vreodata nefericite? – Ești mult prea orgolios, i
i replica, dar zambetul îi era afectuos – îl cunoștea pe Dermott dinainte să plece în
India și îl ajutase să-și uite amintirile dureroase când se întorsese: – Mă mai gândește
desc, încheie ea. – Lăsa-mă pe mine să licitez ultimul. Este tot ce îți cer. – S-ar putea
să nu se ajungă acolo. – Dar dacă se ajunge, mi-ar face plăcere să te ajut să
devii mai bogată. – Iarăși vorbește nababul din tine. El ridică din umeri, nu avea de
gând să o contrazică. – Am văzut-o aseară, știi, când a venit prima dată. Mi-a deranjat
somnul și, după cum știi, asta nu se întâmpla prea des. Sper să rămână aici o
vreme. – Dacă te vad așa interesat de ea, aș dori să-ți cer o favoare. – Cere-mi! Știi
că toate șansele sunt în favoarea lui, continua să manance, apetitul fiindu-i pe măsură
tinereții și al activității fizice. – Trebuie să trimită o scrisoare avocatului
ei. Aș dori să folosesc servitorul tău, nu pe al meu. Ca să induc în eroare pe oricine
ne-ar urmări. – Te rog, folosește-l! (Și întinse mâna să ia încă o felie de sunca.)
– Nimeni nu va îndrăzni să-ți stea în cale. – Asta este adevărat. Reputația lui de om
violent era binecunoscută și el nu o infirmă. Preambulul lui de a fi suferințos
celui mai mare număr de dueluri din întreaga Anglie. Ridicând ochii din
în farfurie, îi arunca o privire zeflemitoare: – Fata chiar mă intrigă. Spune-mi
de ce. – Este foarte frumoasă. Continua să-și taie sunca: – E mai mult decât atât.

SUSAN JOHNSON

– Poate ca te provoaca izul de inocenfa. Privirea lui se ridica din nou și ochii lui negrii erau ciudat de reci: – Nu-mi place inocenja. – Atunci ea este excepția, asta dacă nu vrei-sa fii al doilea. Nega ușor din cap: – Nici gând! (Gura i se contracta într-o grimasa.) Aproape ca -l face pe om sa creada in ... – in farmece? Pufiii i n ras. – Aveam de gând sa spun avarifie. – Lacomia, într-o situ ate in care este im plicata și o femeie, nu e ceva nemaiauzit. – Pentru mine este. iși impinse brusc scaun ul de langa masa ca și cum gandul i-ar fi repugnat enorm. – Am sa fiu jos, pana cand se deschide localul Tattersall, spuse in doi peri sarind in picioare. Servitoru l meu va fi la dispozitia ta! și ieși brusc din incapere. Molly il privi parasind ca mera și se intreba ce-l apucase pe cel mai risipitor desfranat din Londra. Prea pu #n somn, decise ea pragmatic, sau pur și simplu frica de emo#i a barbafilelor. Bathr ust era in mod deosebit insensibil la simfamine delicate de cand se intorsesw d in India. TrSia intr-un continuu pericol, pariind pe orice, simfind mereu nevoia sa caștigi, intotdeauna licitand mai mult pentru obiectele pe care le dorea. N u avea nici un sens sa caute sentimente filantropice in legatura cu interesul fașa de miss Leslie. Scuturandu-și firimiturile de pe rochie, se ridica din scaun și ple ca sa vada daca Isabella terminase scrisoarea.

•
– Sunt gata, zise Isabella. (Tocmai sigila scrisoarea cu pufina ceara cand intra i n camera doamna Crocker.) Nu prea aveam ce sa-i spun. Lampert a primit instrucfi uni pentru inmormantarea bunicului cu mul# ani in urma. Așa era bunicul:

prefera sa-Şi faca singur toate aranjamentele. Eu doar i-am scris lui Lampert ca v
oi lipsi din ora? o vreme ?i ca daca are nevoie sa ia legatura cu mine va putea
sa trimita o scrisoare vanzatorului de c3r# de pe strada Albemarle. Domnul Marti
n nu se va supara. Ma cunoaŞte de cand m-am nascut. Ridicandu-se in picioare, se i
ndrepta spre doamna Crocker intinzandu-i scrisoarea. - Foarte delicat din partea d
umitale, draga mea. Voi avea grija ca domnul Martin sa fie contactat, spre a ver
ifica daca este trimis vreun mesaj pe adresa lui. Da-mi voie sa due asta unui se
rvitor, Şi daca doreŞti, cand m a intorc vom gasi ceva cu care sa-# petreci timpul i
n mod placut, ca sa-# distraga aten#a de la evenimentele ingrozitoare ce au avut
loc. in mod sigur ai nevoie de cateva rochii. -- N u am putea sa o curafam pe a m
ea? - Bineinfeles. Dar intre timp, fa-te comoda pana ma ingrijesc sa trimit scriso
area. Ai remarcat romanele de pe raftul de langa fereastra? Nu le remarcase, Şi du
pa ce doamna Crocker parasi camera, Isabella examina selec#a de carfi. Mirata, t
recu in revista nu doar ultimele car# aparute dar Şi o seama de car# in latina, gr
eaca Şi franeeza. Nu te prea aŞteptai sa vezi o astfel de erudi#e intr-o casa de tol
erant, indiferent cat de eleganta era ea. „Cine citeŞte astfel de carfi?" se intreba
. Luand de pe raft „Cartea oraŞului doamnelor" a Christinei de Pisan, considera ca e
ste o lectura inadecvata pentru femei, sau b3rba# chiar, daca locuiau in aceasta
casa. Remarcand apoi „Scrisorile" doamnei de Sevigne, una din c3r#le ei preferate,
extrase uŞor volumul mic legat in marochin. Privirea ei matura rafturile fascinata
: toate c3r#le pe care le adorase ii erau puse la dispozi#e in aceasta camera ti
hnita plina de soare. Fantezia ii revenise, se simfea de parca ar fi ajuns intr-
un refugiul magic, plin de confort, siguranta Şi placeri simple. Dar uŞa care s-a des
chis lasand sa patrunda in incapere gazda ei ii aminti ca in plus f a t de piace
rile care pareau fantastice trebuia sa ia in considerare Şi alte indecenfe.

SUSAN JOHNSON

– Ah, ai găsit ceva ce-# place! (Doamna Crocker aducea cu ea o tava pentru micul dejun.) – Toate sunt minunate. Sunt ale dumitale? – Cititul este una dintre cele mai mari plăceri ale mele. Vino, ia loc și mănâncă ceva. Așezând tava pe un birou, Molly ridică de pe ea mai multe farfurii, o cană de ceai, cești și le aranja pe o masă : – Guillaume mi-a trimis niște prăjituri calde și omleta. Sper că îți plac tartinele cu marfipan și câpșuni. – Mi-ai citit cumva gândurile, doamna Crocker? întrebă Isabella zâmbind. Nu numai că sunt superbe carfile, ci și încaperea, dar marfipanul este preferința mea din copilărie. – Perfect. Cu crema de chantilly, sper. (Stând jos, îi făcu semn Isabellei să se apropie și începu să toarnă ceai pentru amândouă.) Scrisoarea dumitale este pe drum. Avocatul o va primi în cel mult jumătate de oră. – Îți mulțumesc încă o dată. (Isabella puse pe masă cele două cărți pe care le făcea în mână și aduse aproape de masă un scaun verde din imitație de bambus care era de ultimă modă.) Din moment ce nu mă voi putea duce la înmormântare, sper să pot vizita cât de curând mormântul bunicului. A dorit să fie înmormântat într-o criptă pe care a construit-o în apropiere de casa noastră de la țară. – Sunt convinsă că problemele dumitale cu familia se vor consuma repede. – Mai ales dacă voi duce până la capăt înfelegerea pe care am făcut-o cu dumneata. Privirea îi alunecă într-o parte, dincolo de doamna Crocker. – Ai dori să-ți cauți un avocat mai bun, care să fie dispus să îți se opună mai serios unchiului dumitale? Știu cât de dificilă îți este această decizie. Suspinând, Isabella urmări cu degetul conturul linguritei de argint.

– Mi-e team a ca orice avertisment n-ar face decat sa intarzie planurile miŞeleŞti ale rudelor mele. Şi daca, aŞa cum ai scos in evidenfa aseara, nu le-ar repudia ideea u nei casatorii cu mine, vor continua sa m a harjuiasca. Deci trebuie sa fiu compr omisa in mod public. – Ai putea sa te mufi la fara. – Cred ca m i-ar fi Şi mai frica. Singuratatea... (Fafa ei reflecta ingrijorare.) Probabil ca am citit prea multe romane la moda, dar mi-i pot inchipui incuindu-ma in pod Şi lasandu-ma acolo dupa ce au obfinut banii. Şi cine ar afla? „Cine, intr-adevar?” se gandi Molly, cand tanara domniŞoara nu avea nici un prieten: – Am sa fiu foarte sincera cu dumneata. Cand fi -am vorbit asta noapte, am pianuit, dupa cum bine Ştii, sa obfin un profit din inf elegerea noastra. Dar m a gasesc intr-o pozifie tot mai nepiacuta procedand astf el. – A fost un targ pe care l-am infeles foarte bine, doamna Crocker. N u sunt un copil, Şi nici nu-mi fac iluzii cu privire la necesitatea acestei masuri extreme. – Infeleg, Şi sunt de acord in ce priveŞte necesitatea. Dar nu voi lua nici un ban. Şi eu am fost la un moment dat intr-o situafie dificila, similara cu a dumatiale, cu toate ca la mine nu era la mijloc o avere atat de mare. Dar eram o tanara fem e ie fara prieteni, supusa, forfata chiar sa accept o relafie respingatoare. Mi-au trebuit mulfi ani ca sa ma ridic deasupra ruŞinii. Unii chiar susfin ca inca n-am reuŞit, dar am facut ce a trebuit ca sa supraviefuiesc. Asta explica cerinfa mea ca domniŞoarele care traiesc aici sa o faca de buna voie. Scuza-ma, zambi vag, n-a m vrut sa fac digresiuni lipsite de importanfa pentru dumneata. – Ba din contra, p ovestirea dumatiale este foarte adecvata in ce ma priveŞte. Cafi ani aveai cand a i ... – Şaisprezece, replica Molly incet – amintirile chinuitoare nu o p3rasisera defini tiv.

- Cat de ingrozitor trebuie sa-fi fi fost! (Isabella lua o gura adanca de aer și iși îndrepta spatele.) in mod sigur, eu la douazeci și doi pot sa fiu la fel de hotarat a, zambi vag. La ce mi-ar putea folosi virginitatea? De fapt e chiar un obstacol , nu-i așa? Cat despre reputafia mea, n-am cSclcat niciodata in societate. Așa ca ori ce fel de reputafie este problema rudelor mele, nu a mea. Zambetul i se largi, l a gandul nepiacerilor pe care le vor avea, și vocea ei capata o nuanfa de calm: - Da ca m a gandesc la situafie in termeni practici, pare mult mai pufin emofionanta.

- Dar nu putem sa desconsider3m in totalitate emofiile, spuse Molly cu precaufie . Eu vorbesc din experienfa. - Cu toate acestea, acum m a simt mult mai bine. (Isabella 151 flutura mainile deasupra mesei ca și cum o buna parte din povara indeciziei ar fi disparut.) Cred ca voi manca o tarta mare de marfipan cu un bulgare de crema de chantilly pentru inceput, și m a voi considera norocoasa ca in dimineafa asta nu sunt casatorita cu Harold. Molly nu se putu abfine sa nu zambeasca de buna ei dispozitie: - Probabil ca totul depinde din ce unghi privești. - Cam așa este. Gandește-te ca am scapat de o soarta cumplita și ma simt acum foarte confortabil in a ceasta incapere placuta in care sunt carfi minunate și tarte de marfipan. și daca bunicul nu ar fi mort, lumea ar fi minunata. Fafa ii deveni sobra, cum se intampla de fiecare data cand vorbea despre bunicul ei. - Ai spus ca era bolnav de m ai mult timp, remarca Molly amabiliu. Poate ca era pregatit sa paraseasca lumea asta. - in afara de faptul ca nu-și luase ramas bun de la mine, era. Cand a inceput sa-i cedeze inima, nu i-a fost frica de moarte. Avusese o viafa buna, imi spunea mereu , și era istovit. Dar mie imi e ingrozitor de dor de el.

– Binemfeles ca ifi este. Ai stat multa vreme cu el? ? – De cand am implinit patru ani. Mama a m urit pe mare, I Și cand m-am intors cu tata acasa in Anglia, ii ducea lipsa atat de cumplit, incat bunicul mi-a spus ca il simfea pe tata ca Și cum aStep ta sa m oara in prima iama, cand a cazut la pat cu febra, nu a avut voinfa sa su praviefuiasca. Bunicul Și cu mine suntem impreuna de atunci incoace. Dumneata ai f amilie? Molly clatina din cap: – Doar fetele mele de aici. Și Bathurst, intr-un fel. Nici el nu prea are familie, o mama care s-a retras din lume, „Literalmente”, completa in gand Molly, dar nu dorea sa incalce viafa particulara a lui Dermott. AȘadar barbatul superb pe care il vazuse la micul dejun era Bathurst. – LocuieȘte aici cu dumneata? Molly chicoti: – Doar ocazional. Este marele preferat al tuturor. – Imi dau seama de ce. Este izbitor de chipeȘ. – Frumusefe moȘtenita de la familia Ramsay. Pentru multe generafii a fost un blestem, deȘi lui ii prinde bine. Cu o modestie ieȘit a din comun, de fapt. Nu cred ca e conȘtient de propria-i frumusefe. – in mod sigur trebuie sa fie. Ifi taie pur Și simplu rasuflarea. (Isabella roȘi brusc.) Nu pot sami inchipui ce gandeȘti despre mine. Nu intenționam sa fiu atat de directa, dar el este de-a dreptul extraordinar. – Are acest efect asupra femeilor. Nu eȘti prima, remarca Molly. Și nu pot fi sigura daca asta este o consolare sau un motiv de invidie. Ai vrea sa-l ai? RoȘeafa Isabellei se intensifica Și un Șoc putem ici se citi o clipa pe trasaturile fefei: – Adica, vrei sa zici... – Ai vrea ca Bathurst sa te scape de virginitate? o spuse pe Șleau Molly, deoarece nu vroia sa existe nici un fel de ambiguitate despre ce avea sa urmeze.

- Daca o formulezi așa, nu știu... Adică, vreau să zic... Nu m-am gândit chiar să aleg pe cineva care să a... Isabella ceda, în mod vizibil rușinată. - E mai mult decât doritor. Din cauza dărmăle n-a dormit toată noaptea trecută. - Din cauza mea?! Inițial începu să-i bata nebunește și se întreba de ce o încântase atât de tare gândul că el își exprimase interesul pentru ea. - Te-a văzut pe scări și a fost fântuit de frumusețea dărmăle. - Nu se poate. Fata era oare atât de inocentă încât nu-și dădea seama de frumusețea ei uluitoare? Fusese într-adevăr atât de ferită de lume? - Este foarte adevărat. Și este dispus să plătească o sumă frumoasă pentru privilegiul companiei dărmăle. - Pentru virginitatea mea, vrei să spui. (Discuția despre bani o făcu să resimtă fiori pe spate.) - De fapt, nu. Nu are nici o înclinație spre virgine. Isabella privi cu ironie spre doamna Crocker. - Îmi scapă ceva? Amintindu-și nesiguranta lui Dermott de la micul dejun, Molly zâmbi cu jumătate de gură: - Întâmpiator, mi-a spus asta. Că te dorește cu toate că ești virgină - Ce de obicei este văzut ca un lucru valoros, pare a nu fi de loc valoros în cazul de față. - El ar fi de acord cu asta. - Și e o problemă? - Probabil că nu. Dacă îl dorești. Replica fără ocolișuri o făcu pe Isabella să ezite: - Nu m-am gândit niciodată la un bărbat... în momentul acela, vreau să zic... în ideea că el va... Vocea ei se stinse încet. Imenșă magnitudine a ceea ce era pe cale să facă, prin acest gest atât de curajos, dărmăle o mare îndrăzneală, din viața ei, nu avea imitare de măsură.

Vocea lui Molly era blajina deși era mirata sa vada o astfel de castitate la o femeie de douazeci și doi de ani: - Nu ai avut contact niciodata cu persoane tinere? Isabella dadu din cap: - La varsta dumitale? (Nu și-a putut ascunde mirarea.) Dar ce faceai toata ziua? - in majoritatea timpului il ajutam pe bunicul la afacerile lui. Era in marina comerciala. Așa a cunoscut-o initial tata pe mama mea. La depozitul nostru din Noua Guinee. Iar timpul nostru liber, bunicul și cu mine, ni-l petreceam in societatea cartografilor. (Dinfii egali și albi ii iesira la iveala intr-un zambet) Fideli afacerilor, ar putea spune unii. Dar mie imi placea foarte mult. - Nu erau barbati tineri in societatea aceea sau in compania de transport naval? - Nu prea. Toata lumea lucreaza in companie de foarte mulți ani. Cat despre societatea cartografilor, toți erau prieteni cu bunicul. Era iniativa lui din toate punctele de vedere. El o finanța. Avem o superba biblioteca deschisa in strada Grosvenor Square. Dupa ce voi fi iarași libera sa ma mișc in voie, imi va face placere sa fi-o arat. Expozitiile sunt foarte frumoase și colecția de harfi rare este probabil cea mai buna din toata Anglia. - Bathurst va fi foarte intrigat. - De harfi? in timp ce vorbise despre societatea cartografilor se animase. Evident ca era o mare amatoare: - De dumneata și de harfi. A locuit in India timp de cinci ani, ca iatorind prin toata Asia și prin Pacific. Nu este tanarul nobil și trandav obișnuit. - Ma indoiesc ca ar putea sa-l descrie cineva ca fiind „obișnuit”, dupa ce l-a vazut o data. Molly o gasea pe tanara domnișoara care aparuse noaptea trecuta in pragul ușii ei din ce in ce mai atragatoare pe masura ce discutau, și o idee incepu sa prinda radacini in gandurile

ei. Bathurst era interesat. Miss Leslie era interesata chiar daca inca nu-și dadus
e pe deplin seama. Și amandoi erau, mai presus de toate, singuri pe lume. „P oate...”,
cugeta Molly, și cu toate ca un grad foarte mare de cinism insofea conjunctura ei
romantică, s-ar fi putut rasfata pufin facand pe pefitoarea. Va fi distractiv d
aca nu va ieși nimic mai mult, și ce altceva avea de facut in viafa ei decat sa se a
muze? Avea suficienti bani. A vea și suficienta influenfa, daca s-ar fi decis s& o
manevreze. Clienții ei proveneau din cele mai inalte paturi ale societafii și din
gudem, și ea le cunoștea toate secretele. Dar ocazional monotonia vieții o copleșea.
Din motive pur cgoiste, fusese mulfumita cand Bathurst se intorsese in Anglia. E
l o amuza enorm. Așa ca de ce sa nu le faca la amandoi o favoare și sa se și distrezie
in același timp? – Am o idee, zise ea. – Cum a fost și ideea de azi-noapte? ii arunca I
sabella o privire jucăușă – gandul ca elegantul Bathurst era și el amestecat in planur
ile lor era foarte placut. – O variafiune pe aceeași tema. Și daca nu-fi place, ifi ga
rantez ca lui Bathurst ii va placea. Terminand tartina pe cand vorbeau, Isabella
lua farfuria in care era omleta. – in timp ce imi spui, ceea ce sunt sigura ca ve
i face, vazandu-fi mulfumirea de pe faja, im i voi manca omleta și imi voi dori ca
toate rudele mele sa ajunga in iad. – Așa te vreau! – Ma voi gandi la asta, declara I
sabella plina de elan, taind in bucafi ouale cu verdeafa. Dar nu vreau sa o fac
la micul dejun. – Rlzbunarea e dulce, te asigur. Furculifa i se opri in dreptul gu
rii: – Dumneata te-ai razbunat? – Cu varf și-ndesat, raspunse Molly. – Povestește-mi.

Isabella manca bucafica de ou. – Altadata. Miss Leslie era inca prea Candida și nai va ca sa auda detaliile razbunarii pe tatal ei care o vanduse pentru o suma modesta unui om violent. – Acum ma gandesc la un mod fermecator in care sa procedezi cum fi-e voia și sa-l vrajești pe Dermott in același timp. – Numele lui e Dermott? Nu-i vestitul Dermott, prietenul apropiat al prinfului de Wales? Dintr-o data o asaltara toate numele: Bathurst, Ramsay și infamul Dermott, care il insofea pe print la toate petrecherile. – Același, dadu din cap Molly. – Chiar și in lumea mea izolata am auzit de depravatul Dermott. Excesele lui constituie chintesenfa legendelor din zilele de scandal. – Ziarele de scandal nu vorbesc nimic și despre cealalta faja a vișefii lui. Dermott a fost lasat singur sa salveze moșia și sa se ocupe de mama lui dupa ce-i murise tatal beat in patul uneia din amantele lui de moravuri ușoare. – Imi aduc aminte de asta, murmura Isabella. Banca bunicului definea o parte din ipoteca pe proprietate. Este același Bathurst care s-a intors nabab... – Acum trei ani. – Și și-a piatit tofi creditorii. Bunicul a fost impresionat de el. A spus ca nu era ușor sa faci avere in India, cum era cu o generatie in urma. Admira perspicacitatea contelui. – Mai degraba curajul. Dermott a luptat pe frontiera de nord și a salvat o prinfa din Panjah. Pentru care a fost raspiatit generos. Pe domeniul prinfaesei se afla o cariera de rubine. Molly nu a mai povestit ea Dermott a fost de asemenea raspiatit oferindu-i-se mana surorii prinfaesei cu care se casatori. Nici ca se iubisera. Și nici ca abia reușise sa-și pastreze sanatatea mentala cand nevasta și baiefelul lui au fost omorafi in unui din raidurile sangeroase peste frontiera.

SUSAN JOHNSON

– Iar acum își petrece timpul și banii în desfrâu. Mă îndoiesc că pot vrea un bărbat atât de imoral... sau că aș vrea să fac asta... Tonul din glasul ei îi oglindea nesiguranța, deoarece sub disprețul ei pentru preocupările lui destrăbălate, își da dea seama că, în mod straniu, era atrasă de el. – Gazetele de scandal redau doar ceea ce este pe placul cititorilor. Dermott este la curtea prințului mai mult decât o persoană devotată și imorală. Dar faptele bune nu au la fel de multă valoare ca bucuriile apetisante. Are grija de mama lui și de moșie, de bună voie, și deși nu ar vrea să vorbească despre afacerile lui private, lasă-mă să-ți spun că trăiește sub o mare povară de tristețe. – Și excesul este o metodă de a uita? – Nu unică, bineînțeles, dar acceptabilă. – Și eu voi fi încă o clipă efemeră pentru uitarea lui. – Dar și nevoia de umiltate este la fel de trecătoare. – Touche, răspunse liniștită Isabella. Nu am nici un motiv să mă simt jignită, din moment ce l-aș folosi în aceeași măsură în care eu l-am folosi pe mine. – O nevoie reciprocă, îndeplinită într-o manieră foarte plăcută. Fără probleme. – Cât de rezonabil sună totul! (Isabella se proptea de spatele scaunului.) Spune-mi despre farmece pe care vrei să mi le propui. – Ai fost de acord să devii o curtezană, pentru o scurtă perioadă de timp. Isabella confirmă din cap. – Dacă dorești să fii instruită în acest rol, nu numai că dumneata te vei simți mult mai confortabil, dar și Dermott îți va fi pe deplin recunoscător, te asigur. – Mai ales pentru că nu agreează virginele. – Asta nu înseamnă că nu va fi capabil să-ți ofere plăcere. Reputația lui în ceea ce privește satisfacerea femeilor este binecunoscută. Dar cu scopul de a putea să-ți ofere la randul

.dumitale placere, și nu doar să primești, ai putea dori să fii mai puțin începătoare. – Cred că așa dori. Molly a fost surprinsă de acordul prompt. – Nu ai nevoie de argumente care să te convingă? – Din principiu nu-mi place un rol pasiv. Dacă intenționez să dau până la capăt acest... aranjament, așa dori să am un control cât de mic. – Mă surprinzi. – Poate că sunt inocentă în a face dragoste, dar prin construcția mea nu sunt deloc o persoană rușinoasă, declară Isabella. Am trăit într-o lume a bărbaților aproape întreaga viață, în timp ce exemplul mamei mele a fost orice în afară de acela al unei femei convenționale. De fapt, îmi lipsesc multe dintre trăsăturile tradiționale pe care ar trebui să le aibă o tânără domnișoară. Nu știu nimic despre cum se flirtează și nici despre conversațiile de complezență. Bunicii îi plăcea să vorbească despre subiecte cu substanță, îmi preciza adesea. Nu discutăm nimic despre „modă”. – Și totuși rochia dumitale era de ultimă modă. Isabella a zâmbit: – Deoarece îmi plac lucrurile dragute și bunicii era indulgent cu dorințele mele. – Cred că Madame Duclaisse a avut o contribuție la designul rochiei dumitale. – Câtă perspicacitate! Este favorita mea. – Până la urmă nu ai în cap numai carfi și afaceri. – Am avut noroc în viață, dar am înșel, de asemenea, că există o altă lume, mult mai mare, despre care nu puteam decât să citesc și pe care n-aveam să o cunosc niciodată. Visam uneori la locuri exotice și aventuri. Toată lumea visează, sunt sigură – Nu chiar toată lumea. Există în societate și oameni care sunt mulțumii cu o serie de distracții și petreceri și nu se gândesc niciodată dincolo de lumea lor îngustă.

SUSAN JOHNSON

– M-aş plictisi într-o săptămână dacă ar exista doar petreceri care să-mi umple zilele. – Cred că şi Dermott considers că viaţa în Anglia este searbătă. – Şi totuşi a rămas? – Sta pentru mama lui. – Un fiu responsabil. Nu m-aş fi gândit niciodată astfel la un libertin. – Poate că e cel mai bun în stăpânirea scandalurilor, dar e în mod cert mult mai complicat. – Te voi scandaliza, şi pe dumneata şi pe mine, să-mi spun că ceea ce mă atrage cel mai mult în aranjamentul nostru, când mă gândesc la el, nu este complexitatea lui ci frumuseţea şi renumele din domeniul viciului. Probabil că am trait prea mult retrasă. Poate că matusile mele au dreptate, la urma urmei, când mă compară cu mama mea libertină. Deşi termenii pe care îi folosesc ca să o descrie nu sunt atât de frumoşi. – Cum a ajuns să navigheze? – S-a ascuns în vasul unchiului ei când avea cincisprezece ani şi s-a trezit în mijlocul unei călătorii spre Trinidad. Era sfârşitul oricărei şanse la o căsătorie convenabilă şi începutul unei vieţi aventuroase. Nu a regretat niciodată, după spusele bunicului. – Şi viaţa dumitale a fost destul de neconvenţională. – Ca şi a dumitale. Îţi vei scrie memoriile într-o zi? – Ca să îngrozesc toţi barbaţii influenţi din ţară? Am să las asta în seama altora. Eu am suficienţi bani. – Şi eu am ... probabil, murmură Isabella, dacă toate vor merge bine. Acum, povesteşte-mi, continuă ea, despre aceste plăceri. Era bună să afle cât mai multe despre încântătoarea artă sugerată de Molly. O viaţă extraordinară se deschisese în viaţa ei izolată, şi atrăgătorul, mult-ravnitul Dermott Ramsay o aştepta de cealaltă parte:

- Chiar este barbatul cel mai dorit de femeile din intreaga Anglie? -- Femeile il urmaresc fara mila. Se ascunde aici deseori. Ochii ei limpezi, albastri se mSriră: - Este chiar atat de bun? - Este, intr-adevar, cel m ai bun! Isabella zambi: - Atunci voi fi onoratS. - Nu vei fi dezamSgita. Sau cel puţin asta spun fetele mele. - Si ele il impart? - ESti plina de intrebari. - Vreau sa Stiu totul. Vreau sa Stiu ce face Si cum face, ce ar trebui Si ce n-ar trebui sa fac eu. Vreau sa Stiu cum sa-l fac sa ma doreasca. , - Deja te doreSte. - Dar mai mult decat la inceput. Vreau sa fiu cea mai buna in tot ce fac. Mica Si inocenta Miss Leslie continua sa o uimeasca-In fata ochilor ei evolua o tanara, bine educata, care vorbea deschis, Si avea atat antecedente neconventionale cat Si o creStere care ar fi facut cinste unui barbat dintr-o bucata. Si dorinfa de a-l captiva pe Dermott in confruntarea cu el. - Atunci trebuie sa avem grija ca sa devii cea mai perfecta seducatoare din cate a avut parte Dermott pana acum. - Bunicul a zis intotdeauna ca invaf repede. Miss Leslie imbrafiSa noua sa vedea cate cu o candoare incantatoare. Molly iSi ascundea cu greu mirarea. - ESti sigura? simfi nevoia sa-i ofere o ultima posibilitate de retragere. - Absolut. (Dermott Ramsay ii umpluse toate simfurile, gandurile, imaginafia Si nu putea alunga acele imagini cum nu se putea opri din respirat.) Sunt foarte sigura. - E datorita lui Dermott, nu-i aSa? (Molly mai vazuse acea privire.)

SUSAN JOHNSON

– N-am mai simfit niciodata aŞa ceva. M a copleŞesc sentimente tot mai putem ice. M a intreb daca asta simfea mama cand a fugit. Inima imi bate puternic. Isabella iŞi pu se mana pe piept Şi inspira adanc. Molly chicoti: – Cel pufin nu mai bate inspaiman tata, cum facea aseara. – Oh, nu, deloc. Crede-mă, gandul sa stau intinsa alaturi de Dermott Ramsay este cu mult mai placut, chiar divin in comparatie cu gandul d e a sta langa Harold Leslie Infiorandu-se facu o strambatura: – intr-o lume mai buna n-ai fi fost forfata sa faci o astfel dc alegere. – Dar din moment ce sunt obligată, spuse, mulfumesc mult, dar aleg placerea. – Viafa este nedreapta cu femeile.

(Vocea lui Molly avea o nuanfa de furie.) – Eu nu aleg sa disper intr-o situatie dificila. Ci, mai degraba, abia aştept sa imi asigur averea Şi libertatea acceptand placeri nepermise cu binecunoscutul conte, ranji Isabella. Vezi, nu ma deranjeaza deloc. Molly considera ca era o ironie ca o femeie tanara parasita de lume sa fie consolata de ea. O considera foarte curajoasa: – Oricand ai dori sa opreŞti ace asta... instruire, nu trebuie decat sa imi spui. -- Dar in momentul de fafa sunt d estul de sigura de ceea ce vreau. Şi pana acum, n-am mai vrut nimic cu atata... subiectivitate, incheie cu voce moale. – Dar sa Ştii ca el nu-i de vanzare, o avertiza Molly. Şi nici docil nu este. Miss Leslie vorbea dintr-o data ca o tanara domniŞoara alintata, care dorea doar ce vroia ea: – Ştiu. Poate ca tocmai de aceea mi se pare efortul atat de ispititor.

4.

Cg

J i n dimineafa tarzie, familia Leslie se adunase in scunda capela unde urma sa inceapa slujba de inmormantare a lui George Leslie. – I# spun eu, nu va lipsi de l a inmormantarea bunicului ei, Sopti Harold cu privirea indreptata spre uSa. – Sper sa ai dreptate, bombani total lui aruncand inca o privire spre uSa. Altfel va trebui sa o cSutSm in tot oraSul. – Nu are prieteni, nici bani, iar Lampert este destul de inspaimantat ca sa-i ofere ajutor. Si chiar daca Si-ar aduna curajul, avem destui oa meni care-i pazesc biroul Si casa. – Atunci e doar o chestiune de timp. La cine altc ineva poate merge? Va trebui sa mearga la el, pana la urma. Preotul incepu sa ci teasca predica de inmormantare, vocea lui dominand micul grup. – Se pare ca totuSi n u va veni, bombani Harold, scofandu-Si ceasul din buzunarul ingust Si intins al vest ei cu dungi Si cercetandu-i fafa pictata. Sper sa nu dureze prea mult. La ora doua incep cursele. – Modista vine astazi la unu la mine, Sopti mama lui peste formele r otunde ale bSrbatului ei. Si este cu mult mai importantfi decat aceasta inmormanta re inutiia. Herbert flutura din mana plina de inele spre preot, semnalandu-i sa grabeasc5 ceremonia – avea o partida de carfi la care nu vroia sa intarzie. Si astfe l George Leslie fu trimis in graba din lumea asta, cu o m ica fanfara Si chiar mai pufina amaraciune. Domnul Lampert privi scurta ceremonie cu o expresie schimono sita, Si dupa ce parasi capela nu se duse nici acasa nici la birou. Merse la o lib rarie de pe strada Albemarle, pierzand o gramada de timp sa aleaga o carte.

SUSAN JOHNSON

Era o pierdere de timp sa-l urmărești, au raportat oamenii lui Herbert in seara aceea. Batranul își petrecuse toata ziua intr-o tavema, band o cana de bere englezeasca și citind.

•
Din curtoazie, Molly a avut grija ca Isabella sa fie singura cand a primit scrisoarea de la domnul Lampert. Mainile Isabellei tremurau cand a rupt sigiliul și a deschis foaia, singura foaie: «Sunt supravegheat» ii scrisese, «așa ea nu-mi transmite direct mesaje. Ceremonia de inmormantare a bunicului tau a avut loc in dimineața asta ?/ urmeaza sa fie transportat in cripta de la ZavoraMouse. Domnul Martin are bani pentru tine, daca ai nevoie, dar fii foarte atentă când te vei apropia de magazin. Fluștiu sigur cap spioni a implantat unehiul tau in oraș. vrea sa pot face mai multe.» Și și-a semnat numele cu mana tremuranda. Isabella i-a scris pe loc un raspuns, spunandu-i domnului Lampert sa nu se ingrijoreze pentru ea. Nu are nevoie nici de ajutor nici de bani in clipa de fata. Și cand va fi un moment prielnic, ii va explica toate circumstanțele. Dupa aceea a incercat sa-și continue lectura, dar gandurile ii erau preocupate de faptul ca lipsise de la funeraliile bunicului ei și cartea-i ramase necitita in poaia. Ar fi trebuit sa fie alaturi de el cand a fost dus pe ultimul drum, se gandea; ar fi fost ultimul lucru pe care il putea face pentru el. Și gandul la ce ar fi putut sa fie o deprimă. Dar amintirea rudelor detestabile ii stamură ura mocnita și ii făcu placere sa planuiasca razbunarea. Pomirile ei nemiloase i-au oferit un ragaz, cat de mic ar fi fost el, in tristetea ei, in timp ce deranjantele nesiguranțe din viitorul ei au produs și mai multa dezordine in mintea-i tulburata. Daca reușea sa-și pastreze un aer hotarat in ceea ce privea situatia in care se gasea, cand era de fata doamna Crocker,

EljjjjjKr^~

de indata ce ramanea singura nu era sigura ca avea destul curaj ca sa duca totul pana la capat. Indiferent de cat era ` d e interesata de Bathurst. Cu toate ca el era poate cea mai buna opfiune. Indiferent de faptul ca parea sa o doreasca Si el . Si ea pe el. Astfel de posibilitati excentrice au Socat-o cand Si-a permis sa le ia in calcul, la fel cum o mirau dorinfele ciudate Si neobişnuite pe care i le stamea f ramosul Si tanarul conte. Dar gandul la Bathurst ii provoca un tremur otravitor Si i ncantator inlantrul ei, Si a trebuit sa-Si incordeze strans mainile pe cartea pe ca re o finea in brafe ca sa-Si stavileasca emofiile cutremuratoare. Cum ar trebui sa procedeze fa\ a de reacfia ei febrila, se intreba, Si ii veni in minte singurul pr ieten din viaja ei. Fara sa scoata un cuvnt, vorbi cu bunicul ei, simplul act a l comunicarii oferindu-i alinare. Pe masura ce-Si explica sentimentele, i se parea ca este din nou alaturi de ea, ca Si cum nu mai era singura. S-a trezit chiar des criindu-l pe chipeşul conte, ca Si cum bunicul s-ar fi bucurat de descrierea ei la f el de mult ca Si ea. Absurdul conversafiei ei imagine o fScu sa zambeasca. Dar, pe masura ce punea in cuvinte franturi din gandurile ei tumultoase, o uşurare conf ortabila o cuprindea, pana cand un ciocanit in uSa ii intrerupse reflecfiile, Si o c lipa mai tarziu doamna Crocker dadu buzna in camera insofita de mai multe fete c u brafele incarcate de rochii Si accesorii eolorate. - Ti-am adus nişte lucruri ca sa te mai inveseleşti, spuse vioaie, indicand patul pe care sa fie aşezate. Ai scris ra spunsul pentru avocatul dumitale? Servitorul lui Dermott este jos. - I# aduc acum scrisoarea. Ridicandu-se de pe scaun, Isabella se duse pana la masuta pe care er a aşezata scrisoarea ei Si i-o intinse unei servitoare. - Pentru precaufie folosesc om ul contelui, in caz ca ne urmare?te cineva, ii explica Molly.

SUSAN JOHNSON

– ifi mulfumesc pentru atenție și companie. Ma simt foarte singura doar cu gândurile mele. – Tocmai de asta ai nevoie de o digresiune. I-am spus doamnei Duclaisse să ne trimită niște rochii, ca să ne mai înveselim. – Ti le voi piati, bineînțeles. – Când vei avea timp, draga mea. Și acum, spuse așezându-se, pe care ai dori să o încerci prima? Isabella alese o rochie de dimineață, simțind o nevoie urgentă să-și schimbe halatul de casa în care era îmbracată. Voalul, de un albastru-pal, era bordat pe margine cu o abundență de modele florale, altfel linia simplă a croielii era fără alte ornamente. Familiarizată cu servitorii, deși preferase să trăiască fără camerista, Isabella le-a permis fetelor să o ajute să se îmbrace. Grijulie, doamna Crocker îi daduse un furou din batist și, după ce și-a dat repede jos halatul de casa și și-a tras pe cap cămașa, a încercat rochia de zi albastră. – Știi să apreciezi dimensiunile! exclamă Isabella o piruetă în fața oglinzii înalte, fusta albastră unduindu-se în jurul ei. – A fost ușor. Ai aceeași mărime ca domnișoara K... una dintre fetele de aici, îi explica ea. Albastrul se potrivește perfect cu ochii dumitale. – Este foarte draguță. – Probează și niște papuci de casa. Sunt cățiva care ți s-ar potrivi, am cerut de diferite mrimi. A fost aleasă o pereche care ți se potrivea la perfecție și, în rochia ei elegantă, i-ar fi putut face companie unei regine: – Trebuie să recunosc că o rochiță draguță ridică moralul întotdeauna. – Așa cred și eu. încearcă acum și rochița din matasă verde ca măruțul. Șalul de cașmir produce un contrast încântător. – Nu am de gând încă să ies din casa, sublinie jucaușă Isabella, cu toate că frumosul material era foarte ispititor.

Napoleon adusesese Șalurile de cașmir in Europa dupa campania din Egipt, doar cu cãtiva ani in urma, Și erau la mare moda. Și foarte scumpe. – Atunci, pentru cand o sa ieși. Am pastrat Și pentru mine doua, doamna Crocker flutura din mana ca sa i se aduca matasea verde. Amuzș-ma. Culoarea asta va fi adorabila pentru tenul dumitale. Dupã o vreme, jumătate de duzină de rochii fusesera probate Și incaperea primise infașarea unui salon de croitorie; gramezi de matasuri Și panze colorate erau imprăștiate peste tot prin camera, papuci de casa, Șaluri Și bonete completand efectul de gradina plina de flori. Doamna Crocker dadu dispozitie sa le fie trimisa o sticla de Șampanie de la gheafa, ca sa completeze aerul festiv. Dupã ce a imbracat o rochie de seara din matase roșie increfita, amandoua au fost de acord ca era nefireasca, Isabella Și Molly chicotind din pricina croielii ostentative Și cautand cu privirea urmatoarea rochie in mica lor reprezentatie privata de moda. – Ești pușin cam tanarã pentru dantela neagra, dar incearca oricum Și finuta aceasta. – Miroase a seducție. – Intocmai. Hai sa vedem cum ifi vine – doar in joaca.

•
Dermott iși petrecuse dimineata la „Tattersall”, achizitionand noi armasari pentru echipajul lui de curse, Și apoi luase masa de pranz la „Brooks”. Plecase acasa pentru o vreme, intentionand sa discute despre afaceri cu secretarul Și valetul. Dar realizeaza ca era incapabil sa se concentreze asupra registrului contabil Și asupra corespondenței, Și angajatii lui schimbãrã priviri speculative dupã ce spusese a zecea oara: – Ai vrea sa repefi? Politicoșii, repetau afirmatia, doar ca sa-și deã seama ca domnul conte nu era atent la cursul pe piața al graului, pe care de obicei il urmãrea cu mult entuziasm. Dupã ce se intorsese din India, avusese resurse ca sa se imbunãtãtirile

SUSAN JOHNSON

enorme de la Aworth. Și până în ziua respectivă prezentase un real interes pentru fiecare cap de fan și bană de fân, fiecare cap de bovine și oi pe care le producea pământul lui. – Poate preferați să discutăm altă dată proiectele privind recoltele, sugera Shelby, secretarul lui. Se lasă o scurtă tăcere. Tânărul se pregătește să repete, când contele și-a împins scaunul de lângă birou și s-a ridicat în picioare: – Ar fi preferabil în altă zi, spuse privind spre ceasul de deasupra c 2min ului. Amandoi barbații se ridicară în picioare. Încă o tăcere penibilă umplu biroul spațios. Contele pare că nu-i observă, având ochii umbrășiți de sprâncenele încruntate și buzele strânse. Secretarul își drese vocea și sprâncenele lui Dermott se ridicară: – Va mulfumesc foarte mult. (Zambetul îi era distant.) Vom continua în altă zi. Ramase în picioare mai multe clipe după ce ușa se închise în urma angajaților, cu silueta lui impunătoare nemișcată; chiar și respirația era greu de reperat în neclintirea abordată. – Ar trebui să plec, murmură în camera tăcută. își ridică mâinile spre pand cu linie modemă și și trecu degetele prin șuvifele ondulate. injurând încet, își prinse capul în mâini pentru câteva clipe, apoi, expirând, își lasă mâinile să cadă: – Ce dracu ar putea să conteze? bombani și se îndreptă spre ușa. Dar încerca totuși să reziste și, după ce ajunse la Molly, se îndreptă spre masa de joc și se alătură unei partide de cărți. Pierdu și, datorită rarității unei asemenea situații, ceda impulsurilor. Scuzându-se în fața grupului de barbați cu priviri mirate, care după plecarea lui au început să facă speculații, considerând că era cu siguranță bolnav de nu văzuse o chintă roiaie, contele a urcat în goana treptele și a intrat în apartamentele lui Molly fără să bată la ușa.

Auzind rasetele venind dinspre dormitor in momentul m care intra in camera de zi , recunoscuse vocea femeii. Cunoștea vocea lui Molly la fel de bine ca pe a sa. Dar tocmai acel glas ciripit era motivul pentru care se afla acolo. Impotriva voinței ei lui. in pofida oricarui principiu de dezinteres pe care -l alimentase de cand se intorsese in Anglia. Ar fi trebuit sa bata, dar nerezistand im pulsului care -l anima, impins de dorința careia incercase intreaga zi să i se opună, dadu buzna in apartamentele femeii ca un om care intenționa sa jefuiască. - Buna, Dermott , ii spuse Molly cu vocea remarcabil de calma și privirea atotștiutoare. Iar tanara domnișoara care ii dominase gândurile din noaptea trecuta șopti cu glasul pierit: - Oh , nu! - Vino alaturi de noi la un pahar de Șampanie, il invita Molly pe conte. Se uita la ea ca și cum n-ar fi auzit, privirea alunecandu-i instantaneu inapoi pe Isabella care statea in mijlocul covorului de Aubusson cu ochii mari, mirafi. Era imbracata, sau mai corect spus, dezbracata in dantela neagra așezata peste muselina de culoarea pielii, și abia s-a abținut sa nu se repeada la ea, sa o ridice in brațe și sa o arunce in pat. - ifi place rochia? intreba Molly. A trebuit sa faca un efort ca sa poata raspunde: - Da, zise el. (Narile i s-au dilatat in timp ce inspira ca sa se calmeze.) Foarte mult. - Isabella nu era sigura ca-i va veni bine. - ii vine. Ca o haina vrajitoreasca pe o zana, se gandi, nefiind sigur ca vrea sa ramana in aceeași camera cu femeia care -l facea sa nu-i mai pese de nimic in afara de pofta trupeasca. - Ai vazut? a zambit Molly catre Isabella și apoi, intorcandu-se spre Dermott care nu trecuse de pragul camerei, il intreba: - Ai vrea sa mai vezi și alta rochie pe Isabella?

SUSAN JOHNSON

- Nu, au rSspuns, moale, la unison, vocea de femeie Si cea de barbat. - Foarte bine. (Molly iSi flutura mana catre servitori sa paraseasca incaperea, Si facu semn cu degetul indoit spre Dermott.) Vino alaturi de noi, batu ea cu palma un scaun de langa ea. Nu te aSteptam atat de devreme. Ai avut noroc la „Tattersall“, in dimineafa asta? Banalitatea intrebarii dadea tonul discutiei Si Dermott Si-a adus pe pamant gandurile caiatoare: - Foarte mult noroc, raspunse paSind spre ea. Am gasit doi caluti promifatori, Si armasarul lui Harking a fost printre primii. -- Deci ai ajutat sa mai scada datoriile lui Harking. - Le-aS fi putut plati in intregime, facu contele remarca, aSezandu-se comod pe scaunul de langa Molly. Armasarul acela este nemaipomenit de bun la intregeri. -- Vino Si dumnea,ta langa noi, Isabella. Molly impinse in fata un fotoliu cu o forma delicata. Nu avea cum sa refuze fara sa arate ca un copil, aSa ca incercand sa-Si stapaneasca amefitoarele emofii cu un efort supranatural, paSi pe covorul de culoare deschisa, spre ei. El o privea pe sub gene. ConStienta de privirea lui afintita asupra ei, Isabella se apropie cu inima batandu-i puternic Si obrazii imbujorati. Pur Si simplu straiucea, vizibil combinand provocatoarea ino cenfa tremuratoare cu izul senzualitafii flamboaiante, cu trupul desavarSit etalat in toata splendoarea lui de sub dantela de matase neagra diafana Si cu privirea a|intita in jos, casta, ca a unei virgine. Gandul ca era inca virgina l-a deconce rtat pe moment, dar oricine avea un trap ca al zeifei Venus nu putea fi in total itate casta, a hotarat el. Ca Si cum ar mai fi fost nevoie sa-Si ofere argumente in starea de excitare in care se afla! Se lasa intr-o parte, ca sa destinda stranso area pantalonilor.

Mișcarea lui, oricât de discretă ar fi fost, a atras privirea Isabellei și i-a tăiat rasuflarea. Era excitat în mod atât de evident, încât materialul negru al pantalonilor sta gata să plesnească. Și, pentru prima dată în viața ei, simți un fior puternic în adâncurile trupului, o senzație atât de deosebită că se opri din mers. El zămbi ca și cum ar fi înfeles. Zămbi și ea la rândul său, pentru că nu se putea abține. Și Molly se decise să intervină, considerând că trebuie să încetinească ritmul. Dorea ca tanara ei musafira să câștige puțină experiență ca să poată să înceteze să mai mult decât pofta trupeză trecătoare a lui Dermott. – Trebuie să-i povestești lui Dermott despre societatea cartografilor, declară Molly. Miss Leslie posedea o bibliotecă neobișnuită de rară, adăuga întorcându-se spre Dermott. Tot amănunțit la toată niște șampanie și împărțea-ne viziunea ta despre lume. Viziunea lui în momentul de față avea legătură doar cu micul paradis dintre picioarele domnișoarei Leslie, dar și-a dat seama că Molly dorea să domolească încinsă lor întâlnire, și nici nu câștiga într-o confruntare cu Molly. – Chiar?! spuse întinzându-se după sticla pusă la gheață. Nu este vorba despre biblioteca din Grosvenor Square? • – Ai auzit de ea? Un nou subiect depășea febra excitației, și Isabella se așeza alături de ea. – Nu am fost pe acolo decât de vreo două ori. Nu mi-am dat seama că ești acea Leslie, nici că banca la care aveam ipoteca era a voastră. – A bunicului, îl corectă repede Isabella. O, Dumnezeule! Se simțea de parcă l-ar fi recunoscut dintr-o dată, gândul la legătura dintre ei fiind suficient ca să facă din el mai puțin strainul care-i luase rasuflarea, cât un prieten de familie... care i-a luat rasuflarea, chibzui cu un zămbet interior.

- Isabella va sta la noi cateva zile, facu Molly remarca, oferindu-i informafia d e parca nu ar fi vorbit deja despre ea in dimineafa aceea, la dejun. - Norocul nos tru, Dermott se apleca intinzand un pahar cu Sampanie Isabellei, avand grija sa nu -i atinga degetele. Indiferent de prezenja lui Molly, nu-Si putea garanta docilita tea. Parfumul lui o invalui cand s-a aplecat mai aproape de ea Si, imbatata de m ireasma de barbat Si lamaie proaspata, Isabella lua paharul de la el Si inghifi o ma re parte din el dintr-o singura sorbitura. Agitafia ei era incantatoare. Dar, bi neinfeles, ce nu era atragator la ea? se intreba cazut pe ganduri incercand sa s e concentreze la ce spunea Molly, in timp ce-i intindea farfuria cu prajiturele umplute. - Se gandea sa mai caştige ceva experienfa cat timp sta cu noi, spuse Molly punand tava jos, dupa ce el refuzase sa serveasca. Dintr-o data atenfia lui fu captata, privirea, intensa. - Suplimentara... murmura, privirea alunecandu-i spre deconcertata miss Leslie. - Isabella are nevoie de mSsuri de protecţie... impotriv a unei casnicii nedorite. - Infeleg... Ochii lui negri ii fintuirS pe ai Isabellei . - Ceva in maniera unui deznodamant. - A h ... (Vocea lui era catifelata.) Hipnotiz ata, fermecata Si incalzita de privirea lui arzatoare, Isabella sim# ca era posibi l ca el sa fie cavalerul ei alb in aceasta situ ate ieŞita din comun, - Am rude care -mi ravnesc averea, murmura, pe jum atate fara rasuflare sub vraja lui. - AŞ putea s a-i provoc la duel.

O obligate ciudata ieși la iveala, ca și cum ar fi trebuit să-i dea ceva în schimb pentru ce va primi de la ea. – I-ai omori, cu siguranță, a dat ea nervoasă din cap. Nu sunt barbafii obișnuite cu armele. – Mai contează dacă te-au făcut victima lor într-un mod atât de crud? – Nu vreau ca sangele lor să fie pe mâinile mele. Toată lumea știa despre dexteritatea lui. Nu i-a răspuns nimic un moment, apoi: – Cum dorești. – Isabella vrea să le descurajeze avaritia într-un mod mai puțin fatal, a intervenit doamna Crocker. Cu ajutorul cooperării tale. – La dispoziția dumneavoastră, mademoiselle... (Vocea lui era moale, scăzută, în mod ciudat atinsă de compasiune.) Punându-și repede paharul pe masă, sari în picioare din poziția în care stătea, neliniștit de acel sentiment. – Asta este extrem de penibil. Isabella rasucea piciorul paharului între degete și ar fi arătat foarte firesc, dacă sanii voluptuoși nu ar fi stat gata să-i sara din decolteu. Penibil, într-adevăr, s-a gândit și el, nu era sigur că ar fi capabil să ia ceea ce îi oferea într-un mod atât de neprihănit și naiv. La fel de nesigur era și că va mai putea rezista mult frumuseții ei fizice generoase. – Te rog, spuse ea cu amabilitate, cred că știu ce vrei să spui, și nu este nevoie. Mă supun de bună voie dorințelor dumitale, oricare ar fi ele. Dumneata decizi ce și când, și mă anunți și pe mine. Și-a ridicat privirea din paharul pe care îl ținea în mână, și a rasuflat ușurată: – Sunteți foarte amabil, sir. – Sunt foarte nerocos, miss Leslie, replica el încet.

SUSAN JOHNSON

— Poate că în două săptămâni, Dermott, afirma Molly. Isabella roși în timp ce tânărul conte se întreba cum va rezista atât de mult timp. Dar excesiv de politicoasă, își înclina capul cu grație: — Am să aștept după cum văfeți, doamnelor. • Dermott plecă de la Molly la scurt timp după aceea, lăsându-și vizitiul să se ducă singur, și începu să se plimbe cu un pas care sugera profunzimea lui frustrare. Trecu pe lângă Green Park, îndreptându-se spre Kensington Gardens prin Hyde Park, absolut indiferent la împrejurimi; pofta neobișnuită pe care Miss Leslie i-o trezise era nu doar chinătoare dar și deranjantă, se gândea el tumultuos. După o perioadă mai îndelungată, își dadu seama că ajunsese pe malurile Tamisei, soarele apunând de cealaltă parte a râului într-un stacojiu spectaculos și straiucitor, și, surprins, se uita în jur ca și cum s-ar fi trezit dintr-un vis. Infelegând că trebuia să facă apei la o mare cantitate de sănatate mintă și bună judecată, găsi o trasură și-i indică drumul spre casa lui din Londra, și cu sarguinfa evita să se gândească la cocota blondă în rochie de dantelă neagră. Încercând să înlocuiască imaginile delectabilei Miss Leslie cu ale unor femei mai accesibile, ajunse acasă, se spăia în grabă, se îmbracă și se pregătește de o seară la Carlton House, unde insoțitorii prințului de Wales puteau întotdeauna să conteze pe o petrecere deosebită. Cina a fost neoficială, cu obișnuința din jurul prințului, întrecându-se cine poate bea mai mult. Doamna Fitzherbert era în Brighton, așa că puținele femei prezente aveau un statut social îndoielnic, lucru ce-i convenea de minune lui Dermott în starea de vulgaritate în care se află. Cum orele erau înaintate, oaspeții trecură în camera de concert, însoțiti de doamnele care erau acolo ca să-i distreze folosindu-și calitățile muzicale și alte talente excitante. Pe la miezul nopții starea

generala de chiolhan era in plina desfaşurare. Deşi prinful de Wales ii jurase devotament doamnei Fitzherbert, dar cum nu era prezenta, era uşor de momit de pe calea fidelitafii, şi in seara aceasta o dansatoare din trupa de balet ii trezise interesul. Nu numai ca dansa dar şi canta foarte bine, vrajindu-l pe prinful, care se delicta cu muzica de orice fel dar mai ales cu muzica vocaia. Petrecarefii tocmai terminasera de intonat in cor un cantec de befiie, cand prinful şi-a aruncat privirea spre Dermott, care era singurul fSra companie feminina, şi vioi ii spuse: – Nici o femeie in seara asta, Dermott? Trebuie sa chem un doctor? – Sunt la cura de odihna. – Te-a ajuns razbunarea zeifei Venus? Dermott nega din cap, stand tolanit pe un şezlong acoperit cu matase şi cu picioare ciudate in forma de crocodil: – Mi-am gasit credinfa! zise el taraganat cu vocea inecata de bautura. – Oho! şi poate eu am de gand sa-mi iau inapoi nevasta! striga prinful 1 1 . Deşi va fi cam prea mare aglomerarea in pat, cu tofi iubifii ei. Un raget de rasete de befiivi saluta declarafia lui. – Nu eşti in apele tale, Bathurst, asta e tot, vorbi cavalerul de Brummell, cu rasul zgomotos şi chicotind din ce in ce mai scazut pe un ton la fel de anost ca şi modul lui de a se imbraca, şi ochii reci patrunzatori in pofida nopfii de befieliv. – Dar varietatea este condimentul viefii, murmura Dermott, cu ochi limpezi şi provocatori. Ai ceva de zis in aceasta privinfa? – Scuteşte-ma, Bathurst, se dezvinovafi cu nonşalanfa Brummell. Ştii cat urasc activitafile fizice intense practicate dimineafa devreme, ca sa nu mai vorbesc de riscul de a-mi murdari cu sange lenjeria. Linişteabrusca aştemuta dupa intrebarea calma a lui Dermott s-a evaporat intr-o rasuflare unanima de uşurare.

Și voi, acum ... interveni prințul. Ceea ce avem nevoie cu toții este încă o sticlă. Pornind din degete, făcu să sara în picioare mai mulți servitori, și galagioasă orgie a continuat. Dar toată lumea a observat plecarea lui Dermott la scurt timp după aceea, deși nici unui nu îndrăznea să-l întrebe ce înotiv avea, când s-a ridicat de pe șezlong și a ieșit din salon. - L-a ajuns melancolia, a remarcat marchizul de Jervis după ce ușa s-a închis în urma contelui. - Trebuie să fie vorba de o femeie. - Nu la Bathurst. Nu-i pasa de nici una dintre ele suficient. - A pierdut la curse astăzi? - Azi nu au fost curse, Wiggy - exclamă o tânără baroneasă - ești prea beat să-ți amintești. - Și tu acum, beat! zise repede moștenitorul ducelui de Mashfield. - Poate că este plictisit, remarca Brummell, seriozitatea sa parând cam ciudată în aburii de beție. - Nu l-am văzut niciodată pe Bathurst plictisit de o cocota. Remarca fu întâmpinată cu o aprobare generoasă din cap. - Pariet pe un ponei ca-i hors de combat, zise un tânăr mijindu-și ochii. - Nu s-a mai întâmpinat până acum. Accept pariu l'au și-l susțin cu un alt ponei. Starea sanatafii lui Dermott a continuat să fie subiectul aprins al tuturor discuțiilor, până când pariul a fost acceptat de aproape toți cei din camera, pro sau contra, dând cu banul cine va vorbi cu doctorul în dimineața următoare. Nimeni nu îndrăznea să se gândească să-l întrebe pe Bathurst personal. Nu în starea lui actuală.

•
Când contele s-a trezit din nou la Molly, câteva ore mai târziu, udat de ploaia care cădea afară, și mult mai sobru decât
hors de combat = (Expresie din limba franceză) - în afară concursului. (n.tr.)

Și-ar fi dorit, -Kate !1 aștepta. I-a urat bun venit cu un zambel în pofida orei târzii, și el a urmat-o în pat, încercând să-și ascundă starea de spirit. S-a descurcat foarte bine pentru că întotdeauna se descurca și pentru că nu vroia să sufere ea din cauza proastei lui dispozitii, și după ce a satisfăcut-o și și-a găsit și el alinare a adormit buștean. Ea nu era complet pe dinafară de problema, și a stat trează după aceea și l-a privit la lumina lumanării, întrebându-se ce demoni îl dominau. Știa despre moartea soției și a baiatului; fusese astăzi vreuna din aniversări? Dar se întâmplase cu mulți ani în urmă, și chiar și Molly spunea că era vindecată, pe cât de vindecată poate să fie cineva după o pierdere atât de devastatoare. Folosindu-și înțuiția feminină, se întreba dacă nu cumva tanara domnișoară care se instalase în apartamentele lui Molly ar avea vreo legătură cu proasta lui dispozitie. Putea fi o presimțire sau o mică barfa pe care o auzise de la una din servitoare, dar dacă ar fi fost o femeie careia îi place să parieze ar fi spus că ultimul capriciu al lui Dermott contribuia la starea lui de deprimare. Și dacă nu ar fi fost o tanără domnișoară care înfelegea că un conte nu se căsătorește cu o curtezana, și-ar fi permis să plângă pentru inevitabila pierdere a partenerului ei. Dar era în primul rând pragmatică; și aproape că-și atinsese scopurile financiare, mulțumită generozității lui Dermott, și în curând va putea să pună punct vieții de aici și să se întoarcă la fetița ei de la farmă, eu suficienți bani cât să trăiască viața unei văduve binecrescute. Dermott îi era drag. I-a mângaiat ușor plețele negre rasfirate pe pielea și s-a aplecat peste el ca să-l sărute delicat pe obraz. S-a trezit la atingerea ei, a strâns-o în brațe, i-a murmurat ceva cu afecțiune și a adormit la loc. îi va duce dorul, s-a gândit, stând în îmbrățișarea lui caldă. Era cel mai mare năduf dintre barbafii.

SUSAN JOHNSON

5.

os

Jn s tru ire a Isabellei a inceput in dimineafa urmatoare. O cada de baie a fost adusa in camera ei dupa micul dejun, și a fost imbaiata și Ștearsa intr-o maniera atat de placuta și senzuala, incat se simjea de parca ar fi fost pe valurile unui vis. Și in timp ce ar fi trebuit sa fie foarte atentfi la toate tehnicile explicate de Molly, concentrarea ei era fixata mai degrabS pe senzafiile nemaipomenite. Dupa baie a fost escortata pe un pat de zi ingust unde a fost intinsa pentru lecfia urmatoare din viafa de novice a unei curtezane. Pielea i-a fost unsa cu ulei cald cu miros de iasomie, fiecare picatura de ulei fiind ca o vraja tulburatoare cand o atingea. Cu masajul delicat framantandu-i cu multa arts camea și incSlzindu-i simfurile, atenfia ei s-a abatut inca o data de la vocea lui Molly, traindu in schimb o senzafie care-i*ravaȘea sufletul, a mainilor puternice ale lui Bathurst cuprinzand-o uȘor, strangand-o, masand-o, alunecand intr-un ritm domol și voluptuos pana cand, refinandu-și respirafia, și-a simfit adancurile deschise de mangaiere și senzafia de caldura s-a topit in fesutul ei pulsand. Piacerea intensa, infepatoare a facut-o sa deschidS Iarg ochii. – Ai grija intotdeauna sa ai un parfum dulce peste tot, a subliniat calma Molly. – in feleg, a murmurat Isabella cu jum atate de glas. – Bathurst este deosebit. Simpla menfionare a numelui a facut-o sa simta un vai navalnic cuibarindu-se in adancurile ei, cam ea parfumata dintre picioarele ei palpitand inca o data. – Am sa-mi amintesc, Șopti, rememorandu-și infa}iȘarea excitata a lui Bathurst – cum se emofionase la vederea dimensiunii și lungimii lui intarite. Acum e aici? – Conteaza?

Ridicandu-se pe jumătate, s-a proptit în coate: – Este cu altcineva? – El e întotdeauna cu cineva, a spus plat Molly. Nu avea nici un rost să o inducă în eroare pe tanara femeie. – Atunci va trebui să fii mai atentă, nu-i așa? a spus Isabella întinzându-se înapoi, dacă vrea să-i stămescă interesul. – Asta vrei să faci? Era o plăcere să vorbești cu femeia asta, nici îngrijorat și nici indecisă. Isabella zâmbi: – Vreau foarte mult. Imagini cu înfățișarea izbitor de frumoasă a lui Dermott îi umpluseră visele, nu doar în momentele dinaintea, ci toată noaptea trecută, și s-a tăzătorit că-l dorea cu o arzătoare indiscreție care nu ținea cont decât de pofta ei nestăvilită – dorințe despre care nu știa că există cu o zi în urmă. – Aproape că aș vrea să le mulțumesc unchiului Herbert și lui Harold pentru că m-au urmărit cu atată râutate până aici. – Un fel de gândire atât de necomplicat îți va aduce beneficii. – Exact. Voi rămâne cu moștenirea și cu niște amintiri foarte frumoase după ce voi pleca de aici. Nu sunt norocoasă? – Francheșea dumitale este dezarmantă. – Trebuie să mă învefi totul, a spus Isabella făcând o mișcare expansivă cu brațul, și voi avea grijă ca Bathurst să aibă momente memorabile. Molly ridică din sprânceana: – Este un concurs? – Te deranjează dacă e? Molly rase: – Este cu foarte mult înaintea dumitale. – ■ Dar nu și înaintea dumitale, presupun. – Probabil... deși nu-ți ofer garanții. Eu nu am stat în India. – Există cărți hinduse despre dragoste. Știu că există, pentru că un capitan a adus odată câteva și bunicul le-a ascuns repede. Hai să-i spunem domnului Martin să ni le caute.

Entuziasmul ei era de-a dreptul incantator: - Vrei sa-l faci pe Bathurst sa se simta transportat pe Luna? - Vreau sa-l excit ca sa se simta pe cele mai sublime si inalte culmi. (Sprancenele pufoase ale Isabellei se ridicara imperceptibil.) Sunt ingrozitor de vicioasa? - Incantator de vicioasa, a\$ spune eu. De ce n-a\$ cautat ni\$te car#? • in introducere au privit la o imagine infa#sand un valet lunar, pe jumatale imbracat, aducand servicii unei tinere doamne, in budoarul ei. Titlul de sub poza o facu pe Isabella s\$ zambeasc\$: „Sa f i i in serviciile cuiva cere din partea ta sa le dedici, sd fi i ascultdtor \$i sd dore\$ti sa inep. ” - Tanara domni\$soara pare sa se simta bine. De\$si m a indoiesc ca to# angaja#i sunt atat de chipe\$si. - Sunt, daca i# p ermite soful, raspunse cu sarcasm Molly. (artea asta se zice ca a fost scrisa de mai multe doamne nobile, de cel mai inalt rang, dupa cate se spune. - \$i doamnele au voie sa aiba vicii? N u mi-am dat seama do asta... - Viciile lor au nevoie de mult mai multa discre#e, dar da, sunt doamne care se distreaza cu entuziasm. De exemplu, ia aminte la ilustra#a urmatoare. O secvenfa cu cinci gravuri reprezentand povestea unei expedi#i pentru cumparaturi pe Bond Street. Vanzatorii erau incantatori de chipe\$si \$i arato\$si \$i, dupa infa#\$area diverselor ilustra#i, dispu\$si sa ofere orice fel de serviciu special pe care il doreau doamnele. - intotdeauna am considerat ca vanzatorii sunt incantator de chipe\$si, dar nu mi-am dat niciodata seama de ce erau atat de prezentabili. Toata lumea, in afara de mine, este la curent cu disponibilitatea lor sexuala? - Cei pe care ii intereseaza sunt. Dar, oricum, discre#a este cuvantul de reguia.

– Educa#a mea avea lipsuri suparatoare, i#i deplanse Isabella soarta. Doamne! exclam a uitandu-se la urmatoarea ilustra#e, s#i. nu-mi spui ca to# servitorii chipe#i pe care ii vad in Hyde Park fac dragoste cu st#panele lor. – In general, a# putea spune ca da, explica Molly, daca cineva vede un servitor care arata bine #i o lady ce manifesta un deosebit interes pentru echita#e, poate spune ca acest fapt ii stame#te un inalt grad de suspiciune. – Viafa mea a fost teribil de plicticoasa. Tot ce fac eam era sa vand marfa adusa la Londra de vasele noastre. – Tine minte, toate pl#scerile pe care le vezi aici pictate sunt de obicei rezervate femeilor maritate. Virginitatea este inc# etalonul de aur pentru o casatorie corespunzatoare. – Pai, din moment ce nu am nici un plan urgent de a m# casatori #i nici n-am v#zut niciodat a un barbat care sa ma intereseze din acel punct de vedere... Sprancenele lui Molly se ridicara: – Bineinfeles ca nu. #tiu la ce te gande#ti, dar Bathurst nu se va casatori cu mine cum nu-# va gati dumitale cina. A#a ca i# voi fi de-a pururi recunoscatore pentru ca mi-ai aratat... a a ... ce lipsea din viafa mea. #i ca mi-ai permis o instruire, in ce prive#te anumite placeri, care s-ar putea sa m a intereseze in viitor... indiferent ca sunt sau nu casatorita. – Ai un aer cutezator, draga mea. – #i de ce n-a# avea? M-ar ajuta, in situa#a mea actuaia, sa fiu plina de teama? A# supravieftui mai bine daca a# fi? Nu cred. Rudele mele mi-au aratat in cel mai ingrozitor mod cu putin#a ce a# ajunge daca a# fi dociaa. (Ridica din umeri.) A#a ca nu voi fi, daca am fost vreodata, adauga zambind. Bunicul m-a rasfapat destul de mult. – Nu e obligatoriu in cazul dumitale, remarca Molly. Pari a #ti ce vrei. – Imi dau seama ca sunt foarte captivata de aceste senza#i care imi incaizesc trupul. Cum se spune: dupa ce ai gustat o data... A# dori mai degraba sa continui placerile

.

SUSAN JOHNSON

• Cea mai mare parte a zilei, Isabella a fost ocupată cu diverse lecții care să o facă mai dezirabilă în budoar – cum să se îmbrace și să se așeze pe scaun... sau întins pe pat, cum să servească mâncarea dacă barbatul ar cere-o, cum să-i ofere o baie dacă s-ar ivi ocazia, în ce măsură exact trebuia să consimta cel mai important lucru pentru o femeie care intenționa să satisfacă un client. Toate instrucțiunile ei erau femei draguțe, nu mai în vârstă decât ea, care îi ofereau învâfătură cu o naturalitate! și cu un umor pe care le găsea distractive. Aveau ordine precise să nu vorbească personal despre ele, așa că a aflat puțin despre 'trecutul lor sau motivele pentru care locuiau la Molly, dar pe nici una dintre ele nu pare să o deranjeze că era acolo, și toate erau entuziaste în ceea ce privea legătura ei viitoare cu Bathurst. – Știe toată lumea? a întrebat Isabella când a fost adus din nou pe tapet subiectul. – Doar câteva. Numai cele care te ajutam, a răspuns o femeie pe care o chema Bess. Molly este foarte riguroasă în privința asta. În legătura cu discreția la adresa ta, spuse ea. Dar îți va placea într-adevăr Bathurst. Nu este nici o femeie care să nu-ți placă. – Așa am auzit. De ce este privit atât de bine? în afara de frumusețea izbitoră, bineînțeles. – îi plac femeile. Se vede asta din tot ce face... fericită de tine. Deși, acum, contele îi acordă atenție aproape în exclusivitate lui Kate. (Ridica din umeri.) Așa că a fost indisponibil pentru noi, restul. Dar nu a fost întotdeauna. Hai, lasă-mă să-ți arăt ce-ți place în mod deosebit. Seara, Isabella pășea nervoasă prin camera. Nu era nimic rău în a privi actul sexual ca o afacere în care aveai nevoie de talent și experiență, dar ea nu era complet lipsită de emoții și nici de simfuri. Și înainte de a se termina lecțiile din ziua

aceea, incepuse sa fie conștienta de raspunsurile pe care le dadea trupul ei la in sinuarile amoroase. De cateva ore se simfea infierbantata pana la exaltare, iși simfea pielea de parca o cat de mica atingere ar fi sufocat-o; iqiaginile cu Bathurst erau predominante in mintea ei, și gandul ca ii va vedea trupul putem ic dezbracat cand se vor intalni, in sfarșit, in pat, era atat de amefitor pentru simfurile ei ca ii era frica sa nu uite tot ce invajase, prabușindu-se gramada la picioarele lui. La capatul rabdarii, agitata, avea un sentiment nestavilit de a parasi camera, sau chiar mai bine, casa, deși știa ca era imposibil. Dupa alta jum atate de ora, agitafia ei crescuse, dorinje neconturate in intregime bombardandu-i simfurile. Cel pufin daca ar putea sa se plimbe de sus in jos pe coridor, sau sa respire pufin aer curat din micul balcon de la capatul holului. Urmandu-și pomirile, parasi incaperea, traversa in graba camera de zi goaia și incepu sa se plimbe pe hol. Apartamentele private ale lui Molly erau separate de partea rezervata afacerilor din casa, dar acum era liniște. I-a auzit intai vocea, apoi rasul, și fu atrasa de sunete ca și cum ar fi fost un magnet al dorinfelor ei. Apoi auzi vocea inceata, groasa de femeie, și a fost șocata deși știa ca n-ar fi trebuit, aflandu-se intr-un bordel. Se opri din mers. Ar fi fost nepoliticos sa traga cu urechea; ar fi trebuit sa se intoarca in camera ei. Dar deși era conștienta de conduita potrivita, se indrepta spre șoaptele conversafiei. Ușa de la capatului holului era intredeschisa. Oprindu-se foarte aproape de ea, se apleca in faja și privi inauntru. O incapere luxoasa i se infajșișă privirii. O camera mult mai luxoasa decat a sa, una proiectata pentru a se face dragoste in ea, cu scaune moi și covoare somptuoase, și un pat foarte mare pe care statea intinsa nuda o tanara foarte frumoasa. Bathurst își tumba de baut de pe o nrasuta joasa de bauturi. Purta pantaloni de caiarie, ca și ciim tocmai s-ar fi intors de la fara, și cizmele fusesera aruncate in apropierea ușii. O haina

SUSAN JOHNSON

din piele de caprioara și o cămașă de olandă erau așezate neglijent pe spatarul unui scaun, ciorapii fiind aruncați sub el. A remarcat fiecare piesă din îmbracaminte ca și cum ar fi contat dacă o dezbracă, ca și cum ar fi putut vedea cât de mult o doare pe femeia cu părul negru, dacă îi trecea în revistă locul în care pusese fiecare piesă din îmbracamintea lui. Și a sunlit o plăcere fără margini văzându-l că sta în mijlocul camerei, și nu în pat. – Vino încoace, Dermott, a murmurat draguța bruheta, cu vocea seducătoare, formele ei voluptuoase etalate elegant pe așternutul de matase roșie. – În curând. Ridicând paharul la gura, l-a sorbit dintr-o înghifitură și s-a reintors la masă bine aprovizionat. – Ai spus asta și acum o jumătate de oră. – Mi-e sete după ce am discutat afaceri cu Shelby toată dimineața, zâmbește el gâmbent. Ai răbdare, dragă. – Ești atât de agitat în seara asta!... – Nu sunt agitat. (Își tumă din nou în pahar și bău.) Simt doar nevoia să beau. Intorcându-se din nou spre ea, ridică paharul în semn de salut. -- Vrei să-mi citești în timp ce bei? Am un nou roman. – Mai târziu, murmură politicoș, îndreptându-se spre un scaun din apropierea focului. Lăsându-se să cadă în el, își aruncă picioarele în laturi, duse paharul la buze și bău jumătate din coniac ca un bărbat care intenționează să se îmbete. – Te-a enervat Shelby? El nega din cap: – Este mult prea politicoș ca să enerveze pe cineva. Remarcabil, a adăugat cu jumătate de zâmbet, luându-i în calcul moștenirea. Toată familia aia este dementă. Trebuie că e un copil nelegitim. – Mai bine să am a doua călcare? spuse cu voce catifelată, făcând o grimasă:

S-a uitat la ea cu ochii ingustafi: - Te-am dezamagit vreodatS? Ea zambi: - EȘti al naibii de placut la privire, Bathurst, asta e tot. Ifi ravnesc trupul. Focul ii au rea formele bronzate, scofandu-i in evidenfa muȘchii grei de pe piept Și Solduri. Picioarele lungi, puternice, Și brafele vanjoase ii atragea privirea. Fafa lui era mai chipeȘa decat ar fi trebuit sa permita Domnul - structura osoasa modelata la perfectie, nasul subfire, drept, gura senzuala, sprancenele negre groase, atat de seducatoare, de sub care o singura privire ar fi momit orice femeie la pierzanie. Intre calitatile sale excesive nu era de disprefuit nici permanenta lui exdtare, vizibila prin pantalonii negri chiar Și in lumina crepusculara din camera. - Inca o jumătate de sticla Și vei avea ce-fi doreȘti. - Promisiuni, promisiuni, replica jucauȘa, coborand din pat cu o miȘcare lasciva, mladioasa. Poate m a voi satisface in alt fel, spuse indreptandu-se spre el - Fii invitata mea, s-a oferit el, aplecandu-se ca sa ajunga la sticla de coniac. Sunt in intregime la dispozitia ta. - Nu in intregime e... deocamdata, murmura, lasandu-se la pamant Și strecurandu-se intre picioarele lui raȘchirate. Atingand primul nasture de la pantalonii lui, iȘi trecu degetul peste argintul gravat: - Dar in curand, murmura ea, desfacand primul nasture. - Ai un fel incantator de a fi, spuse el moale, zambind cu jumătate de gura in lumina focului. - Și tu ai ce-mi doresc eu - Și mai desfac un nasture, Și inca unui. - Asta e cu mult mai bine decat informafiile despre ferma care mi-au umplut ziua, privi in jos spre ea Și-i facu insesizabil cu ochiul. - in timp ce eu aȘteptam asta toata ziua, Șopti ea, desfacand ultimul nasture Și strecurandu-Și mana in pantalonii descheiafi ca sa-i elibereze erecfia.

La senzafia atingerii ei trase adanc aer in piept. Isabella f&cu la fel la veder ea ei. Era magnifica... imensa, inalfatoare, vizibil rigida. Isabella i&si acoperi gura cu mana ca sa&si amortizeze exclamafia de admirajie. Trupul palpitandu-i cu intensitate sporita, caldura ridicandu-i-se spre fa \$ facandu-i fruntea sa lucea sca, se intreba cum s-ar simfi sa fie intinsa alaturi de el, ca sa absoarba imensitatea a ceea ce vazuse. Abia mai respira pe masura ce femeia i&si strecura degetele de-a lungul lungimii lui care lucea in lumina focului, dimensiunile ei vizibile din ce in ce mai mari. Golindu&si paharul de coniac, Dermott il puse deoparte, lasandu&si capul pe spate, &si inchizand ochii in momentul in care gura lui Kate il atinse. Ar fi trebuit sa o refuze, se gandii in treacat, con&stient de motivul care il facea nelini&stit &si datorit&S caruia nu vrusese sa i se alature in pat. Dar gura ei il conducea &si el nu era nici cast, nici incoruptibil, in special in ultimul timp. Suprimand imaginile ultimei achizitii ale lui Molly, &si propria lui obsesie misterioasa, a cedat placerii desfrantate. Pentru un barbat care inten&tiona sa uite, trairea momentului era un concept familiar, &si &si-a permis sa se cufunde intr-o mare de ing&duinfa fafa de sine. Capul femeii p&areca ca se deplaseaza cu mi&scari lente, remarca Isabella, gura ei zabovind pe crestele senzafiilor prelungind extazul, apoi alunecand pe intreaga lungime cu fluiditate de matase. Cum mai putea sa respire in momentul acela, se intreba Isabella, fiind in acela&si timp p&stamit&S &si furios asa pe ceea ce vedea, demonul geloziei punand nebune&ste stapanire pe mintea ei. G&eam&stul scazut &si moale a lui Dermott era dovada mulfumirii lui, &si nemulfumirea Isabellei crescuse. Cum putea face sex cu aceasta femeie cand a spus ca o dorea? Dar &stia raspunsul la intrebare chiar in momentul in care o formula.

«j-

Deoarece orice femeie era doar o femeie pentru contele de Bathurst – un exemplar e talon și model pentru sexul de ocazie. Ar face bine să-și amintească acel adevăr crud. Dar realitatea, oricât de crudă ar fi fost, nu-i putea anula răspunsul arzător, nici să facă să nu-l mai vrea, ca orice alta femeie care îl vedea, și clocotind de ciuda pleca de acolo. – Unde ai fost? Molly era în camera de zi când s-a întors Isabella. – Ma delectam cu o priveliște directă a lui Bathurst cu o femeie, izbucni ea, mișcându-se mlădios spre dormitorul ei, cu obrazii infierbanta de indignare. – Vai, draga mea!... (Lăsând jos tocul, Molly împinse deoparte registrul la care lucra.) Pot să te ajut cu ceva? – Nu! (Regretând brusc răspunsul aspru pe care îl daduse, Isabella se opri din mers și, forfându-se, îi adresa un zambet politicos.) Aș vrea doar să fiu singură, dacă nu te superi. – Nu, sigur că nu. întorcându-se, Isabella se grăbi spre camera ei, trântind ușa în urma de parcă un astfel de gest meschin i-ar fi putut alunga firiia. Și meschinărie era, a admis ea mahnită câteva clipe mai târziu, după ce se mai calmase. Ce drept avea ea asupra lui Bathurst? Ce motive ar fi putut avea el să-și mențină virtutile pentru ea? Era de ras. Era cel mai irezistibil barbat din Londra, și nu pentru șarmul lui la masa de whist. Deși, cunoscând felul lui de a fi, probabil că distrează o femeie sau două și la masa de cărți. Reuși să zambească, imaginându-și scena și, întotdeauna practica, în scurt timp izbuti să împacă realitatea cu dorințele ridicule de fetiță. După ce făcuseră asta, se dezbracă de rochie, își puse cămașa de noapte și se urea în pat luând o carte, dar îi era imposibil să citească având proaspete în minte imaginile sinistre. Suferind, frustrată, luptându-se între sentimentele tumultuoase de manie, dorință și simț practic. Era chiar mai frumos dezbrăcat, și-a amintit, trupul lui putea fi perfect. Nu era de mirare că

SUSAN JOHNSON

il doreau femeile. A inchis ochii in fafa clocotului patima\$ care o napadise. Era ciudat cum dorinja arzStoare putea sa treaca peste lucruri minore, cum ar fi rep utafia de libertina, I ipsa lui de statomicie, bizareria a ceea ce aveau de gand sS faca. Era chiar mai ciudat ca ii invidiase partenera de pat din noaptea asta , in urma cu cateva momente, cand iSi blestemase existenfa. A adormit imaginandu-Şi alta scena, cu ea alaturi de el, zambind Şi avand visuri romantice. . . . Mai tarziu, Molly intra in camera Isabellei, stinse lumina Şi lua cartea care-i cazuse din main i. Stand o clipa la marginea patului, privi la frumusefea proaspata Şi tanara care nimerise intamplator in casa ei. Facea un lucru bun? se intreba. Sau in cele di n urma Bathurst o va rani? A r fi mai bine sa-i gaseasca Isabellei un avocat din tr-o bucata? A r fi un asemenea om capabil sa o protejeze de to# pradatorii? Şi, c cl mai important, era planul ei prea outre atat pentru Isabella cat Şi pentru prop riul ei simf al drepta#i? Nu-i venea in minte nici un raspuns simplu, doar nesig uranja Şi indoiaia, in timp ce nrasura dilema acestei tinere moŞtenitoare care trebu ia sa se confrunte cu o lume cruda. Poate pana diminea#a, se gandii Molly, vreo s olufie ii va clarifica gandurile neliniŞtite. Categoric va mai vorbi o data cu Isa bella, ca sa se asigure ca injelegea perfect despre ce era vorba. Prea multe din propriile emo#i erau asociate cu situafia critica a tinerei domniSoare, prea mult e r3ni de demult, care nu se vindecasera in intregime, ii distorsionau posibilit atea de a infrunta rational momentul. Dar in ultima instanfa nu era decizia ei, Şt ia asta. Cel pu#n gasea consolare in acest fapt. Isabella va lua singura hotarar ile. Cu un oftat, inchise incet uŞa in urma ei.

•
Dermott a ramas cu Kate atata timp cat i-o cerea politejea, permifandu-i placere a dupa care tanjea, satisfacandu-i simturile, fiind condus cu mult talent de instincte mai degraba decat de sentimente. Dar pareea ca ea nu observa, sau daca observa, era conştienta ca era mai bine sa para ca nu le-ar sesiza. In orice caz, o parasi simfindu-se vinovat – un sentiment ridicol in situajia data, ar fi confirmat şi prietenii lui. Dar ridicol sau nu, nu era un barbat fericit cand a intrat tiptil in camera de zi a lui Molly, privind spre uşa inchisa de la dormitorul Isabellei, ca sa vada daca !l va auzi, şi rosti cu voce joasa, hotarata: – Am sa ma intorc p este o saptamana. Pregateşte-o. Dar o voi avea cand m a intorc, indiferent daca e sau nu pregatita. Molly işi impinse seauul de langa masa joasa. – N-am s-o oblig. – Nu prevad ca va fi vreo problema. – Din pacate, te-a vŞzut in seara asta. – Pe mine? expresia i se intuneca. Ce dracu e in nereguia cu tine? – Nu am avut nici o legatura cu asta. Ai lasat uşa deschisa. – Iisuse... (Arunca o privire spre ceasul de deasupra Şemineului.) Cat timp a stat acolo? – Nu mult. Eu am fost plecata din camera de zi doar o scurta perioada de timp. – Mulfumesc Domnului pentru asta, cred. – Nu sunt prea sigura ce a vazut, dar era furioasa cand s-a intors. El injura incet. – Doar un sfat }i-aŞ da. Este o tanara domniŞoara foarte indaratnica. (Privirea aruncat a peste ochelari era directa.) Ar trebui sa iei in considerare ca s-ar putea sa te confrunfi cu mai mult decat doreşti.

- Nu intenționez să mă confrunt cu nimic. Totuși înțelegem că este vorba doar de o perioadă scurtă de timp. - Și totuși, pari implicat sufletește. (iși scoase ochelarii și-i așeză pe masă.) Un fapt total neobișnuit pentru tine. - Poate că este vinovată primăvara, spuse el sarcastic, taraginat. - Sau poate că e vorba despre ceva ce nu vei putea să controlezi la fel de ușor ca toate celelalte întovărășiri temporare ale tale. - Hai să nu exagerăm cu aranjamentul acesta. Vorbim despre sex. Ea înțelege, eu înțeleg, tu înțelegi. Doar să fie gata într-o săptămână, și te voi raspiati cu generozitate. - Nu vreau bani. Mana îi alunecă de pe clanja ușii, și privirea lui aruncă o nouă străfulgerare: - Chiar vorbești serios? Ai sentimente atât de caritabile? - îmi place de ea. Nu vreau să profit de pe urmă a nenorocului ei. - îți dai seama ce ai putea să obții pentru virginitatea ei? - Cine și-ar da seama mai bine decât mine?! răspunse ea calm. Ar trebui să o scot la licitație? - Nu! - Sigur? - Nu te juca cu mine, Molly. Este a mea. (Apucând încă o dată clanfa, întredeschise ușă.) O săptămână, spuse el gentil, și deschizând complet ușă ieși afara.

os

A n saptamana urmatoare, Dermott ridica din sprancene de un num3r considerabil d e ori, deoarece participa la obositorul orar al plantatului de primavara. De dim ineaf2 pana seara lucra alaturi de fermieri, gasindu-Şi pacea intr-un mod atat de dibaci, arendaŞii lui intrebandu-se daca nu innebunise din cauza saptamanilor de b efii din Londra. Şi ir timp ce ar fi trebuit sa fie obosit, noaptea nu putea sa do armS. aŞa ca, in schimb, se imbata ca sa uite de sine. Dar nici atunci nu putea al unga imaginile unei tinere Şi inocente femei cu ochii ca adancul cer albastru al v erii Şi o fa|a atat de zeiascS incat amintea de dumnezeire Şi de zilele f&ra nori. S e sufoca din cauza nebuniei lui absurde. D oar un prosl iŞi punea speranj:e in vis ele absurde din timpul zilei. Dai dintr-o data o promisiune se facea simfita, du pa ce viafa lui fusese doar in nuance cenuŞii o perioada foarte indelungata. Şi, neb un sau nu, iŞi petrecea zilele aŞteptand cu nerabdare weekend-ul. In ziua dinaintea celei in care trebuia sa piece la Londra. se duse sa-Şi petreaca seara cu mama lui . Ea locuia, la alegerea ei, intr-un mic conac de pe moŞia lui, amintirile ei din casa mare fiind prea dureroase. lŞi facuse un obicei sa-Şi viziteze mama in fiecare zi cand se intorcea din Londra, dai simfea nevoia companiei ei Şi in seara asta. N u Ştia de ce. Dar ii adusese un buchet din lalele cre}e, preferatele ei, Şi c parS speciaia din partea gradinarului care-i cunoŞtea siabiciunea pentru acele fructe. Cand a intrat in casa, le-a facut semn servitorilor sa se retraga, Şi, tacut, a i ntrat in camera de zi. Apropiindu-se prin

spatele ei, cum stătea lângă ea, a sărutat-o pe obraz, și eprinzând-o cu mâinile i-a prezentat cadourile. Rotindu-se spre el, i-a aruncat un zâmbet luminos. – Ti-am simțit parfumul, dragule, așa că nu ai putut să mă surprinzi. Dar îmi plac surprizele. Ai venit să mă vezi din nou, în seara asta. (Luându-și cadourile din mâinile lui, și-a așezat lalelele în poala și a admirat para desăvârșit de coaptă.) Timms este atât de drag, își amintește întotdeauna de mine. – Încearcă, de asemenea, să obțină un soi nou de pere pentru tine, sublinie Dermott așezându-se în fața ei. Cred că a spus că erau din Persia. – Nu am fost noi acolo odată? – Te gândești la tatal tău. – Nu am fost cu el? Bunicul lui Dermott murise înainte să se nască el, anii lui de călătorii fiind, de asemenea, cu mult înaintea copilăriei mamei lui. – Ti-a povestit întâmplări. Asta îți aduci tu aminte. – Ești sigur. – Poate nu sunt absolut sigur, răspunse el amabil. Spune-mi ce îți amintești. – Îmi amintesc ruinele palatului lui Darius și bazarurile cu toate culorile minunate și mirosurile și frumoasele terase de la Nakshi Rostam. Mama lui se retrăsese în trecut în ultimii ani ai căsniciei ei, și chiar după ce murise tatal lui, ea nu-și revenise complet din nenorocirile căsniciei. El înțeleșese că era mai sigur pentru ea să o lăse să trăiască în propriul univers. – Palatul acela ar trebui să fie una din minunile lumii. Este spectaculos, nu-i așa? – Mai ales la răsărit, zâmbi ea. Mi-a plăcut întotdeauna cel mai mult la răsărit, fie nu? Ai un armasar pe care l-ai

botezat Rasarit, nu-i așa? Și adorabilii tai armasari cenușii... Ce mai fac ei? Intotdeauna știa ca el este fiul ei, indiferent cat de incurcate ii erau gandurile. Și ii vorbea despre evenimentele curente ca și cum doar el singur avea dreptul sa definească un loc contemporan in realitatea ei fracturata.. – Armasarii cenușii devin tot mai lucioși datorita pașunatului, și Rasarit a invins la Doncaster lima trecuta. – Ai câștigat o suma frumoasă? – Suficient cat sa-fi cumpar un nou colier, daca dorești. – Nu, de ce ai avea nevoie de diamante? Am tot ce-mi doresc. Cumpara-i diamante unei dragufe și tinere domnișoare care-ți atrage atenția. Nu te-ai casatorit inca, nu-i așa? Cand s-a reintors in Anglia ii spusese mamei lui despre moartea sofiei și a baiatului, dar ea nu-și amintea de India, și nu ramanea niciodata in amintirile ei. Spre deosebire de Persia, fara despre care auzise atat de multe in copilăria ei: – Nu sunt casatorit, mami. – Ai vrea domnișoara deosebita in viața ta? Vocea ei era jucăușă, ochii albaștri plini de curiozitate. – S-ar putea sa am. Cuvintele l-au șocat și pe el pe mama sa ce le pronunța. – Vorbește-mi despre ea. Adu-o sa mami vada. Știi ca mi-ar placea de oricine ifi place fii. – Nu cred ca s-a ajuns pana aici, inca, mami. Dar mami face scineaza. – Atunci mami va fascina și pe mine. Știe sa cântareasca? Tanara domnișoara fiind, pasiunea mamei lui fusese sa cântareasca la vanatoare. – Nu sunt sigur. Este din oraș. ' – Din oraș? Dumnezeule! Atunci trebuie ca este foarte bogata. – Este, cred.

SUSAN JOHNSON

– P&i n-avem nevoie de banii ei, nu-i aŞa, draga? AŞa ca o pofi iubi pentru cine este. Asta este o idee foarte placuta. Spre deosebire de casatoriile convenfionale. E xpresia ei se schimba brusc, bucuria parasindu-i ochii. – Are ochii albaŞtri, ca tin e, mami, interveni repede Dermott. Şi cel mai frumos par auriu posibil, ca o zana fermecata. Am gandit asta despre ea de prima data cand am vazut-o. Expresia mam ei lui se lumina imediat: – O zana fermecata? Oh, ador zanele. A rata ca regina Titania in Visul unei nopfi de vara ? – Mai bine. A aplaudat din palme: – Atunci eŞti un barbat foarte norocos. Mai frumoasa decat Titania Şi zana. GrabeŞte-te sa mi-o prez infi Şi mie. – Va trebui sa-i cer voie. – Da, in mod cert va trebui. Spune-i ca ai cel mai vestit staul cu cai de curse din intregul Gloucestershire, Şi sigur va veni. Chiar Şi fetelor de la oraŞ le plac caii. Mama lui credea ca toata lumea adora caii. – Am sa-i spun, mami.

•
Idea i-a ramas in minte tot drumul inapoi spre Londra, in timp ce niciodata inainte nu se gandise sa ii ceara unei femei sa vina la casa lui de la fara. Nu exista nici o explicafie, deŞi incerca din greu sa dea sens dorinfei lui de a o aduce pe miss Leslie acasa, sa o cunoasca mama lui. Poate ca ea ii amintea de speranf ele din tinerefe Şi de vremurile fericite cand era mai tanar. Poate ca nu exista n ici o explicafie pentru dorinfa lui. Ca o enigma a universului. Sentimentele lui nu ajungeau sa fie clare in mod cert, indiferent cum rafiona, dar trecuse atat de mult de cand nu mai simfise altceva decat placerea trecatoare ca, oricum, n-a r

fi fost sigur ca ar fi recunoscut adevarata emofie. Dar era sigur de un lucru. Nu vroia sa-si petreaca prima lui noapte cu miss Leslie intr-un bordel. Indiferent de faptul ca actul pe care avea sa-l faca era un fel de afacere cu implicatii sexuale. Era in același timp mai mult decat atat. Era pentru prima data de cand murise Damayanti ca isi dorea cu ardoare compania unei femei. Si si-a atras atentia lui insuși sa nu-si faca prea mari iluzii, sa nu se aștepte la prea multe de la o tanara domnișoara care era dispusa sa scape fara menajamente de virginitatea ei, ca sa-si asigure averea. Poate ca un avocat bun ar fi putut la fel de bine sa o ajute. S-ar putea sa reiasa ca fata era rece și calculata. Deși o asemenea persoana nu se potrivea cu tanara fata care roșea mereu, pe care o intalnise la Molly. Nu ca femeile nu ar fi fost capabile de cele mai inșelatoare comportamente teatrale. Asta știa din proprie experiență. Doar timpul va scoate la iveală adevarul, remarca el practic. Și daca doar saturarea dorinței trupești va fi singura consecință din legatura lui cu miss Leslie, nu va putea sa se aștepte la mai multe, cu buna știință. Dar trimise o scrisoare lui Molly, la sosirea lui in Londra. Prezența domnișoarei Leslie era așteptata la Bathurst House, la ora șapte. • Molly și-a ascuns surpriza cand i-a destăinuit Isabellei conținutul cererii lui Dermott: - Se pare ca se va simți mai confortabil in casa lui, a spus ea, dar amandoua știau ca Dermott își petrecea mai mult timp la Molly decat in propria-i casa din Bathurst. - Foarte bine, a raspuns politicosă Isabella, nervozitatea ei fiind deja foarte intensa deoarece sosise data fixata. Saptamana care trecuse fusese una plina de activități. Iși simțea corpul de parcă ar fi fost spăiat și masat atat de

ainanunjit, c& ar fi putut fi prezehtata cu succes Şi sultanului sultanilor. Molly statea in pragul uŞii de la camera Isabellei cu scri- soarea lui Dermott in mana: - Nu cred ca te mai pot invafa ceva. - Ai fost foarte buna, intr-adevar. Isabella incepu hise cartea in care incerca sa citeasca de o ora. - Bathurst va trimite trasura dupa dumneata la cinci Şi jumătate. - Am sa fiu gata, se ridica ea in picioare ca Şi cum ar fi pus in practica vorbele. - Avem un ton de parca te-ai pregati sa infrunji ghilotina. Isabella, cu nervii incordafi la maxim, se forţa sa zambeasca: - Catu?i de pufin. De fapt, noaptea de astazi imi va asigura un viitor liniŞtit. - Incerc sa-mi repet asta, cand am indoieli. - Te rog - spuse Isabella vesela, apropiindu-se de gazda ei - nu te simfi responsabila pentru ce sunt pe cale sa fac. (Luandu-i o mana in mana ei, o stranse uŞor.) Am atins varsta maturitafii Şi sunt destul de sanatos asa mintal, adauga cu un zambet. Sunt capabila sa-mi asum responsabilitatea faptelor mele. - Cu toate acestea, am sa-l- avertizez pe Bathurst sa Şe poarte frumos cu dumneata, fiindca altfel iŞi va atrage asupra lui mania mea. - Nu va fi necesar, deoarece toate poveŞtile pe care mi le-au spus fetele sunt adevarate. Se pare ca este cel mai draguf, cel mai amoroş Şi gentil amant. - Hmmm, mormai Molly, prinzand-o pe Isabella in brafele ei. Ai grija, dulceafa mea, murmura ea. S-ar putea sa fie amabil Şi dulce, dar cu toate astea este totuŞi un barbat, Şi nu sunt sigura ca poti avea incredere in vreunul dintre ei. (Batand-o uŞor pe spate pe Isabella, se indeparta Şi zambi

catre tanara domnişoara care-i captivase afecţiunea.) Şi fu ciuda învăţaturii condamnabile din saptamana asta, să faci ceea ce vrei! La dracu dorinţele lui! Indiferent de cât îl iubea pe Bathurst, el era un jucător experimentat în lumea amorului. Putea să-şi poarte singur de grijă. În timp ce tanăra micuţa avea nevoie de tot ajutorul care îi se putea da. – Da, mami, răspunse jucătoarea Isabella, făcând spre proctoarea ei o plecăciune plină de curtoazie. Voi fi esenţa egoismului. – Cu atât mai bine pentru dumneata, spuse brutal Molly. Acum, am să-i transmit lui Mercer să-ţi trimită jumătate de sticlă de vin ca să-ţi calmezi nervii. Şi am să te ajut să te îmbraci.

SUSAN JOHNSON

7.
ca

nu era niciodata nervos: Era im posibil ca el sa fie nervos. Doamne Dumnezeule, unde ii era valetul cand avea nevoie de el? Haina aceasta pe gat era teribil de nepotrivita! – Charles! striga. La naiba, la ce te gandeai cand ai legat chestia asta? – Iertare, my lord, se scuza Charles, venind in fuga inapoi in camera de proba, cu șase noi haine incheiate pe gat atamate pe braful sau. Sunt convins ca urmatoarea va va fi pe plac. Dar n-a fost așa, bineinfeles, pentru ca, pe moment, nimic nu era satisfacator, și cand Dermott a fost in sfârșit imbracat acceptabil, Charles cobori la parter ca sa-i incante pe servitori cu descrierea toaletei contelui, povestind in detaliu pana in cele mai mici amanunte cum se schimbasese de trei ori de hainele de seara și zdrobise cu calciul gulerul care il deranjase. – Trebuie ca e foarte deosebita, spuse un servitor. El n-are niciodata... – N -a avut niciodata, l-a corectat menajera. – N-are niciodata – a repetat servitorul, strambandu-și nasul catre menajera care se considera superioara fata de restul – obiceiul sa-și aduca amantele la Bathurst House. Și bucatarul gatește acum de ore intregi, și servitorul de vinuri a primit ordine sa nu aduca decat din cel mai bun so i... – Și florile, a declarat sentimental femeia care avea in grija camerele de sus. N-am vazut niciodata atat de multe flori. – Eu cred ca e o Venus, cu siguranța, sustinu un alt servitor. Sau ca Elena aia din Troia, al carei chip a pus in mișcare o mie de corabii, dupa cum se spune. – Pai vom vedea curand, nu-i așa? spuse majordomul Pomeroy, cu glasul lui gros de bas. (Ridicandu-se in picioare, își examina subordonatii cu o privire patrunzatoare.) La locurile

voastre, domnilor, a ordonat el. Ea trebuie sa soseasca in cincisprezece minute.

Dupa ce și-a aranjat meticolos manșeta de la camașă, s-a iitors de la masa și s-a îndreptat spre scarile care îl vor aduce în poziția convenită în holul de intrare.

•
Dermott statea la fereastră camerei de zi dinspre nord, cu al treilea pahar de coniac în mână, cu privirea afintită spre strada de jos, simțindu-se că și cum ar fi plecat la război. Inima îi batea nebunește, nervii îi erau întinși ca o coardă, și încordarea din coapsa îi întindea materialul foarte bun într-un fel care nu i-ar fi fost pe plac croitorului lui. Golind paharul de bautură, simți valul de căldură în josul gâtului cu un fel de ușurare: cel puțin o senzație familiară îi atinge a creierul, când totul era un haos. Ceasul batea ora fixă, și-și arunca privirea spre statueta de bronz în stil Victorian cu ecranul ceasului între picioare. Unde dracu' era miss Leslie? Era ora șapte. Se răzgândise? O convinsese Molly să se răzgan deasupra? Iși tulburase întreaga viață pentru nimic? Mirosul de liliac îl înconjura dintr-o dată, și privind prin camera, văzu multe aranjamente mari... ca o înmormântare, se gândi - Shelby! izbucni el. Secretarul lui apărură de după coif atât de prompt, ca probabil așteptase dincolo de ușă. - Spune-le fetelor să scoată florile astea pacatoase afară, latra Dermott. Miros! - Da, sir. Afi dori să va întâmpinați oaspetele în alt salon? Mirosul s-ar putea să persiste chiar dacă vasele sunt îndepărtate. La tonul impaciuitor al lui Shelby, Dermott își dadu seama cât de nepoliticos fusese. - Scuza-mă, Shelby, își ceru el scuze. Pofi să vezi cât de neexperimentat am devenit în a face curte unei lady. Și nu, acest salon este în reguă. Aici, în a una dintre astea, spuse

SUSAN JOHNSON

dandu-i secretarului una dintre vasele mari cu flori, Si eu am s s o iau pe cealalt a, Si asta va fi suficient ca sa facem incaperea sa arate mai pufin c a ... - O inmo rmantare? - Exact.

•
Cei doi barbafi erau in capul scarilor, pe punctul de a eobori in holul de la pa rter pentru a se descotorosi de vase, cand uSa de la intrare se deschise Si Isabella paSi in holul mare de marmura. Dermott a injurat timpul nepotrivit. Ea privi in s us. Majordomul se uita Si el in sus Si, cu ochii larg deschiSi, iSi vazu stapanul cu o v aza mare de flori in maini. - Sunt pentru mine? a intrebat dulce Isabella. Dermott zambi forfat. - Daca le vrei. Dar te avertizez, au un miros patrunzator, spuse co borand scarile. - AŞ fi surprinsa daca nu ar miroso. Nu-fi place liliacul? - Nu cand s unt atat de multe flori. Ajungand la capatul scarilor, i le oferi cu o plecaciun e: - Pentru placerea dum- neavoastra, m y lady. - Una, dintre multele din seara asta, p resupun... Privirea ei calda a intalnit-o pe a lui peste flori. - Dorinfa dumitale este porunca pentru mine, murmura. - Ce idee incantatoare!... Abia aŞtept sa ne pet recem seara impreuna. - Si eu, miss Leslie. I-a dat vaza lui Pomeroy Si a intins mana sa desface panglicile mantiei Isabellei - un gest posesiv, simbolic probabil, in s ensul ca el era cel care lua Si ea cea care va da. Stand foarte aproape in timp ce el ii desfacea panglica de matase, spuse in Soapta ca sa nu mai auda nimeni: - Am aŞt eptat foarte mult.

– Sper să nu fii dezamăgit. Dar vocea ei era mai degrabă glumeață decât împaduită, și privirea lui se ridica de pe nodul panglicii. – Nici o șansa în privința asta, murmură el. Și reușind în sfârșit să desfaca mantia, îi dezveli ușor umerii, ca și cum ar fi despachetat un cadou. Tânărul lăchău scoase un icnet evident, dar nici unui nu a fost muștră de superiorii lor, toți ochii fiind concentrați pe tanara domnișoară. Rochia albă de seară a Isabellei era atât de diafană încât conturul corpului era doar parțial ascuns, și risqué décolletage era mai degrabă un suport subtil pentru dolofanele coline ale sanilor ei, întreaga îmbrăcăminte fiind finută pe ea de două panglici subțiri de pe umeri, pericolul iminent al gravitației adăugând un element delicios de suspans ansamblului. – Complimentele mele, miss Leslie, a murmurat Dermott. Ne-ai tăiat tuturor rasuflarea. – Și dumneata, my lord. Mi-ai suct capul. Arată masiv și puternic în haina din material extrafin negru, care-i venea perfect, trupul înalt și zvelt fiind avantajat, cămașa de olandă albă încrețită strălucind în lumina lămpărilor, diamantul de la gât atât de mare, ca nu putea să provină decât din India. – Aș putea să-ți ofer – căldura se simțea plăcut în aer – un pahar de șampanie. – Ar fi foarte frumos, toarse ea. Dă-măcă data... El remarcă torsul ei desfătat întorcându-i un zâmbet apreciativ și oferindu-i brațul: – Miss Leslie... – My lord Bathurst... Întărind atitudinea de curtoazie, își puse mâna pe încheietura mâinii lui puternice, și amândoi simțiră vibrația fierbinte. Inhalând adânc, Dermott se întreba cum va reuși să-și reprime impulsurile camale, când excitația îl cuprinsese în

SUSAN JOHNSON

fafa servitorilor și mica nebunatică se proptea de el intenționat astfel încât să nu cadă aproape ca să i ieșise din rochie. Cina, își aminti el. – Cina, spuse către Pomeroy. Vom cina acum. – Acum, my lord! Programul fusese foarte strict: Șampanie și coniac la început, apoi cina la ora nouă. – Acum. – Bine, my lord. Pomeroy porai înainte ca să-i escorteze spre salonul pentru cina, știind că bucatarul își va smulge parul din cap cu cina servită cu două ore mai devreme. Pe de altă parte, a reflectat el, contele și domnișoara pareau absorbiți unul de celălalt, neșăvindu-le de nimic altceva. Probabil că nici nu vor remarca mâncarea pe care o vor servi. Sufrageria scântea pur și simplu, se gândi Isabella în timp ce intrau în încăperea spațioasă – peșteră din lemn de cireș lacuit, platourile masive de argint de pe bufet și de pe masă, cupele de cristal stand aliniate lângă cele două seturi de farfurii pe masa lacuită din lemn de mahon, ramele aurite ale tablourilor care împodobeau pereții, candelabrele gemene din cristal răsesc care luminau din înaltul tavan împodobit. Se simți ca și cum ar fi intrat în strălucitoarea peșteră a lui Aladin. – întotdeauna am înconjurat de atâtea splendori? îl întreba, ușor speriată de atât mare feerie. îi trebui o clipă să răspundă, pentru că el lua rareori masa acasă, și când o făcea, de obicei împingea o tavă cu Shelby, în birou. – De fapt, nu. Adevărul era că nici nu-și amintea când mâncase ultima dată în această încăpere. – Ai prefera să cînt în altă parte? „în pat, alături de tine”, se gândi ea, vibrând încă din cauza atingerii lui, dar nu ar fi fost propice să fie atât de directă.

Bess ii spusese ca barbafilelor nu le placea cand femeile dadeau ordine. - Aici e foarte frumos. Zau. - Ai vrea un pahar de Sampanie? intreba el fiindca simfea mare nevoie de un pahar de bautura. - Ah, a\$ vrea tare mult. Mulfumesec. Cu un semn al capului i i-a indicat lui Pomeroy sa-i serveasca. - Pare sa fie destul de cald in camera, altfel a\$ sugera sa stam in apropierea focului, de\$ si probabil ca nu-# e cald, adauga el cu un zambet, cuprinzandu-i cu privirea formele mai mult neimbracate. - De fapt, imi este... ingrozitor de cald, vreau sa spun... in camera este intr-adevar cald. Balbaiala ei inocenta era incantatoare: - Deci nu vom sta langa foc. - Da, mi-ar face placere. Brusc parea foarte tanara, foarte diferita de diva seducatoare din holul <de la intrare, \$i el sim# o nelini\$te ciudata. - Ca# ani ai? - Douazeci \$i doi. Oftatul lui u\$urat a adus un zambet pe fafa ei. - Nu mi-am dat seama ca varsta conteaza. - Este destul de rau... doar lasa tava pe masa, Pomeroy, ne servim singuri. In timp ce majordomul pleca, Dermott continua: - Este destul de rau ca e\$ti virgina; nu am de gand sa m3 mai eule \$i cu o adolescenta. (Un ranjet ii anima fa#a.) De\$ si, in mod cert, nu ara# ca o copila, miss Leslie. \$i vreau sa spun asta in cel mai laudativ mod. Ii intinse Isabellei o cupa de Sampanie cu picior inalt. - Molly s-a gandit ca l# va placea rochia, susura Isabella cu jumătate de zambet care-i ridica colfurile gurii. Arat destul de seducatoare? - in rochia asta? Absolut, in intregime, exuberant. \$i alba... interesant, murmura el peste marginea paharului.

SUSAN JOHNSON

- O metafora, cred. Ochii ei albaștri scanteiara. Tot ideea lui Molly. - Se pricepe la decor. - Sunt și bine instruita, my lord, remarca, pe ton vioi. Deși nu sunt la înălțimea standardelor dumatiale, probabil. Reputația dumatiale este formidabilă. El se lasa să alunece mai jos în scaun, privirea-i oglindind o vagă expresie de nemulțumire la amintirea incompatibilității dintre viețile lor. - Aș fi vrut să nu fii virgină. - Aș putea oferi virginitatea mea altuia prima dată, dacă ai vrea asta. - Nu, sărari el. - Ai putea să privești, sugera, pe un ton insinuant. - Pufin probabil, marai el. - Sau am putea consuma asta cât de repede se poate. - Ai simțul umorului, miss Leslie. - Te-am privit pe dumneata într-o noapte. Se uita la ea furios: - La dracu, Molly ar fi trebuit să te fiină în camera dumatiale. - Nu da vina pe ea. Eram singură, și la urma urmei, ce profesor mai bun decât dumneata puteam avea? Chiar dacă ai fost egoist. Nu sunt sigură că domnișoarei i-a făcut plăcere. Se relaxa. în mod evident nu stătuse mult timp. Era cel puțin recunoscător pentru asta. - Am să încerc să nu fiu egoist cu dumneata. - Molly spune că îmi e permis să fiu cât de egoista vreau, pentru că dumneata știi să ai grija de dumneata. - Adică? întrebă ranjind. - Adică ești un libertin desăvășit. - Nu pot să te contrazic. - De ce? - De ce??? - De ce o faci?

Ce intrebare neașteptata! – De ce nu? – Te lași prada orgiilor fara sa te gandești? – In majoritatea cazurilor, ridica el din umeri. – M-am gandit foarte mult la seara asta. – Ca și dumneata, și eu m-am gandit. (Nu pareea atat de surprinsa.) Nu am obiceiul, zambii, să mă dedau la orgii cu (virgina. Așa ca, vezi bine, seara asta e diferita. – Cat de diferita? O spranceana neagra se ridica. Amuzamentul îi straluci in ochi – Este un catehism? – Știi? Dorea ca intrebarea ei sa primească un raspuns. – De fapt, nu știu. Nu am nici cea mai vaga idee de ce mi fascinezi. – Te fascinez? Ridică din nou din umeri: – Așa se pare. – Din cauza asteia? Și își trecu mana peste rochie. – In mod cert, unui dintre factori, spuse cu un zambet Copiiaros. – Trebuie sa marturisesc ca frumoasa dumitale infafiri este cea mai mare ispita pentru mine. – Atunci putem fi acuzati amandoi ca suntem superficiali afirma el cu spirit sportiv. Deși știa ca nu era adevarat. Dormise cu stricate splendid și nu simfise niciodata ce simfea acum. – Chiar vrei sa măncăm? Inima lui se opri din bataie o clipa: – Dumneata hotarâști, raspunse el. – Eu a? prefera sa nu mancam chiar acum – sunt foarte excitata... El își așeza paharul pe masa, indreptandu-se in scaun, și îi arunca o privire care era mai ai pufin sarcastica dar in intregime cămaia:

SUSAN JOHNSON

– Ce ai vrea sa faci, in schimb? IŞi muşca buza, neştiind cum sa intrebe, apoi spuse in grabă: – AŞ putea sa-fi vad dormitorul? Pulsul lui se intefi dar iŞi mentinu voit expresia unei eurtoazii bine educate: – Bineinfeles, raspunse ridicandu-se in picioare . – Daca nu m a consideri prea directa. Bess m-a avertizat ca barbafilelor nu le place... – Nu e nici o problems. Oferindu-i braful, o ridica de pe scaun. – AŞ vrea sa pot fi calm. Sunt atat de nervos!... Mana ei era mica Şi calda intr-a lui, Şi a trebuit sŞi faca un mare efort sŞi menfina sangele rece: – Vrei sa aduc o sticla de j Sampa nie cu noi? zambi el. Pentru emotiile dumitale. – Poate ca ar trebui, deŞi am baut la Molly un pahar de vin, inainte de plecare... ca sa m a calm ez... Şi nu Ştiu daca nu voi ame|i de la bautura. – Pofi sa te chercheleŞti, daca vrei, o incuraja el gentil, ridicand sticla din containerul cu gheafa. Eu intotdeauna am considerat ca lumea arata mai bine dupa o sticia-doua. In timp ce patrundeau in hoi, Pomeroy a aparut din umbra. – Amana cina, il informa Dermott. Voi suna cand suntem gata. – Foarte bine, sir. Bucatarul avea sa izbucneasca in lacrimi. – Ma intreb daca nu sunt pufin cam fiamanda, spuse Isabella conciliant – miresmele bucatelor de pe servanta din hoi pluteau in aer. – Ceva uşor? sugera Dermott. – Ar fi nemaipomenit. Cred ca simt miros de pui. – Un pic din fiecare, porunci Dermott. – Acum, sir? Dermott se uita la Isabella, apoi inapoi catre Pomeroy.

- Acum, raspunse. - Imi cer scuze, spuse Isabella in timp ce incepeau sa urce scările. - Nu e cazul. Pomeroy se va ocupa de tot. Asta e meseria lui. - Gospodaria noastra era destul de mica... in comparatie cu asta. Si nu atat de oficiala. Trebuie sa recunosc, sunt putin intimidata. - De Pomeroy? Nu te mai gandii la asta. Daca ifi e foame, putem manca. Este foarte simplu. Ce altceva au de facut? La dracu', mie rareori imi e foame. - Nu-fi place casa? * Se uita in jur, la scările si holul de intrare cavemoase, o serie de inaintasi uitandu-se in jos, spre ei, de pe pereți, cu pola fiind la cincizeci de picioare 1 deasupra lor. - Ba cred ca imi place. Nu m-am gandit niciodata la asta. - Si, totusi, nu esti niciodata acasa. - E prea multa liniște. - i nevoie de stimulente? El rase: - Dumneata ai putea spune asta, draga mea. Vino pe aici. Apucand-o de mana, o conduse in josul coridorului spre un tablou infatisand un barbat in haine dupa moda elizabetana, cu un caine de vanatoare alaturi. Ii spusese „draga mea”. Cuvantul a vibrat in creierul ei, incaizindu-i sentimentele chiar in momentul in care isi spunea sa nu ia in considerare vorbele magulitoare adresate de un barbat incantator. Se opri in fafa a doua usi masive incrustate, din imediata apropiere a tabloului, si punand sticla de sampanie sub braț, le deschise. - Bine ai venit in aripa mea, miss Leslie, spuse el, invitand-o sa intre intr-un enorm salon. - Nu poate fi dormitorul dumatiale.

1picioar = unitate de masura englezeasca: 1 picior = 30,48 cm. (n.tr.)

SUSAN JOHNSON

El arata din cap spre un alt set de uși duble. – Intr-acolo. Confii de Bathurst, evident, foloseau aceasta camera pentru... (Ranji, intrerupandu-se.) N-am nici cea mai vaga idee. Vino, am sa-fi arat dormitorul meu. Este construit la o seara ceva mai intima. Doar pufin mai mie, și-a dat ea seama in momentul in care a deschis ușa dormitorului. Ideea intimitafii fusese probabil infeleasa la seara regala. Patul era montat pe o estrada, inconjurat de o cununa aurita cu draperii de brocard roșu aprins. Scaunele imense, aurite, tapisate cu același material roșu, erau așezate; pe langa pereți, ca și cum curtenii și-ar fi privit stapanul in timp ce dormea. Ferestrele inalte de zece picioare erau acoperite de perdele groase impodobite cu ciucuri din același brocard roșu. Intr-o parte a uriașei incaperi, un birou imens statea in mijlocul unui covor persan – evident, un birou de lucru, cu hartii imprăștiate pe suprafața lui. Tavanul era inalt de vreo douazeci de picioare, fiind infrumusețat cu o fiesca reprezentand o bacanaia. – Chiar dormi aici? – Frumos, nu? – Poate pentru doua sute de persoane. – Da-mi voie sa-fi arat camera de toaleta. Apucandu-i din nou mana, o conduse peste covorul potrivit cu dimensiunile camerei și deschise o ușă de dimensiuni normale, dand intr-o incapere mai mica, fața de precedenta. In fluenfele lui se simfeau in toate detaliile camerei, de la cizmele de caiarie care stateau drepte la capatul patului pana la binoclul aruncat pe tabla unui birou, și la portretul lui cand era copil uitat in colțul camerei. Patul era ingust, facut pentru o singura persoana, și acoperit cu o cuvertura de bumbac de indian albastru. Și aici era un birou, mai incarcat decat cel din impozantul dormitor de dincolo. Și carfi. Peste tot. Pe rafturi, pe scaune, așezate in mormane pe jos. – Te rog sa scuzi deranjul, se scuza el, nu las servitorii sa umble cu lucrurile mele. Daca imi strang lucrurile prea des, nu mai gasesc nimic.

– Citești? El zambi. – E ceva în neregulă să citești? – Scuză-mă. Am fost surprinsă, asta e tot. Pot să mă uit? – Bineînțeles. O pofti înăuntru cu o plecăciune scurtă și apoi se îndreaptă spre o masă de băuturi unde amplasă sticla de șampanie, își tumă puf în coniac pentru el, apoi cufivă stropi de șampanie într-un pahar, pentru ea, și se așează ca să urmărească turul ei prin cameră. – Fielding, zise ea zâmbind, fiind în mână un mic volum. II ador. – Observă realitatea cu un incantător simf al absurdului. – Da, așa-i că observă? Și Richardson! Și el îți place? – Când vreau să-mi pierd timpul. Are mai puțin umor și eroinele lui de obicei au un sfârșit tragic, ridică el din umeri. Ea lua de pe jos alt volum. – Îmi place și Gibbon. – Atunci înseamnă că ești îndrăgostită de lectură, spuse el zâmbind, făcându-i plăcere să o vadă emofionându-se. – Oh, da, într-adevăr. Era ușa mea de acces spre o lume pe care altfel nu o cunoșteam. – Locuiai cu bunicul, mi-a spus Molly. – Da, duceam o viață plăcută dar deloc interesantă. Afaceri și cărți, cărți și afaceri. Sunt sigură că o consideri foarte politicoasă. – Am și eu partea mea de afaceri, deși secretarul meu, Shelby... am uitat să prezint jos. (Zămbetul lui a reapărut.) Mi-ai sucit capul complet, și manierele mele s-au evaporat. – Îmi place când îți sucesc capul. – Cum îți plac și cărțile? S-a întors ca să-l înfrunte cu ochii larg deschiși: – Nicidecum, my lord Bathurst, într-un mod absolut tumultuos și vibrant cafe nu poate fi descris. – Știu.

SUSANJOHNSON

– Știi? – Este foarte ciudat. – Dar placut, intona ea moale, ca un foe cald intr-o noapte rece... – Nu chiar. – (Nu era nimic placut in patima care-i bombarda creierul.) Molly fi-a spus la ce sa te aștepti in seara asta, nu-i așa? – O saptamana intreaga, my lord. Oh, doamne, te-am fcut sa aștepti cu flecareala mea despre carfi? – Nu trebuie sa-mi spui my lord. Și nu m-ai fcut sa aștept, raspunse el politicos*, nepunand la socoteala lunga lui așteptare de o saptamana la Alworth, cu o indiferenfa cava lereasca. – Cred ca ai prefera sa faci altceva decat sa ma asculfi pe mine paiavr agind despre carfi, dar trebuie sa recunosc, nu sunt exact sigura cum trebuie sa ... incepem. Toate sunt bune și frumoase, a remarcat ea cu nervozitate, sa fii in vafata sa seduci, dar cand ești pe scena, e ca și cum ... – Vino și bea-fi Șampania. Vom decide mai tarziu cum sa incepem. – Da, sir, flutura ea din maini. – Te rog, numele meu este Dermott. – Da, sir ... flutura din maini, vreau sa zic Dermott. Nu mai avusese niciodata o iubita care sa-i spuna „Da, sir.”, și in timp Ce miss Leslietrecea printr-o stare de surescitare, nici el nu se simfea in apele lui. – Bea pufina Șampanie, spuse intinzandu-i paharul, și povestește-mi despre biblioteca ta de harfi. Efortul lui voit de a o face sa-i creeze o stare de comoditate a avut succes, și in cateva clipe vorbea cu el in mod natural. El ii punea intrebari, ea ii raspundea, și din cand in cand el ii reumplea paharul, iar ea se proptea comod pe spatarul scaunului, zambindu-i intr-un mod delicios de dulce. L-a descurajat tranzitoriu, dragaiașenia nefiind o trasatura care sa-l atraga, dar ea era foarte senzuala in același timp, in rochia aleasa de Molly din cel mai fin material.

- Aşa ca, vezi, dacă Magellan ar fi avut hărţi mai bune, ar fi supravieţuit- Ai vrea să
a le vezi în biblioteca mea? - Acum? - Avem suficient timp. Nu avea de gând să facă
dragoste cu o virgină speriată. De fapt, în mai multe ocazii de la întâlnirea cu
miss Leslie, încercase să se convingă să nu mai facă deloc dragoste cu ea. Luan
d cu ei paharele de bautură, Dermott o conduse pe Isabella spre o uşă secretă ascu
nsă în zidăria din preajma Şemineului Şi, finanţându-i, o conduse în josul unei sc
ări înguste, în mele, ajungând în biblioteca de dedesubt. Hărţile lui erau aran
jate în dulapuri mari, spaţioase, Şi după ce Isabella a scos o exclamaţie văzând ra
ritatea pieselor din colecţia lui, i-a arătat hărţile Indiei pe care le actualiz
a. - Aşa putea să te ajut, a spus ea încântată, atingând uşor ridicăturile unor mun
te pe care îi adăugase unei părţi din India. Am o cemeala foarte bună care va rezista
pentru totdeauna... Pai, a adăugat cu o mică grimasă, când m-a văzut întorcându-se
acasă, voi putea să-ţi dau. Bunicul a comandat-o special la Paris. Deşi n-avea cum să
ştie, scoaterea hărţilor Indiei fusese o cămăşă pe care nu reuşise să o treacă de
la întoarcerea lui în Anglia. Privind în jos la capul fetei aplecat peste masă,
parul ei de aur strălucind în lumina lămpii, a simţit o afecţiune pe care nu mai
putuse să o simtă de la pierderea familiei. Cum putea această tânără domnişoară să
să-i afecteze atât de puternic sentimentele, când nici una dintre femeile uşoare cu
care făcuse dragoste de la întoarcerea lui nu i-au stăruit nici cel mai mic inter
es? S-a îndepărtat, nedorind să simtă ce simtea, când singura femeie pe care o i
ubise era moartă. Reumplându-şi paharul, se îndreptă spre ferestrele care dădeau s
pre terasa Şi se uita afară, în noaptea instelată. - Iarăşi te-am plictisit, a remarca
t Isabella, lasând la o parte hărţile, zgomotul uşor al uşii de la dulap închizându-
se fortându-l să răspundă.

SUSAN JOHNSON

– Cred ca sunt obosit. – Am spus ceva ce nu trebuia, zise ea apropiindu-se de el. im
i cer scuze. – Nu e din cauza a ceea ce ai zis tu. Molly spune ca am toane. – Atunci
am sa te distrez, zise ea veseia. – Sper sa nu te gandești sa-mi can#! exclama, un
zambet ii traversa fafa. – Nu vad nici un pian pe aici. – Norocul meu! – Nu-# plac dis
trac#ile pe care le ofera femeile? – Nu cele de natura culturala. – A h... Atunci, p
oate ar trebui sa-# arat cum se desfac panglicile astea, zise, ducandu-și mana la
umeri. – N u incS! Punand repede mainile lui peste ale ei, ii re#nu mi\$care, nefiin
d sigur ca era pregatit, nefiind sigur c& o virgina lipsita de arta putea umple
vidul din sufletul lui intristat. – Da, sir... aa... Dermott... se corecta incet,
sim#nd caldura mainilor lui pe umeri, greutatea lor, apropierea lor, facand-o sa
tremure, dorinfa de a-l avea nemaifiind una obi\$nuita – daca fusese vreodata a\$a – , nu
mai era o decizie practica, ci adanc&, specifica și fara aparare. Cand? Niciodata
! ar fi trebuit sa-i raspunda el, virginitatea ei impiedicandu-l, propriile lui
amintiri nelini\$tinu-l. – Te vreau... atat de mult, \$opti ea uitandu-se in sus spre e
l cu ochii alba\$tri plini de dor, facand un pas inainte astfel incat trupu-i sa-l
atinga pe-al lui. – Ar putea fi o gre\$eala. \$ovaitor, nervos, el ezita. – Ai promis, ple
da ea. Dorinfa inocenta din ochii ei, pasiunea camala a trupului lipit de al lui
ii slabi op#unea indoielnica, trupul raspunzand automat la apropierea ei, errec#
a lui ridicandu-se intre ei. – Deci ma vrei, spuse mi\$candu-și \$oldurile pe langa protub
eranfa lui rigida. Imi dau seam a...

Era tentafia incamata, faptul ca o vedea, ca o simfea - Si apucandu-i Soldurile, impotriva voinfei lui, o trase mai aproape. Parfumul ei dulce ii invadea simfurile, sa nii ei moi presandu-se in pieptul lui ii stamira apetitul pentru mai mult. Soldurile ei care se frecau de erecfia lui ii hraneau patima nesafioasa. IŃi retrase mainile dintr-ale lui, Si intinzandu-le le puse pe umerii lui. - Acum am sa te sarut, my lord, a murmurat de parca ai fi trebuit sa se fina de un program. Si cand s-a ridicat in varful picioarelor ca sa ajunga la buzele lui, i-a fost imposibil sa reziste. Mainile lui au alunecat mai jos, mangaindu-i spatele, apucandu-i fesele, Si presand-o de corpul lui. A marait moale: - Ai face bine sa fii sigura, se auzi vocea lui cu vagi nuanfe de amuzament. Atunci, cel pufin unui dintre noi va fi. - Sunt sigura. Ochii ei albaŃtri erau limpezi, fara urma de indoiaia, gun doar la cavitati de milimetri departare. Dorind sa fie sarutata. El Si-a dat capul incet la o parte, ca Si cum ar fi fosi periculoasa. - Saruta-ma, Sopti ea, intefindu-Si stransoarea pe umerele lui, apropiindu-se Si mai mult. Si el s-a conformat cu patima, acoperindu-i gura cu un sarut lacom, febril, care nu a incantat Si nici nu a finut seama de inocenta ei, ci doar de satisfacerea propriei pasiuni dup 2 saptamana de aŃteptare - un sarut fara menajamente, care viola, excita Si chinuia. Dermott era la jumătate de viaa de la primul lui sarut. Si infierbantat sau nu, flacara fierbinte sau valvataie, nu-i era suficient. Dorea mai mult: cand n-ar fi trebuit, cand ea ar fi putu' regreta ce facea, cand el nu dorea povara vinovafiei ei. Sufocandu-se de indecizie, 6 respinse brusc.

SUSAN JOHNSON

Șocata, tremurând, se uita la el. - Nu pot face asta. - Dar ai fost de acord! roși ea. Surescitata de dorinfa, plangea: - Nu poți refuza! Statea nemișcat: - Pot să fac tot ce vreau. -- Ești nepoliticos, exclama ea. Să-mi faci una ca asta... să mă faci să simt asta, și apoi... El inspiră adânc. - Scuza-mă, m-am răzgândit. - Răzgându-te-te din nou atunci, replica infierbantată, pentru că sunt foarte frustrată, și tu ești cel care m-ai invitat aici în seara asta! - Am să te trimit înapoi. - Nu am să plec! Statea foarte aproape unui de altul, cu sângele infierbantat și nemulțumit. Furioasă pe el datorită indiferenței pe care o arată situației în care se afla, indiferenței pe care o arată fafa de ea, tremurând de indignare spuse cu vehemență: - Cum îndrăznești să renunți acum, când am nevoie de tine! Sâniile se mișcau într-un mod fascinant deasupra decolteului rochiei, remarca Dermott, și fie conștientizarea furierei ei ori tremurul provocator al sânilor ei extraordinari i-au captat atenția, caci zambi brusc: - Ești sigură de ce vrei? - Sigur că sunt. Uita-te la mine! Și-a deschis brațele și el s-a uitat la femeia splendidă, aproape dezbrăcată, din fafa lui, care-l implora să facă dragoste cu ea. Inhalând profund, număra până pe la douăzeci și jumătate, privind cadoul de dorinfa sexuală care i se oferea, și zise: - Bine, o fac. - Îți mulțumesc, murmură cu sarcasm, pentru concesia ta amabilă.

• O spranceana neagra se ridica: – Vrei sa faci asta sau nu? Narile ii tremurau. – Dracu sa te ia! – La dracu cu amandoi, probabil, inainte sa apucam sa terminam acest bizar aranjament. Hai sa mergem! Si, plecand, s-a indreptat cu pasi mare spre usa ascunsă. Ea a reușit să-l ajungă din urma inainte de a o deschide. – Am să merg primul, daca nu te superi. Vocea lui era politicoasa, rece. Nu avea cum sa mearga pe scări, in spatele feselor ei tentante, și sa se comporte cat de cat decent. Pe de alta parte, remarca el brutal, ea se afla acolo ca sa se debaraseze de virginitate cu ajutorul lui, și nimeni nu semnase nici un contract pentru a defini detaliile. Putea sa sara peste comportamentul de gentleman, daca dorea sa-și satisfaca patimile a oricum credea de cuviință. De fapt, ea tocmai ceruse asta, cugeta el, fugind pe scări in sus. Dar nu mai era timp pentru meditații, cu ea urmărindu-l infierbântata. După ce au pstruns din coridorul ascuns in dormitor, l-a prins de mana, nefiind sigura ca nu incerca sa scape. – Sa nu îndrăznești sa te răzgândești! îl amenința ea, cu rasuflarea taiata. întinzându-se spre el, își trecu intenționat mana peste materialul întins al pantalonilor lui, simțindu-i întreaga mîșiefie a erecției. – Pentru ca vreau asta. Poate ca pasiunea caștiga intotdeauna in fafa rațiunii, tărăse el concluzia, mai ales cu o ființă plina de determinare ca miss Leslie. Știa bine ce dorea. Și cand se uita in sus catre el, zicand: – Deci? Renunța la orice urmă de scrupule, o ridica in brațe și murmura:

- la sa vedem ce Știi. - La ce simt eu acum - vocea ei era insuflefită - , dupa ce am ca?tigat, adauga sarutandu-i obrazul in timp ce o purta in camera lui intima, aȘ fi mai mult decat dispusa sa fac tot ce vrei. - Foarte tentant, miss Leslie. DeȘi s-ar putea sa ma contrazic cu tine referitor la d ne a caȘtigat, replica el cu un zambet vag, trupul uȘor in brafele lui indtandu-i simturile intaratate. - Promite-mi ca n-ai sa m a mai necajeȘti, spuse ea dintr-o rasuflare in timp ce o punea in patul in gust, pentru ca nu mai pot sa aȘtept... chiar daca va trebui, deȘi n-ar trebui, sa t e oblig sa faci asta. Nu-Și dadea seama ca era ultim ul barbat din lume care putea fi obligat sa faca sex; el refuza zeci de femei in fiecare saptamana. - Nu ma obligi sa fac nimic, murmura in timp ce-i atingea uȘor obrazii inroȘifi, nimeni nu poate. Stand in picioare, iȘi scoase repede haina, gulerul Și camaȘa, dorinfa lui egaland-o pe a ei, acum ca-Și permisese sa nu fina seama de onoare Și scrupule. Deznodand panglicile de pe umerii ei, Isabella lasa sa-i alunece rochia de pe trap dintr-o smucire scurta, aruncand-o la pamant cum ar fi facut o curtezana. Furoul ei era o bucata insignifianta de tul pe care l-a dat jos tragandu-l peste cap, Și apoi, stand in mijlocul patului lui de burlac, Și-a scos agrafele, le-a aruncat, Și deschizandu-Și larg brafele i-a zanibit: - GrabeȘte-te, grabeȘte-te! - Dar eu m a grabesc, draga, a spus Dermott cu un ranjet, arancandu-Și ciorapii Și intinzand mana dupa nasturii pantalonilor. Era ridicol de roză Și rotofeie, unde trebuia sa fie rotofeie, Și miadioasa unde trebuia sa fie miadioasa; cu paral galben rev3rsat aluneca pe umeri, de-a dreptul stralucea de nerabdare. Și-a desfacut nasturii, Și-a tras de pe picioare pantalonii, Și a paȘit afara din ei auzind un strigat frenetic de incantare: - Oooh! - Vino mai aproape, spuse fara suflare. Vreau sa o ating.

Aplecandu-se in fa|a,Şi-a fluturat degetele a nerabdare. Apropiindu-se de pat, el zambi de entuziasmul ei. DeŞ propriul lui zel nu era cu nimic mai prejos. Cand s tatea in fa| ei, captivat, ea l-a atins delicat, Şi-a plimbat degetele in sus \ in jos, pe intreaga lungime, intenţionat, studiind obiecti atenţiei ei cu constema re: - N-am vazut niciodata una atat de aproape! murmur poznaŞ3, mangaind uŞor varful p enisului. - Cineva poate fi recunoscator, Şopti el amuzat. Ea stranse capul umflat, Şi amuzamentul lui a fost suprima de senzaţia de pironire. Scoase un geamat adanc, Şi-Şi arci uŞor spatele - Şi uitandu-se in jos, v3zu cum zambeŞte, Şi-; dadu seama ca era mu fumita de realizarea ei. - M olly mi-a spus ca pot face asta. Şi asta... spuse e man dra, apucandu-i erecţia in mana micu{a, degetele abi inchizand cercul, dar stran se din nou pe m isurŞ ce mana s m iŞcainjos. - Atat va fi suficient, spuse Dermott c u vocea sufocati! desfacandu-i degetele. Te-am aŞteptat de prea multa vreme 9 sa m a mulfumesc doar cu atat. - Sunt atat de fericita ca am terminat cu aŞteptarea, ii s farŞit! exclama ea, lasandu-se inapoi pe cuvertura albastra \ ridicandu-Şi brafele s pre el. Vino, fa dragoste cu mine. i El nu avea nevoie de invitafie; ci de o can titate mare d refinere, ca sa nu strice prima partida a acestei nerabdatoari tin ere domniŞoare. Se feri de mainile ei care vroiau s ii prinda, luandu-le intr-ale lui Şi punandu-i-le deoparte. - Nu vreau sa te doara. - Nu m a va durea, zise ea lasci va, dorind din nou sa-l apuce* El nu Ştia mai multe decat ea pe aceasta tema, dar infeleget ca pierderea virginitafii putea fi dureroasa. I - Pas cu pas, draga mea, ii impinse grijuliu mainile in alaturi. Hai sa o luam cu biniŞorul. Strecurandu-Şi un deget intre picioarele ei umede, ii atinse uŞor camea pulsanda. La senzaţia nem aipomenita, ea Şi-a arcuit Soldurile. - H m m m ...

SUSAN JOHNSON

Deocamdata totul decurgea bine. Se simfea de parca ar fi avut iarași paisprezece ani, deși mama lui Harvey Nicols nu fusese deloc o incepatoare. iși siabi pufin degetele, apropiindu-se mai mult. – Mai vreau... m ai... S-a supus, masand interiorul ei umed cu deosebita iscusinfa, alunecand incet tot mai adanc, atingand-o, mangaiand-o, pana a ajuns la bariera care-i fusese sortita s s o distruga. Isabella nu mai era capabila sa-și aminteasca nici vina dintre lecfiile pe care le invafase. Cu ochii inchiși, era pierduta in senzajii, plutind intr-un paradis cald, binecuvantat, cuibarit Intre picioarele ei. Durerea vibranta, delicioasa s-a intensificat gradat; o dorinfa febrila ii inunda mintea. Singurul lucru pe care și-l dorea era tot mai multa beatitudine fierbinte și iși ondula incet Soldurile, incercand sa atinga placerea devas- tatoare, ridicandu-se la atingerea incitanta a degetelor lui. Experimentat in a aduce femeile in pragul isteriei frenetice, Dermott privi roșeafa e excitarii colorandu-i pielea, observand icnetul de satisfacfie in timp ce o penetra ușor, apoi se retragea, remarca frenetica arcuire a coapselor ei. Era un dracușor cu sange infierbantat și, fara ca el sa-și dea seama, ea era pe cale sa atinga extazul. Aplecandu-se peste ea, o sSruta, inhalandu-i gafaiala febrila in timp ce ii mangaia ușor camea pulsanda, așteptand-o cu o v io le n t plina de nerabdare, pe care Știa ca nu o putea folosi. Dar cuvintele nu puteau face rau, o stimulare picant a pentru ca, anticipare delicioasa pentru amandoi: – Am sa fac dragoste cu tine in curand, murmura foarte aproape de gura ei. Ma vei simși in adancul ta u ... pana vei fi plina, atat de plina ca te vei agita sa scapi. Dar nu te \toi lasa, voi ... Pe masura ce vorbea, caldura zbuciumata din ea ardea tot inai tare cu fiecare cuvant senzual rostit: – Am sa fac dragoste cu tine pana cand n-ai sa te mai po# mișca, pana cand n-am sa m a mai pot mișca, apoi ne vom

odihni și vom începe din nou. Pentru că intenționez să te jii sub mine, sau peste mine, sau lângă mine... J A atins punctul culminant, și a strigat de minunată plăcere pulsândă a extazului pur, intoxicarea nemaipomenită durată și durând, până când a ramas satisfăcută, cu ochii închiși, C jumătate de zambet pe buze. – Satisfăcută? (Vocea lui era aproape sacaitoare.) – H m m m ... (Ochii ei s-au deschis încet și zambetul i s-a lărgit.) Ești, foarte, foarte bun. – Ma străduiesc. (Zambetul îi era captivant.) – Nu ești într-adevăr egoist, murmură ea, ridicându-se să atingă pieptul mușchiulos. – De obicei nu sunt. – Infeleg de ce ești atât de căutat. – Conceptul de plăcere reciproc este mult mai satisfăcător. Se întinse ca o tânără sultana: – Mai satisfăcător? inspira ea, o sprânceană ridicându-i-se delicios întrebătoare: – Va trebui, în mod cert, să mai faci, asta. – Exact astea sunt și gândurile mele, zambi el. – Nu știu dacă... ezită, murmurând: – Poți să mai faci asta încă o dată? – Nici o problemă, încuviințea el din cap. – Ești sigur? strălucira ochii ei. – Absolut. – Cred că Molly a omis să-mi spună foarte multe, zărnă ea vag. – Am să-ți arăt eu ce nu știi. – Pentru că nu ești satisfăcut încă? – în parte. – Și eu sunt cealaltă parte? remarca jucăușă, arăcându-i spatele, mandra de realizare. – Absolut, răspunse el, savurând imaginea. – Am voie să spun nu? – Ai voie orice. Dar îți garantez că îți va plăcea.

SUSAN JOHNSON

- Și voi simți din nou plăcerea aceea, înalțătoare, ca de sfârșitul lumii? - În întregime, aproba din nou din cap. - Cum poți fi atât de sigur? Ani de făcut dragoste, se gândi, dar răspunsul circumspect: - Pur și simplu, știu. - Datorită multitudinii de doamne pe care le-ai avut? - Din cauza asta, admise el. - A căta sunt eu, ca număr? Era plină de resentimente, sau curioasă? Nu putea fi sigur, cu sprâncenele ei împreunate în felul acela. - Nu fin socoteala. - Eu cred că voi fine. O să fin o listă sau un jumătate. Cum lăsa Casanova. - Casanova nu avea o listă. Le făcea minte pentru că îi plăceau toate acele femei. - Și fie îți plac? Eu îți plac? Franchetea ei îl șoca mereu. Doamnele pe care le cunoștea aveau mai mult stil: - Te plac foarte mult. - Eu știu că te ador... pentru ce tocmai ai făcut. Nu m-am simțit așa bine niciodată înainte. Nici chiar când bunicul și cu mine am dat peste harta lui Galileu. - Sunt onorat, înclină el grațios din cap, amuzat de comparație. - Mi s-a făcut dintr-o dată o foame de lup, marturisi ea abrupt, f i e nu-# e foame? Foamea lui nu avea nimic de împarțit cu măncarea. - Îmi este și mie, dacă îți este #e, răspunsul politicos. - Te-ar deranja dacă am mănca înainte? I-a trebuit foarte multă rafinare ca să poată spune: - Nu, sigur că nu mă deranjează. Am să sun după Pomeroy. - Ești de-a dreptul adorabil, murmură ea, atingându-i ușor brațul. Da, era. Deoarece vroia să facă dragoste cu delectabilă miss Leslie până când ar fi căzut lat. Nu era nimic ce nu putea amana până după cină.

ea

^Pibia ce sunase Dermott dupS Pomeroy, c& majordomul Si batea la uSa camerei de toal eta. - Asculta la uSa? casca ochii Isabella. - Nu, zise Dermott, tragandu-Si pantalonii pe el, deSi ii trecuse Si lui prin minte acel gand - camera era la cel pufir cinci minute departare de bucatarie. ii arunca Isabellei un capot de pe un scaun din aproape: - Pune asta pe tine, ca sa-l las inauntru. Dandu-se jos din pat, se imbraca Si-Si lega in jurul talie: capotul, apoi iSi sufleca manecile de cateva zeci de ori dar toti p3rea inecata in prea larga imbracaminte. Ridicand poalek hainei care se tarau pe pSmant, cauta un loc potrivit pe covoi unde sa-l intampine pe strain - Pot sa stau aici? arata spre un scaun din apropierea Semineului. Sau mai bine raman in picioare, sau - Si m a bine - m a ascund in Sifonier. Nu prea glumea. Dermott se rasuci pe loc, cu mana pe nasturii pantalonilor. - Ai putea sa stai goala in mijlocul camerei, Si Pomeroy nici n-ar clipi... nici n-ar trebui. (El ii arunca un zambet liniStitor.) ASa ca fa ce vrei... atata timp cat rSmSi in preajrru mea, adauga cu o ridicatura Smechereasca din sprancene. - Ca sa raman cu tine suna atat de a } a tto r»raspunde moal< Isabella, privirea ei admirand incet formele lui frumoase. Ansa tree peste orice jena de moment. El ii fScu cu ochiul: - DeSteapta fata, Si cu o mica plecadune in fafa ei, s< intoarse catre uSa Si striga: - Intra. Pomeroy nu se uita nici in dreapta nici in stanga cand intri in camera, privirea lui fiind indreptata strict spre stapSnul lui:

SUSAN JOHNSON

-- Afi sunat, sir? -- Miss Leslie este gata sS cineze. -- Foarte bine, sir. Aici, sir? (Comportamentul impecabil al majordomului nu trada nimic din haosul de la parter, unde bucatarul facuse crize de isterie din cauza ca nu se trimisese dupa mancare ea pe care o facuse.) Spera ca domniSoara sa nu He prea pretenfioasa in privinfa m eniului, pentru ca mai multe feluri de mancare erau acum reci, iar sous-chefs in cercau frenetic sa faca fafa situafiei.) -- Da, aici. (Dermott incepu sa inlature c arfile Si hartiile de pe birou.) -- In momentul acesta, sir? (Parea o intrebare perti nents, luand in considerare rastumarea programului din ultima vreme.) -- Da, da, bi neinfeles, chiar acum. (Dermott se uita la el de parca ar fi fost greu de cap.) -- Foarte bine, sir. Pleca, fScand o plecaciune. -- Este intotdeauna atat de protocola r? intreba Isabella, comparandu-l cu servitorii ei, care erau mai in masura sa-i spuna ei ce sa faca decat sa primeascS ordine de la ea, din moment ce o crescus era de mica. Dermott se opri din curafenia pe care o facea Si se uita la ea: -- Cred ca da. N-am remarcat. -- Este cu tine de multa vreme? -- Dintotdeauna. Mama mea l-a av ut inainte. -- Mama ta locuieSte in Londra? in mod cert nu traia aici, fiindca altfel nu ar fi invitat-o, cugetS ea. -- TraieSte la Alworth. Vazand privirea ei intrebStoa re, adaugS: -- Casa mea de la farS. -- Nu-i place oraSul? Dadu din cap: -- Vino, stai aici. Ti-am facut suficient loc, cred. Ai vreo mancare preferatS?

Evident, nu dorea sa vorbeasca despre mama lui, deși presupunea ca nu era foarte normal sa vorbești despre mama ta cu iubita. – Acum, raspunse ea politicos la intrebarea lui curtenitoare, sunt in stare sa mananc orice. Sunt atat de infometata... Se intrerupse de la operatia de aranjare a carfilor. – Cum? Suspiciunea din ochii barbatului o nedumeri. Un mic zambet inflori pe figura lui: – Am infeles eu greșit. Te rog, ia loc. Aproape am terminat. – Nu te sperii de indatoririle domestice. Cat de incantator, la un barbat cu reputatia ta... Ea se așeza pe un scaun cu spatar bogat sculptat, de proveniența indiana, presupunea ea. – Cand ești in campanie intr-o regiune invecinata, servitorii sunt o mana cereasca. – Ti-a placut in India? Molly mi-a zis ca fi-ai petrecut cãtiva ani buni acolo. – M i-a placut, intr-un fel. (Vocea i se schimbuse și, așezand jos cșrfile ramase, se indrepta spre mșsuta de bauturi.) Ai vrea un pahar de vin sau pufin coniac? Este preferatul meu, pentru a i nlatura asperitafile. – Iarași am spus ceva ce nu trebuia. Expresia lui se schimbuse, cum facuse și in biblioteca. – Molly va fi foarte necajita din cauza mea, a continuat ea gimfind nevoia sa umple liniștea cu ceva. Eu am fost invafata sa vorbesc in cel mai direct mod. Te rog sa m3 scuzi. El zambi, dar fara farmecul lui obișnuit: – Nu e din cauza ta. Coniac sau vin? Ea infelegea cș și contele de Bathurst avea toate anele lui; despre care ii vorbise atata Molly. – Coniac, te rog. Era capabila sa se poarte la fel de politicos ca și el. Pe viitor nu va mai pune intrebari intime.

Goli un pahar, înainte sa-l reumple și sa i-l aduca pe al ei. - Spune-mi de ce nu ie
i in considerare un avocat, care sa taie lacomia rudelor tale, spuse așezandu-se v
izavi de ea. Se parea ca el !și permitea sa puna intrebari intime, gandi ea, dar i
ncantata de compania lui, innebunita de infajisarea și izul și gustul lui - o reacție de
loc neobișnuita pentru conte - raspunse indatoritoare: - Rudele mele n-ar renunfa nici
odata sa alerge dupa averea mea. Și deoarece asta ar insemna sa se insoare cu mine
, mi-am dat seama ca nici un avocat nu ma va putea proteja fizic de ei. Oricum,
nu douazeci și patru de ore pe zi. - Și nu regreti planul tau? - Inca nu mi-am infaptuit
planul. Și te rog sa nu incepi iarași sa fii onorabil. Daca te deranjeaza, consider
a ca este doar problema mea. Tu nu ești decat mijlocul implinirii lui. Nu se putu
abfine sa nu zambeasca. Mulfumita, continua pe un ton cicaiitor: - Așa ca, vezi, te
folosesc in mod evident. - Un concept foarte interesant. - Ești convins, my lord] Nu v
reau nimic mai mult de la tine decat incantatorul tau penis. - Și aș fi total nebun sa
refuz, rase el. - Cred ca majoritatea barbafilelor ar fi de acord. - La dracu cu ei d
aca n-ar fi. Presupun ca am o reputație de menfinut. - Nu ai fi condamnat, my lord
, continua ea jucauș, daca s-ar raspandi vorba ca ai refuzat o domnișoara? El nu ras
punse. - Ai f i... a i... rosti ea, infelegelnd liniștea lui. Ce pofi sa-i spui unei
domnișoare plictisitoare? - Ceva glume}. - N-am sa te las sa-mi faci așa ceva. - Am obser
vat, zise el, neputandu-și refine un chicotit amuzat.

- Nu ai putea sa spui nimic care sa fie suficient de glume}. Sper ca injelegi. -- Sunt constrans sa fac dragoste cu tine? o tachina. - Da, bineinfeles. O promisiune este o promisiune. - Atunci, injeleg ca trebuie, spuse moale, imaginea ei in halatul de casa prea mare, cu p3rul de aur rev3rsandu-i-se in inele pe umeri, cu obrazii inca roz de la orgasm, era o privelište careia nici un caiug3r nu ar fi putut sa a-i reziste - Şi el nu era caiugar. - Toata aceasta discutie despre actul sexual, inspira ea adanc, este foarte excitanta. Ma intrebam daca nu cumva - privirea ei se ridicasusjinand-o pe a lui vreme de o clipa inc3rcata de tensiune - am putea sa amanam cina o vreme. - Mi-ar placea asta. Cat era de provocatoare, ca o hurie erotica cerandu-i favoarea de a fi excitat! Intinzandu-se peste nmsuja, ii desfacu halatul, expunandu:i sanii mari, palizi. - De ce nu am incepe cu aŞtia, pentru o prima runda, murmura cu caldura provocatoare. Vino mai aproape, pune astea pe m asa... ii apuca delicat sanii, tragand-o spre el pana cand se apleca peste masa, sanii ei dolofani odihnindu-se pe lemnul lacuit de mahon. . - N u Ştiu cat de mult voi putea sa aŞtept, Şopti ea, vibra}ia insistenta din interiorul ei facand sa-i palpitate vaginul, receptorii ei senzuali fiind complet excitati, dorind inca un orgasm. - Trebuie sa aŞtep}i - Şi atinse varfurile sanilor, masandu-i uŞor pana cand s-au intarit - daca vrei sa fac dragoste cu tine. Mainile lui deplasandu-se pe conturul sanilor ei dolofani, alunecara pe curbele convexe, coborand pana ce cuprinse in cupa palme lor toata plenitudinea fructelor coapte. - Poate o sa-l lasam pe Pomeroy sa te vada. Crezi ca-i vor place sanii tai mari?

SUSAN JOHNSON

- Nu! inspiri ea precipitat, dar gandul rusinos ii aprinse creierul alunecand in jos, intre picioare, ca o caldura lichida. Un geamat, uşor, domic, ii scapa printre buze. - Se pare ca fi-ar placea asta, şopti el ridicand cele doua movilife mai sus. Te-a vazut in holul de la intrare. Rochia ta nu ascundea prea multe. Atunci nu te-a deranjat... - N-ai face una ca asta... gura ii era pe jumătate deschisa şi respiraţia neregulată. Ridica din umeri: - Şi altor barbafii le-ar placea sa vada asta... Şi restul din tine... Coborandu-şi brafele, ii puse uşor sanii inapoi pe masa, lasandu-şi degetele sa aluneca spre adanca ei crapatura, forfand muşuroiul de carne sa se lărgască. - Te rog, sa nu... faci asta. - Ce vei face pentru mine daca nu-l las pe Pomeroy sa intre? - Orice. Apucandu-i sfarcurile intre degete, le stranse uşor: - Orice? - Da, da... (II dorea, mai mult decat orice.) Voi face orice. - Pot sa te lovesc? Era doar o intrebare de test; nu era un adept. Ochii ei s-au deschis larg o clipa: - Vrei sa faci dragoste cu mine? - Dupa aceea. Ea inspira adanc şi aproba din cap. - Eşti foarte fierbinte, miss Leslie, nu-i aşa? Nu i-a raspuns. - Nu fii timida. Te vad agitandu-te. Eşti uda şi fierbinte şi mai vrei, nu-i aşa? Afirina din cap. - Spune-mi. - Vreau... - Acest penis. (Şi-a desfăcut nasturii de la pantaloni eliberandu-şi erecţia.) Spune-mi, miss Leslie, daca vrei sa introduc asta in tine, şi sa repetam.

jpp T

Și-a închis ochii și a spus moale: - Vreau... penisul tau... în mine. - Acum deschide-
ochii și uita-te la mine când spui asta. - Te rog, ... vreau... penisul tau ... în m
ine. (Infierbântarea din ochii ei era pe măsura celei din glas.) - Banuiesc că nu
ai mai spus asta niciodată. Ea clatina din cap, negând. - Și nici n-ai mai simțit o s
uia în tine. Aproba din cap, cu ochii îndreptați în jos. - Ești foarte tacută când ești
excitată, miss Leslie. Cred că am găsit o modalitate să te fac să-ți gura. Și-a
ridicat privirea, căldura din ochii ei fiind alimentată de mai mult decât pasiu
ne: - Cât de insolent ești, my lord. Aproape că mă faci să vreau să-ți arăt ce pot s
ă fac cu limba mea. Poate că voi lua inițiativa, remarca începând să-și desprindă c
ordonul halatului. Ce crezi de asta? - Te căcaieam doar, dragă. -- Eu nu. Prea puțin
docila, deja își epuizase partea de replici în partida anterioară cu contele. Ridi
cându-se din scaun, făcu vreo câțiva pași ca să ajungă exact în fafa lui. Însă să
-i alunece halatul de pe umeri și să cada la pământ. - Privește acum, my lord, și dacă ești
foarte cuminte, s-ar putea să te las să mă atingi. Și în varfixrile a două deg
ete să alunece în despătură dintre picioarele ei: - Ai vrea să simți asta cu peni
sul tău? murmură ea masând cu delicatețe netezimea, pasajului ei fierbinte. Nu
sunt sigură cât de departe te voi lăsa. Poate doar parțial. (Ridica din umeri și pi
eptul îi tremura.) Sau, dacă ești foarte bun, am să te las să-ți bagi tot cocoșelul î
n mine. Crezi că îți va placea? - Intinzi coarda cu barbatul nepotrivit. (Tonul lui
era brutal.)

SUSAN JOHNSON

– Și tu cu femeia nepotrivita, replica ea dulce. – Deci, ai de gând să mă regulezi? Cu vintele, oricât de ușor ar fi fost rostite, confinau o provocare evidentă. Ea se uita în jos, spre poala lui. – Arată de parcă ești gata. Tot ce trebuie să fac, spus e dându-se un pas înapoi și începând să se aplece spre coapsele lui, este să vadă dacă acest penis vrea ce vreau eu. Mainile lui îi înlăuntru: uita mijlocul, și ridicându-se o lua în brațe purtând-o fără efort. Ajungând lângă pat, cu ochi scaparatori, o arunca pe el și murmura: --Nu utesc. – Nu am de gând să mă mișc, my lord, a tors, uitându-se la el cu o privire teatrală. Vino lângă mine. Pantalonii au fost aruncați într-o clipă și s-a lăsat ușor între picioarele ei, ca o persoană experimentată ce era. – Acum, miss Leslie, cred că voi merge până la capăt. Genele ei se ridicară leneș: – Dacă te las eu. – Nu există nici un dubiu, ofta el ușor. – Pai, atunci? (Privirea ei albastră era insolentă, poate chiar triumfătoare.) Și el și-a dat imediat seama de privirea ei victorioasă. – Poate că totuși am să te fac să mă aștepți. – Dermott! exclamă brusc, aruncându-și brațele în jurul lui. Pentru numele lui Dumnezeu! Ai câștigat, ai câștigat... tu vei câștiga întotdeauna. Acum fă doar dragoste cu mine, înaintea sa mă or... Tensiunea i-a parasit ușor umerii pe măsură ce se lăsa în brațele ei, și zambetul lui strălucitor i-a încălzit inima Isabellei. – Frumoașa, a răzatoarea mă pisicufa, mă urmura, aplecându-și capul să-i steargă gura cu un sărut. -- Fierbinte, dragul meu, este cuvântul de ordine. Dacă nu te superi.

- O, nu, raspunse el cordial, vesel din nou, bucuria lui depașind orice limite datorita proporțiilor fiecarui act sexual. Nu m-a sup3r deloc. Și asta, pentru ca frumusețea aceasta chinuitoare atinsese niște izvoare de placere ascunse in forul lui interior. Lasandu-se ușor inainte, îi forfa coapsele sa se l3rgeasca sub presiunea trupului lui: - Relaxeaza-te acum, îi murmura. - Mă relaxez, șopti ea, agajandu-se de el, deschizand larg pulpele, interiorul ei pulsand ud de dorinfa. Dar era exagerat de atent pe măsura ce avansa, ușurandu-și erecția in caldura ei, incet, urmariindu-i chipul pentru a vedea cel mai mic semn de durere. Icnii cu un sunet infundat cand i-a atins bariera Jesutului himenal, și el s-a oprit, nefiind sigur cat de mult putea sa forfeze. - Dermott... strigatul ei moale era febril, arzator. Simindu-se ca un barbar cotropitor, lua o gura mare de aer. - Te vreau... Ea îl conduse ușor de dedesubt cand el ezita, erecția lui impingandu-se in pasajul ei fierbinte, fricțiunea intensa a varfului penisului lui dandu-i fiori. - Dermott... a plans. Se afunda brusc inainte, propulsat de intreaga forja a coapselor lui, membrana subfire s-a rupt ușor, patrunzand prin ea, atat de adanc incat intrase complet cand ea fipa. - Scuza-mă, murmura el, ramanand complet nemișcat iniauntrul ei, simindu-se ca o bruta, ecoul strigatului ei rasunandu-i in urechi. Imi pare rău .. . Unghiile ei care îi patrusesera in carne s-au destins. O simți inspirand adanc, și vazuu cum îi revenea culoarea in obraji. Și ochii îi s-au deschis. - Asta a fost tot ce putea fi mai rau, cred, se simtea o urma de regret in vocea lui. Zambetul ei l-a facut sa se simta mai bine.

SUSAN JOHNSON

- Și acum sunt femeie, murmura ea. (O spranceana i se ridica, intreb&toare.) Vei mai face Și altceva pentru mine, my

lord]

- Eu sunt gata, daca Și tu ești, raspunse el chicotind. - Incearca. Talentul lui de a fi delicat fu pus la incercare, Și apoi el trecuse acel test de sute de ori mai inainte, iscusinfa lui in budoar fiind atat dobandita cat Și din naștere. Se mișca foarte incet, prudent intenționat, pana cand brajele ei Și-au siabit stransoarea, pana cand ritmul respirajiei ei a devenit mai aproape de normal, pana cand a simfit caldura lichida a dorinfei ei in jurul lui. Pana cand in cele din urm a ea s-a arcut la atingerea lui. - Mai bine? a șoptit el, respirand fierbinte pe barbia ei. - Foarte, foarte bine, my lord, murmura ea, mainile ei alunecandu-i pe spate Și odihnindu-i-se la baza coloanei vertebrale. Exceptional de bine... toarse, apasandu-l pe ea cu palmele tare, pentru a-l fine pe loc o clipa in plus, durerea dulce rotindu-se in afara, intensitatea senzajiei umplandu-i creierul. Am sa te {in aici pentru totdeauna. O clipa el considera gandul deosebit de tentant, propriile lui dormfe indreptandu-se spre culmi, singura problema fiind coerdonarea momentului. I-a luat o secunda doar sa introduca un burete ca sa previna concepția, ceva ce invajase tot de la Molly. Apoi intrand ușor inapoi in ea, ii privi cu atentie chipul, in timp ce se mișca in ea, ii asculta respirafia, Și a urgentat coerdonarea ritmului lor, reprimandu-și propria nerabdare - așteptand-o. Și cateva momente mai tarziu, gemu spre el, rasufland precipitat Și infelegand meritele armoniei oportune - Și o patruse Și mai adanc. in timp ce il striga Și se topea in delirul orgasmului, a atins Și el punctul culminant, inundand-o, umpland-o, simfind-o Și pe ea, traind un extaz primordial atat de adanc Și pur Și

incantator, meat para ca fusesera meni# sa se fmpreuneze de un plan mare} al un
 iversului. - Nu-# face planuri sa dormi in noaptea asta, Sopti Isabella o clipa mai
 tarziu, intoxicarea facandu-se inca sim#ta delicios in adancul trupului. Am sa a
 m nevoie de tine ca armasar. - Servitorul tau devotat, ii raspunse condescendent,
 intrebandu-se daca fusesera atin#i de o karma mistica #i femeia asta care daduse buz
 na la Molly intr-o noapte ploioasa era o Circe a sufletului lui. - A hm ... era vo
 cea lui Pomeroy de dincolo de u#a. Isabella deveni rigida in brajele lui. - Pleaca!
 striga Dermott. - Sa plec, sir? o nota foarte reaia de lacrimi se auzea din glasul
 lui de dincolo de u#a. - Plange deseori? intreba Isabella, surprinsa ca un om de po
 stura lui c3zuse prada emo#ei. - Niciodata, din cate imi amintesc eu. N u pleca, m
 urmura Dermott sarutand-o u#or. Retragandu-se delicat, s-a atins din gre#eaia de a#tem
 ut #i a fost #ocat sa vada sange. - Isuse, s-a balbait intorcandu-se catre ea, uitand.
 imi pare foarte rau. Vei avea nevoie de apa calda. Sarind din pat, striga: - A#teap
 ta, Pomeroy! Aruncand in graba pe el un capot, se grabi spre u#a #i o deschise chiar
 in momentul in care Isabella se ascundea in a#temuturi. - Avem nevoie de apa calda.
 #i am sa iau #i mancarea, declara el, uitandu-se la numero#ii servitori care #neau ta
 vi. (Probabil ca to# auzisera strigatele Isabellei, pentru ca aratau, sau incurc
 a# sau amuza#.) Am sa due singur tavile inaun#fu, mulfumesc, spuse el repede. Do
 ar iasa#-le aici. - Cat de multa apa calda, sir? Fafa lui Pomeroy era lipsita de o
 rice expresie.

SUSAN JOHNSON

– O cada, banuiesc. – Acum, sir? (Dorinjele stapanului erau greu de indeplinit.) – Da, acum. Dermott privi spre toata mancarea: – Presupun ca bucatarul este prost dispus. – S-a dus sa se culce, my lord, cu o sticla de coniac. Scuzele mele daca mancarea nu este la standardele obișnuite. Ajutorii de bucatar au facut tot ce-au putut. – Mulțumește-le din partea mea, Pomeroy. Lucrurile sunt un pic ... re ... neobișnute in seara asta. A urmat un moment de tacere fortata. – Pofi sa le dai la to# servitorii o prima, spuse Dermott brusc. Vorbește cu Shelby dimineafa. – Foarte bine, si r. – Și dupa ce e gata baia, nu vom mai avea nevoie de nimic in noaptea asta. – Da, si r. – Ai Infeles? – Perfect. Dermott dadu din cap: – Bine. Ridicand o tava, se retrase in camera și inchise ușa.

•
– Un bonus, nici mai mult nici mai puțin, rem arca voios un lacheu. Merita efortul, oricum, cand stapanul se culca cu o domnișoara atat de frumoasa ca ea. La urma urmei trebuie sa fie bine-dispus. – Cine n-ar fi? remarca un alt servitor. Este cea mai buna buca#ca pe care am vazut-o eu vreodata... Și abia imbracata, cu pieptul aproape revarsandu-se afara. O a treia persoana spuse cu incantare: – Am auzit ca a fost instruita de Molly Crocker, care-i cea mai buna, și ca ar fi capabila sa faca tot ce-și dorește un barbat.

- Femeia de la bucatarie din bordeliil ala, in care-Şi petrece stapanul atat de mult timp - spuse un altul, aducandu-Şi aportul la stufatul de barfe - i-a spus veriŞoarei e i de la ducele de Portland, care i-a spus veriŞoarei Meg de jos, ca frumusejea pe care am vazut-o cu to#i aproape dezbracata este o mare amanta. - Ajunge cu barfa a sta ridicuia, ordona Pomeroy. O' amanta, intr-adevar. O femeie astfel imbracata nu e decat o stricata. Acum, vreau ca toata lumea sa coboare jos, imediat! Sau nu ve# vedea nici un Şiling din prima aia. Stapanul nu doreŞte sa fie deranj at - a# au zit! Şi daca ve# Şopti un singur cuvnt despre oaspetele lui din seara asta, ii aver tiza, am sa va dau pe to# afara. To# au afirmat dand din cap respectuoŞi, dar Ştiau, de asemenea, ca povestea se va fi raspandit in oraŞ pana la ora pranzului din ziua urmatoare, micile barfe ale indiscre#ei societatei fiind seva vie#i pentru toate conversa#ile zilnice. De la camera in care luau micul dejun ducii, pana la omul de rand de pe strada, barfa era adorata, disecata, !mboga#ta Şi transmisa mai de parte. Şi contele de Bathurst iŞi avea Şi el, cu varf Şi indesat, partea lui de contribu#e la alimentarea flacarilor vulgare ale scandalului.

os

VifJneori am impresia ca am al naibii de mul# servitori, bombani Dermott, indrep tandu-se spre pat. Pofi ieSi acum, draga mea, adauga el, privind la formele de sub patura. Au plecat to#. Prima data aparura buclele blonde ale Isabellei, apoi fa fa imbujorata, apoi umerii spumoSi: - Chiar ca ai prea m ul# servitori, a fost ea de acord, strangandu-Si la piept cuvertura, inspaimantata inca din cauza vizitatoril or. Presupun ca au auzit totul. - Nu, nu tot, min# el. Le-am spus ca am sa aduc eu inauntru tavile. Ca sa nu fii obligata sa vezi pe cineva. Am sa-# aduc Si apa pen tru baie. Am o piscina Si o sauna jos, cum aveau romanii la baile lor, dar cred ca nu vrei sa mergi acolo. Ea il privi alarmata: - Sa m a vada toata lumea? Scutura din cap. - AŞa ma gandeam Si eu. Ar trebui probabil sa stai in pat... cu... adica, vre au sa spun... pana te sim# mai bine Si po# sa faci o baie. Am sa-# aduc acolo tavi le. Se ridica in fund Si el ii puse tava in poaia: - Presupun... ca te doare, spuse amabil, avand o infa#Sare spaŞita. M a simt ingrozitor din cauza... aaa, din cauza a ceea ce am facut. - N u imi pare rau ... serious, spuse ea, reconfortant. Parea a nu se sim# in largul lui. - EŞti foarte draguf. El faCu o grimasa, sim#ndu-se ciudat in rolul de jefuitor: - N u Ştiu cum ... sunt barba# care au predilec#e pentru virg ine. N u am putut niciodata sa infeleg de ce. - in cazul de fa\ a mi-ai facut un re al serviciu. Sa nu te sim# vinovat.

- intinde-te ca sS-fi scot buretele. Am o intreaga rezerv^ de la Molly. ■ Si in timp c e ea se intindea, el IŞi strecura degetele inauntn ?i scoase buretele, aruncandu-1 in cearşaful patat cu sange p« care il stransese de pe pat. ' - Vrei sa-i spun menajere i sa caute ceva balsam sail crema? - AŞ fi ingrozitor de ruşinata, raspunse ea, intinz andu-se dupa mana ce dorea sa o ajute sa se aŞeze in fund. - S-ar putea sa ai nevoie . - Hai sa aŞteptam pana dupa baie. Dar, totuŞi, nu te mai scuza atata. Sunt foarte mu lfumita, nu numai ca fapta a fosl indeplinita dar a Şi fost foarte multa placere i n ea. EŞti teribil de talentat, my lord, il tachina ea. Ştia asta, dar era mulfumit ca era atat de bine dispusa. - Am sa aduc Şi restul de mancare. - Şi apoi vino langa min e, dragule. Probabil ca ifi c foame Şi fie, dupa tot efortul pe care l-ai depus. (Ranjetul ei era contaminant.) Zambea in timp ce mergea prin camera, cuvantul „drag ule` avand o intonafie particulara, fascinanta, pe masura ce il rostea incepuse sa -Şi numere in gand paharele baute, intrebandu-s(daca era beat sau doar fericit. I sabella Ştia ca era fericita. In definitiv, toate femeile ci care facuse el dragos te se simfeau la fel, suspecta ea. Pacat cl era atat de indisponibil. Dar mai bi ne sa nu se lase prada gandurilor irealizabile, Ridica pe rand capacele de argin t de pe tavile din fafa ei Şi remarca un rand de scoici pe un aŞtemut aromat de chut ney1, un compot de fructe tropicale evident crescute in sera, Şi paine prajita in forma de escalop. Apucand cu degetele c bucafica aburinda, o cufunda in sosul de chutney Şi o aruncS in gura. Realitatea era destul de placuta, daca nu contempla in

1 lchutney = condiment preparat din fructe, ierburi amare Şi arome. (n.tr')

SUSAN JOHNSON

continuare la nestatom icia contelui. Amestecul de arome era plScut la gust. Toc mai era pe cale sa fie hrSnita cu un lux care cgala Bathurst House, cSldura delicioasa a recentului ei orgasm mai persista in simfurile ei, Si in scurt timp frumosul Dermott Ramsay se va intoarce ca s-o delecteze. Daca nu era acesta paradisul , era destul de aproapiat. Aducand o a doua tava, contele intra din nou in camera: - iti place mancarea! Privirea ei calda o intalni pe a lui. - AŞ putea sa zambesc din alte motive. - Atunci am primit o noua confirmare. - Ca nu fi-ai pierdut calitajile? - Ca orice durere pe care Ji-am provocat-o a fost Ştearsa. - Stai liniŞtit, nu simt nici un fel de durere, my lord. Au amtraire, flutura din mana deasupra tavii. Cei care-Ji pregatesc sosurile sunt extraordinari. Depuse tava pe o masa joasa, apoi muta masa aproape ' de pat ca sa poata ajunge la ea cu uŞurinja. - Sper ca a-fi e foame. Masa sunt trei tavi afara. - Atunci sper ca-\i plac femeile dolofane. O privi cum statea proptita de peme, roza Si imbujorata de recentul act consumat , nuditatea ei acoperita doar pe jumătate de aŞtemuturile invalmaŞite. - Te plac, oricum ai fi. - Cat eŞti de incantator... Aproape ca imi vine a crede ca vorbeŞti serios. - Dar sunt serios. Se lasa o mica tacere, timp in care contele se gandea la noua lui onestitate, iar Isabella se intreba daca iŞi putea permite s i creada in amabilitatea unui depravat. El a fost primul care a privit in laturi, simfindu-se in concordat de o asemenea franchise, cand in toate legaturile lui din ultima vreme reuŞi se sa evite cu ele g a n t sinceritatea: - Mai bine aduc Si restul de mancare. •

- Bineinjeles. Murmurul ei rece l-a f&cut sa intoarca privirea: - Poftim? - Nimic. - Ești suparata. - Nu. N u avea dreptul sa se simta jignita. Amandoi fusesera de acord asupra a ceea ce se consumase. - N u ești suparata? - N u sunt suparata. - M a bucur ca ești aici. Inhaia ușor și zambi: - Și eu. - Prieteni? (Ciudat, dar conta.) - Bineinfeles. (Vocea ei era acum diferita, calda, nu plata, mulfumita.) Se sim^i ușurat, cu toate ca n u-l mai interesase de multa vreme nimic. - Bine, ranji facandu-i o mica plecaciune . - Ma bucur ca am avut aceasta discutie, il tachina ea, ridicand de pe tava o bucata de escalop prajit in unt. El rase: - Ești o femeie pretenfioasa. Arunca bucata de mancare spre el. El o prinse din zbor, cu un reflex inegalabil: - Daca vrei sa n e batem in felul acesta, aș fi foarte bucuros sa-Ji fac pe plac... - Te avertizez, sunt foarte putem ica... - Chiar? (Strecura bucafica de mancare in gura.) - Aduc spaima in depozitele noastre. Mesteca pu^in, apoi inghiti. - Chiar așa? - Nu-Ji va fi ușor sa m a invingi. - Dar va fi o placere, sunt sigur...

SUSAN JOHNSON

– Dupa ce m&nanc și fac baie, s-ar putea sa-Ji permit sa rncerci. Zambetul ii inca
zea ochii. – Cat de draguf!... – N-ar trebui sa pari atat de ironic. A m facut scand
enberg cu unii dintre marinarii bunicului meu și am caștigat. – infeleg: – Erau oameni p
utemici, te asigur. – Sunt sigur ca erau. – incepi sa m a plictisești, Bathurst. Iși dad
u ușor capul pe spate: – Și eu, care ma straduiesc din toate puterile sa fiu agreabil.
.. Ea pufiii ușor: – Barba^ii nu sunt intotdeauna cei mai puternici. Se luptase cu tr
upele de gherila luni in Sir, la poalele munjilor Himalaya, și cand cazu, in princip
iu, de acord cu ea, nu insemna ca erau egali. – Infeleg, spuse el glumef. – Du-te și a
du mancarea aia. – Da, dom 'Șoara. – Am sa termin cu tine mai tarziu. Facand o plecaciun
e, își trecu degetul peste buza ei camoasa de jos: – Abia aștept. Odata ce a fost ad
usa inaintea mancarii, ea a devenit centrul atenției celor doi. Pusa astfel inca
t sa poata ajunge la ea, aranjata splendid ca sa bucure privirea și sa incante gus
tul, era un deliciu. Dermott se așeza in fafa ei, in timp ce Isabella statea pe pa
t, și au mancat o vreme in liniștea deplina intrerupta numai de comentariile laudati
ve la adresa mancarii sau a vinurilor selectate de Dermott. – Ai un apetit remarca
bil, observa Isabella dupa ce Dermott devorase trei tavi de friptura cu sos de s
tridii și o intreaga sticia de vin de Bordo.

El ridică privirea: – Am uitat să mananc astăzi. Anticipare, presupun. (Zambetul lui era cordial.) Tu ai putut să mananci? – într-adevăr, nu. Deci nici tu nu faci asta în fiecare zi? – Nu în fiecare zi. Chiar n-o fac niciodată. – Sunt prima? întrebă ea flirtând, știind foarte bine că nu era prima la nimic cu prodigiosul conte. – Prima care să împarta cu mine patul în casa mea din Bathurst House. Vezi cât sunt de îndrăgostit? – Sunt minunată, nu-i așa? a fost ea de acord jucându-se, desfăcându-și brațele. – Fără discuție în această privință, ridică el paharul de vin în semn de salut. Zgomotul unei uși închizându-se, urmat de pași și sunetul apei varsate în cadă, l-a întrerupt intimitatea. – Pare a fi baia ta. (Dermott arată cu capul spre o ușă mică din colțul camerei.) împingându-se cu scaunul de lângă masă, se ridică în picioare. – Ma duce să vad în ce fază sunt. Murmurul conversației pătrunse slab prin ușă o vreme, ca și zgomotul pașilor și al apei care era tumată. Până când, în cele din urmă, se auzi bufnetul unei uși închizându-se și Dermott a reaparut. – Vrei să te duci în brațe? Întreba, apropiindu-se de pat. – Nu sunt invalidă, spuse ea zâmbindu-i. Încruntându-se ușor, zise: – N-am fost croit să flu dezvirginator de fete. – În curând voi fi o curtezana consumată, așa că nu te mai autopedepsi. – Vom vedea noi asta, răspunse el arjagos, gândul că ea va deveni o curtezana consumată fiindu-i la fel de chinător. – Nu vom vedea, dragule. (Aruncând cuvertura de-o parte, lasă să-i alunecă picioarele peste marginea patului.) Sunt destul de capabilă să-mi iau propriile hotărâri.

SUSAN JOHNSON

– Vom vedea. (Vocea lui era joasa, abia auzibila, stapanit fiind de un ciudat sentiment al posesiunii.) Sprancenele ei se ridicara. Zambii si-i oferi mana: – Am spus, ai dreptate, bineinjeles. – Si sa nu uiji asta, dragul meu, Bathurst. Ceea ce tocmai am facut a fost menit anume ca sa-mi pot pastra independentE puşin probabil ca o voi ceda altuia. – Da, doamna! raspunse dulceag, ajutand-o sa se ridice in picioare. – Eşti mult prea insolent. El rase. – Unui care eŞueaza, aŞ zice. Am sa mŞ straduiesc sa-mi imbunatajesc calitafile. – Vagabond obraznic!... (Scoase limba.la el.) – O baie s-ar putea sa-fi mai domoleasca temperamentul, my lady. Era vulgar de onctuos. – Dar nu Şi insolenŞa ta. – O trasatura needucabila de care nu trebuie s& m a ruŞinez, cred eu. Ai vorbit cu tupeu. Poate ai vrea sa-mi dai niŞte lecţii de bune maniere. – M a indoiesc ca le-ai urma. – Daca recompensa ar fi suficienta, my lady, s-ar putea sa fiu convins. – O recompensa sexuaia, fSra indoiiaia. – Doar daca nu gaseŞti poezia la fel de interesanta ca Şi mine. Ea rase de mutra lui ofensata. – Te-ai mulfumi cu poezie? – Daca ar fi condijii ideale, da. – Adica? – Am sa-ti spun dupa ce faci baie. – Acum sunt intrigata, Bathurst. – AŞ putea sa-fi sugerez, pe aceeaŞi nota, sa profifi de baie pana nu se raceŞte apa.

• A stat departe de ea pana și-a facut baie, rezistanc impulsului de a profita de vr
aja ei generoasa, cu o negare d(sine neobișnuita pentru el, menținuta numai cu im
ense eforturi Daca ar fi un gentleman, s-ar abline sa mai faca dragoste cu ea in
noaptea asta, gandi el, ca sii-i permit^ sa-și revina dir deznodamant. Dar nu era
capabil de un astfel de act cavaleresc. cand ea era atat de seducatoare. De fap
t, se ablinea cu greu si ramana pe scaunul lui. Bea ca sa-și autodistraga atentia,
deși se intreba daca ere bine sa șubrezeasca și mai tare deja nesigurul autocontrol. Și
ea se imbaia cu o indiferența senina fa^a de prezența lui, ca și cum ar fi facut
asta de nenumarate ori inainte, și se intrebe daca își dadea seama cat de greu ii er
a lui sa-și stapaneasc^ instinctele primare și judecata clara. - Ești tacut, murmura ea,
plimbandu-și mana pe suprafa^a apei, facand mici valuri care-i atingeau sanii pe
jumătate cufundafi in apa. Stransoarea din jurul paharului de coniac se intefi: -
Imi exessez autostapanirea; imi acapareaza toati concentrarea. - Ce dragu|, dar ai
putea sa vii langa mine. - Incerc sa nu o fac. - Și daca te-aș invita in mod special? - T
ot nu aș face-o. - Pentru ce? - S-ar putea sa-ti fac rau. - Apa asta calda m& face sa m
a simt foarte sexy, se ridica ea incet, sanii ei ajungand sa pluteasca la supraf
a^a apei. Crec ca voi avea nevoie de tine foarte curand. - M a faci sa-mi fie greu
sa m a mai stSpanesc. - M a simt foarte bine - fara nici cea mai mica urma de disco
nfort.

Ridicand un picior din ap& și balansandu-și pulpa pe marginea cazii de arama, îi zambi. – Nu-mi trebuie prea mult ca să-mi schimb părerea, îngaima el. – Te-ar ajuta ceva în genul acesta? Ridicându-și și celălalt picior, îl așeza pe marginea cazii, p ostura ei provocatoare aducându-i erecția în alerta maxima. Și-a așezat paharul jos și a dus mâna la cordonul halatului de casa. – Oh, bun ... mă bucur de atenția ta . – Și de ceva mai mult în câteva secunde, murmură dezbracându-se de halat în timp ce se ridică de pe scaun. – Doamne, Bathurst, ești o priveliște minunată!... suspina ea , o dorinfa arzătoare răzbătându-i simturile. El era înalt, bronzat, cu umerii l ași, cioplit după cele mai ridicate standarde ale perfecțiunii, și binecuvântat cu cea mai magnifică erecție. – Fa bine și vino mai aproape, ofta ea, știind ce incantare nemiapomenită putea să-i ofere. Un moment mai târziu, el stătea chiar lângă ea da de baie, dorind-o la fel de mult. – Uda sau uscata? – În interesul iluminării, t oarse ea, ridicându-și brațele spre el. El pașise deja în apă, înainte să apuce ea să termine de vorbit, și cufundându-se între genunchii ei desfacuși își strecura mâinile sub fesele ei. – Sunt într-o dispoziție devastatoare, de când te-am văzut prima dată, o ridică tragând-o aproape de el până se atinseră. Ca un barbar copleșitor. Nu pot garanta că voi fi delicat. – Nu sunt interesată de delicatete. – Tot nu -ar conta nici dacă ai fi, spuse cu respirația tăiată, forțând în jos erecția rigidă, ajutând-o să patrundă în vaginul ei dulce, înaintând încet ca să poată simți și ea ce simțea el,

ca să poată să uite de buna judecată și de sentimentele cavaleresti – ca să poată lua ce dorea cu atata disperare. Când el o umplu, gafai, ridicându-și gura spre a. lui , dorindu-și să-l simtă peste tot, dorind să-l absoarbă în întregime și să guste piacărea nepământescă pe care i-o oferea cu atata talent. Căderea trupurilor lor, dorința lor, crescuse considerabil, ca și cum n-ar fi trebuit să facă nimic mai mult decât să se atingă, și pasiunea arzătoare îi cuprindea instantaneu: – Nu te opri, spuse ea, penetrarea lui făcând ca toate simțurile să ajungă la paroxism. Deși știa foarte bine, șopti: – Niciodată... și mai aluneca puțin, conștient de faptul că se găsesc la limita senzațiilor, mai puțin inconștient decât ea: – Vreau să mor de plăcere... – De o mie de ori..., murmură el dorind-o la fel de mult, transportat aproape de paroxism. – Oh, Doamne. Statea nemișcat, lipit de ombilicul ei, în timp ce lumea din jur se dizolva, extazul copleșindu-le mințile și trupurile, fiecare nerv vibrând de intensitatea actului. – Nu poți să mă parăsești. A auzit-o, și dorința lui camală era atât de devastatoare și depravată încât i-a putut răspunde sincer: – Nu te voi părăsi, chiar în momentul în care începuse să se retragă. – Nu, nu, nu! s-a agățat ea de spatele lui, încercând să mențină plăcerea devastatoare. – Stai cuminte! i-a poruncit el, smulgându-se din îmbrățișarea ei. Ma întorc. Și când se retrăsese aproape complet, s-a cufundat încă o dată înăuntru, și i-a simțit suspinul de mulțumire în timp ce se infunda până la capăt.

SUSAN JOHNSON

Senzafii innebunitoare le ardeau trupurile, facand sa treaca flori prin simjuril e lor, arzand de dorinta m istuitoare, Şi se mişcau in apa incalzita intr-un ritm co ntinuu agitat care arunca valuri de apa pe covor. Inimaginabil, conduşi de o frene zie de dorinfa arzatoare, luau Şi dadeau in m od salbatic, lacomi, nerabdatori, co nsumafi de o foame cam ala, care ardea totul in afara simfurilor, Şi cand a explod at orgasmul culminant, amandoi au ramas fara suflare. - Mulfumirile m ele... veşnice , a murmurat ea, stand prostemata, cu capul dat pe spate. - Piacerea... a fost... de partea mea, a Şoptit el, cu fhmtea pe marginea cazii. -- Am sa ... vreau... mai v reau... El a intors capul ca sa-i prinda privirea voluptoasa. - Uda, sau uscata? m ormai el. Cum vrei tu. Ce dorea el s-ar putea sa o sperie, se gandi, posibilitat ea de a face dragoste cu ea pana murea, alarmandu-l Şi pe el. - Am sa fac o lista, Şop ti, un zambet vag fluturandu-i pe buzele. - Şi eu am sa-|i fac pe plac. - Fara sa o ve zi inainte? Ea iŞi m ijca Soldurile intr-o unduire uŞoara. - Atata timp cat am asta in m ine, am sa-ti fac pe plac aŞa cum doreŞti. - O oferta inspirata. - Deja ifi simt inspira fia. (El se intarise din nou, Şi senzafia placuta aduse un zambet pe buzele ei.) C at de norocoasa sunt!... Un om care paria deseori infelegea care sunt legile Şanse lor .* ji Ştia foarte bine care era cantitatea suprema de noroc din intalnirea lor . - Amandoi suntem, zise el incet.

10.
OS

W e v a mai tarziu a purtat-o pe brafe, luand-o din baie, infaşurand-o intr-unul d
in halatele lui, imbr&and şi el unui, şi a dus-o prin impunstorul donnitor impodobi
t in roşu, spre alta incapere de zi atat de mare ca a ramas extaziata in pragul uşii
. - Asta-i baia ta romana? Perefii şi pardoseaia erau din marmura verde brazdata de
vinişoare; tavanul inalt in forma de dom era un mozaic colorat cu picturi din faun
a şi flora; lumina de la numeroasele aplice de perete se reflecta in oglinzile cu
rama aurita, ce captuşeau zidurile. A scuturat din cap: - Aceea e la parter. Bunicul
meu se pare ca ar fi vazut camera asta intr-o vila de la Neapole, şi a adus douaz
eci de meseriaşi italieni ca sa i-o copieze. M a gandeam ca poate vrei sa te folos
eşti de confortul pe care-l ofera. - Mulfumesc. (imbujorarea din cauza jenei i-a acc
entuat trandafiriul natural al obrazilor.) - Eu pot pleca, daca doreşti. - Daca ai vre
a... deşi presupun, ca - obrazii ei se aprinsera şi mai tare - vreau sa zic, dupa c e ..
. - Am sa aştept afara, zise el amabil. Closetul este dincolo de uşile acelea. (Indica
un panou trompe l'oeil 1, cu scene din padure.) Doar apeşi pe ciubofica cucului. A
ramas neclintita o clipa, dupa ce s-a inchis uşa in urma lui, fascinata de m agni
ficient. Nimic din trecutul ei nu se
l trompe l'oeil = (Expresie din limba franceza) Inşeia ochiul - Termen ce dateaza
din anul 400 i.Hr., care a fscut parte din bogata cultura a imperiilor grecesc ?
i roman. Se referS la o imagine ce tinde s5 fie atat de realistic^, meat privito
rul este indus to eroare şi va crede ca aceasta este tridimensionala - şi nu bidimen
sionaia. (n.tr.)

compara cu gradul de lux evident in Bathurst House. Deși se pare ca Dermott nu observa – micul lui apartament de zi era aproape banal prin simplitatea lui. Bata brusc un ceas, și privind in jur vazu o pendula mare, agafata intre o baie de marmura și o caleașca acoperita cu matase. O familie numeroasa ar fi putut trai confortabil in incaperea aceea, se gandii zambind vag, caldura emanata de șemineu adaugandu-se confortului camerei. Vaze cu flori inmiresmau aerul, și s-a intrebat daca cei care le detineau nu deveneau blase in fafa atator frumuseti. Nu va avea ocazia sa aflu așa ceva, decise ea cu simtul practic pe care-l invafase de pe genunchii bunicului ei. Și pe nota aceea pragmatica, se indrepta spre ușile ascunse și atinse ușor clanta cu ciubofica cucului. Ușile deschizandu-se deodata fara cel mai mic zgomot pe balamale bine unse, o altă incapere decorata cu marmura ii intampina privirea. Marmura roz de data asta, cu un W C in forma de tron și o chiuveta avand robinete care sugerau ca Bathurst House avea apa curenta. Ar fi vrut sa aiba pe cineva caruia sa-i poata descrie luxul acesta, și un gand absurd – avand in vedere motivele pentru care ,se afla ea acolo – o facu sa vrea ca bunicul ei sa fie prezent sa o asculte. Dermott era așezat langă masa mare cand a reintrat in dormitor, improspatata dupa ce folosise fleacurile din camera lui de toaleta. Stand intins intr-un scaun de proporții imense, finea un pahar de coniac in mana: -- Ai reușit sa pui in funcțiune toate instalafiile? – Da, mulțumesc. Cat de frumos și ingenios in același timp. Bunicului i-ar fi placut sa-i vada instalaj:iav. El zambi: – Și mie mi-ar fi placut sa-l vad din nou pe bunicul tau. A crescut o femeie foarte neobișnuita.

1blase = (Expresie din limba franceză) – (aici) plictisifi.

Se ridica, in timp ce ea se apropia, și ii oferi un scaun alaturi de el. – Crezi că sunt neobișnuită? (Stând așezată se gândea cât de amabil era să o flateze și după, la fel ca la început.) – Fără nici cea mai mică îndoială. Șampanie? Le-am spus să ne mai aducă ceea ce însemna că trezise servitorii cărora le dăduse liber, se gândi ea. – Da, mulțumesc. (Lua paharul ce i se oferea.) Neobișnuită din cauza acestui... a rănjăment, vrei să zici? El strânse din buze câteva clipe: – Unui dintre considerente, poate... dar nu – cred că felul tău de a te purta, lipsit de afectare, este cel mai atrăgător. – Lipsa mea de grație comparativ cu a doamnelor din societate, vrei să zici, remarcă ea zâmbind ușor. – Deloc. Ai putea concura cu dansatoarele Almah, cu cele mai grațioase dintre ele. Nu-mi plac femeile timide, și tu nu ești deloc. Tu ești, chintesență fascinantă a dorințelor mele... în cel mai deranjant mod. Și gata, am spus destule. Nu-mi plac discuțiile despre simfamițele pe care le am. – Nici unui bărbat nu-i plac, din câte știu eu. – Câte știi tu? ridică el ironic o sprâncenă. – Din afacerile bunicului. Dacă vreunul deschidea un subiect care făcea vag aluzie la sentimentele cuiva, să spunem despre un naufragiu, de exemplu, sau despre o încarcerare distrusă, sau despre suferințele oamenilor angajați să muncească pe plantafiile care aprovizionau majoritatea cargourilor, spuneau invariabil: „așa-i viața”, ca și cum ar fi fost posibil să eviți o reacție emoțională. Chiar și bunicul, oricât de dragă era, rareori îmi spunea cât de mult mă iubește, doar când mă alinta: „Ești soarele și luna mea, Izzy”, îmi spunea așa din copilărie, „acum spune-mi ce vrei, și o să ai”. – O tânără domnișoară rasfățată, rănji Dermott – este exact ce-mi trebuia pentru dorințele mele sexuale. Nu ca măș plange...

– Nici eu, lord Bathurst. Ai facut fafa cu brio reputatiei tale. – Si inca nu am terminat. – Sper Si eu ca nu. Zambetul lui lene\$ era excesiv de senzual: – \$trengarifa neastamparata... – Intocmai, i-a facut cu ochiul peste marginea paharului. Si n-am avut nici odata nici cea mai mica idee. – Le voi muljumi din plin rudelor tale neru\$inate. – Eu, intr-un fel, le mulfumesc. Din cauza ta, bineinfeles. Privirea lui ram ase perplexa, fascinat de complimentul femeii, dupa ce ani de-a randul reu\$ise sa evite capcanele. Rasul ei ca un tril s-a ridicat spre candelabrele de deasupra: – Toate vor sa puna stapanire pe tine? – Destul de multe, ca sa fiu permanent in garda. -- Eu \$tiu foarte bine. Nu trebuie sa te alarmezi. Dar sunt mulfumita ca tu ai fost primul, adauga ea moale. Si probabil Si ultimul, a strigat o voce aspra impulsiva din capul lui. Dar vocea a fost instantaneu redusa la tacere de impulsurile cafe il susfinusera toti ace\$ti ani de zile: – Muljumesc. Nu \$tia ce altceva sa zica. Nu avea nici o intente sa intre intr-o relatie serioasa. – Cu foarte mare placere. Si dupa ce te vei fi odihnit suficient, ma intrebam – daca nu ma consideri prea directa. .. Si-a ridicat privirea Si a a\$teptat interesat sa continue: – Daca nu am putea manca desertul acela de ciocolata pe care l-am lasat pe tavile din camera ta. – Mi-e teama ca-mi pierd indemanarea, a ras el. – Ba chiar deloc. De fapt, incercam sa ma gandesc la un mod in care le-am putea face pe amandoua. – Din moment ce nu ma intereseaza in mod deosebit desertul cu ciocolata, poate ca vom putea aranja ceva, murmura el. Am vinul perfect pentru ciocolata ta. Vino, ii spuse ridicandu-se Si oferindu-i mana.

O conduse prima data prin camera de zi, unde apuca tav cu desertul pe care-l dor
ea ea, și apoi, tragand-o dupa el, trecu prin dormitorul somptuos și camera de primi
re, pe hoi, coborand apoi scarile. Cotind la dreapta, ignora portarul care m o|a
ia in scaunul lui și parcurse un coridor ingust spre o ușa joasa ajezata ciudat intr
-un col}: - Ai grija cum calci, acum. Deschizand ușa, o conduse incet pe o scara in
gusta. Pe masura ce coborau se facea simfitS o racoare crescanda. Și la capatul sc
arilor deschise o ușa ce dadea spre o pivnița de vinuri bine luminata. Evident, iși
petrecea multa vreme aici, deoarece un mic antreu construit in intregime din car
amizi era mobilat cu o masa eleganta și patru fotolii capitonate, o consoia și un bu
fet straiucind de tot felul de cupe. Facandu-i semn sa se așeze intr-un scaun, pus
e tava cu desert pe masa, rascoli intr-un dulap dupa tacamuri, scoase de acolo o
furculi^a și un șervet brodat, și punandu-le langa tava, facu o plecadune cu un zambe
t insolent: - Daca mademoiselle imi va acorda inca un minut, i|i pot garanta un ir
iterludiu placut. - Dar bineinteles, ii raspunse la randul ei, cu un zambet șagalnic
. Pana acum sunt foarte impresionata de c o m p eten t dumitale. Toate barfele s
unt foarte adevarate, my lord. -- Cat despre tine... (Vocea lui era catifelata.) T
e-ai ridicat. cu mult deasupra așteptarilor. - Poate ca ar trebui sa mulfumeijti edu
cafiei oferite de Molly. Nega ușor din cap. - Tu ești o p is ic u t infierbantata. - Atu
nci ne potrivim perfect. (Sprancenele ei se ridicara ușor.) Vreau sa spun, in cel
m ai specific mod sexual. Zambetul lui ar fi orbit-o de la mile intregi. - Atunci
va trebui sa exploram acea specificitate sexuaia.

SUSAN JOHNSON

– Speram sa nu te deranjeze, deși – a adaugat moale, uitandu-se la halatul lui de m&ta se mai degraba ridicat in fafa decat cazand in falduri pe pam ant – se pare ca nu e cazul sa-mi fac probleme. – Singurul lucru de care trebuie sa-|i faci probleme e ste cum m a vei opri. Se pare ca sunt obsedat in noaptea asta. – N u foarte neobișnu it, dupa cum se zvonește. N u ai batut toate recordurile sexuale? Fetele de la Molly se delectasera, povestindu-i. – Nu, din cate Știu eu. El nu facea sex niciodata p entru a bate recorduri, ci de placere. – EȘti atat de modest, Bathurst... – Dermott. – Dermott. Pentru un moment simfi ca și cum numele lui pronunjat de gura ei ar fi fac ut-o sa-i aparfina. Savura senzafia trecatoare timp de o secunda ireaia inainte sa-Și revina. Aplecandu-se, o s3ruta pe gura, furat de aceeași senzajie amefitoare. – Am sa m a intorc, murm ura pe buzele ei, pentru ca inclinafia lui spre aventuri sexuale era inradadnata spre deosebire de pufin folositele sentimentalisme, aȘa ca și-a revenit repede la caracterul lui. Și am sa te regulez. Lasandu-se pe spate in scaunul moale, Isabella anticipa placerea care avea sa urmeze, mulfumind mainii binevoitoare a destinului ca-i oferise un mod atat de placut sa-Și asigure moștenire a. Ce noroc avusese ca fugise tocmai pe stradufa aceea și ca vazuse uȘa albastra a c asei lui Molly! Ce noroc extraordinar ca Dermott era acolo... ca o v azuse... și c a o dorise. Și in loc sa fi fost legata pentru totdeauna de v3rul ei hidos, era ai ci in noaptea asta... incantata in m od fermecator. Cand Dermott se intoarse dup a o clipa, cu o sticia de vin prafuita, ea ridica in sus capul:

– Te-ai gandit vreodata ca ai putea sa joci in rolul de salvator? Deoarece categoric asta ești pentru mine. Jucase acest rol pentru sute de femei, dar nu in felul sugerat de ea: – Sunt incantat să-mi stau la dispozitie, murmură el cu un zambet politic. Dar scutește-ma de o asemenea filantropie. Sunt destul de indulgent cu mine insumi. Și dacă tot suntem aici, da-mi voie sa deschid aceasta sticla. Ți va placea cu ciocolata. (Și-i facu obraznic cu ochiul.) Mie imi va placea cu ciocolata ta. Ridicand un prosop de pe un raft de pe perete, șterse sticla de praf și o deschise repede, forja incheieturii mainii lui in timp ce rasucea tirbușonul facand să o treaca fiori. Era nemaipomenit, inalt, puternic, mult mai frumos decat David al lui Michelangelo care, pentru ea, fusese intotdeauna etalonul suprem pentru frumusețea masculina. Era perfecțiunea intruchipata. In toate sensurile, reflecta ea, amintindu-și de iscusința lui sexuala devastatoare și plăcerea ravașitoare pe care o facea sa o simta. Pierduta in reveria ei, privi in sus cand mainile lui ii prinsera incheieturile. – Desertul este gata, șopti, ridicand-o de pe scaun, tinand-o in brate fara efort in timp ce se așeza pe locul ei. Punand-o confortabil in poala lui, ii dadu la o parte, de pe frunte, o bucla blonda. Vrei sa te hranesc? – Am de ales? Flirta cu el pe un ton de contralta, care-l facu sa fie conștient pentru o clipa – oricat de scurta ar fi fost ea – de posibilitatea miracolelor. – Nu chiar acum, rosti moale, amuzat. Deschide gura. A facut-o cu asemenea langoare, ca excitația lui crescua, și ochii ei de genfiana i-au susținut pe ai lui pentru o clipa de seducție cat el ii puse furculița plina cu tort de ciocolata in gura. A gangurit ușor in timp ce o senzație placuta ii tortura mugurele ei și erecția lui Dermott o împingea de jos.

SUSAN JOHNSON

- Cred ca am sa te umplu cu ciocolata, Sopti el. Si am sa te mai umplu Si cu un penis. - Probabil ca poti citi gandurile, spuse ea dintr-o suflare, lingand o bucafa de ciocolata de pe buza cam oasa de jos. Ador Si ciocolata, ?i pe tine, murmura mişcand u-se uşor, frecandu-se de erecfia lui. - Atunci n-am decat sa-fi fac pe plac. - Si tu? (Zambetul ei era sugestiv.) El ranji. - Si e u ... mai pufin ciocolata. Punand de o parte furculifa, o ridica uşor Si o intoarse astfel incat sa stea cu fafa la el, inca lecatS peste picioarele lui. - Sus! porunci el moale, atingand-o uşor pe fese, Si in timp ce ea iŞi odihnea mainile pe umerii lui Si se ridicase pe genunchii lui, desfacu halatul ei Si pe al lui. Deci, acum ... vocea lui era catifelata. Cat de mult o vrei? Ea zambi in ochii lui negri: - Cam tot atat de mult ca tine. Chicotul lui moale vibrS sub palmele ei. - Atunci nu mai are nici un rost sa aşteptam, Sopti, ghidandu-Şi erectia in locul destinat. Si inainte sa aiba el timp sa o potriveasca, ea se impinse, foarte impacientata, novice cum era. - Acum, Sopti ea, cu gura doar la cafiva centimetri de a lui, cu ochii umbrifi de lumina lumanarilor. E foarte bine potrivita. El s-a saltat o fracfiune de secunda, pentru a o injepe in pozitia buna, Si oftara amandoi la unison: - Ca o manuşa, murmura cand iŞi recapata rasuflarea. - Va trebui sa vii sa ma vizitezi din cand in cand ... mai tarziu, cand mS voi intoarce acasa, spuse dintr-o suflare, unduindu-se moale ca sa-l poata simfi pe tot fesutul ei lunecos. Ca sa mai pot avea asta... Nu intenfiona sa o trimita acasa pe rea curand.

- Poate ca am sa te pastrez. - Și sa ma adaugi la legiunile tale de iubite? Nu cred. - Poate ca nu-fi cer voie. (Apucand-o de mijloc, o ridica pana cand se balansa pe varful erecfiei lui.) - Nu ... protesta ea, incercand sa se lase inapoi, rascolita de placerea devastatoare. - Ce spui acum de faptul ca vreau sa te pastrez? (Reuși s 3 reziste zbaterii ei, finand-o ridicata fara dificultate, putemicii mușchi ai brafelor lui flexandu-se sub greutatea ei.) - Ești crud, marai ea, cu o mutricica bosumflata. - Doar egoist. Raspunde-mi, Și am sa li-o dau. - Da, da, da ... orice vrei. - Nu vorbești din inima. - In momentul de fata o fac. - Nu destul de convingator, draga. Și-a inchis ochii din cauza dorinfei nestavilite, Și cand i-a deschis din nou, s-a uitat la el cu manie mocnita. - Am sa te trimit pe insulele Sandwich, pe una din corabiile mele, Și am sa te abandonez acolo daca nu ... - Nu raspund niciodata ordinelor. (Zambea.) - Ei, foarte bine, fie cum vrei tu. Capitulez. Nu o credea, dar nu conta chiar deloc, jo c sau nu, pentru ca o va avea unde Și cand Și cat timp dorea. Cu sau fara permisiunea ei. - Așa acum, ești o pisicuța dulce, murmura - siabind stransoarea Și lasand-o sa alunece in jos, savurand extaziil nemaipomenit la fel de mult ca Și ea. Și a intrat in ritm cu ea in timp ce ea ii inlanjuia umerii Și il caiarea. Era minunata in felul in care simfea, in nerabdarea pasiunii ei. A așteptat-o Și a privit-o Și a intampinat-o in timp ce ajungea la punctul culminant, sunetul strigatului ei exaltat fiind inabușit de perefii solizi de caramida. Cateva minute mai tarziu ramase satuia in brafele lui, o novice adormita, o frumusefe implinita - Și a lui, a medital

SUSAN JOHNSON

el la gandul care nu-i era caracteristic, captivat cum nu mai fusese niciodata, vrajit de dulceața ei, de inclinafia ei desfatatoare spre sex. A sarutat-o pe obraz in timp ce-și odihnea capul pe umarul lui. – Ai vrea sa mergem sus ca sa te culcăm? a șoptit. Ea dadu din cap a negare, caidura și forja trupului lui saturandu-i senzațiile in mod divin. – O gura de vin? Ciudat, dorea sa aiba grija de ea, cand el era ultima persoana de la care te-ai fi așteptat la asemenea sentimente. De cand se intorsese din India, nu avusese grija decat de el însuși. – Vrei sa faci dragoste cu mine din nou? – Acum? S-a mișcat iniauntrul ei, stamit in intregime. Ea scutura din cap și mormai ușor: – Mai tarziu... Dorea sa știe ca-l putea fine, ca-l putea atinge, sa simta din nou ceea ce simțea. – Sa-mi spui cand, zise el incet, mangaind-o pe spate. Au mai făcut dragoste de doua ori, dupa care a purtat-o sus, a culcat-o pe patul lui stramt și a invelit-o in așternut. Ea adormi instantaneu, extenuata de exces, neobișnuita cu astfel de intensitate sustinuta. Și el a ramas langa pat, cu picioarele ridicate pe cuvertura, cu un pahar de coniac in mana, cu privirea odibindindu-i-se pe ea. Ar trebui sa o duca inapoi la Molly in loc sa stea sa o priveasca de parca ar fi fost lovit de dragoste in razele lunii. Dar nu vroia sa faca asta. Golindu-și paharul, a intins mana dupa sticla de bautura așezata la indemana pe pardoseala, langa scaunul lui, și și-a tumat inca un pahar, neștiind cum sa-și explice motivele și atracția lui nestapanita. Și pe masura ce sticla se golea, dezbatu la ocol domnișoarei Leslie in viața lui. Dar nu-i veni in minte nici un raspuns plauzibil, nici o rezolvare nu reușea sa dezlege sentimentele lui incurcate.

Și când se arata dimineafa, nu era cu nimic mai aproape de rezolvarea dilemei lui.

injura incet.

Trebuia sa o trimita inapoi. Era foarte simplu. A inhalat adanc. Daca putea. Brusc ea se rasuci, deschise ochii - Și, vazandu-l, zambi. Și i s-a parut ca rasarise soarele. • Nu a dus-o inapoi pe miss Leslie in dimineaja aceea, nici in ziua urmatoare. De fapt, tarziu in dupa-amiaza celei de a treia zile de când erau impreuna, in timp ce se odihneau in cada de marmura printre fauna și flora decorativa, el spuse: - Vino la Richmond cu mine. Am acolo o mica locuinta, fara vecini. - Merg oriunde vrei tu. intotdeauna reușea sa-l surprinda modul ei direct de a fi - Surpriza datorata felului de a fi al celorlalte femei pe care le cunoștea, și care nu spuneau niciodata ce doreau. - Am sa-i spun lui Molly sa-si impacheteze lucrurile. Vom pleca intr-o trasura inchisa, in caz ca te cauta rudele tale. - Transmite-i lui Molly ca am sa-i multumesc in mod adecvat, dupa ce situatia mea va fi rezolvata și voi putea caiaatori fara probleme. Și mai spune-i, adauga Isabella cu un zambet, ca ei ii datorez o parte din placerile mele. - Amandoi ii suntem datori. - Și ca invat atat de multe... murmura, cu o straiucire de tachinare in ochi. Și el invafa - despre dorinta nesatisfacuta și excitare continua. Și in rarele momente de liniște, se certa pentru susceptibilitatea lui. • Din curtoazie, pleca el însuși sa aduca lucrurile Isabellei. - Nu vom sta mult in Richmond, ii explica el lui Molly. Dar, momentan, nu o pot parisi. Așa ca daca ai vrea sa ai

SUSAN JOHNSON

grija sa fie impachetate lucrurile Isabellei, ridica din umeri. Nu va dura mult, cred eu. Apoi continua transmifand mesajul Isabellei și, povestind cateva dintre activitajile lor in timp ce Molly incepUse sa impacheteze un numar de rochii și al te lucruri necesare, povestirea lui era discontinua, aproape incoerenta, ganduri le lui fund evident in alta parte in timp ce ea se mișca prin camera. Dupa ce au fost gata cele doua valize, Molly a inchis lacatele și s-a uitat la Dermott peste patul pe care il folosise Isabella: - Ar trebui mai bine sa o aduci inapoi. Este evident ca nu ești sigur pe tine, intrebandu-te, presupun, de ce nu s-a aștemut inca p lictiseala obișnuită. Dermott se opri locului și ii oferi un zambet incordat: - M a cu noști prea bine. - Știu ce vor majoritatea barbafilelor de tipul tau: placere fara atașament. Dar n-ar trebui sa o induci in eroare. O vei rani, cand vei decide ca te-ai saturat. - Daca aș putea sa renun} la ea, aș face-o. (Se m uta de pe un picior pe altul , incurcat.) Dar in momentul de faja imi este imposibil. Am simjit ca trebuie ce l pufin sa te inștiinez, inainte sa plecăm. Molly se uita la el, nemulfumita: - Ești exagerat de egoist, bineinjeles. Ea deja te adora, nu-i așa? S-a dat un pas inapoi , ca și cum ar fi vrut sa evite sensul cuvintelor ei. - Și cu cat mai mult o }ii, cu a tat va deveni mai legata de tine. (Vocea ei avea o nota critica.) Dar daca o lași gravida? Presupun ca nu vrei sa iei nici asta in calcul. - Doamne, Molly, nu crede așa ceva despre mine. N u i-aș face una ca asta. - Cel pufin nu }i-ai pierdut toata rafiunea. - N u chiar. (Și-a trecut mana prin parul lui negru.) Nu e deloc ceea ce m a așteptam.

- Ai vazut-o aici. Stiai ca este inocenta. - Te inşeli. Nu e deloc. - Şi dorinfa ta Şi-a gasi un spirit asemanator? Vorbea cu un mare grad de cinism. El dadu uşor din cap: - Dac a ar fi atat de sim plu... Dorinfa camala o infeleg. M-a finut in viata ultimii cafiva ani. Dar e mai mult decat exercifiu carnal. Vorbeşte despre afaceri ca un b ancher, Şi cunoştinfele ei despre barfi... (Zambi.) Am lucrat impreuna la actualizar ile harjilor mele din India de nord. Are o mana sigura Şi ochi de artist. Şi ii plac multe din carfile care-mi plac Şi mie. Şi, bineinjeles... - Face dragoste exact pe pl acul tau, adauga Molly vicleana. Daca nu te-aŞ cunoaşte suficient de bine, aŞ spune ca te indragosteşti de ea. Şi rostesc acest cuvânt cu cea mai mare rezerva, cunoscandu -te atat de bine. - Nu e dragoste. (Vocea lui era taioasa.) - Dar nu-i po{i da drumu l. - Nu vreau sa-i dau drumul inca. - Asculta, Dermott, nu vreau sa-i frangi inima. Nu are nici experienta, nici duritatea ta. (Privirea ei era fixa.) N u e o lupta dreapta. - N u e o lupta. Şi ei ii face placere. (Gura i se curba intr-un zambet va g.) Chiar ii place. - In cele din urma, te va pierde. Şi nu are pe nimeni pe lume la care sa apeleze, care sa aiba grija de ea. AŞ face-o eu daca aŞ putea, dar situajia mea ar fi o ruşine pentru ea. Nu-i pot oferi ajutor. Asta inseamna ca nu-|i permi fi sa te port! cavalereşte cu ea. Şi nu vreau sa fie o ameninjare. (Gura ei capata o linie ferma.) De fapt, vreau. - iji promit ca va fi bine cdnd se va termina. - Nu a re nevoie de banii tai. Nu vei putea sa o cumperi ca pe celelalte amante, cu o b ijuterie scumpa sau cu o mica locuinfa in Chelsea. Presupun ca te-ai gandit Şi la asta.

SUSAN JOHNSON

- Da, bineinfeles. M-am gandit la toate lucrurile posibile, fir-ar sa fie. Crezi ca eu vreau sa simt ce simt? Stiu ca ceea ce fac eu nu e bine, dar Stii, spuse el aspru, nici ei nu-i pasa. - Sau cel pufin asta spune. Ai putea sa te porfi onorabil si sa te insori cu ea. - Nici nu se pune problema. - Are nevoie de protectie impotriva rudelor ei. - Asta voi aranja. Molly se uita la el. - Sunt furioasa, dar nu vreau sa fiu furioasa pe tine. - Lasa-ma sa imbunatafesc lucrurile, se oferi el. Am sa am grija ca rudele ei sa fie oprite. - Definitiv! - Da, bineinjeles. Molly ii adresa un zambet slab: - Mulf:umesc. - imi pare rau, Molly, chiar imi pare. Nu ma pot casatori cu ea. Dar, cel pufin, am sa am grija sa se poata intoarce acasa cand doreste, si sa-si traiasca viafa fara sa mai fie amenintata. Arunca o privire rapida catre ceasul de pe perete: - Am sa vorbesc cu Mathison inainte de a pleca spre Richmond si am sa-l pun sa vada ce-i cu familia Leslie. Dupa ce ma voi intoarce in ora\$, am sa le fac o vizita si am sa le pun in vedere toate consecinfele ce vor decurge daca vor mai incerca sa o forfeze sau sa o ameninfe pe Isabella. - Ar trebui avertizati inainte sa se intoarca Isabella in ora\$. - infeleg. Ai cuvantul meu. Nu le voi permite sa se atinga de ea. Nu i-a raspuns prompt, tulburata si intristata de cruda realitate. - Ii aminteSte intr-o oarecare masura de soarta ta, nu-i aSa? - De trecutul meu lipsit de noroc, facu Molly o grimasa. Presupun ca nu pot sa dau vina pe tine pentru asta, ofta Molly. Ai grija de ea, si anunfa-ma cand va intoarceji. Vreau sa fiu alaturi de ea, daca pot.

– Am sa te inŃtiinjez. – Iji aduce bucurii, nu-i aŃa? (Privirea pe care i-o arunca Molly era sfredelitoare.) – In fiecare minut. (Indreptandu-se spre pat, ridica valizele .) S-ar putea sa fie vreo doua saptamani, sau cam aŃa ceva. In caz ca nu ai nici o veste de la mine, nu te alarma. – Vreau sa te comporfi ca un gentleman. EŃti unui d intre pufinii care mai exista. – Am sa am grija de ea, ifi promet. Dupa ce uŃa se in chise in urma lui, Molly dadu drumul lacrimilor sa rabufneasca. N u mai plansese de mulfi ani, Ńi se intreba daca se tampise. Tragandu-Ńi nasul, se indrepta spre ma sa, intenŃionand sa faca ea inŃaŃi ceva care sa o ajute pe Isabella. Cu mult timp inainte invafase ca daca acfiona i se diminuau sentimentele de autocompatimire. Luand tocul, se aŃeza sa scrie o scrisoare avocatului ei. Va avea grija ca familia Leslie sa fie investigata de propria ei echipa de avocafi. Avea mulfi bani Ńi o c antitate considerabila de influenza, cu toate ca ambele erau bine mascate. Cel p ufin sa pregateasca terenul pentru cand se va intoarce Isabella in oraŃ. Cel mai p lacut mod de a face afaceri era cand ieŃea in avantaj.

•
Isabella il aŃtepta pe Dermott in apartamentele lui, plimbandu-se de colo-colo, in cercand, din cand in cand, sa citeasca, nefiind capabila sa stea locului mai mul t de cateva minute, imbracata intr-un halat de-al lui, se preumbla prin camerele spafioase, examinand portretele Ńi peisajele de pe perefi, incercand sa aranjeze inaintaŃii in ordine cronologica dupa hainele pe care le purtau, intrebandu-se car e dintre ei achizifionasera peisajele din secolul trecut – un Ramsey care calatori se mult, fara dubiu, m ajoritarea picturilor infa}iŃand locuri de pe continent. In preumblarile ei iŃi aducea aminte de marea diferenfa dintre pozifia lor sociaia – c u toate ca mama

SUSAN JOHNSON

ei fusese o vicontesa cu drepturi depline. Dar familia Leslie nu era de sange nobil, și ea nu avusese niciodata legaturi cu familia mamei. Deși, se gandi cu un mic zambet, moștenitoarele erau privite foarte bine in societate. Acum, daca Dermott ar fi fost un conte sarac, cugeta, poate ca i-ar fi fost ingaduit sa spera la ceva mai mult decat o scurta aventura. Și repetase de nenumarate ori in zilele anterioare sa nu doreasca luna de pe cer, sa nu-și permita sa viseze imposibilul. Dar el era atat de ușor de iubit... Punand brusc cartea de o parte, inceta din nou sa citeasca. Se ridica de pe scaun, avand nevoie de ceva care sa o distraga de la fanteziile ei fara speranfe. Dar infelese pentru prima data de ce fusesera scrise milioanele de volume despre dragoste și iubire: ca sa-i aminteasca oricui dorea, de minunea inexplicabila; ca sa entuziasmeze și sa bucure; ca sa reveleze placerile uluitoare. „Grabește-te, grabește-te, grabește-te”, implora in liniște, „pentru ca am nevoie de tine langa mine”. Stand in picioare in mijlocul camerei, inconjurata de sute de lucruri aurite, sute de metri de damasc turcoaz, mobila potrivita pentru regi, asculta pașii care-i vor aduce bucurie. Și cand el deschise ușa, aproape dupa doua ore, se intoarse de la fereastra care dadea spre gradini, cu ochi plini de lacrimi. – Credeam ca nu te mai intorci. – Cum aș fi putut sa nu ma mai intorc? Lasand jos valizele ei, își deschise brațele. Ea fugi spre el, traversand marea distanta acoperita de covorul de Aubusson, și el se simfi ca și cum s-ar fi reintors in paradisi. – N-ar trebui sa ma simt așa, suspina ea in timp ce el o tinea aproape. – Ma bucur ca te simfi, șopti el, gandindu-se cum ii schimbase complet modul de viata intr-o perioada de timp atat de scurta.

- Ar trebui sa fii blazata, si sofisticata, si incantatoare, ca sa nu te plictisești de mine. - Nu vreau asta, pisicufo. (Strecurandu-si degetul sub barbia ei, ii ridica ușor faja.) Te plac exact așa cum ești. - Nu te deranjeaza sa duci la Richmond un copil si miorcait? (Si-a tras nasul si a zambit avand o infasissare adorabila, incat el uita sa-si pastreze simful realitafii.) - Ești soarele si luna mea, Izzy, sopti el. Si inima ei se umplu de bucurie. A facut pe camerista pentru ea, asta ducand la amanarea plecarii lor pentru o vreme, dar in cele din urma Isabella a fost imbracata corespunzator, si in plus a fost delicios satisfacuta. Si, parasind apartamentele lui Dermottm plutea. Servitorii lui erau decenfi si politicoși, indiferent de statutul penibil al oaspetelui lui Dermott. Ordinele lui fusesera fara echivoc. Si Pomeroy le ura drum bun, in timp ce ieșeau din Bathurst House in curte, unde ii aștepta o trasura inchisa, Dermott a ajutat-o pe Isabella sa se urce in vehiculul lacuit ir verde, si dupa ce a dat instructiuni biijarului, s-a suit si el, a inchis ușa si s-a așezat alaturi de ea. - !|i va placea Strawberry Hill, spuse cu un zambet. - Stiu ca imi va placea.

SUSAN JOHNSON

11

e»

.

{ @lolly trimise o scrisoare lordului Moira, cerandu-i sa o viziteze cat de repede poate. Si cand majordomul ii anunta vizita lui Francis Hastings, in dupa-amiaza urmatoare, il intampina calduros: - ifi mulfumesca ai raspuns atat de prompt. - Sunt destui ani de cand suntem prieteni, ca sa-mi dau seama de nerabdarea ce razbatea din randurile scrisorii tale. Intrand in salon, se indrepta spre scaunul de langa acela al ei Si lua loc: - Acum, spune-mi ce pot face pentru tine. Prieten apropiat al prinfului de Wales Si al lui Dermott de asemenea, lordul Moira frecventa stabilimentul lui Molly. Si, ocazional, cand paria Si pierdea mai mult decat isi permitea, ea ii acoperea cu amabilitate pierderile. Amandoi infelegeau particularitatile patronajului Si beneficiile care reieseau din oferirea Si primirea de favoruri. Dupace s-a ingrijit ca lordul Moira sa aiba coniacul preferat, Molly Si-a tumat Si ea Si a inceput sa-Si relateze povestea: - Cu putin timp in urma a avut loc o foarte ciudata intamplare. O tanara domnisoara, urmarita Si temandu-se pentru viaa ei, a dat buzna in casa mea in toiul unei nopti. A continuat sa-i descrie succint aparitia brusca a Isabellei Si evenimentele ce au urmat, legate de ea. Lordul Moira zambea: - Dermott intotdeauna reuseste sa culeaga cel mai copt fruct, nu-i asa? Molly dadu din cap: - Are, intr-adevar, parte de femei frumoase. - Dar aceasta tanara domnisoara ma i necesita un ajutor suplimentar?

- Și eu nu sunt în poziția să-i ofer. înjelegi... - Bineînțeles. Te referi la ...? - Posibil la mai multe lucruri. - De natură convențională, presupun. - Da. Și de asta am nevoie de ajutorul dumitale. Există posibilitatea ca Dermott să intervină ... - Nu va face asta! (Cuvintele lordului Moira erau tăioase.) - Știu, suspina Molly. Această tânără domnișoară este de familie, dinspre partea mamei, și moștenitoare, acum că bunicul ei a murit. îl cunoști pe George Leslie? - Bancherul? - Despre el vorbim. - Cred că i-a fumizat prințul niște fonduri, dacă nu mă înșeală memoria. - Cu atât mai bine, atunci. Nu voi simți că pretind prea multe. (Plimba degetul pe marginea paharului.) în primul rând, vreau ca Isabella să fie protejată împotriva rudelor sale. Deși cred că pot face și eu ceva în acest sens. Dar vreau, de asemenea, să fie introdusă în societate, și aici am nevoie de dumneata. - Miss Leslie are rude feminine care să-i poată servi în acest scop? Pot să mă îngrijesc să primească invitațiile și atențiile necesare. - Din păcate, nu are. Lordul Moira stranse din buze. - Ar fi dispusă doamna Fitzherbert să o susțină? înjeleg că ea și prințul sunt iar și inseparabili. - Doamna Fitzherbert este binevenită peste tot, bineînțeles. dar nu chiar ... - Fără prinț. Atunci vorbește cu Wales. Vezi ce poate face. Lordul Moira zămbi: - Prinț ar putea fi dispus să ajute chiar și fără nici un alt motiv decât să se joace un renga lui Dermott. S-ar putea să-l

SUSAN JOHNSON

amuze teribil pe Wales sa-l vada pe Bathurst neliniștit, in timp ce aceasta iubire necunoscuta este introdusa in lumea mondena. – Pentru mine nu conteaza care va fi motivul, atata timp cat afacerea este implinita. Am sa incerc sa m a descurc cu familia ei care o sScaie, dar, daca este necesar, am sa- (i cer ajutorul și in ace a privin{a- Au doua fete la varsta maritișului, infeleg, care iși vor cauta sofi in sezonul acesta. – Fete de bancher? (Sprancenele lui Moira s-au ridicat intr-o deni velare uȘoara.) Se vor invarti atunci prin aceleași cercuri? – Din cand in cand... e p osibil. Incerc sa iau in considerare toate variantele. – DomniȘoara Leslie probabil ca este o tanara foarte deosebitS, spuse incet Moira. – Unica. (Molly ii arunca o privire de avertizare.) Și nu vreau sa o vrajești, Francis. N u are nevoie de alfi p retendenji necorespunzatori. – Vrei sa se casatoreasca cu Fat-Frumos cel viteaz, i n maniera poveștilor pentru copii? – N u sunt chiar atat de naiva. Dar vreau sa aiba Șansa sa vada daca iși dorește lumea aceea. Are un trecut, avere și o frumusefe uluitoare. Va fi un barbat norocos cel caruia va decide sa-i ofere afecfiunea. – Ești o dra gu^a manipuloare, murmura glume} Moira. Infeleg ca nu am de ales, trebuie sa m a supun dorinjelor tale. – Vei vorbi cu doamna Fitzherbert? – Da-mi voie sa discut intai cu prinful. S-ar putea sa cunoasca alte doamne mai binevoitoare care sa fi e dispuse sa devina protectoare ale acestei domniȘoare. (Privirea i se ingusta.) EȘt i sigura ca ea iși dorește asta? D aca este sub vraja lui Dermott, s-ar putea sa ref uze. Molly rosti cu voce intristata: – El n-o va pastra. Știi asta la fel de bine ca și mine. Și odata ce s-a descQtorosit de ea, cum face invariabil cu toate

partenererele lui de sex, cred ca voi putea sa o conving... sa i-c plateasca, sa fie chit. - Razbunarea unei femei... zambii Moira. Refuz sa ma gandesc la consecinta. (Expresia fetei lui deveni sobra.) Dai gandeste-te, il vrei pe Bathurst adversar? Ea il vrea? El nu s« va retrage. Molly il privea la fel de serios: - In momentul de fata nu ma intereseaza Dermott. Este foarte capabil sa-si poarte singur grija. Fac asta in mod exclusiv pentru Isabella. Pentru fericirea ei viitoare. - Foarte bine. Ai sprijinul meu, bineinteles. in timp ce lordul Moira era dator fetei Molly pentru mai multe favoruri, devenisera si prieteni de-a lungul anilor. Si el o placea, cu adevarat. Chicoti brusc: - Vrei sa facem un mic pariu ca Dermott va raspunde cu indiferenta obisnuita la intrarea domnişoarei in societate* sprancenel e lui tresarira voios la intrebare. - S-ar putea sa pierzi. Gandeste-te, Francis, el si-a dus iubita la casa lui din Richmond, si chiar - mai la subiect- h Bathurst House! - Nu la Bathurst House! (Ochii i se marira de mirare.) Nu vorbesti serios! Ea zambii. - Deci s-ar putea sa mai ai si alte planuri, murmura el; Cum ar fi sa-l provoci pe Bathurst in alt fel. - Este timpul, cred, sa traiesc si experienta unui sentimente altruiste. - Vrei sa educi desfrantatul care s-a culcat cu jum atate dir Londra de cand s-a intors din India? - Nu cred ca Isabella are nevoie atat de mult de educatie cat de devotament. Moira striga: - Niciodata, Molly... Tinteşti prea sus. *

– Vom vedea, –m urm ura ea, cunoscand mai bine decat lordul Moira reacfia pe care o avusese Dermott la vederea frumoasei miss Leslie. La timpul convenit, Francis, p robabil ca toata lumea mondena va avea un scaun in primele randuri la spectacol. El rase, facand un zgomot ciudat in camera elegants in stil rococo. – La naiba, M olly, ifi spun, aștept cu sufletul la gura, goli paharul de coniac și-l așeza pe masa. Cu o astfel de drama la Drizont, m a grabesc sa pun rotifele in mi?care. Vei pr imi :urand vești de la mine. – i}i mulfumes, Francis. Este foarte important pentru mine. Ridicandu-se in picioare, facu o plecaciune plina de grafie: – Atunci vom av ea grija ca domnișoara sa fie introdusa in societate, draga mea. Pofi sa te bazezi pe asta.

•
Nefiind la curent cu planurile en train pentru cand se vor intoarce in oraș, indra gostifii își petreceau timpul in Richmond intr-o idila senzuala de placeri și bucuri i. in unele zile nu paraseau deloc patul, primavara insorita fiind admirata de p e lerasa cu ușile deschise, aerul Jnmiresmat și proaspat maturandu-le z? L o briza c amea infierbantata. in alte zile stateau tolaniti pe pajiștea din spatele vechii l ivezi și absorbeau soarele ca paganii, aliniindu-se ritmurilor naturii, și faceau dr agoste de parca ar fi fost singuri pe lume. Inotau in rau și pescuiau, și jucasera c hiar și crichet intr-o noapte, cand era luna plina. Mai tarziu au facut dragoste i n iarba racoroas și s-au intrebat daca au mai existat vreodata Lloua fiinte atat de fericite. Dermott le daduse liber servitorilor, nedorind sa o imparta pe Isab ella, și mancau frugal din alimentele care le erau l&sate in fiecare dimineata sau , din cand in cand, incercau sș-și insușeasc nofiuni primare din iirta gatitului. D e doua ori au mers in satul din apropiere și au

mancat la han, Șocand localnicii atunci cand au inchiriat o sala de mese separata ?i neaparand de acolo ore intregi. Deodata, intr-o dimineata, Dermott s-a trezit copleșit de ganduri, Și cand Isabella l-a intrebat motivul, i-a inlaturat intrebari le cu nepasare. Dar el s-a facut nevazut mai tarziu, in dupa-amiaza aceea, in timp ce ea dormea, Și cand l-a gasit statea in biblioteca cu o sticla de coniac. – Am greșit cu ceva? Speriata de comportamentul lui ciudat, l-a privit, sperand sa citeasca mai multe in expresia feței lui. El a ridicat privirea spre Isabella, dar parea a privi undeva departe, dincolo de ea. – Te-am cautat. Privirea i s-a concentrat asupra ei Și a zambit, un zambet distant, fara intimitatea pe care se obișnuise sa o vada: – Beau doar un pahar, a rostit el calm, ca Și cum asta ar fi fost un obicei. – Ai prefera sa fii singur? Fiecare cuvânt era rostit cu durere in suflet. A ezitat, dar apoi a raspuns ca nu, in timp ce expresia feței spunea altceva. – Aș putea sa te aștept pe terasa. (Ușa era deschisa, razele soarelui fiind puternice chiar da ca lumea ei devenea rece.) A ridicat ușor din umeri: – Nu, nu pleca. Am baut destul. (In zambetul lui aparuse pufina caldura.) Vrei sa mergem panS in sat? Ești la fel de flamanda ca mine? Ea a fost de acord. Ar fi fost de acord sa mearga Și pe luna , daca i-ar fi cerut el, afectata Și tematoare, simfind ca fericirea ei se topea. Dar Dermott a fost incantator Și fermecator in excursia lor spre sat, discutand subiecte care o amuzau, facand-o sa rada in timp ce mancau Și beau cidrul din partea locului, remontandu-i buna dispozitie.

SUSAN JOHNSON

Cand s-au intors acasa, au făcut dragoste cu o tandrefe deosebită care aproape i-a frant inima. Se terminase, se gandea ea intruna, neștiind cum sa-l caștigate inapoi, simfindu-l cum se indeparta de ea. Și, tarziu in seara aceea, cand a adormit, el a parasit in liniște patul. Ea l-a gasit din nou in biblioteca, la ora doua dimineața. Dar de data aceasta nu statea in scaunul de langa fereastră. Statea in fața a unui birou deschis, luminat de lumanari aprinse, cu lacrimile curgandu-i pe obraji. In central micului altar trona portretul unei tinere și superbe femei indiene cu un baiat pe genunchi. Purta un sari traditional luxos și bijuterii fabuloase, iar baiejelul privea din tablou cu cei mai frumoși ochi posibili. Ochii lui Dermott. Probabil ca o auzise, dar nu se uita spre ea. Spuse doar: - Aș vrea sa fiu singur. Era aproape de miezul zilei cand s-a intors in dormitor, slabit, cu ochii umbrifici de oboseala. Statea in pragul ușii, distant, indepartat - nu era barbatul de care se indragostise. - imi pare rau, spuse, cu vocea fără pic de pasiune in ea, scuza lui fiind doar politicoasa. Poate e cazul sa ne intoarcem in oraș. -- Cine sunt ei? intreba Isabella, avand nevoie sa știe, fiind inspaimantata de ce va afla, nefiind sigura ca ii va raspunde. Era facuta covrig intr-un scaun, in apropierea patului, și el se uita la ea ca și cum ar fi vazut-o pentru prima data; ca și cum tocmai ar fi fost prezenta, și el incerca sa-și aminteasca numele ei. - Spune-mi, Dermott, te rog. (Tristejea din vocea ei ii reflecta durerea.) Inainte sa ma alungi, spune-mi macar atat. - Sofia și baiatul meu. Sunt morfi. - imi pare nespuse de rau... (Daca ar fi indraznit, ar fi mers la el și l-ar fi finut in brațe.) - Au trecut ceva ani de atunci, inspira adanc o gura de aer, pare ca incepea sa devina conștient de ce ea ce era in jural

lui. Iarta-ma pentru ca te-am implicat. Imi cer scuze. Ai nevoie de ajutor ca sa -fi faci bagajele? Am sa trimit dupa servitori. - Nu e necesar. Ma descur 9 - Bine . Sa zicem, o ora? Este prea curand? Prea curand ca sa puna capat celor mai ferite zile din viafa ei? - Este in regula, spuse calma, forjandu-se sa zambeasca gracios, inima ei frangandu-se in mii de bucafi. - Atunci ne vedem jos, Si s-a intors Si a plecat, ca un strain. Nu-Si va permite sa planga, prea mandra ca sa-l intalneasca jos in hoi cu ochii rosii de plans. Si-a menjinit buna dispozitie in timp ce impacheta, amintindu-Si evident de infelegerea lot ca Bathurst nu oferea perm anent- C a aranjamentul lor fusese unui de conv en ien t - care sa-i asigure mo\$tenirea. Si dac a n-ar fi fost sfa\$ietoarea durere din piept, astfel de amintiri realiste ar fi fost adecvate. Dar a reu\$it sa il intampine pe Dermott in fata u\$ii principale afi\$and i ndiferent, Si in drumul lor inapoi spre Londra vocea ei a sunat aproape natural. Era o interpretare teatrala egalabila celor de pe scena Covent Garden'-ului, Si dac a n-ar fi plans in sinea ei, ar fi putut aprecia calitatea stralucita a talente lor ei dramatice. Cu pujin inainte sa ajunga la Molly, Dermott a spus: - Am sa am grija ca rudele tale s\$ nu te mai deranjeze. Avocatul meu a studiat problema. Ve i putea in curand sa te intorci acasa in siguranfa. :- Ca plata pentru serviciile mele? (Vocea ei era dura.) Iarta-ma, s-a scuzat ea instantaneu, infelegand ca nu era vina lui ca ea-Si permisesese sa viseze mai mult. Este foarte dragu}: din partea ta, dar nu e necesar. Planul conceput de Molly va functiona perfect.

1 Covent Garden = Piafa Covent Garden din Londra, unde au loc reprezentafii inca din secolul XVII. (n.tr.)

– Cu ideea pe care a avut-o Molly, exista intotdeauna posibilitatea scandalului. AŞ prefera sa-mi permifi sa fac eu asta pentru tine. – Ca sa-ti satisfaci conştiinţa, Bathurst? l-a intrebat incet. – Nu am o conştiinşa. Credeam ca ştii asta. – Binemjeles! Ce naiva sunt ca am uitat... – Nu am vrut sa se intample asta, a marturisit el pe un ton plat. Imi pare rau. – Nu e cazul sa te scuzi, a reuşit ea sa afişeze un mic zambet. Mi-a facut placere. Cuvinte şterse fafa de placerile nemaipomenite pe care i le oferise, cele mai palide mulfumiri pentru ca ii aratase paradisul! – Şi mie mi-a facut. El nu zambea; se uita doar, stand faţa in faţă cu ea care avea privirea tulburata. – Am sa trimit o scrisoare la Molly de indata ce voi avea certitudinea ca te poti intoarce acasa. Nu a condus-o in casa la Molly. A ajutat-o doar sa coboare din trasura, facand vag o plecaciune, şi a zis: – A fost o placere, Isabella. – Da, şi pentru mine, i-a raspuns ea, refinandu-şi lacrimile cu eforturi supraomeneşti. Mercer a poruncit unui servitor sa-i ridice valizele. Dermott s-a uitat la barbat, apoi intorcandu-şi atenţia din nou spre ea a spus: – i}i mulfumesc din nou. Urcand din nou in trasura, a poruncit: – Bathurst House, cu o voce clara, puternica, şi paşind pe uşa tinuta deschisa de unui dintre servitori, a intrat in trasura. – Pe aici, domnişoara mea, a murmurat Mercer, conştient de infatişarea ei devastata. Isabella a inspirat adanc şi s-a intors. De cate ori nu spusese el adio unei amante? se intreba ea, in acel mod calm, bine exersat. Intra in stabilimentul lui Molly prin uşa albastra care

odata, intr-o noapte umeda și neagra, îi oferise refugiu, și privi splendidul antreu de marmura. Aici îl vazuse pe Dermott prima data. Parea ca fusese cu o sută de ani în urmă; în alta viață – când încă nu gustase dulcele extaz pe care îl împărtășea cu mâna prodigioasă, când încă nu cunoștea teroarea agonizantă a iubirii nestăvilită; când era încă o fetișcană neexperimentată. – Isabella! Vocea lui Molly se auzi în josul scării, și privind în sus, Isabella zămbi către femeia care-i oferise atât de mult. S-au întâlnit la jumătatea drumului, pe scări, și s-au îmbrățișat, apoi Molly a condus-o în camera de zi. – Stai jos acum și povestește-mi totul, a zămbit ea. Sau cel puțin ce vrei. Oh, draga mea!... a adăugat ea, observând buza tremurândă a Isabellei, când a luat loc pe scaunul brodat. "Mi-a frânt inima. – Nu mă așteptam să o poată face, a șoptit Isabella în timp ce lacrimile îi curgeau din ochi. – Merita să fie zdrobit, a exclamât Molly, apropiindu-se să o îmbrățișeze pe Isabella într-o reconfortantă strângere la pieptul ei. Mă temeam că se va întâmpla asta. – Nu e vina lui. – Bineînțeles că e vina lui! Doar i-am spus să ni-l ducă la Richmond! – Dar am vrut să plec. – Este al naibii de fermecător. Ca de obicei, draga, draga,.. murmură încet. Nu plânge pentru el. E departe de a merita asta. Isabella privi în sus, cu ochii în lacrimi: – Știi despre soția și băiatul lui? – Ti-a spus? – L-am găsit în dimineața asta plângând în fața portretelor lor. Are un altar pentru ei în bibliotecă.

- Astazi se implinesc patru ani de la moartea lor, explica incet Molly. Nu a fost capabil sa uite. Si pentru acest motiv, ca si pentru altele, te rog sa nu plangi dupa el. - Mi-am spus si eu asta, dar nu e la fel de usor de facut. - Cu timpul, draga mea, vei gasi alte placeri. Ridicandu-se in picioare, Isabella isi sterse lacrimile cu salul: - Si asta mi-am spus, zise cu un zambet vag. - Am ceva interesant care s-ar putea sa te distraga din melancolie. - Nu un alt Dermott? (O tenta de tachinare ii colora vocea.) - Ceva mai pufin dezastruos. Stii ca tocmai incepe sezonul londonez. - Glumești, bineinfeles. Doar fi-am spus ca viața mea era foarte simpla înainte sa moara bunicul. - Ar fi o ocazie sa-i arafi lui Dermott ca poti supraviețui si fara el. - Ma indoiesc ca va observa sau ca va fi interesat. - Ai vrea sa fie? - Interesat de mine? Molly dadu din cap: - Depinde de ce simți pentru el. Isabella stranse buzele: • - Trista si nervoasa in același timp. Dar nu prea sper la mai mult. Chiar tu ai spus ca nu merit sa plang dupa el. - Foarte bine. Ce spui, sa fi gasim un pretendent care sa fi impartaseasca dragostea? - in lumea londoneza? Nu sunt sigura ca voi fi acceptata. - Daca fac eu sa fie posibil, ai dori sa fii lansata in acest sezon? - Eu? Notiunea era revoltatoare desi, in oarecare masura, o intriga. - Ești frumoasa, bogata - odata ce scapam de rudele tale - si de familie, din partea mamei tale. De ce nu tu? Moștenitoarele sunt la mare preferinta, doar stii asta prea bine.

Isabella zambi. - Presupun ca sunt. Dermott mi-a spus ca va avea grija ca unchii mei sa nu mai reprezinte un pericol pentru mine. - Am inceput si eu sa ma interesez, prin avocatii mei. Dermott si cu mine ar trebui sa fim capabili sa te ajutam sa te intorci acasa cu averea intacta. Mai ales cu asul nostru, i-a facut cu ochiul. Putem intotdeauna sa ameninam cu indiscretia in privinta ta, si sa-i punem cu botul pe labe pe to# Leslie cu un scandal. Si, cel mai important, am un protector pentru tine, cu cele mai impecabile referinte. Molly rase. - Ar trebui sa intreb cine? - Ar trebui, la care eu as raspunde: printul de Wales. - Nu! - Ca o favoare personala. Si, dupa cum stii, influenta prinfului de Wales trece peste orice obstacole. - Dumnezeu! Si nu se spunea niciodata ca n-am dat buzna pe usa potrivita cand am fugit de acasa. - Ar fi cea mai mare placere a mea sa-# ofer un sezon londonez. Cine stie ce nobil iti va oferi inima lui? Ce parere ai despre asta? - Nu sunt sigura. Ce prospecte uluitoare!... Sau injositoare, daca ne gandim la trecutul meu proaspalt consumat. - Ai putea sa-l pui la punct pe Permott. Ca un bonus suplimentar. Merita asta. - Adica vrei sa spui ca nu i-ar conveni sa ma vada in societate? - Cred ca nu i-ar conveni deloc sa te vada cu al# barbafii. - in pofida faptului ca el nu ma vr^a. - Sa nu spui niciodata ca dr^goste^ e rafionala. - In mod cert nu e dragoste. Nu din partea lui Dermott. Folosesti un cuvint grestit. - Nu a mai dus niciodata o lady la Bathurst House, nici la Richmond. Asta spune ceva, in pofida rezistenfei lui pentru orice seamana a atament.

SUSAN JOHNSON

– AŞ putea sa-l fac gelos, vrei sa zici. – Daca doreşti, sau pofi sa-fi gaseşti alt barbat pe care sa-l iubeşti. Cu lipsa ta de experienta, poate ca n-ar fi rau sa ai in vedere o oferta mai larga, inainte sa decizi ca-l iubeşti pe Dermott Ramsay. – Crezi ca e dragoste ceea ce simt eu? – Asta numai tu pofi sa ştii. Eu n-am de unde. Dar un sezon fi-ar da prilejul sa te clarifici. – Dar daca eşuez cu aceasta incercare de-a ma lansa? Molly rase. – Draga fata, cu infafişarea ta? Chiar şi fara un banuf, ai avea barbafii la picioarele tale. Dar cu averea ta, va trebui sa-i indepartezi cu forfa. – C hiar... sa-i indepartez cu forfa? Era o remarca flatanta pentru orice tanara domnisjoara. – Nici un dubiu in aceasta privinfa. Spune „da”, şi am sa chem un croitor sa vina sa-fi faca o garderoba corespunzatoare. – Aici? Scuzama. – Mai am o casa in Grosvenor Place. Vaduva doamna Peabody nu te cunoaşte, spuse zambind malifios. – Suna a fi un plan foarte atragator. – Şi pofi sa-l şi infurii pe Dermott in acelaşi timp. – Daca asta ar fi adevarat – şi nu sunt pe deplin sigura ca e, adauga pufin neincredutoare. Foarte bine, am s-o fac, accepta, inainte sa-şi piarda curajul.

A J u p a ce s-a oprit la biroul avocatului sau ca s& nu-Şi bata capul cu familia Leslie, Dermott se indrepta spre biroul lui Herbert Leslie. Era prost-dispus, deŞi refuza sa recunoasca izvorul indispozifiei. IŞi spunea ca resentimentul se datora familiei care incercase sa raneasca o tanara lipsita de prieteni. Considera in sinea lui ca era un act de bunavoinf& Şi de caritate; un gest cavaleresc fafa de o domniŞoara care se afia in impas. Şi ceea ce socotea el a fi manie rejnuta nu ar fi existat, daca Şi-ar fi permis sa priveasca in faţa adevarul gol-goluf. Dar el nu f&cea acest lucru. Şi hu il va face mult timp de aici inainte, incercand sa respinga sentimentele personale - lucru necesar pentru un barbat ce se dorea nestatomic . Functionarul din anticamera se balbfi alarmat cand Dermott navali pe uŞa spunand ca a vrea sa-l vada pe Herbert Leslie. - Nu-i nimic, mormai Dermott, trecand de ei Şi i ndreptandu-se spre uŞa biroului interior pe care o deschise cu mana ferma, o impinse Şi navali inauntru ca un taur fuioş. Herbert casca ochii xngrozit Şi se retrase in scaun ca Şi cum impactul intrarii lui Dermott l-ar fi propulsat acolo. - Afara! se rasti Dermott la omul aŞezat in fafa biroului lui Herbert, Şi fara sa aŞtepte ca sala riatul sa iasa din camera, i se adresa cu o voce atat de rece, ir^cat secretarul le spuse lucratorilor agitafi, care incepusera pa se adun 8 * pfara in coridor, ca probabil cineva ar trebui sa cheme un polifist. Dermott impinse in latari sp aunul ocupat mai inainte, Şi proptindu-Şi palmele pe birou, se apleca in fafa, cu pr ivirea intunecata, ameninfatoare: - Asculta cu atentie, Leslie, marai el, ca nu-fi voi spune decat o singura data.

Herbert tremura în scaunul lui, întrebându-se cum putuse să atragă mania contelui de Bathurst, care era renumit atât pentru temperamentul său și pentru îndemănare în duelul cu pistolul. – După câte mi se pare, ai amenințat-o pe domnișoara Isabel la Leslie cu o căsătorie nedorită și cu pierderea moștenirii ce îi se cuvine. Permite-mi să mă exprim cât se poate de clar, ca să nu încapă îndoială în privința intențiilor mele. Dacă dumneata, fratele, nepotul sau fiul dumitale – el enunță apăsător fiecare ruda cu precizie – va încerca vreodată să o mai jignească pe domnișoara Leslie, eu personal va voi provoca la duel pe fiecare în parte și va voi ucide. Este clar? Incapabil să se miște de frică, Herbert deschise gura și bolborosi. – Da din blestematul dumitale de cap dacă nu poți vorbi, fricos afurisit! Adunându-și și ultimul strop de energie ce-i mai rămăsese, Herbert reuși să dea din cap o dată. Dermott se îndreptă și, privind către omul impietrit, rosti: – Și încă un lucru, subliniez el tăios. Să nu fii văzut nici la distanță de zece străzi de casa Isabellei, dacă nu vrei ca amenințarea mea să se transforme în faptă. Și să știi, asta nu-i o simplă amenințare. Mi-ar face o mare plăcere să-ți înfig irn glonf în inima aia scarboasă. Intorcându-se, contele ieși cu demnitate din birou, făcând să se imprăștie, ca un stol de pasări, angajații străni la ușa, în timp ce Herbert încerca să tragă destul aer în piept ca să poată striga după ajutor. Când reuși în cele din urmă să vorbească din nou, Leslie ordonă să nu fie primit nici un vizitator până la noi ordine. Și îi trebui aproape o oră ca să-și reprime suficient frica și panica pentru a putea examina întrebarea: de ce era interesat contele de Bathurst de nepoata lui. Herbert strănse imediat la un loc pe acei membri ai familiei incluși în amenințarea contelui, iar ei au hotărât în unanimitate ca indiferent de interesul contelui față de Isabella nu erau

dispuși sa faca fafa indemanarii acestuia in domeniul duelului A vereea Isabellei nu u valora cat viafa lor. Dar a doua zi dimineafa lacomia depași frica, și barbafii di ri familia Leslie se intalnira din nou sa chibzuiasca posibilitSfile de a avea acces la moștenirea Isabellei fara Știrea contelui sau a Isabellei. Discutara sa se adreseze batranului Lampert, deși nici unui nu era sigur ca el putea scoate cu adevarat fondurile, Directorul bancii lui George Leslie urma sa examineze situaafia. Putea fi mituit sau constrans sa le inlesneasca accesul la contul Isabellei? L-au muștrat pe George Leslie ca nu le permisesese parteneriatul in afacerile lui, uitand ca el fusese acela care le imprumutase bani ca sa-și incropeasca propriile lor societafi. In timpul intrunirii, au examinat cu atenfie pe oricine avea legatura cu fondurile Isabellei, in speranfa de a ajunge la bani. Și, deoarece n-au ajuns la nici o schema concludenta, au cazut de acord sa continue proiectul. Dar in cea mai mare taina, totuși - nici unui neindraznind sa-și asume riscul maniei lui Bathurst.

•
Dermott iși petrecu restul zilei in biroul sau, cu jaluzelele lasate, o sticla de coniac la indemana, intenționand sa bea ca sa uite de el. Așa l-a gasit lordul Moira cand a trecut pe la el in drumul sau spre „Brooks”. Dermott ridica ochii spre Moira și se incrunta. - Nu sunt dispus sa barfesc sau sa discut despre ultimele incurcaturi ale lui Wales cu familia. Și nu am nevoie de nici o companie acum. - Rogu-te, spune-mi ce te-a adus in starea asta? se grabi sa intrebe Moira, intrand fara a da atenjie moșiciei lui Dermott. - Nu-mi place primavara, raspunse in gluma contele. - A ha... atunci o sa fii beat vreo cateva saptamani, remarc3 amuzat prietenul sau, așezandu-se pe un scaun in fafa lui Dermott, raeemandu-se de spatar și incrucisandu-și picioareld intinse.

SUSAN JOHNSON

- Nu te așeza prea confortabil, Francis. O să vezi că nu sunt o companie plăcută. - Atunci o să te înțevista micile mele on-dit 1 Și o să măcar, Dermott îi aruncă o privire abatută prin pleoapele pe jumătate închise. - Banuiesc că ai ceva picant pentru remontarea mea sufletească. - E în legătură cu ultima ta amantă, spuse Moira cu un zâmbet vag. - Și care poate fi aceea? întrebă Dermott taraganat. - Cea cu care ai petrecut ultimele două săptămâni. - Și de unde dracu' știi tu asta? Dermott se îndreptă din poziția lui comodă, cu privirea iscoditoare. - Molly o ține sub aripă ei pe domnișoara Leslie. Dermott se întinse la loc în scaun. - Nu-mi spui nimic nou. - Molly mi-a cerut zilele trecute să-i fac o favoare. - Nu cred că aș vrea să aud de ce favoare era vorba. Intenționează să o introducă pe domnișoara Leslie în societate. - Și care-i contribuția ta la asta? întrebă Dermott cu indignare. - Să-i găsesc un protector. Dermott își umplu din nou paharul și îl goli pe jumătate înainte de a-i da replica. - îi doresc noroc. - Nu te interesează? Dermott duse paharul la buze. - Ar trebui să mă intereseze? Moira ridică din umeri.

on-dit = (Expresie din limba franceză) - se zice; (aici) barfe.

– I-am spus lui Molly ca nu-# pasa. Dermott !Și ingusta privirea. – Asta-i o formS de manipulare din partea lui Molly? – Nu chiar. Poate ca nu este deloc. Cred ca Molly vrei sincer sa o lanseze pe tanara domniȘoara. Evident, domniȘoari Leslie este aspe ctuoasa Și are bani Și, daca nu are cel ma albastru sange, este posesoarea unei aver i considerabile cari o poate absolve de acest nefericit defect. – Dupa cum cunosc eu pradatorii masculi, frumusefea e ar contrabalansa uȘor orice lipsuri ale naȘterii sale. – Deci este un joc cinstit? Dermott ridica din umeri uȘor disprefuitor. – De ce m a intrebi pe mine? N-am nici un drept asupra ei – Nu cred ca ai. – N-am nici o in tense sa-mi schimb modul de via#!. Po| sa-i spui asta lui Molly. – Asta e. (Lordul Moira iȘi {Jesfacu picioarele.) In cazul in care te saturi de propria-# companie, Wales #ne salonul lu obiȘnuit asta-seara in Carlton House. Vino Și alatura-te noua. – Cine este protectoarea ei? Privirea lui Moira se insufle# in timp ce se ridica d e pi scaun. – Doamna Hertford! – Noua partenera de pat a lui Prinny. Este amestecat Și e in asta? – Prințul considera ca ii datoreaza fetei o favoare, d< cand bunicul e i a platit pentru cea mai mare parte a colec#e sale de arta italiana. – Zau?! Și de cand Și-a insuȘit Prinny aceste instinct* filantropice? – Cine Știe ce motiva#i are!... Dar m a indoiesc cfc vreun dintre ele te-ar interesa pe tine, declara Moira, pri vindu-l pi Dermott cu aten#e. Nu este genul tau sa onorezi balurile di debut Și di strac#ile.

SUSAN JOHNSON

Dermott injura incet și se întinse ursuz după sticla cu coniac. – Nici nu va fi, Francis, marai el. Spune-i asta lui Molly.

•
 Mai târziu, în seara aceea, lordul Moira avu o discuție cu Molly. După ce descri se vizita pe care o făcuse la contele, Francis făcu observația că el crede că Dermott s-ar putea să apară din când în când la petrecerile din sezonul acesta. Or, cel puțin la unele dintre cele la care va participa și domnișoara Leslie. – Relatează-mi din nou tot ce a spus el – insistă Molly, teribil de încântată de povestirea lui Moira – și descrie-mi cu lux de amănunte ce figura a făcut. . . . A doua zi dimineața, Molly o informa pe Isabella că a primit un bilețel de la Dermott în care-i scria că i-a amenințat pe cei din familia Leslie. – Atunci mă pot întoarce acasă? Isabella se simți ușurată și totodată tristă. Deși își dorea să fie eliberată de uneltirile familiei sale, Molly și, bineînțeles, Dermott, însemnau mult pentru ea. – Speram să te înduplec să stai cu mine la Grosvenor Place în timp ce îți pregătești intrarea în societate, remarcă Molly. Deși înțeleg că trebuie să-ți vezi de treburile personale. Ți-aș sugera să mergem în orașul meu natal, și de acolo te-ai putea duce, la nevoie, acasă la tine și la afaceri. Sau și mai bine, dacă nu mă socotești prea precaută, de ce nu ți-ai chema managerii și personalul superior să vină la Grosvenor Place? Nu cred că rudele tale vor rămâne indiferente la amenințările lui Dermott. Poate că am trait prea mult într-o lume dubioasă. Totuși nici un om rău nu devine virtuos peste noapte. – Bineînțeles că mă poți convinge. Adevărul e că mă simt nespuns de bine în compania ta. Cât despre afacerile mele,

avandu-i pe Lampert și pe Morgan, administratorul principal bunicului, pot sa-mi i
au fara probleme o vacanfa prelungit N u am ocazia sa ma intalnesc in fieca zi c
u asemenea persoai de rang inalt. (Rase vesel.) Nu te teme, Molly, nu sunt gem c
are sa-și piarda minfile datorita haut mondell. – Sunt oameni cat se poate de obișnuifi
. Daca s-ar ș adevarul... – Dar va fi interesant sa observ in mod nemijlocit, p pufi
n pentru scurt timp, vartejul social, remarca Isabella f un ton de afaceri care
ii atrase atenfia lui Molly. Le-am trim un mesaj lui Lampert, lui Morgan și menaje
rei. AȘ putc aranja maine dimineafa o intalnire cu ei? – Considera casa mea ca fiind
a ta. Tu hotaraști. – Foarte bine! Maine la noua. Și in pofida indoielilor lui Molly
ca musafira ei s-ar putt scula atat de devreme, fu surprinsa sa auda ca Isabella
ei imbracata și gata pentru intalnire cu pufin inainte de ora nou Era mult prea d
evreme pentru constitufia.lui Molly. Ea prefe; ca prima ora a zilei sa fie catre
pranz. Și in aceasta privin corespundea gustului lumii mondene. Dupa cafea și o gus
tare ușoara, Isabella a finut sfat de tail cu cele doua ajutoare ale ei, informand
u-i in legatura c activitatea sa de luna trecuta și mulfumindu-le pentru fe lu l:
care condusesera afacerile in absenfa ei. In orele ce au urm au discutat toate p
roblemele importante care se ivisera i lipsa ei. Ea a pus intrebari și și-a facut in
semnari, promifar sa discute din nou cu ei saptamana urmatoare. Oricine ar fi av
ut intrebari sa-i puna inainte de aceasi data, era liber sa vina la Grosvenor Pl
ace*sa o vada. Dupa (tofi au fost de acord cu instrucfiunile, și cand activitafi
legate de casa, banca și afacerile navale au fost rezolvat Isabella a spus:
l haut monde = (Expresie din limba franceza) – Inalta societate.

SUSAN JOHNSON

– Cred ca m erita# cu tofii un bonus pentru ca a# condus atat de bine afacerile in im prejurari deosebit de dificile. Consider ca douazeci la suta in plus pentru fiecare dintre voi ar fi corect. Vrei sa te ocupi de asta, Morgan? Si ceva pentru salariu# Si pentru personalul de intrefinere – las la aprecierea dumitale cat. – Sunte # foarte generoasa, domniSoara Isabella, aprecie Morgan, cu o expresie de mulfumir e pe fa#a. – Si tot norocul din lume, draga – ii ura menajera ei, doamna Homer, radiin d. Sa speram ca mica noastra Izzy va cpata lumea mondena. Tatal dumitale ar fi a tat de mandru. – Nu-i vorba de a produce senzajie, Homie, m a tem ca nu ma voi fac e remarcata. – N u Si daca au ochi de vazut, replica ea. Le vei eclipsa pe toate. – To ate cele bune, domniSoara Isabella, ii ura Si domnul Lampert. O sa urmarim rubrica m ondena din ziar ca sa vedem ce scrie despre dumneavoastra. Isabella rase. – O sa v a pierdefi timpul de pomana. Dar, oricum, va mulfumesc pentru compliment. Eu aStep t cu nerabdare aceasta experienta. – Salariatii de la banca Si cei de'la docuri va u reaza toate cele bune, domniSoara Isabella. Este un moment de mandrie pentru noi t o#. Cand ramase iar singura, Isabella zambi la gandul nofiunii pc care o aveau d espre efectul pe care-l va produce ea. In lumea lor neinsemnata ea probabil ca e ra foarte deosebita, dar sc indoia ca modesta ei fiin#a va fi cat de cat remarca ta in ame#toarea lume mondena. • In zilele care au urmat, Molly a fost ocupata apr oape in exclusivitate cu detaliile garderobei Isabellei. Din momentul in care s- a instalat impreuna cu Isabella in casa din Grosvenor

Place, diminefile le-au fost ocupate cu primirea altor și altc croitorese. La sfârșitul săptămânii, Șifonierele au început să se umple cu rochii magnifice imbinand felurite materiale \ culori, și cu tot felul de nimicuri, suficient de multe ca Isabella să poată fi în ton cu ultima moda. Sosise vremea să facă o vizită lui lady Herford. Lordul Moira veni să o conducă pe Isabella cu trasura lui și pe când se îndreptau spre întâlnirea cu marchiza o calma că grația și farmecul specifice lui: – Marchiza de Herford este iubita printului, și cu siguranță că el ține seama de părerea ei. Având-o pe Barbara drept protector, vor înțelege totuși că de fapt ești susținut de Prințul de Wales, iar ei îi este foarte ușor să facă acest lucru, și ceea ce este și mai important, este dispusă să-i facă această favoare printului. – Totuși stau ca pe alocuri. Nu aici nu va putea să imagineze schimbare extraordinară va fi fața de viața mea cu bunicul. – Vei avea un mare succes, domnișoara Leslie. Fii siguri că fiecare bărbat de la petrecere va dori să se bucure de atenția dumitale. Pentru o clipă, Isabella se gândi că ar renunța de bunăvoie la toate acestea pentru bunăvoința unui singur om. Dar imediat se muștră pentru această idee nebunească, și când îi zămbi lordului Moira, era din nou stăpână pe sentimentele ei. – Nici n-am cuvinte să vă mulțumesc pentru ajutorul în această încercare, lord Moira. Vă sunt profund îndatorată. – Prostii, draga mea, sunt încântați de ea – fiu de folos. Vezi: cea mai frumoasă completare a societății. Când Isabella fu prezentată marchizei, aceasta era exact cum i-o descrieseră Moira – gratioasă, neafectată, încântătoare să-și servească ca printul. Și între ceaiul și coniacul din aceea după amiază, Isabella fu informată în legătură cu surprinzătoare gama de distracții la care va participa: mic-dejunuri, ceaiuri

serate muzicale, petreceri in gradini și baluri, spectacole de opera și teatru. – Și când mai doarme omul? întreba ea glumește, uluită de numărul manifestărilor programate în fiecare zi. – Se doarme foarte puțin, dragă mea, îi spuse zâmbind lady Hertford. Dar este atât de amuzant, mie nu prea vei simți lipsa patului. Și cu frumoșii dumitale amefitoare, vei fi foarte solicitată. Îți sugerez, dragă, să dormi săptămâna asta și pentru perioada când vor începe toate astea. • în seara aceea, după cină, Molly și Isabella sau trecut în revista lucrurile care mai solicitau atenție. Isabella era plină de nerăbdare. Îm presionată de emoția ei, Molly era încântată să o ajute pe tânăra pe care vroia să o facă să intre în lume bună. – Trebuie să-mi însușesc tot felul de reverențe, și frazele de politețe, și pașii de dans. Nu cred că am să reușesc, spuse nervoasă Isabella. – Prostii. Ai dus totuși la bun sfârșit, și ești la înălțime. – Mai spune-mi o dată ce trebuie să fac, dacă îți întămplător mă întâlnesc cu rudele mele la una dintre aceste manifestări? – Urmează sfatul lui Moira, Fii rece. Dermott m-a trimis un bilet prin care mă anunță că a le-a interzis să te întâlnească, și tii bine. Cred că asta este suficient ca să te protejeze de orice situație nedorită. – Și dacă-l întâlnesc pe Derpiott? – Te porți cum vrei, bineînțeles. și dacă ai fi în locul tău, m-aș asigura că el îți da seama că îți face plăcere, – Ar putea fi gelos? Se simțea o notă nostalgică în glasul ei. Molly nu avu înimă să nege această posibilitate. Deși luând cont de relatarea întâlnirii lui Moira cu el, avea impresia că s-ar putea să existe și sentimente din partea lui Dermott. Totuși, o preveni.

- E dificil pentru noi doua sa infelegem firea zbuciumatS a lui Dermott. E greu de spus ce simte. - Cand a murit bunicul, am avut Si eu un sentiment de pustiire. Nu-mi imaginez cum poate cineva supravieftui pierderii sofiei Si a copilului. - Este bantuit de amintiri, acest fapt ii afecteaza toata viafa. Dar consider, draga, zise ea cu convingere, c& exista mulfi alfi barbafi frumoSi, incantatori, din inalta societate, care nu an nenorocul lui Dermott. Poate vei gasi unui care sa te atraga. - Poate.,,. Dar visurile Isabellei continuau sa fie legate de Dermott, Si in momentele ei de melancolie se intreba cat dureaza sa te vindeci de dragoste. - Hai sa stabilim ce bijuterii vei purta la rochia de culoarea levenficiei, incerca Molly sa o distraga pe protejata ei de la gandurile melancolice. Isabella zambi. - Ametistele mamei mele, bineinjeles. - Cu tiara aceasta noua din perle. - Si cu brajara pe care ai gasit-o, cu catarama in forma de floare. - Perfect. Ar trebui sa comandam unui pictor un portrel al tau imbracata in aceasta magnifica rochie. Arafii in ea ca c prinfesa. Isabella rase. - Ce bine-ar fi, daca m-ar putea vedea bunicul acum.. Le-ar spune tuturor de la banca Si celor ce vin la banca, Si marinarilor Si muncitorilor noStri de la depozite Si din docuri: „Uitați-va la Izzy”, ar spune el. „A intrat in societatea mondena”, - Si chiar aSa va fi - replica Molly plina de veselie -. de saptamana viitoare.

SUSAN JOHNSON

13.

os

la rerm o tt nu se indoaia ca avusese grija contele Moira sa-i comunice Isabellei programul manifestarilor sportive, la care el, Dermott, de regula participa. Dar lordul Bathurst nu era dispus sa mufta momeala. De fapt, dinadins el iși programase alte distracții pentru noaptea primului ei bal. Dar in timpul banchetului dat de lordul Falworth in acea seara, iși dadu seama ca ar fi preferat sa fie prezent la manifestarea speciala de la Hertford House. La miezul nopții, in toiul banchetului, Dermott* tolanit pe o canapea alaturi de o frumoasa cipriota – una dintre multele pe care le adusese Falworth pentru aceasta ocazie – , arunca o privire spre pendula care tocmai batea ora. Frumoasa femeie lungita sub el incerca sa-i captureze din nou atenta in intr-un mod deosebit de afatator, ca sa-l atraga inapoi spre jocul amoros, și el reentra in ritm. Separe-ul tavernei era mobilat cu un mare numar de canapele – toate ocupate de tineri lorzi și frumoasele lor companioane, iar consumul de bauturi iși facuse efectul asupra oaspeților. Nivelul desfrului atinsese o stare deșantata de orgie, de care Dermott se simtea ciudat de detașat. Nu ca ar fi avut motive sa se planga de femeia de sub el. Dar contele proceda automat, dupa atatia ani, instinctul și iscusinta intrand in acțiune atunci cand atenta lui era indreptata in alta direcție. Totuși, dupa ce o conduse inca o data la limitele euforiei, se descotorosi curtenitor – cu frazele care sunt a doua natura a unui barbat care nu ramane niciodata mult timp intr-un loc – , se scuza și se ridica de pe canapea. Impins de-un impuls de nestapanit, se imbraca in graba, aranjandu-se sa fie prezentabil cu indemanarea ceruta de nenumaratele plecari precipitate. Regalandu-și partenera cu o

punga destul de mare și un zambet plin de grație, părăsi locul destrăbălării cu un pronunțat sentiment de ușurare. Douăzeci de minute mai târziu urea treptele de la Hertford House. Stand în pragul salii de bal, după câteva momente fu anunțat de prestantul majordom al marchizei. Un mare număr de invitați întorseseră capul să-l privească. Nu pentru că ar fi întârziat, deoarece balurile rareori începeau înainte de ora unsprezece. Ci, mai curând, pentru că era acolo. Și, observându-l, înținuța lui prezenta o ușoară dezordine. Chiar și de la distanță era evident că nu venise de acasă. Totuși contele avea o eleganță personală care ascundea privirilor starea hainelor sale. Purta un frac negru, o vestă elegantă de matasă brodată, și pantaloni cu vișșca de matasă – îmbrăcăminte potrivită pentru baluri. Și în timp ce lăvaliera-i era ușor deranjată, frumusețea chipului sau eclipsa chiar și acest vizibil păcat. Cum stătea în prag, în centrul atenției tuturor ochi, își aranjă părul cu mână, cu un gest natural, și trecu în revista oaspeții cu o privire piezișă. El apărea rareori în societate, excepții fiind doar cazurile când intenționa să facă o nouă cucerire sau să facă o nouă cucerire. Trebuie că era vorba de o femeie. Dar cine? se întrebau toți. Apoi privirea lui se opri asupra oaspetelui de onoare a lui lady Hertford, și presupunerile încetară. Contele înainta. Isabella îl văzuse pe Dermott chiar din clipa în care trecuse pragul, înainte de a fi anunțat, înainte de a-l vedea el – și inima începuse să-i bata cu putere. Înaintarea lui prin marele salon atrase atenția tuturor, deși el dădea impresia că nu observă. Și când barbafii care o înconjurau

SUSAN JOHNSON

pe Isabella se dadura la o parte suficient ca sa-i permita accesul la ea și o vaz
u in intregime, gura lui se curba intr-un zambet. Un suras de intimitate care su
gera ca el și domnișoara Leslie se cunoșteau intr-un anume fel. Asta ca sa fie totul l
impede pentru toți cei apropiați lui. – Domnișoara Leslie, banuiesc, zise el, cu voc
ea profunda și groasa, formula de salut aleasa cu grija sa nu recunoasca deschis p
rietenia lor anterioara. Lordul Bathurst la dispozitia dumneavoastra! Se inclina
cu o exceptional grafie. Și deși protocolul cerea sa aștepte sa-i fie prezentat, nime
ni nu fu surprins de indrazneala lui. Ea trebuia sa considere o ofensa in s o le
n t era inasa atat de frumos, ca-i taiase respirafia. Dar atunci o izbi mirosul
parfumului greu – izul de femeie pe care-l emana parul și hainele lui – și se umplu de o
furie inexplicabila. – Cum indraznifi?... murmura ea, conștienta de impresia pe car
e o produsese apariția lui dar incapabila sa-și stapaneasca mania. – Nu mi-am inchi
puit ca sunteți atat de protocolara in privința conveniențelor, domnișoara Leslie.
Trebuie sa gasesc pe cineva care sa faca prezentarile? – Nu va refin, my lord. P
robabil ca sunteți nerabdator sa va intoarceți la prietena dumneavoastra. – Catuși d
e pufin. Imi cer scuze pentru aspectul neglijent. A fost inevitabil. – Tot astfel
este și primisunea mea pentru minutele urmatoare. Scuzati-ma, domnilor, dar i-am p
romis doamnei Hertford sa-i acord cateva clipe. Și ea dadu sa se retraga. Dermott
ii taie calea, și zambetul lui acru era o dovada a provocarii.

- Barbara nu se supara daca intarziafi pufin. Dansafi cu mine, domniŞoara Leslie. To fi ochii erau atintifi asupra lor, Şi chiar Şi cei din ceiaialt capat al salii de ba l iŞi dadura seama de animozitate. Isabella zambi incordata. - Nu canta muzica, m y lord. Poate cu alta ocazie. - Chiar acum, neintarziat. Apucand-o de mana, inainta suficient ca sa fie vazut de muzicanfii care se odihneau, Şi le facu semn sa incea pa. Nu-i despartea acum de restul oaspefilor decat o mica distanta, incat le pu teau auzi vorbele. - MS enervafi, ii arunca Isabella. - CiudatL. Şi eu am acelaŞi sentim ent. - Atunci va raman recunoscatoare daca imi eliberafi mana. - Nu intenfionez s-o fac. Suntefi dispusa sa facefi o scena la petrecerea dumneavoastra de lansare? s e incapatana el delicat, tragand-o in brafele sale pe cand incepea melodia unui danse a deux. Gandifi-va la ce afi pierde. Tofi aceŞti potenciali amorezi!... Pozi fia de frumusefe dominanta. EŞti amefitoare in rochia asta de culoarea lavandei, d raga, murmura el. Sunt sigur ca Ştii asta. Tragand-o mai aproape, privi in jos spr e ea cu un ranjet neruŞinat. - Ce draguf din partea ta sa observi, my lord, replica ea cu sarcasm, incercand sa destinda atmosfera. - Amabilitatea nu are nimic de-a f ace cu asta. (Stransoarea lui se accentua, in timp ce se roteau uŞor.) Sanii tai s unt expuŞi atat de magnific, revarsandu-se periculos din acest decolteu impicaj... - Decolteul adanc este la moda, domnul meu. Dupa cum bine Ştii, sunt sigura de asta , avand in vedere principala ta sursa de interes. - Dupa cate imi amintesc, Şi tu eŞti inclusa in obiectiv.

SUSAN JOHNSON

- Oamenii se schimba. Deși vad că ești încă în formă. Cine a fost iubita ta în noaptea asta? Folosește parfum din Belșug. - Zău că am uitat. „Nici nu are decența să nege”, reflecta ea infierbântată. - Ti-ai făcut un obicei să uiți iubitele, nu-i așa? - Nu toate. Sunt aici astă-seară. - Și ar trebui să fii flatată? „Ce frumos dansează, blestematul, fără efort!...” - Ar trebui. - Nenorocit arogant! Șuiera ea, manioasă de nonșalanță lui rece, zeflemitoare. Presupun că ar trebui să-ți cadă în brațe și să abandoneze fiece? El zămbi. - Ești deja în brațele mele. (Cu un semn cordial din cap el salută o cunoștință care dansează.) Deși am impresia clară că nu vrei să fii a mea în următoarele câteva minute, murmură el, îndreptându-și iarăși atenția spre ea. - Câtă perspicacitate!... Astă-ți vine de la vasta experiență cu femeile. Pentru informarea ta personală, nu voi fi deloc. - Chiar? Alta înclinare din cap și un zămbet. Părea să cunoască toată lumea. - Da, chiar, spuse ea pe un ton arfașos îndreptat atât împotriva manifestării de adulare a publicului față de el cât și a acceptării degajate din partea lui. Ești prea sigur pe tine, my lord. Ti-ai făcut prea mult de cap. - Și tu nu? - Nu cu atata egoism. Ea refuză să fie numărul două sute zece sau o mie cincizeci sau al n-lea dintre cuceririle lui. Parfumul de femeie cu care era impregnată în seara asta o forța să-și amintească de reputația lui de mare curtezan. - Vrei să fii curtată? Astă vrei? - Ceea ce vreau eu, domnul meu, nu-ți sta în putere să-mi dai.

– Nu te-ai plans niciodata mai inainte de... ceea ce-fi dadeam, murmura el sec. O brajii i se inroşira. – Am şi eu mandria mea, Dermott. Gandeşte-te – cat m-ai pastra daca m-aş intoarce? O saptamana, doua saptamani? Cand te-ai plictisi de joc? Pentru ca pentru tine e numai un joc. Şi eu nu mai am chef sa ma joc. – Vrei sa pescuieşti un barbat? (Vocea lui suna acum taios.) Despre asta-i vorba? Sezonul acesta, şi noua ta virtute descoperita? – Ce importanta are? – Spune-mi, porunci el brusc, lasand deoparte nonşalanfa – gandul casatoriei ei cu altul fiind insuportabil. – Din moment ce nu ai intenfia sa m a ceri in casatorie, nu vad ce im p o rtan t pot prezenta planurile mele pentru tine. – Aşadar, eşti p e piafa. (Stransoarea pe mana ei se intari.) – Daca sunt sau nu, n-are nimic de-a face cu tine. – Pot sa te iau cu forfa de aici. Nu m a pofi opri. Nimeni nu poate. – in ce scop? (Sprancenele ei se ridicara imperceptibil.) El nu raspunse. – Vezi? Şopti ea. O luam de la inceput. Şi acum, daca ai incetat sa te porfi ca un baiefel rasfa;at, fi-aş fi recunoscatoare daca m-ai conduce inapoi la lady Hertford. – Bine, spuse el curtenitor. Rasucindu-se fara o vorba şi facand piruete ireproşabile printre numeroasele cupluri de dansatori, o depuse direct in fata doamnei Hertford. – A fost o placere, domnişoara Leslie, pronunşa Dermott cu accente matasoase. ifi doresc o seara placuta. – Şi dumitale, la fel, domnul hieu, murmura ea, cu politefe prefacuta.

SUSAN JOHNSON

– Petrecerea dumitale este un succes, Barbara, sublinie contele, zambind gazdei lor. Toate persoanele importante sunt aici. – Foarte frumos din partea dumitale ca ai venit, Dermott. Sunt sigura ca domnişoara Leslie apreciaza gestul. – Bathurst! (Prinful de Wales aparuse in pragul uşii sşlii de joc şi facea semn cu mana in timp ce se apropia.) Am vazut ca ai fost prezentat domnişoarei Leslie, spuse el cu o umbra de zambet pe buze, pe cand venea sa se aşeze alaturi de marchiza. Şi prezent in curand in domnişoara Leslie, decise Dermott. – Mi-a acordat privilegiul unui dans, Inalfimea Voastra, replica el, mios şi insolent. Am fost copleşit de gratitudine. – Aşa şi trebuie sa fii, Bathurst. Domnişoara Leslie este un giuvaer de prima mana, o frumoasa rara de care suntem cu toţii fericiti sa o avem in mijlocul nostru. Nu-i aşa, Barbara, draga mea? – Fara indoiala, inalfimea Voastra. Nu vrei sa ramai cu noi la masa, Dermott? Sunt sigura ca domnişoara Leslie ar fi bucuroasa de compania dumitale. – Mulfumesc, voi ramane. Zambetul increzut pe care i-l arunca Isabellei fu o insoalenta neruşinata. – Este destul timp inainte de a se servi m asa ca sa-fi incercam competenfa la o partida de carfi, declara plin de veselie prinful de Wales. Sa mergem, Bathurst! Intotdeauna mi-ai purtat noroc.

•
in pauza dinaintea cinei, Isabella a dansat cu un numar de barbafi din hoarda de doritori sa-i fina companie. Ea accepta veseia complimentele lor şi cererile sa o viziteze dimineafa, sperand sa diminueze impactul aparifiei din seara asta a lui Dermott. Primind atenziile lor, credea ca va putea uita moşicia lui, in brafele altor barbafi.

Barbafi adoratori. Barbafi magulitori. Barbafi care o doreau nu numai pentru sex . Ea zambea și radea și flirta exagerat de mult, incercand sa pretinda ca Dermott nu avea nici o importanfa, vrand sa ștearga imaginea zambetului sau infatuat, gandindu-se ca daca se va juca de-a dragostea tot atat de nerușinat ca și el, va putea simfi o scanteie de interes pentru vreunul dintre barbafii care o pefeau. Dar indiferent cat erau de frumoși sau de incantatori, de iscusinfa lor in ale dansului, de titlurile lor sau de lingușelile lor, sentimentele ei ramaneau neclintite. ' Parca ar fi fost de piatra. Dar se ofelea impotriva bucuriei contrafacute pe care i-o oferea Dermott, reamintindu-și intruna ca toate erau doar placeri trecatoare la el, și sentimentul pierderii suferit la plecarea lui era prea insuportabil ca sa se repete. Daca era indeajuns de inteligenta – și inainte de a-l intalni pe Dermott, se mandrise intotdeauna cu gandirea ei – trebuia sa profite de miraculoasa intrare in inalta societate și sa se concentreze asupra distracfiilor sezonului londonez, cu un singur scop in minte. Nu era o sarcina ușoară, cu Dermott care-i ocupa toate gandurile. Dar interminabilul lanf de distracții alaturi de nenumaraffii ei admiratori galanfi și entuziaști trebuia sa o fina ocupata de dimineafa pana seara. Și in starea ei de iritare actuaia, saluta distracfiile mai presus de orice. Privind la fafa frumoasa a marchizului de Lonsdale, ea spuse cu prefacuta caidura: – Imi va face foarte mare placere sa fin hafurile faetonului dumatiale. La inceputul saptamanii viitoare, parca luni, nu-i așa? – Incantat, domnișoara Leslie, replica suav tanarul. – Cred ca la ora patru? – La ora patru. (Inca de la o varsta frageda tanarul își exercitase zambetul incantator.) Ma consider cel mai norocos, domnișoara Leslie. – Au contraire, lord Lonsdale. Piacerea e de partea mea.

...

Bineinfeles, Dermott a caștigat la m asa de joc, ceea ce nu i-a indepartat plictis eala. Pierduse el vreodata? Caștigase și prințul, și amandoi erau binedispuși când escortau doamnele la cina. – Joci carfi, domnișoara Leslie? o întreba Dermott, ochii lui insinuând cu totul altceva pe când se așeza alături de ea. – Am jucat o dată, spre nenorocirea mea, îi raspunse ea sarcastic. – Rușinos. Probabil că e ca și cum ai fi aruncat după cal. Ar fi bine pur și simplu să încerci din nou. – În cazul de fafa, domnule meu, mă îndoiesc respectivul cal și-a însușit maniere mai bune. – De unde știi, dacă nu-l căiaresti din nou? Dublul infeles făcu să i se îmbujoreze obrazii, dar vocea ei, când vorbea, era de gheafa. – Unii căi neastamparați nu pot fi dezbarați de proastele lor obiceiuri. – Ce căi? întreba pe ton jovial prințul de Wales. Ai cumpărat vreun alergător de rasă, Dermott? – Domnișoara Leslie și eu vorbeam metaforic, înaintea Voastră. – Oho! Deja poezie, Bathurst! Nu-ți pierzi timpul degeaba. Voi bea pentru asta. Ei, Barbara, draga mea, pentru dragoste și romantism, auzi, auzi! între ei doi nu exista nimic din toate acestea, dar trebuia să se alature toastului prințului. Isabella încerca să-l ignore pe Dermott pe când li se servea mâncarea, un meniu gargantuesc – după apetitul prințului de Wales. Dar Dermott se insinua în modul de a servi, indicând lacheului ce să-i dea ei, umplându-i din nou paharul de cum îl golise, privind-o cum mânca fiecare fel de mâncare cu un gest aprobator, ca și cum ar fi avut drepturi de proprietar

asupra ei, atingandu-i m ana cu orice ocazie Şi piciorul pe sub masa, destul de de s. Ea incerca sa se distanfeze, dar era prea puţin loc de miŞcare cu ceilalţi oasp efi de la masa, cu ochii prinfului Şi ai lady-ei Hertford indreptati mereu asupra lor. N u indraznea sa faca o scena in prima noapte a ieŞirii in societate. Iar Dermott Ştia asta. Cand purgatoriul de la cina lua sfarŞit in cele din urma, Dermott ii lua mana intr-a lui Şi o ridica de pe scaun. – DomniŞoara Leslie m-a rugat sa dans3m iar. (Adresa mesenilor un zambet larg Şi luminos precum razele soarelui.) Cum aŞ put ea sa-o refuz? Şi dupa ce curtoazia plecSrii lor de la masa se incheie, o conduse pe ringul de dans. – p – a i greŞit menirea, izbucni Isabella, putand in fine sa-Şi ex prime gandurile. Ar fi trebuit sa fii pe scena. – In timp ce tu ai fi jucat rolul domniŞoarei imbufnate, ii replica el cu promptitudine. Cum speri sa atingi coarda simfitoare a unui pretendent, daca nu te porfi cu amabilitate? Ea il sageta cu o privire rece ca ofelul. – EŞti un pretendent? – ScuteŞte-m&, draga. Am vorbit in calitate de sfatuitor. – Sfatul tau in privinfa curtarii mele, dragule? p u m-aŞ gandi la im sfat cum sa fiu mai seducatoare, in stilul tftu. – N-ai nevoie de nici un sfat in privinfa asta, pisi. Tu seduci in cel mai flagrant mod. – II iau drept compliment, venind de la un om cu reputafia ta. – AŞ prefera sa iei altceva de la mine. – Scut eŞte-ma, draga, il zeflemisi ea, repetand fraza lui. M-am saturat sa fac dragoste cu un crai necredincios. – Ştii ce eram cand ai fost de acord sa te eliberez de vir ginitate, aŞa ca nu lua aerul unei fecioare ofensate, spuse el cu un calm imperturbabil. N u fi-am promis nimic, niciodata.

- Bineinfeles. Ce proasta am fost sa omit - sprancenele ei se ridicara - conditiile contractuale dintre noi. Scuza-ma. - Te scuz cu placere. Mulfumit de presupusa noua viziune a ei asupra legaturii lor, murmura cu ton moale si insinuant: - Acum, spune-mi, draga, cum a§ putea sa te fac fericita? Era cea mai tentanta intrebare, dar nu era una la care ea putea sa raspunda cinstit. - Daca macar ai putea... taragana e a vorbele dragala§, dar brusc se opri intr-un col mai retras al salii de bal, rezistand smuciturii mainii lui. Din pacate, nu am nici o intense sa-mi schimb parearea. El o privi de sub sprancenele contractate, examinand-o cu o privire grea. Cand vorbi, glasul lui era teribil de moale: - E§ti sigura? - Foarte. Dandu-i drumul la mana, se retrase un pas inapoi: - Atunci nu are rost sa ne mai pierdem vremea impreuna. O noapte buna in continuare, domni§oara Leslie, murmura el cu politefea ceremonioasa a unui strain. Si pleca fara sa arunce nici o privire inapoi. • Contele dansa restul serii cu tot felul de femei, impar|indu-§i farmecul in mod cordial si democratic, ignorand-o pe Isabella si flirtand fara rusine, intre dansuri, cu o mulime de doamne care se roteau in jurul lui. Si cand oaspeții incepura sa plece, facu si el la fel: se duse sa prezinte respectele lui gazdei, la b r a fcu 0 femeie frumoasa, cu parul negru ca pana corbului. Doamna Hertford si oaspetele ei de onoare se odihneau pe scaune, inconjurate de un cerc de persoane in compania carora se delectau cu sampanie frapata, dupa o mazurca vioaie. Doamnele isi faceau vant cu evantaietele, barbafii §tergandu-§i fruntea cu batistele. La apropierea lui Dermott discutia inceta. El si insotitoarea lui formau un cuplu splendid, amandoi brunefi, inalti, femeia stilata, teribil de provocatoare. Era imbracata intr-o

superba rochie de tul, roșie, care scotea în evidență perfect pielea ei palidă și părul negru, și modul în care se agăța de Dermott sugera intimitatea dintre ei. Toți barbații de acolo îl invidiau pentru noaptea de plăceri – frumoasa gură a doamnei Compton era binecunoscută ca una dintre cele mai mari comori ale sale. Ajungând la grupul așezat pe scaune, Dermott zămbi și se înclină în fața gazdei. – Iar te-ai depășit pe dumneata însăși, Barbara. Petrecerea a fost cu adevărat zdrobitoare. (El îi făcu semn cu ochiul.) Triumful obișnuit. – Mulțumesc, dragule. A fost dragut din partea dumitale că ai venit. (Privirea ei era amuzată.) întotdeauna adaugi puțină pasiune adunării. – Eu traiesc ca să vă distrez, marchiză, spuse tșrăganat, cu o strălucire de tachinare în ochi. – Și pe mulți alții, ființă încantătoare. Neluând în seamă gluma ei, Dermott se întoarse spre Isabella. – Vă doresc mult succes în acest sezon, domnișoara Leslie. (Se înclină ușor.) Și toată fericirea din lume. Cu doamna de braț, contopindu-se parca în el, Isabella reuși cu greu să-și stăpânească gelozia, și își menf:inu cu efort glasul ferm. – Mulțumesc, domnul meu. Dermott îi întoarse privirea de la ea, maturând grupul: – Vă spunem adio atunci, și sunt sigur că ne vom revedea – la alta petrecere zdrobitoare. Se întoarse spre partenera lui și spuse: – Ești gata, iubito? Frumusețea strălucitoare răspunse cu un suspin obscen care adăugă se un zămbet pe buzele tuturor barbaților și o severitate dezaprobată pe gura fiecei femei. Isabella simțea că se sufoca. în timp ce cuplul se îndepărta, doamna Blandford pufni: – Ce noroc pe ea că dl. Compton prefera femeia sa din H alf Moon Street!... – Pentru accesul în cercul prințului de Wales, Compton este dispus să-i acorde orice libertate soției sale, remarca unui

SUSAN JOHNSON

dintre barbafii. Aceasta legatura va fi profitabila pentru firma lui financiara. - Ea se poarta pufin cam prea scandalos chiar si pentru cercul prinfului de Wales, puncta o tanara matroana. Si nu prea cred ca rochia ei este potrivita pentru bal. - Este mai potrivita intr-un budoar, expunandu-i sanii in halul acesta, adauga zeflemii o alta. - Ei, ei, Caro, calma-te, fiul tau s-a saturat de ea, remarca un domn. - Si doamna trebuie sa aiba grija de suflefelul ei cat mai poate. infafisarea ei de bruneta fierbinte se va fana in curand. - Doamna „Cont” se ingrijeste destul de bine de propriile-i interese, dupa cum se zvoneste. Porecla era revelatoare pentru obiceiul doamnei Compton de a stoarce daruri scumpe de la iubirii ei. - Bathurst i-a dat o mare parte din averea ei. De curand i-a daruit un colier cu perle cat oul de porumbel, dupa cate am auzit. - Sunt prieteni de mult, nu-i asa? observa un barbat. - Pentru ca se potrivesc, afirma calm o doamna in varsta, care vazuse destule la viafa ei pentru a nu fi indusa in eroare de comportamentul oamenilor. Bathurst nu-si doreste atasament. Iar doamnei Compton ii plac banii lui. - Gata cu palavrele, interveni doamna Hertford, sesizand stanjeneala Isabellei. Si daca nu ne ducem cu tofii la culcare, nu ne vom putea trezi la timp pentru micul dejun venefian al Ceciliei de maine. Un marait unanim se auzi la amintirea evenimentului de a doua zi dimineafa. - Cat despre mine, eu optez pentru patul meu, declara doamna Hertford, ridicandu-se de pe scaun.

•
Cand s-a intors Isabella, Molly era treaza si nerabdatoare sa afle ce se intampla se in seara trecuta. - Te-ai distrat? o intreba pe Isabella, cand intra la ea in dormitor.

– A fost grozav, Molly! Și, da, m-am distrat extraordinar! – A fost acolo, nu-i așa? o i scodi Molly, detectand rezerva din tonul Isabellei. * Aceasta zambi trist. – In to ata splendoarea lui. –Ș i? – D upa o urmarire in plin public, i-am spus ca nu ma int ereseaza reluarea relafiilor dintre noi. Apoi a dansat practic cu toate femeile din sala, Și a plecat insofit de doamna Compton, care e foarte frumoasa Și seducatoa re, Și vadit una dintre multele lui iubite. – O sa se afiSeze pe toata perioada sezonu lui, observa cu delicatefe Molly, ii vei face fafa? Isabella iși arunca pantofii d in picioare Și se prabuși pe un scaun de langa Molly. – Da, Molly, ii raspunse ea linișt it. Ma voi descurca. Chiar am acceptat o invitafie la o plimbare cu faetonul lor dului Lansdale saptamana viitoare, cand programul meu este mai putin aglomerat. Și mulfi al# tineri Și-au exprimat intenfia de a-mi solicita compania. – O voi avertiz a pe doamna Homer despre posibilitii oaspeti, dar tu incearca sa dormi cat mai mul t. Menajera Isabellei fusese adusa la Grosvenor Place pe rol de matuȘa ei de la fa ra. O insotitoare mai in varsta era absolut necesara pentru o tanara necasatorit a. Și Homie era capabila sa prezinte o imagine de respectabilitate. – Micul-dejun ol andez e programat pentru ora pranzului. – Vrei sa te duci? Dupa ce ai dormit atat de pufin? Isabella zambi. – Bineinteles, Molly. Intenfionez sa m a distrez cu oric ine Și la orice distracfie la care sunt invitata in acest sezon. – Foarte bine. Nu f i-aȘ dori sa alergi dupa cev a... – Irealizabil? – ifi voi marturisi o dilema care m a framanta. B3nuiesc ca Dermott nu a ajuns inca la un modus vivendi de cand s-a i ntors

SUSAN JOHNSON

in societate. (Ea nu-și admitea nici sie inși ca inca avea planuri matrimoniale in ce-i privea pe cei doi, dupa acel fiasco de la Richmond.) Nu este inca pregatit sa accepte sa iubeasca din nou. Și orice femeie care se gandește sa-l schimbe sau sa a-l remodeleze trebuie sa fie gata sa infhmta o mare dezamagire. – Am inceput sa realizez acest lucru. Așa ca m a voi lasa antrenata in lungul Șirag de distracții. Și nu m a aștept la nimic altceva decat s i ma amuz. – Perfect. Vrei o bautura calda ca sa te ajute sa dormi? Isabella rase. – In clipa in care-mi voi pune capul pe pema voi și adormi. Și... mulfumesc, M olly... din toata inima. Pentru tot ce ai facut pentru mine.

• • inși dupa plecarea lui M olly Isabella se așeza in pat și descoperi ca nu putea dormi. Ce fa ce Dermott acum? se gandi ea roasa de gelozie. Ii ofera placeri doamna Compton? II fa ce sa rada? tl fa ce fericit? Ce ușor era sa spuna vorbe goale – ?i sa declare ca este indiferenta fata de el și ca intentioneaza sa se distreze. Dar sa atingi acest nivel de stoicism este mult mai dificil. El era prezent in toate gandurile ei și ii bantuia visele. Va fi posibil sa se simta bine cu vreun alt barbat? S-ar putea macar gandi serios la o asemenea posibilitate? Sau il va iubi v eșnic pe rasfifatul Dermott Ramsay? Gelozia o rodea, ii alunga somnul și ii p o p u l j visele, facand-o sa se zvarcoleasca pana aproape de ivirea zorilor. In cele din urm a adormi in zori, epuizata, și cand se trezi la ora unsprezece pentru coafura, deschise ochii amefita și sc intreba daca va reuși macar sa zambeasca astazi.

ear

14.

ermott se trezi cu Emma Compton in brafele sale și gemu tacut. Dandu-i la o parte capul de pe umărul său, se retrase ușor, sperand ca va putea scăpa din patul ei fara o scena. Daca Emma fusese tentanta pentru el noaptea trecuta, cand el bause suficient incat sa bage sub masa pe cei mai mulți barbafii, in dorinta de a crea un zid de uitare impotriva Isabellei, in lumina rece a zilei el își blestema stupiditatea. — H m m m ... il cauta ea prin somn. El ramase complet nemișcat pana cand ea se liniști din nou, apoi se ridica din pat cu grija și se indeparta in varful picioarelor. Dupa ce își stranse lucrurile imprăștiate pe pardoseala, se imbraca in pripa — in afara de pantofi, care parea ca disparusera. Trecand in revista camera aurita, pleca sa-i caute in budoar; dar fara succes. Probabil ca se va duce acasa in ciorapi, se gandii, din nevoia de a o șterge urgent. Nu vroia sa discute cu Emma; nu dorea sa i se aminteasca tot ce facusera cu o noapte inainte. Nu dorea, mai cu seama, ca ea sa-l intrebe cand se vor mai intalni. Activitatile din noaptea trecuta ii lasasera un gust amar. in pofida indemanarii și talentelor deosebite ale Emmei, el nu fusese satisfacut. Simfea ca și cum ajunsese la un nepiacut nivel de suprasaturatie. Obosit de femei sau de sex, poate ca numai de Emma, statea in mijlocul budoarului ei roșu-și-alb, fara pantofi in picioare și golit de sentimente. Apoi injura incet, pentru ca realiza care era adevaratul motiv al nemulfumirii lui. Și nu avea nici o intentie sa actioneze in acest sens, in cele din urma, Emma se trezi pentru ca din intamplare el lovi o sticla ramasa pe pardoseala, și asta il obligă sa faca risipa de multe cuvinte de politefe și de promisiunea sa-i

SUSAN JOHNSON

cumpere o broșă pe care și-o dorise, răspunzând unei cereri a ei mai veche. Giuvaerurile erau o concesie destul de mică în situația lui actuală; ar fi dat orice număr să scape. Și descoperise în cele din urmă pantofii sub încurcătura de țesătură roșie, și părăsi budoarul ei, cu promisiunea evazivă că va mai trece pe acolo curând. Câteva clipe mai târziu, stătea pe pragul de afară, simțindu-se că un om abia ieșit din închisoare. • îmbrăcată, coafată, stătea în cadrul ușii salonului, Isabella privea stăpânită mulțimea de buchete de flori. Au început să sosească de la ora opt dimineața, declara madam Homer. Cred că va trebui să mutăm unele dintre ele în alta cameră, ca fiecare ciocănit la ușă aduce altele. Ești regina balului, dragă mea, adăuga ea cu un zâmbet. Și am numărat deja douăzeci de billets-doux. — Numărul tău este... Exclamarea Isabellei exprima atât surprindere cât și consternare. În timp ce se simțea încântată să fie destinată unei atenții atât de mari, se întreba cum ar face să se eschiveze de privirile pretendenților ei. Nici unul dintre bărbați nu o atrăgea cât puțin. De fapt, se simțea că o fafamica pentru că nu le putea întoarce nimic din afecțiunea lor. Cum privea marea de flori, un puterimic îmboldit de a o lua la fugă o încerca. Dar nu putea, știa asta prea bine. Nu, după tot ce făcuse Molly ca ea să fie primită în înalta societate. Nu, după ce fusese martora la nerușinata destrăbălare a lui Dermott cu toate femeile, la balul lady-ului Hertford. Și mai cu seamă nu, după noaptea ei de insomnie, cu nedoritele imagini ale voluptuoasei doamne Compton zăbindu-i de sub Dermott. Dracu' să-l ia pe desfructul asta care face pe Don

billets-doux = (Expresie din limba franceză) - Scrisoare de amor, (n.tr.)

Juan! Strangand din pumni, !Si ridica barbia Si se pregati sj infrunte evenimentele zilei. | O sa vada Dermott ca poate Si ea sa se distreze tot atat di bine ca ?i el ! j Si in acest scop Isabella citi conStiincios fiecare scrisoricj ce insofea florile Si fiecare billet-doux. Ca daca ar fi intalni vreunul dintre admiratorii ei la micul dejun Venetian, sa-i poati mulfumi. Avea intenfia sa ia parte la toata seria de placeri alt nobilimii, cu tot atata entuziasm ca Si Dermott. • Contele de Bathurst lipsi de la micul dejun olandez, cee^ ce i-a facut placere, iSi spuse in sinea ei. DeSi periodic cercetj mulfimea – sperand, undeva in adancul sufletului, sa-| vada. Dar in exterior se comporta bine, acceptand rolul d(regina a balului, ca Si cum s-ar fi nascut pentru asta. Si poati chiar aSa Si era, cu o m am a cunoscuta pentru personalitates ei flamboaianta ?i un bunic care o rasf5{ase ca pe o princesa. In timpul festivitafilor cel pufin se distra, discutand cu nenu m3rate persoane, acceptand cu grafie Si farmec complimentele: amuzandu-se Si bucurandu-se cu uSurinfa. Educafia ei neobiSnuita ii permitea sa discute atat problemele feminine cat Si aface rile masculine cu egaia co m p eten t; infelegea lume? femeilor prefioase Si era sensibil la teme erudite pe care l< dezbateau acestea, in timp ce simful umorului ii permitea si se amuze fara malifie. – Ai introdus in societate o tanara deosebit de fermecatoare. se adresa ducesa de Kendale doamnei Hertford, in timp ce urmureau forfota din saia, aSezate confortabil pe scaune !ntr-ur mic alcov plin cu flori. – E o scumpa, nu-i aSa? zambi Barbara. Si indragostita de Dermott, banuiesc. Ducesa ridica o spranceana. – Stradanie inutila, dupa toate probabilitafile. Marchiz a ridica uSor din umeri.

SUSAN JOHNSON

– Asta ramane de vazut. El a curtat-o cu mare asiduitate noaptea trecuta, pana cand ea i-a dat papucii. – Este atat de deșteapta incat sa-l faca pe el sa fie staruitor? – Evident ca exista niște neînfelegeri în relația dintre ei. Dar nu cu mult timp în urmă, după câte am înțeles, a fost – cum să spun... frumos. – Nu-i o tânără de familie, nu? – Nu. Dar este moștenitoarea unei mari averi. – Așa ca-ți poate permite să-l sfideze. – Sau poate este la fel de mandra ca și el. – Oricum, curtea lor poate oferi un spectacol interesat. Lady Hertford dadu din cap. – Cu siguranță, nu curtea făcută de Bathurst. Deși, trebuie să recunosc, ar fi amuzant să gasească și el în cele din urmă o doamnă care să refuze să sucumbă în fața irezistibilului sau farmec. – Ar cam fi timpul... Nu a fost respins de femeii niciodată în viața lui. – Și Isabella s-ar putea decide să-și acorde favorurile altuia dintre numeroșii ei pretendenți. Cine știe ce motive practice are... – O femeie practică nu și-ar pierde niciodată vremea cu Dermott... Barbara își deschise evaritaiul cu o mișcare bruscă a mâinii: – Iar el nu se va schimba niciodată! – Un afemeiat rareori se schimbă, pronunța lent ducesă. Barbara pufni. – Zău, Clarissa, să fim serioși. Ei nu o fac niciodată.

•

– Mă așămăna! striga Caroline Leslie, obrații ei dolofani tremurând de intensitatea trăirii. Oh! Este cel mai monstruos lucru! Numele ei e aproape în fiecare paragraf din rubrica mondenă! Nu pot suporta asta!

Așezata cu fiica ei la masa, ca să ia micul dejun, Abigg Leslie cerceta o altă foaie de știri, cu buzele ei subțiri strans două pete roșii colorându-i pomelii ascuși ai obrazilor. -- Intr-un anume fel, Isabella a făcut ca avantajul să fie < partea sa, murmură ea enervată. -- Prințul de Wales, mami se vaicari Amelia. E jignit și e îngrozitor! Putoarea îl cunoaște pe prințul de Wales'. -- Ține-ți gura, dragă mea. Nu sunt de acord că niște tineri mondene să se exprime astfel. -- De parcă noi am fi așa ceva, mama, replică Ameliei Singurele petreceri la care am fost invitate au fost date de parveniți sau de ariviști. N-a participat nici un viconte sau un baron, sau macar vreun cavaler. Și putoarea asta mica adaugă ea furioasă, aruncând pumnale din priviri spre mama ei, de parcă ar fi sfidat-o să o dezaprobe -- nu numai că este invitată la o petrecere dată de prietena prințului de Wales, dar mai este declarată și regina balului! Tata trebuie să facă ceva, mama! Trebuie!] Intinse mâna după încă o prajitură cu prune -- era a patra.] -- Știi prea bine că tatăl tău a fost amenințat de contele dcj Bathurst. Vrei să fie ucis în duel? .| Ambele fete o priviră staruitor pe mama lor fără să zică nici o vorbă; egoismul lor cerea o replică imediată, și atunci Caroline murmură incudată: ; -- Cred că nu. -- De ce se bagă Bathurst în viața noastră? întrebă Amelia arfagoasă. Nu-i poate spune tata să-și vadă de treburile lui? -- Chiar l-ar împușca pe papa? o interoga Caroline, cu o notă de speranță în voce. -- Nu cred că tatăl vostru ar vrea să afle dacă ar face-o sau nu, se răsti Abigail. , -- Nu o să ne mai găsim niciodată sofi, se vaicari Amelia. Și în sezonul londonez viitor vom fi batrane. Nu-i cinstit, mami |

SUSAN JOHNSON

– Ce-ar fi daca proasta de Isabella ar cadea de pe sc3ri? Asta ar pune capat sezonului ei. Cu cãtiva ani in urma, Caroline o impinsese pe guvemanta ei pe scari și femeia parasise casa, de fiica sa nu-și piarda viafa. – Te pofitesc nici sa nu-fi treaca prin cap un asemenea lucru, o preveni mama ei. Nu ai mai primi niciodata vreoa invitafie, daca ai fi atat de lipsita de infelepciune. Fusese nevoie de o suma considerabila, pentru acei ani, ca guvemanta sa nu cleveasca, și Abigail nu vroia sa reinvie vechea poveste, in cazul in care Isabella ar fi avut vreun accident pe scari. – Așa ar fi data la o parte din calea noastra, murmura Amelia, indreptand un zambet vag catre sora ei. Și am putea sa ne ducem la mai multe petreceri. – De ajuns! le muștra Abigail. V-am interzis sa vorbifi despre lucruri de genul acesta, cum ar fi sa impingefi pe cineva pe scari. – Am putea s-o otravim, sugera Caroline (amemnsrile mamei ei nu ajungeau niciodata la penalizari). Așa s-a intamplat cu eroina din „Lady Blair”. – Dar amintește-fi ca eroul a salvat-o, sublinie sora ei. Și daca dai crezare barfelor din ziar, proasta de Isabella are un numsr impresionant de pretendenfi, așa ca oricum ar fi salvata. – Nu-mi pot imagina de unde scoatefi voi, fetelor, ideile astea absurde. Nimeni nu va otravi pe nimeni! Aj:ii infeles? le arunca Abigail o privire hotarata. – Și noi vom ramane ingropate la toate petrecerile de mana a doua, in timp ce Isabella danseaza cu prinful, și probabil ca se va casatori cu un duce. Arborand o m utra acra, Caroline își indesa o bucata intraga de briosa in gura. – Și vom fi forfate sa traим cu maman și cu papa tot restul viefi, spuse Amelia cu un suspin, dramatic taiat de furculifa incarcata cu sunca.

• • • Dupa micul dejun, impinsS de impulsul matem Şi de situaf ridicula in care se puneafafa de prietene daca nu !Şi mari fetele cu o dota de zece mii pentru fiecare, Abigail se duse s2 caute pe soful ei in biroul acestuia. – Presupun ca n-ai vazut rubrica mondena din ziarul < astazi, i se adresa ea scurt de cum intra in camera, simfindunelplacerea din fiecare silaba pronunfata. De la biroul sau, Herbert rida ca privirea. – Şi de ce ar fi trebuit sa ma uit la rubrica mondena? – Sa vezi daca fii cele tale figureaza acolo? – Nici chiar aŞa. El era realist in ceea ce privea perspectiva fiicelor li infelegand ca nu-Şi vor gasi sofi decat datorita generoas dote pe care le-o asigura el. – Pai – spuse Abigail cu subinfeles, trantindu-se intr-\ scaun de langa birou, cumplit de incrunzata – daca te-ai uitat, ai fi constatat ca domniŞoara Isabella Leslie a zbur foarte sus. El iŞi indrepta, intr-un final, atenfia spre sofia sa. – Adica? – Adica protectoarea Isabellei la balul de aseara n-a fo nimeni alta decat lady Hertford – ceea ce inseamna, duj cum bine Ştii, ca prinful de Wales este protectorul ei. Fete noastre sunt peste masura de intristate Şi manioase. – Nu te uita aŞa la mine. Eu n-aŞ fi putut sa le obfin invitafie la balul doamnei Hertford, cum nu pot sari pe luna. Isabella a cazut intr-adevar, in picioare, se gandi £ Interesul brusc manifestat de Bathurst confirma ca pasaj picant din cleveteli era adevarat. Relafia stransa dintre el prinful de Wales era binecunoscuta. – Trebuie sa faci ceva, Herbert. (Umerii inguŞti ai l Abigail erau rigizi de furie.) Trebuie sa-fi amintesc ce influen a avut firma tataiui meu la inceput, cand ai atras clienfi? – Nu, nu trebuie sa-mi aminteŞti, marai el, pentru ca a auzit-o de fiecare data cand ai fost sup3rata in ultimii douaze

SUSAN JOHNSON

de ani. Dar tu nu l-ai vazut pe Bathurst cand m-a ameninfat. Era serios. - Cu siguranta, un om de teapa lui rareori apare la balurile debutantelor. Fata vrea sa cunoasca aristocrafia, nu fiii negustorilor din ora. - Din nefericire, nu stiu unde poate aparea el; Si n-am intentionat sa fiu provocat la duel. - Infeleg asta, Herbert, in zambii ea acru. Dar, cu siguranta, exista o posibilitate, un mod de a le asigura fetelor intrarea la asemenea baluri mondene. Bathurst nu-i va asigura prea mult timp paza Isabellei. Este cunoscut pentru nestatornicia in pasiunile sale. - Sa speram ca ai dreptate. Nu m-a incanta mania lui. Si nici pe vreunul dintre barbafii din familia noastra. - N-ai decat sa afli cand si unde va fi, si pur si simplu sa eviti acele locuri de distractie. Vor fi destule petreceri la care el sa nu participe. Cu zestrea fetelor putem ajunge sus, Herbert, si nu cred ca tu nu vrei sa vezi un titlu sau doua adaugate la numele noastre de familie. - Ce ceri tu e lucru mare, Abigail. - Dar nu imposibil, cand in fiecare noapte sunt zeci de baluri. - Bine. O sa vad ce am sa pot face. - Asta-i tot ce vreau. . . . Datorita jocului intampierii care se mai petrece uneori, Herbert Leslie se intalni a doua zi cu marchizul de Lonsdale. Probabil ca marchizul pierduse zdravan la „White” noaptea trecuta si avea nevoie de fonduri ca sa-si plateasca datoria de la carfi. Tocmai cand Herbert se pregatea sa-i atraga atentia marchizului, cerandu-i favoarea de a-i procura o invitatie pentru fetele lui, Lonsdale il intreba: - Frumoasa domniSoara Isabella Leslie este ruda cu dumneata? A fermecat societatea mondena. Era momentul potrivit. Dracu' sa le ia de invitatii!

De la moartea lui George Leslie, barbafii din familia Leslii incercasera sa o de
posedeze de avere, Şi acum apare deodati Lonsdale in biroul lui, parca trimis de
mana lui Dumnezeu Nu ca Herbert ar fi crezut catuŞi de puţin in Dumnezeu, da recun
oŞtea un miracol, atunci cand se izbea de el. - Da, este. E nepoata mea. - Şi e foarte b
ogata, din cate am auzit. (Dupa ce iŞi risipis< moŞtenirea in numai cinci ani, march
izul era in cautarea unei partide profitabile.) A fost de acord sa se plimbe cu m
ine c\ trasura saptamana viitoare. - A acceptat? La tonul lui Herbert, marchizul iŞi
fixa bancherul cu < privire speculative - A acceptat, spuse el moale. - Cat imi dat
orafi? il intreba Herbert. Marchizul ridica trufaŞ din spranceana. - De unde vrei sa
Ştiu? Arat eu ca un functionar nenorocit' - Cincizeci de mii. Marchizul zambi. - Şi vre
i ceva de la mine pentru acest nou imprumut? - Ce-ai zice sa te casatoreŞti cu nepoa
ta mea? - AŞ vrea Şi eu, ca Şi vreau suta de alfi masculi. Ai vreo sugestie cum aŞ putea re
aliza aceasta isprava? - S-ar putea. Dar daca aŞ face-o, vreau cei cincizeci de mii
ai mei Şi conducerea afacerilor ei. - Vrei sa ma laŞi in pielea goaia!... Trecuse vrem
ea cand femeile nu aveau dreptul asupra averii lor dupa casatorie. Interesul mar
chizului pentru averea Isabellei era la fel de mare ca Şi pentru ea. - Este mai mult
decat suficient pentru toata lumea, spuse calm Herbert. Şi - trebuie sa-*i* amintesc
- eŞti aproape falit. AŞa ca un procent din averea Isabellei este exact ceea ce ifi t
rebuie, sau s-ar putea sa r3mai pe tuŞa. N u eŞti o partida prea buna, Lonsdale, cu
moŞiile in ruina. t Marchizul se uita incrunat la el o clipa, apoi spuse: - Ce vrei
sa fac?

- Sa o plim bi cu trasura, aSa cum ai planuit. -S i? - Du-o in mica ascunzatoare din C
helsea, unde vei avea grija sa fie compromisa. Vom avea martori Si un preot va fi
gata pregatit. Herbert iSi facea planul ca de data asta sa nu-i mai dea nici o Sansa
ticaioasei. Iar el va avea grija ca Isabella sa se marite cu marchizul. Si era pu
fin probabil ca Bathurst sa-l ameninfe pe unul din aceeaSi casta. Si daca o va face,
indemanarea lui Lonsdale in manuirea pistolului era recunoscuta ca formidabiia.
- Tentant... Marchizul se intinse inapoi in scaunul lui Si contempia un punct indep
artat afara pe fereastra. - Vei fi foarte bogat. Lonsdale iSi fixa privirea din nou
asupra lui Herbert. - AŞ putea s-o due pe Continent, zambi el. In luna de miere. - Pan
a cand se va potoli scandalul. - Pana cand o voi vedea insarcinata. Ca o asigurare
. - Foarte infelept. Marchizul se ridica brusc in picioare. - E nevoie sa iau contac
t cu avocatul meu. Sa chibzuim. Pe curand. O iau luni la plimbare cu trasura. - ii
voi aduce acasa la dumneata. - Trimite-i la Jackson Hewlett. Tree acum pe la el Si
o sa-l pun in tem a pe scurt. - Numai in termenii discutafi. - Bineinfeles. - Avera I
sabellei va ramane privata. - Natural. - Am sa am grija sa fie preluate datoriile pe
care le ai la „W hite”. Lonsdale dadu din cap. - Si eu voi avea grija ca domniSoara Les
lie sa se bucure de plimbare.

15.

cs

laferm o tt se refugiase in locuinfa lui Helene Kristos, o tanara mama care locu ia cu fiul ei la Chelsea. Erau prieteni Si amanfi, aSa cum erau multe dintre femeile cu care traia Dermott. Dar compania Helenei ii placea in mod deosebit, Si dupa ce plecase de la Emma Compton batuse la uSa ei, pretinzandu-i ca se lasa definitiv d e femei. Helene se marginise sa zambeasca, spunand: - Hai, intrS, Dermott. Arafid e parca n-ai dormit. Si dupa ce a terminat de preparat micul dejun pentru el, ascu lta o lunga tanguire despre nereuSita curte facuta Isabellei la bal, cat Si o relata re amanunfita a nopfii nesatisfacatoare petrecuta cu doamna Compton. 1 Ea il com patimi, Si cand fiul ei in varsta de doi ani se trezi, Dermott se juca cu baie{aSul, uitand pentru o vreme de iubite Si de pasiuni neimpartaSite. Tommy era favoritul lu i Dermott, amintindu-i de fiul sau, de timpurile fericite, Si avea intotdeauna o s enzajie de confort la Helene. Urmatoarele cateva zile cazul intr-o trandaveaia pu r casnica, ducandu-se cu Helene la piafa dimineafa, insofind-o cand il ducea pe Tommy in pare, dupa-amiaza, ajutand-o sa repete noul rol din piesa programata la deschiderea de la Covent Garden. El nu facu dragoste cu ea, iar ea nu-l intreba de starea lui sufleteasca, conStienta de sentimentele pe care le avea pentru feme ia care-l respinsese la balul doamnei Hertford - chiar daca el nu le admitea. Derm ott nu bau serile, deSi in trecut golea intotdeauna cel pufin doua sticle pe noapt e. In loc de asta citea, petrecere a timpului neobiSnuita la el, ceea ce stami cur iozitatea Helenei in legatura cu tanara pe care o dusesse la Richmond. Ce facuse

SUSAN JOHNSON

aceasta domnișoara Leslie ca să schimbe atât de radical modul de viață dezmafă al lui Dermott? . . . '

Între timp, programul Isabellei continua în pas grabit, și ea se ducea de la o distracție la alta cu multă hotărâre, cazând în pat epuizată după ce dansa toată noaptea, visându-l invariabil pe Dermott, și trezindu-se în fiecare dimineață cu regretul de a se descoperi singură în pat. Insa deși barbații o curtau cu flori și complimente, nu reușeau să-i aprindă nici cea mai mică scântei de interes. La sfârșitul săptămânii, ar fi vrut să se poată răzgândi și să-i alunge pe toți. Și dacă nu s-ar fi gândit la Molly, ar fi făcut-o. Dar Molly trăia prin ea victoria într-o lume imaginată pe care o văzuse doar de pe margine, și Isabella nu putea să-i strice această plăcere. Isabella comandase cafea și ciocolată la micul dejun din dimineața aceea, intenționând să-și recapete energia și să-i învingă oboseala. Pentru că trebuia să facă fafa altor zile istovitoare de activități mondene, începând cu o altă petrecere la micul dejun, urmată de o după-amiază muzicală cu cântăreți italieni la ducesa de Kendale. . . . Tarziu în după-amiază aceea, când Dermott păși în sala de muzică a ducesei, capetele se întoarseră și o adiere de seară se răspândi în camera asemenea unui val în creștere. Chiar și soprana ce tocmai executa un solo făcu o pauză infinitesimală în mijlocul avântului unei note înalte, moment în care și cei ce nu fuseseră imediat conștienți de prezența lui întoarseră capul să-l privească

.

El statea in fundul camerei, incadrat de un panou rococo pe care era pictata ploaia de aur prin care s-a insinuat Zeus la Danae, Si aproape tofi oaspeții au considerat cadrul acesta foarte potrivit pentru un barbat cu bogajia Si destrabalarea lui. Iar Isabellei aceasta juxtapunere i se paru iritanta – ca Si cum ar mai fi avut nevoie sa i se aminteasca din nou infamia lui. Dar chiar daca avea resentimente faja de reputafia lui, clopofelul interior o avertiza ca s-ar putea ca el sa fi venit pentru ea. Sentiment pe care-l inlatura cu forja o clipa mai tarziu, amintindu-și sieși cS Dermott Ramsay nu este interesat decat sa faca sex cu ea. Si chiar Si asta in mod trecator. For|andu-se sa se concentreze asupra splendidei voci a sopranei, iși fixa privirea asupra zonei in care se gaseau interprefii, in faja carora se revarsa un magnific aranjament de crini. Dermott o zSrise imediat ce intrase in camera, auriul parului Isabellei putand fi remarcat Si in aglomerajie. Si pentru o clipa ezita sa inainteze, nedecis ce sa faca, mai nesigur cu ce avea de facut, acum ca se afla aici. Ajunsese oare asemenea unui tanar fara experienta, mulțumit sa o priveasca de la distanța? Sa-i faca o scena? L-ar fi respins oare daca s-ar fi apropiat de ea? Cat l-ar fi afectat daca s-ar fi purtat așa? Chiar ca si m|ea nevoia unui coniac, nu mai bause de aproape o saptamana. Cercetand camera somptuoasa plina de lumina, privi la rochiile colorate ale femeilor, la barbafii care le escortau intaniplator, apoi arunca o privire spre masa cu bauturi. Dar inainte sa se hotarasca daca sa se lase prada viciului lui Bachus, aria se termină iar el fu inconjurat de un numar de femei – cu Emma Compton in frunte. Strecurandu-și braful printr-al lui, se rezema de el Si-i Sopti liniștit: – Acum ca tot ești aici, draga, plictiseala s-a Si impraștiat. •Mi-a fost dor de tine. – La toate ne-a fost, murmură contesa de Goodemont, zambindu-i. Ai evitat orice companie, hot de inimi ce-mi ești!

SUSAN JOHNSON

– Hai vino și stai cu noi, Ram, încerca să-l convingă o marchiză căsătorită de curând, soful ei fiind prea bătrân ca să-l mai bucure altceva decât banii. Sora mea și cu mine ne mai amintim încă vacanța de la Larchly. – Pescuitul este atât de distractiv cu dumneata!... înșinui sora ei cu glas scăzut, sugestiv. (Apucându-i mâna liberă, ea i-o apăsa ușor.) Noi stăm în fața. – Trebuie să-i prezint complimentele mele Marianei. Vocea ei este superbă, ca de obicei. (Ca și cum ar fi venit pentru muzică și nu pentru Isabella – programul ei era gravat în mintea lui – Dermott își elibera degetele, scăpând de strânsoarea Emmei cu grație plină de dibăcie.) N-am mai auzit-o cântând pe Mariana de la Milano. Așa că va rog să mă scuzați, doamnelor. .. Reverența lui era manierată, zâmbetul politicos, și se retrase, nemulțumirea stăruind în urma lui. Isabella încercase să nu ia în seamă mulțimea de admiratoare care tabărasera pe Dermott. Ea se întorsese către insofitorul ei și discuta, dând impresia că era interesată de programul muzical. Dar cu coada ochiului îl urmărea pe el; văzu apropierea doamnei Compton, nu putu să nu remarce expresia de dorință de pe toate fețele doamnelor. Cum să-și astâmpere jignirea și mania când nu putea nici măcar să stea în aceeași cameră cu el fără să se umple de resentimente? Și când Dermott se apropie, după câteva minute, de frumoasa soprană italiană, și ea îl cuprinse într-o îmbrățișare plină de căldură și intimitate, Isabella strânse din dinți de indignare. Evident, nu se mai mulțumea să facă dragoste cu toate femeile din Anglia; aventurile lui amoroase includeau și continentul. Se scuza brusc față de doamnele așezate de o parte și de alta a scaunului ei pentru că pleca atât de repede – dar tocmai își amintise de o obligatie, le explica ea minfind. Și strecurându-se printre șirurile de invitați, părăsi salonul.

Vizitiul ei aștepta în josul strazii, al Șaselea în linia de trasuri din fafa locuinței ducesei. Soarele era cald și strălucitor, ziua de primăvară îmbalsamată de parfumul florilor înflorite – într-un cuvânt, totul ar fi fost perfect, dacă nu ar fi fost ținut cont de prezența nerușinată a unui barbat. Cum se grăbea către trasura, tocurele ei bateau un ritm vioi pe pavaj. – Ați plecat devreme, domnișoară, spuse valetul ei în timp ce-i făcea ușa landoului deschisă ca să urce. – Sunt obosită, Sam. Și abia aștept să ajung acasă. – V-ați agitat, domnișoară. Oricine ar fi obosit, o căina el în timp ce o ajută să urce în trasura deschisă. Ajungem imediat acasă. Indicându-i vizitiului direcția, el sări pe locul lui din spatele trasurii și echipajul se puse în mișcare. Vehiculul ajunse în stradă, și caii tocmai pomeau în galop, când Dermott apară în portalul palatului ducesei. – Mai repede, porunci Isabella. Dermott coborî sărind câte trei micul șir de trepte și alerga în urma ei. – Grăbiți-vă! Cu privire la direcție opusă, se uita fix. Pentru scurtă vreme. Apoi Dermott sări pe treptele trasurii, balansându-se peste latura joasă de a ușii landoului, și ateriză pe locul din fafa ei. – Te-a plictisit cântecul Marianeii? întrebă el lenes, ca și cum apariția lui inopinată n-ar fi necesitat nici un comentariu. – Ieși afară! Vocea ei era neașteptat de rece. – În nici un caz, spuse el fără nici o urmă de manie. – Am să pun să fii zvarlit afară! El privi către tânărul randaș și spre vizitiul bătrân. – Nu de ei, replică el calm, așezându-se confortabil. Deci spune-mi, ce vei face? – Te voi uita, declară ea cu asprime. – Ce rușine!... murmură el, când eu îmi amintesc de prietenia noastră cu atata plăcere...

SUSAN JOHNSON

– Asta pentru că prietenia dumitale, cum o numești, se potrivește întotdeauna cu interesul și programul dumitale. El zambi: – M-aș putea strădui să fie mai adaptabil, dacă vrei. – Eu nu vreau, Bathurst. – Aș putea să te conving să-ți schimbi hotărârea. Înșinuarea batjocoritoare îți încălzește ochii. – Te-ai saturat de doamna Conlpton? – Ți-ai distrat diferiții peșitori? o întreba el curtenitor. – Pari a fi foarte bun prieten cu soprana ducesei, pentru ea. – Am auzit că Lonsdale te-a cerut în căsătorie. – Atunci știi mai mult decât știu eu, remarcă ea pe un ton tranșant. Nu l-am văzut pe lordul Lonsdale de câteva zile. – Poate acum repetă cererea în căsătorie, ca să o facă să pară cât mai sinceră, când îți va cere mâna și averea. – În timp ce dumneata nu ai nevoie de bani? De asta nu ești atât de ingenios implicat? – Ceea ce am nevoie de la dumneata, domnișoara Leslie, murmură el, nu are preț. – Și, ca atare, inaccessibil pentru dumneata. – Vom vedea. Zambetul lui era jignitor de increzut. – Nu, nu vom vedea, remarcă ea cu cerbicie. Și și-aș mulțumi dacă m-ai lăsa în pace. – Te tulbură întrebarea el cu un ușor rictus. – Cătuși de puțin, sunt ocupată, asta-i tot – ea se aplecă înainte să-i vorbească vizitiului – John, Bond Street, te rog. Nu avea intenția să se ducă acasă, unde el ar fi putut să intre după ea. Mai bine într-un loc public. – Ah, cea mai mare distracție a femeilor. Cumpărăturile. – Nu ca voi, domnul meu. (Ea se așeza comod în scaun, cu privirea piezișă la fel de insolentă ca a lui.) Voi preferați distracții mai intime.

- N-aş desconsidera experienţele de natură intimă ale unor doamne la făcut cum paraturi, pronunţându-le taraginat. Ea roşi, amintindu-şi de ilustraţiile din cartea lui Molly. - Nu ştiu la ce faci aluzie. - Pot să-ţi arăt, dacă vrei, se oferi el mioros. - Nu, mulţumesc. - De ce să nu te urmăresc totuşi? (Ranjetul lui era obraznic.) În eventualitatea ca te-ai răzgândi... - Te vei dezamăgi singur, având ideea asta. Eu nu-mi voi schimba părerea, sub nici un cuvânt. Glasul ei, care la început se voia să fie tăios, tremura atunci când Dermott îşi încrucişa din nou picioarele, pentru o fracţiune de secundă erecţia lui fiind evidentă. O fierbinţeală de neînţeleasă o strabatu, o palpitate clipoci prin vaginul ei ca şi cum trupul ar fi, răspuns în mod automat la vederea erecţiei lui. Strângându-şi mainile în poala, ea se ojeli împotriva bruştei dorinje tulburătoare. Câteva minute după aceea, când trasura se opri la mijlocul Bond Street-ului, neţinând seama de protestele ei, Dermott o ajută să coboare, căldura mainii lui şi fermitatea strangerii marindu-i agitata. Complet constemat de reacţia ei, experimentat în detectarea excitaţiei feminine, el îi petrecu mâna pe sub braful lui, şi înănd-o bine, începu să cutreiere cu ea pe strada aglomerată. Disperată, ea intra în primul magazin pe lângă care trecuse, având nevoie să se îndepărteze de apropierea lui pasionată, să se distanfeze de familiaritatea trupului lui puternic şi de tot ce-i provoca în creierul aprins. Odata intrată înăuntru, descoperi în mod dezastruos că se afla într-un magazin de lenjerie. Erau expuse acolo toate stilurile posibile de cămaşi şi cămăşuri,; cămaşi de noapte şi mantii; implicaţiile intime ale acestor articole intime de mătase îi aduse sangele-n obraji: - Cu ce să va servesc?

Ea privi la faja frumoasa a tanarului barbat viril, Si iSi aminti de cartea erotica a lui Molly, care-i staruia puternic in minte. - E u... p a i... doar... m a uitam. (Nu exista nici o salariata femeie in magazin? Aruncand o privire rapida-n jur Si nevazand niciuna, se intoarse sa piece.) Stransoarea lui Dermott se inteji. - Arata-ne niSte combinezoane. De dantela, spuse el autoritar. (Intorcandu-se spre Isabella, ii zambi dragala?, ca Si cum n-ar fi {inut-o captiva.) Dantela alba i{i vine bine. Sub privirea vanzatorului, Isabella iSi reprima impulsul de a striga la el: - Am putea face asta alta data, ii spuse ea rece. - Nu o sa avem timp cum avem astazi, draga. Stransoarea lui Dermott era de nesuportat. - Dar, draga - relua ea, cat s e poate de dulce Si accentuat - nu avem timp, cu petrecerea de la ora cincii a matuSii. - Doar Stii ca sunt preferatul ei. (Ranjetul lui avea o doza de neruSinare.) O sa ne scuze intarzierea. Cel pufin aSa cred, adauga el, indicand, cu o miScare din cap, vanzatorului o piesa spumoasa din dantela de Chantilly. Si aceea roz de deasupra. Ne luand in seama rezistenfa ei, el o conduse spre un alcov cu draperii. - Po{i sa le incerci aici! (Evident familiarizat cu aranjamentele magazinului, trase draperia Si se dadu intr-o parte ca sa poata trece vanzatorul sa puna cele doua piese de imbracaminte pe o masuSa.) N u o sa dureze mult. Facand un semn cu capul catre tanarul vanzator, o impinse pe Isabella inapoi Si trase draperia. - Cum indraznesti?! Suiera ea patimaS, smucindu-i mana din finerea lui acum mai relaxata, intrebandu-se daca va cuteza sa fuga. - N u ti-aS sugera asta, murmura el ca Si cum ar fi putut sa -i citeasca gandurile. N-ai ajunge la uSa.

- Functionarul ifi este complice? murmura ea, cu privirea plina de resentiment. - Sa zicem ca Știe cum sa-Și caȘtige cel mai bine exlstenfavn. - De la tine? El ridica din u meri. - Incearca un combinezon, ii sugera el ca Și cum ea nu s-ar fi zbarlit la el c u furie refinuta. (Lasandu-se pe un scaun comod, ii arunca un zambet dulce.) Am sa Și le cumpar. Am sa-ti cumpar tot magazinul. - Doar nu vrei sa duci pana la cap at asta ? vocea ei era in mod deliberat scazuta, dar mania era evidenta. - Ce? Exp resia lui era inocenta. - N u sunt dispusa lajocurile tale, dracu sa te ia! - Dar la ce eȘti dispusa? Serios! Ea scoase un oftat prelung, la intrebarea lui relevant s tanjenitoare. - Crezi ca doar ce apari Și eu ar trebui sa sucombez im ediat sub farm ecul tau? - Cred ca nici unui dintre noi nu este interesat de farmec in momentul a cesta. (El se toiani intr-o intindere leneȘa in scaun, facand ca erecfia sa fie ev identa chiar Și in lumina aceea crepusculara.) Nu-i aȘa? Ea se intreba daca el ii pu tea auzi putem ica zbatere dintre picioare. - EȘti uda toata, spuse el, cu glas exag erat de bland. Știe. - Ce-i in mintea ta? il repezi ea. Cinci minute, Și dupa aceea fi ecare-Și va vedea de drumul lui? - Ma indoiesc ca te vei mulfumi numai cu cinci minu te, spuse el cu delicatefe. Dupa cate-mi amintesc eu, tu vrei intotdeauna mai m ult... Și mai mult - el zambi - Și mai mult. - Și tu eȘti intotdeauna la dispozijia mea, il z flemisi ea, incercand sa nu priveasca spre dim ensiunile tentante ale erecjiei l ui.

SUSAN JOHNSON

– Pentru tine, intotdeauna, zise el. – Asta este in intregime pentru mine? Gura lui schiia un vag zambet. – Vreau sa nu fiu egoist,. – Si dupa aceea? Adica, vreau sa zic – ce se va mai intampla dupa aceasta intalnire interesanta? – Vrei un contract scris ? intreba el sardonice. – Si a\$ avea unui daca a\$ dori? ii arunca ea, la fel de sardonice, scrutandu-l cu privirea. – Tanjim amandoi dupa acela\$ lucrul, nu injeleg de ce te e schivezi? – Desigur, un barbat de finefea ta \$tie cum sa dea o forma eleganta unei asemenea propuneri directe de sex. * – imi pare r&u, facu el o grimasa. intamplator , eu nu sunt capabil s& tratez cu tine civilizate. – Si dac& ai putea, a\$ fi mai bine c urtata? El se indrepta in scaun \$i privirea ii fu brusc goaia, plina de nepasare. – Daca nu te-a\$ dori atat de mult, spuse el brutal, {i-a\$ spune orice Ji-ai dori sa au zi. – \$i daca eu nu te-a\$ dori atat de mult, para ea la fel de jignita \$i sup3rata ca \$i e l, nu mi-ar pasa ce ai spune. El suspina \$i i\$ intinse din nou picioarele. – Sunt complet pierdut. Nu-mi vine nimic credibil in minte. – Ai putea sa incerci un „Mi-a fost dor de tine.” ii scapa un marait scazut. Apoi urma alt suspin: – Mi-a fost. Aceste cuvinte fura rostite atat de fara tragere de inima, meat Isabella se trezi zambind: – Atunci s-ar putea sa-fi indeplinesc pofta. El ridica incet privirea \$i o intalni pe a ei. Trecura cateva clipe; lini\$tea indeciziei era palpabila. \$i apoi, fara sa vorbeasca, el deschise brafele. Stand in picioare in mijlocul incaperii, ea injelegea \$i nu in^elegea – in fond, poate ca era la fel de egoista ca \$i el, pentru ca dorea ceea ce dorea \$i el.

- Cred ca o sa-mi scot palaria, spuse ea pentru ca erau niște cuvinte sigure, iar ad
evarul nu e niciodata. - Lasa-ma pe mine, spuse el moale, ridicandu-se in picioare
. Au facut dragoste in dupa-amiaza aceea cu o disperare retinuta, ca și cum ar fi șt
iut amandoi ca scurtele momente petrecute impreuna erau tot ceea ce aveau, ca lu
mea și trecutul și sensibilitatea lor care nu admiteau compromisuri preintampinau un
viitor perfect. Devenisera imediat lipsiti de egoism și generoși, indulgent și auto-i
ndulgenți, cuprinși de un sentiment frenetic de minunata exaltare febrila. Și cand i
n cele din urm a Isabella realiza cat timp trecuse, sau o facu functionarul, sau
ea își inchipui ca auzise un ciocanit intr-c p iesl din lemn, Dermott o saruta, c
u parere de rau, de adio. Dar mai tarziu, imbracat din nou, stand afara din maga
zin. nici unui nu știa ce sa zica. La plecare el ii mulțumi și-i adresa o serie de f
raze amabile. Deși, chiar cand vorbea, era asaltat de o tristefe neobișnuita. ' - fn|e
leg, spuse ea, capabila sa gaseasca scuze, cand nimic nu mai avea sens in clipa
aceea, cand simtea ca și cum ar fi cazut de pe marginea lumii in neant. El dadu di
n cap aprobator, lipsindu-i cuvintele, in haosul emofiilor. Și apoi se indeparta.

•
Isabella se intoarse acasa și își contramanda toate intalnirile din ziua aceea. Auto
compatimirea o copleșea, și chiar Molly își dadu seama ca era mai bine sa nu o tulbure
dupa ce vorbi cu Sam și John. Retragandu-se in camera ei, Isabella incuie ușa, se l
ungi in pat cu ochii-n tavan, și incerca sa puna cat de cat pufina ordine in senti
mentele ei. II iubea pe Dermott - un lucru inspaimantator, nefericit. Ca zeci de a
lte femei, far3 indoiala - poate sute. Și nu exista nici o speranfa ca el sa-i poata
oferi in schimb aceleași sentimente. Pentru ca el nu mai era capabil sa iubeasca
pe cineva.

SUSAN JOHNSON

Aşa ca problema era – cum putea depăşi cât mai bine dragostea nedorită şi să se împacă cu viaţa ei? Spirit practic, ea a mfeles piedica patetică de a-l iubi pe el şi, în singurătatea din acea seară, a luat în seamă o serie de opţiuni – nici una dintre ele, din nefericire, nu-i alina amaraciunea de acum. Deşi era oarecum reconfortant să ştie că lui Dermott îi pasa de ea şi în alte privinţe decât sexul. De asta era sigură. Cam slabă recompensă pentru tristeţea ei, dar o oarecare consolare, de moment, de care avea disperată nevoie. Pacat că el avea atajia demoni în trecut, reflecta ea cel puţin de o mie de ori în noaptea aceea. într-o lume mai perfectă, ar fi putut să-l întâlnească mai devreme. într-o lume mai perfectă, nici unui dintre ei nu ar fi suferit pierderi. într-o lume mai perfectă, el i-ar fi întors dragostea. Şi ar fi avut parte de fericire pură.

•

A doua zi dimineaţa, Isabella a reconsiderat faptele cu fantezie şi a privit în perspectivă ceea ce se întâmplase între ea şi Dermott. El nu vroia să-şi schimbe viaţa – nici ea. Nu exista nici o finalitate în visele ei pline de dorinţă. Când ai de-a face cu Dermott Ramsay, simţul practic şi rece nu este numai o scrupulozitate, ci în plus esenţa vieţii. Cât despre ea, având în vedere împrejurările în care se afla, hotărârea că diversivitatea i-ar fi servit cel mai bine scopurile. Aşa că trase concluzia că în acel weekend societatea frivola îi oferea cea mai mare plăcere, pentru că gestul era *raison d'être* al ei, şi ziua nu avea destule ore ca să-i poată satisface înclinatia spre plăceri.

raison d'être = (Expresie din limba franceză) – Răzuna de a fi.

uni, sub ochiul atent al lui Molly și cu ajutorul cameristei sale, Isabella s-a îmbrăcat pentru plimbarea ei cu trasura marchizului de Lonsdale. Purta o rochie simplă de muselina, plisată și gofrată, cu panglici verzi. O jacheta scurtă de călărie din lână verde buteille completa ansamblul. Cerând mînșile de călărie, ea își poartă pe cap un turban din matase cu dungi în timp ce camerista se duse să-i aducă mînșile. Intorcându-se către Molly, o întreba în trecut: – Merge? Căci o femeie trebuie să arate bine, nu? – Arafă foarte bine, zău. Tofii din pară vor observa. – Pentru asta-i esențialul, să vezi și să fii văzută, sublinie Isabella. Mereu în altă rochie, și la brațul altui bărbat. Ori de câte ori era acasă, Isabella era sufocată de pretendenți și aspirații; salonul gema de bărbați plini de speranță. – Ai început să te plictisești de scena asta? o întreba cu amabilitate Molly, sesizând nemulțumirea din glasul Isabellei. Nu trebuie decât să spui, și pe data stragem cortul. Isabella își privea prietena și zămbi: – Mi s-ar frânge inima să mă văd atât de repede. – Poate că ar trebui să fii mai selectivă. Să accepți numai anumite invitații. Isabella făcu o mică strambatura. – Deocamdată, simt o mare nevoie să mă distrez – zămbetul ei era arfagos – și să mă amuz. – Poate că nu tocmai cu marchizul. El este puțin cam derbedeu, o preveni Molly, și plin de datorii. Ar fi trebuit să-și spună mai înainte. Aproape că aș vrea să renunț la întâlnirea de astăzi. – Chiar așa aș face, dacă n-aș proceda astfel ca să-i fac în ciuda lui Dermott.

Marchizul cu toata lipsa lui de bani era un favorit al femeilor. - Nu ca Dermott a r baga de seama cumva. El probabil se distreaza, ca de obicei, cu vreo doamna. Si cine injelegea mai bine ca ea fascinafia pe care o exercita el? - In orice caz nu cu doamna Compton, dupa cate zicea Mercer. - Si de unde Stia Mercer? - Pentru ca i-am spus eu sa-l fina sub observajie pe Dermott pentru mine. - Atunci, spune-mi, unde a dispSrut? Cu excep^ia intalnirii muzicale de la ducesa, nu mai aparuse in societate de la balul ei. - ESti sigura ca vrei sa Stii? Isabella f&cu o grimasa. - Alta femeie, presupun. - Lui Dermott nu-i place sa fie singur. - O scuza comoda. Si cine este de data asta? DeSi intreba, nu era sigura ca dorea sa auda. - Helene Kristos. O actrija de la Covent Garden. - A fost cu ea tot timpul acesta? Cat era de dureros sa !1 Stie cu alta femeie! - Dupa cum ifi spuneam! Asta-i tot, Hannah, se intrerupse ea in timp ce camerista ii intindea manu^ile verzi din piele de pore. (Molly aStepta pana cand parasi camerista camera Si apoi continua.) Sunt un fel de prieteni. Dermott a ajutat-o pe Helene cand i-a murit soful acum doi ani. Copilul ei nu avea decat o luna, Si dupa toate aparenfele ea era nebuna de durere. - Cum a cunoscut-o Dermott? - Cum cunoaste orice tanar desfranat actri^ele de la Garden? - Atunci, relajia lor este platonica? Molly ezita. - Nu m a lua in seama. Ce naiva sa intreb aSa ceva!

- La inceput a fost, dar... - Bineinfeles. Cum i-ar fi putut ea rezista? Cum ar fi putut rezista el, cand nu rezista niciodata? - Dermott a fost credincios sojiei lui. Asta o stiu. Dar inainte si dupa casatorie... (Ea ridica din umeri.) El a fost intotdeauna urmarit; sunt rari barbafii care pot refuza. - Si sunt atat de multe!... - Imi pare rau, spuse Molly incet. Stiu cat este de dureros, dar adesea adevarul a asa este... Si la ce-ar folosi sa te amagesti singura? - Infeleg... isi trase Isabella manusele pe maini. - Așa fi vrut sa pot indulci lucrurile. El pare sa te priveasca pe tine foarte diferit, si marturisesc ca speram. Isabella zambi trist. - Ai visat irealizabilul. Este clar. Ma gandeam ca poate numai eu imi doream lima de pe cer. Se auzi o bataie in usa de la dormitor. - Cred ca ma asteapta trasura, spuse Isabella cu elan format.; - Nu te duce daca nu vrei, o trimite pe Homie sa prezinte: scuzele tale. -- Prostii, spuse Isabella zglobie. Simt nevoia de pu in aer curat. Poate ma va ajuta sa alung visele frivole din capul meu. - Ai grija cu Lonsdale. Are un loc retras al lui care nu-i' prea apetisant. - Ma ameninai? E acceptat in cele mai bune cercuri. - Oricum, este un marchiz. Si lasand de o parte situatia lui financiara si vicile de holtei, are un titlu si este chipeș. Dar are nevoie sa se casatoreasca pentru bani. - Ca o mare parte dintre admiratorii mei - nu sunt atat de naiva, incat sa-mi inchipui ca-i atrage numai forma picioarelor sau culoarea ochilor mei. Molly zambi. - Ești cu capul pe umeri.

SUSAN JOHNSON

- Injeleg care-i rostul acestor petreceri. Barbafii cauta sa faca un mariaj și sa se imbogajeasca, și femeile la fel. Și daca se mai adauga și niște titluri la toate astea, cu atat mai bine. Dar nu am de gand sa m a marit cu nimeni. intr-un viitor previzibil - poate niciodata. Nu-mi place ideea sa m a ia de nevasta pentru banii mei.

- In cazul acesta, Lonsdale.va fi dezamagit. Isabella ranji. - Mai bine el decat eu. Și cu un semn din mana, paragi camera și cobori treptele ca sa vada elegantul faet on al lui Lonsdale și personalul care-l servea. • El aștepta in salon, stand la fereastră, cu fafa spre strada. Cand ea intra, se intoarse. - Arati grozav azi - ca de obicei, trebuie sa recunosc. Și cum se indrepta spre ea, zambetul marchizului era incantator. - Mulțumesc. Pare ca vrem ea este cooperanta cu planul dumitale de plimbare. - Am poruncit soarelm sa straluceasca in mod special pentru dumneata, spuse el oferindu-i bratul. - Ce imbucurator! (Isabella il lua de brat și ii zambi.) Un om cu autoritate. - Ifi plac barbajii autoritari? Taraganeala din glasul lui se potrivea cu zambetul echivoc arborat de el in timp ce se indreptau spre ușa de intrare a salii. - Numai cand comanda vremea pentru mine. - Altfel nu? Privirea lui era amuzanta. Este foarte frumos, gandi Isabella, in mod simplu, foarte atragator, ca un tanar Apollo, cu un trup athletic perfect modelat și niște ochi albaștri superbi. - Nu inalte privinfe, afirma ea incet. M a tem ca sunt teribil de indulgenta cu mine insami.

UȘile fora deschise parca de o mana nevazuta, Și ei paȘiri in holul de intrare. – Tofi s untem, cazul el de acord, Și de aceea cred că fi-a face placere sa vezi o parte din regiune astazi. – Suna teribil de revigorant. DeȘi matuȘa mea se aȘteapti sa m a intorc la timp ca sa ma pot imbraca pentru indatoririli din seara asta. – Voi avea grija sa nu lipseȘti de la piacerile din seari asta, spuse el liniȘtit. Marchizul o ajuta sa se suie pe locul cocofat din faetonu lui ?i sari alaturi de ea. Dupa ce siab i stransoarea cailoi, randaȘul se saita pe locul din spatele vehiculului Și, cu c pl esnitura de bici, pomira. Vremea era intr-adevar frumoasa, insorita Și calda, cu o briza uȘoara care le mangaia fefele, cum goneau pe strazile oraȘului. – Voi conduce eu la dus, Și pofi conduce dum neata la intoarcere, se oferi marchizul, strecurandu -se prin trafic cu mare dibacie. – Dupa agitajia de saptamana trecuta, sunt mulfum itS doar sa stau Și sa m a bucur de priveliȘte, se agtya Isabella de scaun, leg3nata de viteza trasurii Și de ritmul cailor. Caili lui Lonsdale erau de un jiegru de carbune Și straiucitori, periafi ca sa prinda luciul sclipitor, o pereche care se pot rivea perfect, sprinteni. Nu dupa mult timp, alergau pe Kings Road in drumul lor spre sud. OraȘul disparu, lasand loc paȘunilor Și lanurilor, Și numai din cand in cand mai aparea cate un pale de case. Pana cand ajunsera in satul Chelsea, nu departe de periferia de odinioara a oraȘului,. Cum oraȘul se intinsese in toate directiile, ceea ce fusese nu cu mult timp inainte un sal era acum un loc de retragere pentru cei care-Și doreau o clipa de odihna bucolica. Marchizul trase la un han, sa la se caili sa se odihneasca pufin, Și arunca hafurile randaȘului.

SUSAN JOHNSON

– M a gandesc sa servim niște racoritoare aici – limonada, sau un ceai, daca preferi. Salonul este destul de curat, mi s-a spus, și proprietareasa face un aluat cu zahar ars care merita sa baji drumul din ora? pana aici. – Ma tenteaza limonada, dar și prajitura cu zahar caramel. Cum aș putea refuza așa ceva? Fu ajutata imediat sa coboare din faeton și escortata inainturul hanului „Gray Goose”¹. Dar in loc sa intre in salonul unde erau așezași cei cașiva clienți, marchizul traversa sala indreptandu-se spre partea din spate a hanului, unde introduse o cheie in ușa. – Ce-i asta? Isabella observa gradina bine ingrijita din spate, sala liniștita prin care trecusera, unde zgomotul clienților din saloanele publice abia se auzea. – Am refinit un salon rezervat. Rasucind cheia, el deschise ușa și, inainte ca el sa se poata intoarce spre ea, Isabella aruncă o privire in jur: nu era un salon rezervat, ci un apartament. O camera frumos decorata, total distonanta intr-un han rustic. Cu doua jocabene pe o masa cocheta gen console. Astea nu ar trebui sa fie acolo. Se uita inapoi cautand intrarea in han, dar nu vazu nici una. Și cand se rasuci din nou, Lonsdale se mtindea spre ea. Isabella fipa și el se repezi la ea, dar ea se rasuci imediat și incepu sa fuga. Cum alerga de-a lungul holului, ii rasuna in creier prevenirea lui Molly; are un loc intim... un loc intim... Ii auzea pașii rasunand in spatetele ei, și muljumind pantofilor cu tocuri joase și fund stimulata de teroare, parcursese in zbor coridorul; strigatele ei ricoșate de tavanul scund al incaperii umpleau cu strigate inspaimantate coridorul îngust.

¹ Gray Goose (to lb. engl m orig.) = Gasca Cenujie. (n.tr.)

Daca intenfiona sa o captureze, nu-i va fi uSor, hotari ea ridicand glasul intr-un fipat crescendo strident. Isabella nu-Şi facuse iluzii in legatura cu un barbat c t Lonsdale, care are nevoie de bani ca sa supraviejuiasca. Dar ni banuise ca va actiona atat de repede. Naiva! Apoi auzi glasul unchiului ei din spate, Şi un jungh i inghefat ii strabatu inima. – Prindeti tarfa! M i-a furat portofelul! Curva mi-a fura porto felul! UŞa de ieŞire era doar la un pas de ea, Şi daca mai aves nevoie de vreun stimulent ca sa-Şi salveze viafa, glasul unchiului ei avu acest dar. Ridican du-Şi poalele, sprinta prin uŞa, vira lc dreapta, Şi alerga in jos pe strada, strigand dupa ajutor. Nu era timp pentru politefuri Şi maniere. Remarca in fuga fetele Şocat e ale oamenilor pe langa care alerga, intrebandu-se daca ar ajuta-o careva, ince rcand sa aprecieze care dintre ei ai fi fost dispus sa faca aŞa ceva. Dar urmarito rii ei strigau in gura mare: „Hoa}:a!“, in tim j ce o haituiau de-a lungul strazii, Şi nu era sigura ca ar fi avui timp sa-i explice situafia ei vreunui trecator, ina inte ca Lonsdale Şi unchiul ei sa o prinda. Şi cu implicafia unchiului ei in afacere a asta, infelese ce soarta o aŞtepta. Zarind o biserica sateasca la distanfa, devi e la stanga Şi sari pe mij locul drumului, vrand sa se faca cat mai vizibila cu pu tin^a, sperand sa ajunga in sanctuarul bisericii. N u ca asemenea considerente e tice i-ar fi impiedicat pe Lonsdale sau pe unchiul ei, dar cu pufin noroc ar fi putut gasi preotul inauntru. Cu siguran|a ca un om al lui Dumnezeu Şi-ar fi facut timp sa o asculte. Era la mij locul distanfei de destinafie, cu gatul ars de {ip ete. abia respirand, cu plamanii in flacari, cand un faeton galben se ivi pe dru m.

SUSAN JOHNSON

Ea facu frenetic semn cu mainile, dar vehiculul nu incetinea ?i, cuprinsa de spa
ima, se uita cum se napustea asupra ei. Gandindu-se ca via|a ei s-a terminat, sa
ri intr-o parte tocmai cand caii galopand se cabrara oprindu-se. Un nor de p raf
se ridica in jurul ei, nechezatul cailor, injuraturi barbatești, un glasurile une
i femei și al unui copil rasunau in haosul din urechile ei. Și cum sta tremurand ins
paimantata de primejdia mortala prin care trecuse, umbra inalta a unui barbat se
desluși prin lumina crepusculara, și dupa o secunda figura se contura cu claritate.
- Cine dracu te crezi?... Lui Dermott i se stinsesera cuvintele pe buze. - U -unchi
ul meu, izbucni Isabella, ușurarea invaluind-o deodata. Sunt chiar in spatele meu.
- U rea in trasura, ii ordona Dermott, și pom i in goana dupa urmaritori. Praful in
cepuse sa se limpezeasca suficient, ca Isabella sa poata distinge contururile fa
etonului. Cand reuși sa zareasca partea din spate a vehiculului, descoperi o femei
e și un copilaș care o priveau. - Dermott... Știi... el a zis ca ar trebui... sa ma alat
ur voua. Jenata de situafie, totuși, Isabella avea nevoie de protecfia lui Dermott
. - Bineinfeles. Tommy, vino in poala mea. Femeia iși ajuta fiul sa se cafero in bra
ljele ei in timp ce se da mai intr-o parte spre a-i face loc Isabellei sa se așeze
. Dupa ce aceasta se așeza, cealalta se prezenta: - Ma cheama Helene Kristos, și acest
a este fiul meu. Tommy. Spune-i „buna ziua” doamnei, draga. - Ela gata sa d3m peste ti
ne! exclama puștiul, ochii lui negri luminaji de emofie. - Știu. Slava domnului ca s-a
u oprit caii la timp. Copilul brunet avea un tulburator zambet zeflemitor, asem3
nator cu acela al lui Dermott.

- Dermott a stligat tale. - N-aŞ fi fost in mijlocul drumului, daca n u ... (Isabelle nu avea chef sŞ se piarda in explica^ii.) Apropo, sunt Isabelle Leslie, ad&ug& e a, zambind catre mama Şi copil, gandindu-se cat era de frumoasa iubita lui Dermott - mica, eleganta, c\; ochi negri enormi, ochi de figanca. Un aflux de tristefe c cuprinse. - EŞti prietena lui Dermott, ghici Helene, intorcandu-j zambetul. El ne-a vorbit de dumneata. - Serios? Chiar daca infelegea cat de nerealista-i era dorinja , inims palpita de speran^a. - Nemcetat. Spune-i, Tommy: despre cine ne vorbeŞt€ Dermott? - D espleeai. - Şi despre ce doamna? - Doam'a lea. Helene roŞi. - Nu, nu despre aceea. De pre cea cu parul de aur Şi zambetul c a ... - O plinfesa? - Asta e! - Is-bella, se potic ni el in pronunfare. - Chiar?! Brusc, Lonsdale Şi unchiul ei, recenta groaza, discut ia pragmatica, disparura in fa|a atacului de bucurie. - Au plecat. Faetonul lui Lonsdale a disparut. (Glasul lui Dermott era morocSnos pe cand se urea in trasura.) Nici c urma de ticaioŞi! (Rasucindu-se pe capra, o privi cu severitate pe Isabella.) Ce dracu' credeai ca faci, venind in saibaticia asta cu nenorocitul de Lonsdale? - Dermott!... il doj eni Helene. - Scuza-ma, Helene, spuse el cu exagerata curto azie. Dai asta nu-i treaba ta. Raspunde-mi, fir-ar sa fie!

SUSAN JOHNSON

O privi pe Isabella cu furie in ochi. - Credeam ca mergem intr-o scurta plimbare la fara. Credeam ca ne-am oprit pentru o limonada. Si, deSi Ifi sunt profund recunoscatoare ca m-ai salvat, nu cred ca asta iji da dreptul sa te transformi intr-un tiran. - Lonsdale este un Sarlatan! - Este acceptat peste tot in societate. - Nu vreau sa te contrazic. N-ar fi trebuit sa ieSi cu el. - I{i apreciez sfatul, i-o taie scurt Isabella. - La dracu, e-n regula. Chiar Si micutul Tommy !Si dadea seama de mania din tonul lui Dermott, Si il fixa cu ochii cascafi; nu-l auzise niciodata pe Dermott vorbind aSa. - Te due inapoi in ora\$. Nu era o declaratie; era o porunca, scurta Si recu, neingaduind compromisuri. - Mulfumesec foarte mult, spuse Isabella supusa. N-avea de ales, Si o Stiau amandoi. Caiatoria la vila Helenei se desfasura in tacere; chiar Si vorbaria naturaia a lui Tommy fu stopata de aspectul fefei lui Dermott. Dupa ce ii ajuta pe Helene Si pe Tommy sa coboare Si purta o scurta discutie cu ei, Dermott se intoarse la trasura Si fara comentarii trase de ha{nri. Cail pomira brusc. Cu figura im pietrita, in caiatoria de intoarcere la Londra, nu articula un sunet. Dupa mai multe mile sub tensiune, Isabella rupse in cele din urma tacerea: - I{i muljumesec, Dermott. Foarte mult. Trebuie sa Stii ca ifi r3man profund recunoscatoare. - Cand m a gandesc ce {i-ar fi putut face Lonsdale... murmura el, maxilarul tremurandu-i de manie, chiar in clipa cand ea ridica ochii spre el. - Helene este foarte dragu{a. Si Tommy este un scump. Amandoi aveau gelozia lor.

– Nu schimba subiectul. – Suntefi vechi prieteni, dupa cate am infeles. El se intoar se catre ea, cu privirea pufin Șocata. – Ce dracu' vrei sa insemne asta? – Inseamna ca i nfeleg ce simji fa{a de Lonsdale. – Cum e posibil sa Știi ce simt eu f a \$ de Lonsdale? – Pentru ca m-ai luat la refec de cum m-ai vazut. – Spui prostii. – Nu Știu ce te pr iveȘte pe tine... Nu infelegi? – Nu, spune-mi. El i?i muȘca buza de sus cateva secunde , apoi iȘi intoarse aten^ia asupra drumului. Ea voia ca el sa-i spuna ca-i pasa de ea; dorea sa-l auda admitand ca era gelos. Dar iȘi dadu imediat seama ca dorea ce ea ce nu putea obfine, caci atunci cand se intoarse iar spre ea, privirea lui er a distanta Și rece. – Ifi sugerez sa nu mai faci calStorii lungi cu nimeni. Lonsdale este unui dintre cei mai pufin scrupuloȘi, dar oricare dintre admiratorii tai ar putea fi interesat sa te compromita. Pentru banii tai. Este doar un sfat. – Muljum esc. Am sa Jin cont de el. Și acum povesteȘte-mi despre Helene. – Nu-i nimic de spus. C&id a murit soful ei, avea nevoie de ajutor, Și eu am ajutat-o. Imi place de Tomm y, aȘa ca-mi petrec uneori timpul cu ei. – Nu suntefi amanji? – Nu cred ca-i treaba ta . – Suntefi amanfi! – Are vreo im p o rtan t? – Nu, din punct de vedere practic. – Bun. El a ramas tacut tot restul caiatoriei, iar ea nu mai avea chef sa vorbeasca. N u dupa o asemenea in d icate deliberata a

SUSAN JOHNSON

spiritului lui de independents. Era clar ca nu era interesat in altfel de relate decat in termenii lui. Ceea ce insemna o re la te sexuala Jntamplfitoare, fara obligafii Și atașament. Și ea murea de tristefe, la gandul de a-l impar^i cu o hoarda de alte femei!

•
 O escorta in casa Și ii vorbi lui Molly despre ea, ca Și cum ea nu ar fi fost prezen ta, ca Și cum ea ar fi fost un copil care are nevoie de o mana forte Și de o discipl ine de fier. Și cand el pleca, pur Și simplu se desparji de Isabella dand din cap. • - i m i pare rau ca ai fost terorizata de Lonsdale, o compatimi Molly, ajutand-o pe Isabella sa-Și scoata jacheta. Ma invinovafesc ca te-am lasat sa te duci. . - N u e nimeni vinovat, in afara de Lonsdale Și rudele mele. Dracu' sa-i ia pe toji! (Isabel la se indrepta spre ferestrele micului salon situat in spatele casei, unde Molly luase cina mai devreme.) Nu se dau batuti. - Ai vrea sa faci in aȘa fel incat sa fi e aresta^i? - Nu prea. (Isabella privea afara la verdele crud al micii peluze.) Es te cuvantul m eu im potrivea alor lor, Și eu sunt in minoritate zdrobitoare. - Atunci insist sa-Și iei un bodyguard. Daca aveai unui astazi cu tine, nu s-ar fi intam plat nimic din toate astea. Isabella se intoarse cu fafa spre prietena ei. - Nu-mi inchipuiam ca voi spune vreodata asta, dar ai dreptate. Lasand deoparte lipsa d e intimitate, nu mai indraznesc sa ies singura. - Cunosc omul potrivit. Joe Thurlo w a practicat luptele. Cel mai bun prieten al lui a fost ucis intr-un meci anul trecut, iar el a pierdut orice interes in acest sport. Din cand in cand lucreaza pentru mine. Știu ca este disponibil momentan. Isabella veni sa se așeze la masa la nga Molly.

- Şi altceva. (O umbra de ingrijorare îi increfi sprancenele.) Te-ar deranja teribil - spuse ea moale, conştienta că o putea răni - da, așa: te-ar necaji dacă m-aş hotărî să mă retrag din societate? Molly o privi scrutător. - Din cauza lui Lonsdale? - Nu. (Isabella trasa cu degetul o linie pe faşa de masă.) Pentru că nu mai vreau să-l vad pe Dermott. (Ea ridică privirile.) Ştiu că este o laşitate, dar a fost îngrozitor pentru mine, când l-am văzut astăzi cu frumoasa actriţă şi copilul ei. (Trase în cet aer în piept, ca şi cum o respiraţie calmă i-ar fi calmat durerea.) Şi el mi-a declarat, fără posibilitate 'de tagadă, în călătoria de întoarcere spre oraş, că n-are chef să-şi schimbe modul de viaţă. - Imi pare rău, murmură Molly. Nu ştiu cum aş putea să te consolez. Dacă există vreo scuză, moartea soţiei şi a fiului lui a fost o lovitură atât de puternică, încât nu sunt sigură că şi-a revenit. Se simte cumplit de vinovat că îi luase cu el la operaţiunile militare. Nu i-am spus niciodată întreaga poveste, dar familia lui a fost masacrata când tabara lui a fost copleşită de duşmani, în timp ce el şi trupele lui erau într-o misiune de cercetare. La întoarcere, şi-a găsit soţia şi copilul mutilaţi înfiorător. Isabella păii. - Ce îngrozitor!... Şopti ea. - Nu ar fi trebuit să cedeze dorinţei soţiei de a-l însoţi, zice el. Găseşte că numai el este vinovat. Nu a mai suportat să rămână în India. Amintirea era prea puternică, așa că s-a întors acasă în Anglia. Dar nu poate scăpa de amintiri, iar desfrul îi serveşte drept drog pentru simfuri, ştergându-i din memorie coşmarurile. (Ea suspina încet.) Cred că tu ești diferită pentru el. Te tratează normal, ceea ce mă face să sper. Te ține dincolo de limitele obișnuite ale plictisealii lui, te-a luat la Richmond. (Ridică din umeri.) Cred că poate să uite.

- Poate, pentru scurta vreme, a uitat.- Și-a iubit soția și copilul nebunefte. - Așa se pare, murmură Isabella în surdina. Am să parasesc orașul. (Vocea ei deveni brusc vioasă.) Ar trebui să fiu destul de în siguranță pe proprietatea mea de la farmă, cu un bodyguard alături. Și eu am nevoie să mă împac cu amintirile mele. - Nu pot să pot să te vad plecând, dar înfeleg. Deși ar fi înfelept să-l iei pe Joe împreună cu fratele lui. S-ar putea distra unii pe altul în cursul zilei. - La cum mă simt acum, abia scăpată din ghearele unchiului meu, ai putea angaja o întreagă trupă de bodyguardzi pentru mine, dacă vrei. Măine am de gând să mă duc la bancă să-mi vad de afaceri, și poate în 2 zilele următoare să verific depozitele de marfuri și documentele. După aceea mă voi retrage la Tavora House și voi începe să-ți uit pe Dermott. - Ce ciudată este viața, facu remarca Molly. În împrejurări normale, noi nu ne-am fi întâlnit niciodată. În împrejurări normale, drumurile tale și ale lui Dermott nu s-ar fi încrucișat niciodată. Și acum suntem prinși într-o rețea încurcată de imposibile speranțe și întâmplări blestemate, în timp ce societatea se răsucește în jurul nostru, deprinsă cu nimic altceva decât cu căutarea nebunească de plăceri.

- Cât despre mine, eu vreau să ies din plasa, din societate, din această căutare frenetică de orice. Am o viață la care să mă întorc, o afacere pe care să o fac să mă ducă, plăceri simple care îmi ofereau odată fericirea. - Am să-ți trimit lordului Moira o scrisoare explicativă. Pentru eventualitatea în care ai mai dori vreodată să reintri în vartejul societății. (Molly zâmbi.) Este un vechi prieten; vrea să-ți înfelege. - Ce optimistă ești! Isabella găsi puterea să-și răspundă cu un zâmbet, și, mulțumită de starea de spirit luminoasă, pe când contempla întoarcerea la mediul ei familiar, adăuga: - Cine știe, poate Dermott se va satura de viața lui destrăbălata, se va

transforma într-un cavaler alb, va veni calare la casa mea de la fară și mă va aduce înapoi. Molly rase. – Trimite-mi un mesaj, dacă se va întâmpla așa. Vreau foarte mult să cred în miracole. – Între timp, remarca Isabella, am să-mi ocup timpul cu activități mai plăcute. Cum ar fi să-mi vad de banii mei. – Vezi-fi de orice dor ești, acum că ești protejată împotriva rudelor tale, îl voi convoca pe Joe și vei putea să discuți problemele tale cu el.

•
Dermott avea propriile activități de care să-și vadă. După ce părăsise casa lui Molly, se duse să-și găsească prietenul, pe lordul Devon, care fusese de acord să-l secondeze. Protocolul cerea ca provocarea la duel să fie făcută de secundant. Așa că se duseră împreună să-l caute pe Lonsdale. Îl căutara mai întâi acasă, deși Dermott nu se prea aștepta să-l găsească acolo. Marchizul putea fi găsit mai curând la club sau la sediul de vanatoare al cărui vicepreședinte era. Când Dermott află toate acestea, alergă de la un sediu la altul, interesându-se, punând întrebări, mituind unde era cazul, cutreierând orașul ca să găsească omul și răzbunarea exactă. În cele din urmă, dădu de urmă lui la cafeneaua de la Covent Garden, care servea, de altfel, de tavernă și bordel. Lonsdale era în camera din spate, jucând cărți cu o masă de escroci și desfrânări, toți beți turta. – Te poți ridica în picioare, Lonsdale? marai Dermott, umplând canatul ușii ca un inger al răzbunării. Privirea marchizului se ridica agale, întâmpinându-l pe Dermott cu o uitătură de beție. – Nu știu, Bathurst, ridică el din umeri. Probabil că nu, dacă mă gândesc bine. – Ai grijă să poți mâine dimineața.

– Accepfi provocarea la duel a lordului Bathurst? intreba Devon, indeplinindu-Şi dat oria. – E vorba de bucafica de Leslie? spuse tar&ganat Lonsdale, privirea sa grea ca plum bul devenind brusc insolenta. – Mai pronunfa-i o data numele, Şi te Voi ucid e pe scaunul pe care stai. – Neinarmat, Bathurst?! RuŞine!... – Ma doare-n cot. – Rau, Bathurst! f&cu marchizul cu ochiul. GandeŞte-te la reputafia ta de onoare pe campul de duel. – Du-te dracului, Lonsdale. – Probabil ca o doreŞti mai mult decat mine. (Marchizul iŞi trecu in revistS insofitorii cu un suras increzut.) N u cred ca merita sa mori pentru o p ... de femeie. Dermott scraŞni din dinfi, tentat sa-l impuŞte acolo pe loc, dar nefiind capabil de o asemenea crimS cu sange rece. – Sa te vad maine la 6 dimineafa pe campul lui Morgan, spuse el ameninfator, Şi o s& descoperi daca m erits sau nu. (Matura cu privirea grupul de la masa.) Trebuie sŞ fie vreunu l dintre voi destul de treaz ca sa-Şi aminteasca – sa ii aminteasca lui. Maine la 6 dimineafa – Şi daca nu va aparea, am sa vin sa-l ucid oriunde ar fi. – Ea trebuie sa fie al dracului de buna in pat, murmura Lonsdale. – Am sa-fi impure gura blestemata maine, marai Dermott, Şi rasucindu-se brusc, ieŞi cu Devon pe urmele lui. – Trebuie sa fie vorba de dragoste, spuse batjocoritor unui dintre barbafi, ca Bathurst sa se dueleze pentru o femeie. – Presupun ca este o bucafica fierbinte, Şi nu vrea sa o imparta cu nimeni. – Este o bucafica fierbinte, Şi bogata, murmura Lonsdale. Suficient motiv sa-l ucid pe ticalos maine. Am sa m a folosesc Şi de banii Şi de p ... ei.

V estea despre duel se impraştie ca focul in societate Molly auzi despre el la Mercer, Şi se framanta daca sa pastreze tacerea sau sa-i spuna Isabellei. Dar hotarar ea fii luati independent de voinfa ei, cand doamna Hertford ii trimise uilele el Isabellei - Ştiind ce simfea pentru Dermott, o prevenee de eveniment. Lonsdale nu era de neluat in seama, remarcj ea, sugerandu-i Isabellei sa stea de vorba cu Dermott pentru a evita riscul de a-Şi pierde viafa. - Nu poate sa faca asta, protest a Isabella, aratand uilefelul lui Molly. Trebuie sa-l opresc. - Nu prea cred sa poti. Odata ce l-a provocat pe Lonsdale ii este imposibil sa mai dea xnapoi. B&nuiesc ca nici n-ar dori. - Daca o face pentru mine, o sa-i interzic. !Şi inchipuie că eu vreau sa-Şi riŞte viafa pentru cineva atat de josnic cum est(Lonsdale? - Barbafii au motive de nemulfumire Şi un sim | al onoarei care trece peste rafiune. Nu este pentru prima data cand Dermott se intalnesc cu cineva pe terenul de duel. - Sfinte Dumnezeule, iŞi doreŞte moartea? - Temperamentul, fara indoiala, Şi poate lŞi doreŞte Şi moartea. - Ma duc sa-l vad. Molly arunca o privire spre ceas. - Ma indoiesc ca-l vei gasi acasă. - Atunci am sa-l gasesc oriunde in alta parte. Molly suspina. - Mai bine n-ai dori sa vezi unde este. - Ştii unde? - Nu. Dar la ora noua seara nu este la biserica, poti fi sigura.

SUSAN JOHNSON

Isabella respira din greu, intarindu-se pentru eventuala situafie jenanta și pentru durere. – Nu-mi pasa. Vreau sa vorbesc cu el. – Foarte bine. II trimit pe Joe sa-l gsească și sa se intoarca la tine.

•
Nu mult dupa ora unsprezece, un barbat solid, matahalos, intra in salonul lui Molly, și astfel il cunoscuse Isabella pe Joe Turlow. Era masiv, cu umerii lafi ca de bou, gatul – o adevarata coloana de mușchi, brafele și coapsele proeminente. Ochii lui caprai erau remarcabili, iar zambetul – naiv și fermecător. Odata facute prezentările, el spuse: – L-am gasit pe Bathurst la Green Abbey. – E departe? Isabella se uită la ceas, îngrijorata ca in curand ar putea fi prea tarziu sa-l opreasca pe Dermott. Locul duelului era secret, ca, de obicei, ca autoritățile sa nu se amestece. Duelurile erau ilegale, și totuși aveau loc destul de des. – La aproape o jumătate de ora de aici. Isabella se intoarse spre Molly. – Ifi mulțumesc din nou. Ifi raman veșnic îndatorata. – Sa fii atenta. N-o pierde din ochi, Joe, ii porunci ea. El da din cap, aprobator. – Nici o grija, Molly.

•
Approape de miezul nopții, înșurată in pelerina neagra cu gluga, Isabella fu escortata de la trasura ei, pe cele cateva trepte ale scării, într-o casa învecinata cu Green Park. Unicul hoi de intrare era gol, deși era bine luminat cu un candelabru de cristal in stil Venetian. Joe ii indica sa-l urmeze pe scara acoperita cu covor la nivelul principal, unde el o lua la stanga și o însoți pe un coridor iluminat cu aplici de perete. Deschizand

o uŞŞ de la capktul holului, o introduse intr-o camera care parea a servi drept birou. – AŞteptafi aici, spuse el, Şi ieŞi, inchizand uŞa in urma lui. Isabella inspecta repede mica incapere luminata doar de flacara scazuta a focului. Un birou elegant, o bogajie de covoare turceŞti pe pardoseaia, cateva scaune Chippendale, doua rafituri de biblioteca. Era, evident, un loc de lucru, dar unui opulent. Evaluarea biroului nu-i indeparta pentru mult tim p nervozitatea care o stapanea, Şi curand in cepu sa se plimbe intre birou Şi c3min intr-un scurt circuit, framantandu-Şi mainile inmanuşate in mod inconŞtient. Era nervoasa ca-l intrerupea pe Dermott de la una din distractiile lui nocturne. Casa asta era mai mult decat un club de joc de carfi, banuia ea. Ar putea sa-Şi inchipuie ca se interfereaza in viafa lui. Se temea la gandul atitudinii lui reci. Dar daca nu ar fi incercal cel pufin sa opreasca acest inspaimantator duel, ar fi regretat veŞnic laŞitatea ei. UŞa se deschise Şi ea se intoarse de la foe cu o tresarire, gluga cazandu-i de pe cap la miŞcarea brusca. Inima ii batea puternic. Dermott statea in pragul uŞii, incadrat de lumina din hoi, cu parul ciufulit reflectand sclipirile lumanarilor, cu fafa pe jumătate in umbra, jaboul alb fiind singurul accent pal pe negrul finutei sale de seara. – Nu trebuie sa vii aici, spuse el morocanos, supararea detaŞandu-se din tonul lui Şi atitudinea rigida, din gestul de nerabdare pe care -l facu din mana. – Trebuie sa vorbesc cu tine. Ea incerca sa-Şi ascunda neliniŞtea, dar vocea ii tremura in cele din urma. – Eu nu vreau sa vorbesc cu tine. – Te rog... Nu era decat o Şoapta, cerŞind indurare. El arunca o privire spre Joe care statea in spatele lui.

- Bodyguardul este pentru mine sau pentru tine? - Pentru mine. Dupa evenim entele de azi, Molly a insistat sa... - Bravo ei. Dermott paru sa se relaxeze. - Daca mi-ai acorda doar o clipa din timpul tau, adaugS repede Isabella, profitand de ceea ce percepu se ca o mica indulgenfa. Nu vreau sa te retrag de la ... - Distracjia mea? un zambet vag flutura o secunda, Si apoi, facand un pas inainte, trecu pragul, in chise uSa in urma sa Si se rezema de ea. imi pare bine ca ai un bodyguard. - Si mie. Ea simfi cum se destinde pufin din incordare. El nu plecuse. - Ai fi putut fi ranita grav astazi dupa amiaza. - Stiu. Evenimentele de la Chelsea m-au f&cut sa injeleg ca am nevoie de oarecare protecjie. Insistenfa lui Molly a concurat la acest lucru . Totodata am hotarat sa renunf la societate, adSuga ea, in aSa fel incat sa dimin uez ieSirile mele in public. DeSi apreciez, desigur, tot ce - vocea ei rasuna deodata prea tare in camera liniStita - a facut Molly pentru mine, incheie ea, enervata de d etaSarea lui. Se lasa o mica tacere. Dermott nu se miSca din uSa. - N u Stiu cum sa incep. .. spuse in cele din urma Isabella. El nu raspunse. - Nu ma ajufi. - Nu eu am vrut s a vorbesc cu tine, daca-fi aminteSti... - Faci ca totul sa fie foarte dificil. El ri dica din umeri. - Am auzit de duelul tau! exploda ea. Tacerea asta dureroasa... - Am venit sa incerc sa te impiedic d 6 la o asemenea nebunie. - Mulfumesec ca ai venit . iji urez noapte buna.

Dezlipindu-se de langa uşa, se inclina uşor şi se intoarse sa piece. – Dermott, aşteapta! striga Isabella, alergand spre el. El se opri cu spatele la ea, tensiunea din umeri sîi fiind vizibila chiar şi in lumina slaba; mana ii ramasese pe clanfa uşii. – Nu pleca. Ea statea doar la cîtiva centimetri de el, el ii putea mirosi parfumul; ea-i simtea caldura trupului, amintiri pregnante asaltandu-i simţurile. – Nu pot suporta gandul ca s-ar putea sa m u ri... Ea se intinse şi-i atinse braful. Un moment, senzafia brajului ei ii bombarda creierul. incerca sî treaca in revista toate motivele pentru a pleca, toate motivele pragmatice, sanatoase, rationale. – Te rog, Dermott, fine-m a... Vocea ei moale plutea in jurul lui, il mangaia. El lupta impotriva dorinfei lui ştiind ca doar ar fi ranit-o din nou, ştiind ca nu-i putea da ceea ce dorea ea, şi apoi simfi brafele ei strecurandu-se in jurul taliei lui. Inca o clipa işi controls impulsurile, şi apoi mana lui aluneca de pe clanfa uşii. Dezlipindu-i uşor brafele, se intoarse cu faja la ea. – imi pare atat de rau... Sopti e a. Nu trebuia sa te rog. Probabil ca eşti atat de obosit de femei facand asta... – Nu pot sa te fin pur şi simplu in braje, o intrerupse el. Ştii ca nu pot. Nu-i aşa? – Nu-mi pasa. El inchise pufin ochii sub intensitatea sentimentelor lui, şi cand ridic a pleoapele, spuse: – Nu sunt capabil sa raman statomic mai mult timp. – Nu-mi pasa nici de asta. – O sa-j:i pese mai tarziu. (Respira adanc pentru cî avea impresia ca se sufoca.) incerc sa fiu cinstit... – inteleg.

- Și asta nu o să-mi schimbe hotărârea în legătură cu duelul, dacă la asta te gândești. - De acord, ceda ea. - Mii de draci... (Vocea lui era morocanoasă, infierbântată, cu o nuanță de resentiment în injuratură. Apoi brusc se agăța de umerii ei, cu degetele înfipite în cămea ei.) Nu trebuie să facem asta. Nici n-ai trebui să vorbim despre asta... - Îmi asum responsabilitatea. - Pentru orice? (Privirea lui întunecată era agitată, violentă.) Nu am prezervative aici. Nu este o cameră pentru întâlniri. El își împotriva, capabil să-și controleze ejacularile, dar îndărătnic, furios, vroia să nu-i acorde nici o șansă. - N-are importanță. - Nu spune asta. Glasul lui era plin de temperament, de poftă camală și înflăcărare. - Vorbesc serios. - Ți-ai un copil. - Nu consider asta un risc. - Isuse, Izzy... Dându-i drumul, făcu un pas înapoi, doar ca să se lovească în baricada ușii. Ea îl urmă pe această mică distanță, își strecură mâinile înmănușate sub reverele jachetei în timp ce el stătea rigid, iemișcat. Ridicându-se în vârful picioarelor, ea își plasa mâinile în jurul gâtului lui. - Ce ai de gând să faci cu mine? Nu era o întrebare pe care un om ca Dermott să o ignore, răspunsul lui sexual ascuțit fiind intensificat de-a lungul anilor, încrețirea lui presându-se tare de corpul ei. - Cred că am să te trimit acasă, murmură el cu bruschefe, ieliniștit, iritabil, luptând împotriva impulsurilor sale josnice.

– M a trimi{i acasa dupa o ora, murmura ea, topindu-se in el, nevoia de a fi iubi ta de el cuprinzand'-o atat de pradalnic, de violent, tntarit de teroare. Se put ea sa nu-l mai vada niciodata. Maine putea fi mort. Si deodata nu mai conta nimic decat sa-l mai simta in ea pentru o ultima data. – Pofi sa-fi pierzi o ora cu mine . Nu-i aSa? Glasul ei era flacara lichida cand iSi strecura degetele prin parul lui negru Si-i trase capul in jos. j Sarutul ei era dulce Si cald, numai promisiune Si int am-; pinare luminoasa. S-ar putea sa nu mai simta niciodata dulceafa gurii ei pe a! lui, se gandi el, injelegand forjele superioare care luptauj impotriva lui. Si caldura trupului ei, uSoara apasare a pieptului) ei, Soldurile, coapsele ei, ardeau prin materialul hainelor lui; de seara, amintindu-i de toate placerile pe care le gustaser# impreuna, de extazul pe care -l simfea in bratele ei. i – Fa dragoste cu mine, te rog... te rog... Sopti ea, cul rasuflarea calda in urechea lui. ! – Nu ar trebui. DacŃ Si-ar putea fine mainile! j – Dar eu vreau sa te simt in m ine... Deod ata mainile lui se ridicara, prinzandu-i fafa, el iSi afunda gura delicat cu un sa rut greu, posesiv, care-i arse Si ultimele scrupule ce-i mai ramaseserS. Alimentat de frustrarea! stapanita de la ultima lor desparjire Si abstinencia lui neobiSnuita, nu se mai gandi daca era bun sau rau, injust sau fundamental,! ii invadea gura aSa cum vroia sa-i invadeze trupul – cu inverSunare, cu indaratnicie. Isabella nu avuse se relafii sexuale, cu excepția aceleia din Bond Street, Si ea raspunsese nerabdar ii lui febrile cu pasiunea ei inflacarata, uitand pentru ce venise, de ce se des par{iser& ultim a data, uitand toate tristefile Si durerile pricinuite de plecarea lui. il intampina cu o fericire emofionanta, imprudenta,

dorind barbafia și virilitatea lui, dorind fericirea pură de a face dragoste cu el, vrând să-l pastreze pentru totdeauna. Nu mai exista nici mâine, nici ieri, ci doar prezentul întâmplător, și nepăsătoare față de orice afară de dorința și rigidă scurtă a timpului pe care îl vor petrece împreună, Isabella își strecura mâinile spre nasturii de la pantalonii lui. – Las' că fac eu asta, mărai el, lasând să-i lăunece repede mâinile pe sub picioarele ei și ridicând-o în brațe. Pașind spre birou, mătura toate obiectele ce-i stăteau în cale: hârtii, cărți, tocuri, registre, zburarea pe pardoseală, impactul lor fiind amortizat de covor. Deși la infierbântarea minții lui ar fi fost indiferent la zgomot de geam spart. Nimeni nu a îndrăznit totuși să-i supere nici la Green Abey. Nici Joe nu intervenea decât dacă ar fi crezut că Isabella este în pericol. Și în timp ce ea putea fi în oarece măsură în pericol, gândea el în timp ce o așeza cu grijă pe mahonul straiucitor, ea nu pare să a-și dorească ajutorul lui Joe. Urcându-se pe ea, ars de dorință, o săruta cu nerefinută ferocitate – brusc. – Uit mereu ce p... fierbinte ești tu, îi șopti el cu gura lipită de a ei, desprinzându-i în grabă pelerina, având nevoie de ceva mai mult decât de sărutări. – În timp ce tu ești la fel de bun ca întotdeauna. – Stai, că nici nu știi încă. Zambetul lui infatuat era rautacios, cum stătea în picioare descheindu-și pantalonii. – Cred că voi fi gata destul de repede, toarse ea, tragându-și mâinile și scofându-și fusta. – Nu ești niciodată timidă. – M-ai invațat bine. Vorbele ei făcuseră să se adauge un flux de sânge la erecția lui, toate amintirile fierbinți ale timpului când erau împreună inundându-i simfurile.

- I-am descheiat indeajuns, hotari el, brusc grabit, Si mişcandu-se inainte, ii ridica fusta deasupra taliei Si ii desfacu larg coapsele, cu o smucitura ferma a mainilo r. - Hai sa vedem cat i|i mai aduci aminte? - Mai mult decat indeajuns. Un raspuns atat de plin de cochetarie, atat de senzual Si insinuant, incat adauga noi dimensiuni erecfiei lui. Oare se mai culcase cu alt barbat de cand se desparjiseră, se i ntreba el, amintindu-Şi brusc clevetelile prietenilor lui, cat de inclinata spre flirt paruse a fi saptamana aceasta savuroasa domnişoara Leslie. D racu' s-o ia, arat a ca o desfranata, intinsa aici cu coapsele-i palide desfacute. - Ai mai exersat cu alfi barbaji? intreba el morocanos. - Vrei sa ne comparăm programul de la intaln irea din Bond Street? - Nu sunt pus pe glume. - Am observat. - Raspunde-mi! Cat de accesibila o f i fost, cat de dispusa? - Daca ma aprovizionezi cu acelaŞi gen de inform afii. El se retrase un pas inapoi. - Poate ca nu vreau sa te f ... totuŞi. - Cred ca probabil vrei, spuse ea moale, ridicandu-Şi picioarele sus pe birou, in aŞa fel incat perspectiva lui sa fie imbunata|ita. - Tarfa!... murmura el, tonul lui semanand mai mult a mangaiere. - Ba chiar, daca aŞ fi o femeie de la jocurile de noroc, spuse ea zambind pe jumătate, aŞ paria ca aŞ voi face sex cu tine. AŞa cŞ de ce nu-mi spui c e vreau sa Ştiu, Si ifi voi spune Si eu. - Pentru barbafi asta n-are importanfa. - Dar pentru mine are. Sprancenele ei se ridicara Si incepu sŞ-Şi descheie corsajul.

- TaraturS, Şuiera el cu acelaşi glas de catifea. - Spune-mi, Şopti ea, vrand sa Ştie pentru o mie de motive de gelozie care sfidau logica. Şi dupa aceea baga acest minunat c ocoŞel in mine. Toate considerentele privind adulterul fura maturate din mintea lu i la declarafia ei facuta printre suspine. Deodata nu mai putu sa se joace Şi sa e xcite, nu mai putu sa discute Şi sa fie curtenitor. Apropiindu-se mai mult, el las a sa-i alunece mainile pe sub coapsele ei, ii trase fesele pe marginea biroului Şi se plasa intre picioarele ei. Ea se rasuci. - Intai spune-mi. El o for^a sa se in toarca, cu mainile proptite putem ic pe coapsele ei. Scofand un suspin frustrat, el ii intalni privirea arzatoare. - Nici una. Acum e randul tau. Ea zSmbi fericit a, pentru ca acum Ştia ca timpul petrecut la Helene fusese platonice. - Nici unui, de clara ea veseia. Cuvantul avu in urechile lui ecoul unui cantec de inger, cand n -ar fi trebuit sa conteze, pentru ca el intotdeauna fusese de parere ca Şi femeile m erita sa fie libere. Dar din anumite motive, nu vroia ca ea sa fie libera - in acest sens, Şi acum se apropie mai m ult Şi se potrivi intre coapsele ei, murmurand incet: - Atunci asta e numai pentru m in e... - Numai a ta, my lord, Şopti ea, incoiar indu-Şi picioarele in jurul taliei lui. M a aŞtept la o recompense pe masura pentru celibatul meu. El chicoti, bizar de inveselit - ii trecuse proasta dispozifie. - In loc de zece ori, de ce sa nu fie de douazeci? - De asta probabil ca te prefer eu. - Şi eu pe tine, Şopti el.

Amgndoi uitara sa mai numere, in fierbintea bucurie a consumarii actului, de?i Dermott nu și-a uitat niciodata in așa masura de ei incat sa ajunga la punctul culminant in Isabella. Era o adevarata tortura sa-și stapaneasca impulsurile, in timp ce ea il ruga sa intre in ea – era aproape imposibil. Dar daca era ucis dimineaja, nu vroia sa o lase cu un copil fara tata. In timp ce ea dorea cu disperare sa ai ba copilul lui din același motiv și inca din altele o mie. in acest context de dorinta, totuși, contele domina. Și cand stelele incepura sa paieasca, el o saruta delicat, cum stateau intinși langa foe. – Trebuie sa pleci, șopti ea. El incuviinfa cu o mișcare din cap. – Trebuie. – Nu vrei sa renunți? – Asta nu-i ceva pe care sa-l renegi. – Te urasc ca faci asta, spuse ea cu tristefe. El ii atinse cu delicatefe obrazul. – imi pare rau. – Eu nu valorez cat viafa ta. El ii puse un deget pe gura. – Ssst. – intoarce-te la mine. El era atat de tacut, ca ea ar fi dorit din tot sufletul sa-și retraga cuvintele. – Nu pot sa-fi dau ce merifi. Suferința lui era clara. – N-am vrut sa spun... Ochii ei se umplura cu lacrimi pentru ca asta vrusese sa spuna, și ea putea sa-l piarda datorita dibaciei la tragere a lui Lonsdale; și daca nu așa, oricum il pierdea. Tristefea o napadi atat de puternic, incat simfi ca o podidesc lacrimile. – Aș vrea sa pot.

SUSAN JOHNSON

El o saruta fugar pe tampla, dar ea simfi refinerea din trupul lui. - Fii atent in dimineafa asta, murmura ea, s3rutandu-l u\$or pe obraz, eliberandu-se din imbra{i\$ar ea lui, desparfindu-se inainte de a izbucni In lacrimi. U n om ca Dermott probab il ca vazuse multe femei plangand in viafa lui, \$i ea nu-\$i dorea sa se adauge stati stic la numarul lor. - Da-mi de \$tire ca e\$ti bine - cand se va termina, spuse ea, strad uindu-se sa aiba un ton calm, intinzandu-se dupa cama\$sa. Trimite un bilet la Molly . i\$si dorea sa se poarte ca un adult in aceasta privin|:a, neagajandu-se sau cer\$ind ; nu voia sa ceara mai mult decat putea el da. fn|elesese inca de la inceput ca relafia lor nu va dura. In seara asta nu a fost decat o mica amanare - nimic mai m ult. El a facut sa fie clar asta. - Injeleg ca Molly \$tie, spuse el ridicandu-se in picioare, perfecfiunea formelor siluetei lui fiind aurita de lumina focului. il va mai revedea vreodata? ii va mai simfi sarutarea sau ii va mai vedea zambetul?

Parul lui era ciufulit de la noaptea lor de dragoste, \$i ea incerca sa i -l aranj eze trecandu-\$i degetele prin el. El zambi. - ifi mulfumesec ca ai venit in noaptea a sta aici. (Ca \$i cum in noaptea asta ea i-ar fi facut o favoare.) Mi-ai adus noroc . - fyi dau tot norocul meu. A\$ vrea sa pot sa-|i dau tot norocul din lume. Sa-fi da u soarele \$i luna, \$i orice, gandi ea cu tristele. - Probabil ca nu ar fi trebuit sa t e fin treaz toata noaptea, spuse ea, in loc de asta, pe un ton normal de convers afie. - Nu-mi propusesem sa dorm.

Binelnefeles, ca nu, Şi daca n-ar fi venit ea la Green Abbey, i-ar fi luat alta loc
ul. Expresia de pe fafa ei probabil ca a oglindit gandul ce-i trecea prin minte,
pentru ca el spuse: - AŞ fi baut cu prietenii. Asta e. O concesie, o amabilitate, p
oate chiar adevarul, spera ea, atat de indragostita, incat nu era capabila sa si
mta nimic altceva decat durere din cauza plecarii lui. El incepuse sa se imbrace
, apreciind timpul de care avea nevoie ca sa parcurga distanfa pe care o avea de
strabatut ca sa ajunga la campul lui Morgan. - N u voi uita sa-i transmit un bile
vel lui Molly. - Mulfumesc. Ea se stradui sa se gandeasca la Molly, cand se va ter
mina totul, in dupa-amiaza aceea - cand Dermott va fi bine, Şi trivialitafile lumii
vor continua din nou. - Ai nevoie sa te ajut sa-fi imbraci rochia? Era un gest de
politeje. intotdeauna mai inainte o ajutase. - Nu, e-n regula, spuse ea, in timp c
e inima -i era franta. Se imbracara stingheri|i, in tacere, cand doar cu cateva
clipe mai inainte traisera momente de intensa intimitate, a carei frumusefe cont
inua sa le stapaneasca simfurile. Dar Dermott trecuse prin momente de desparfire
destul de des, nu se aŞtepta ca sentimentul - fara precedent - sa dureze. Şi el a susfi
nut greul conversafiei pana cand s-au imbracat. -- EŞti foarte Şifonat. (Isabella zamb
i vag, aspectul mototolit fiind total neobiŞnuit pentru el.) Valetul tau va fi ing
rozit. - Pentru Lonsdale nu conteaza. Toata frica ei se transforma in graba. - Promi
te-mi ca vei fi prevazator. - Prevederea este cuvantul meu de ordine! o tachina el
. - Nu-fi bate joc, protesta ea, cand iji riŞti viafa, Şi Lonsdale nu merita Şansa sa te
raneasca.

SUSAN JOHNSON

– Nu mi-am propus sa-i acord una. (Dermott ii finu mana.) Am sa fiu cat se poate d
e precaut, promise el. Acum trebuie sa plec. Lasa-ma sa te conduc la trasura. Jo
e aștepta afara pe coridor, impasibil cand ieșira ei din camera. Și a menfinut o dista
nfa politicoasa cand ii urma pe scari catre tr&sura. – Ai grija, spuse moale Dermo
tt cum statea sub fanion in lumina crepusculara dinaintea zorilor, cu ușa trasurii
Jinuta deschisa de randa\$. – Și eu insist sa ai tu. – Voi avea. (Aplecandu-se inainte,
el o sSruta delicat pe gura, apoi, indreptandu-se, se indeparta.) La revedere. V
ocea lui era scazuta. – Dumnezeu sa te aiba sub aripa sa, Șopti ea, apoi se intoarse
Și intra in trasura inainte sa o podideasca lacrimile.

l^ e r m o t t se opri la Bathurst House ca sa-l ia pe Shelby, valetul lui, Charles, și pistoalele pentru duel. Nu mai avea timp sa se schimbe. Statuse mai mult decat ar fi trebuit cu Isabella. Dupa cateva ordine scurte date lui Pomeroy, discuta cu vizitiul despre criza de timp in care se afla și apoi aștepta pe treptele de la Bathurst House pana cand aparura Charles și Shelby. Se saluta in graba cu servitorii, inainte de a intra in trasura. – Doctorul ne va intalni la Campul lui Morgan, !l informa Shelby, in timp ce trasura alerga pe străzile Londrei luminate de rasaritul soareluivin. Lordul Devon a plecat inaintea noastra. Domnia-sa s-a oprit la Bathurst House, dar pentru ca nu erafi acolo la ora stabilita, și-a inchipuit ca v-afi dus deja la Campul lui Morgan. Bineinfeles ca eu știam prea bine ca dumneavoastra ve|i vrea sa controlaji personal pistoalele, dar cine ar indrazni sa-l contrazica pe lordul Devon? Dermott zambi. George Harley era un increzut, intotdeauna sigur pe el cand era vorba de ce trebuia sa fie facut ?i ce nu. Dar, mai important decat asta, era un vechi prieten, deși putin cam fanfaron. – Probabil ca nu este mult inaintea noastra. I-am spus lui Jem sa mearga cu toata viteza, și lui Devon nu-i place sa-și grabeasca fugarii. Charles, ai luat coniacul? – Da, sir. Și o camașă curata, daca vrefi. Dermott rase. – Ti-ai inchipuit ca voi avea nevoie de un a? Valetul era intotdeauna foarte scrapulos cu lenjeria lui. – Ramane sa hotarafi dumneavoastra, stapane, dar o sa va scoatefi haina.

SUSAN JOHNSON

– Lonsdale probabil ca va veni de la vreun bordel. – in timp ce dumneavoastra, sir, vefi avea lenjerie curata. Dermott incepu sa-Şi descheie haina la un asemenea comertariu. Dar cand Charles a fntins mana sa ia camaŞa Şifonata de langa el, a spus: – Pe asta o pastrez eu. A impins piesa de vestimentajie intr-un colt de langa locul lui, nevrând sa renun^e la ea, deoarece pastra mireasm a parfulului Isabellei. i n timp record a fost im bracat cu camaŞa curata, Şi i s-a facut nod la cravata. Charles adusese Şi apa ca Dermott sa se poata spaia pe fafa Şi pe maini, deŞi contele din nou avusese o ezitare inainte de a se spaia pe maini – parfulul Isabellei mai star uia inca pe degetele lui. Dar in cele din urma regretul lui a trebuit sa cedeze in fafa insistenţelor bunului valet Charles. Şi indata ce i-a oferit colonia preferata, dupa ce s-a spaiat, mireasma aceea a invadat curand interiorul trasurii. Cand contele descinse din trasura la Campul lui Morgan, era atat de aranjat pe cat putuse sa-l determine valetul sau, in asemenea condijii precare. O ceaja uŞoara plutea deasupra terenului; soarele nu rasarise inca sa o poata impraŞtia. Iar gheata lui Dermott strivi turful spongios, cand paŞi pe pamant. Celelalte trasuri aŞteptau. Devon statea in fafa uŞii deschise a trasurii lui de oraŞ, vorbind cu doctoral. Un grup de barbafi erau stranŞi langa alta trasura, capul lui Lonsdale aparand in mij locul lor. Campul lui Morgan era plasat avantajos langa oraŞ, dar nu atat de aproape meat sa poata aparea spectatori nedorifi. Campul acoperit cu iarba, inconjurat de un pale de stejari groŞi, englezeŞti, asigura izolarea necesara. Copacii mai serveau Şi la amortizarea zgomotului focului de arma, in timp ce „Hanul Mielului” era la o d ista n t convenabila, chiar dincolo

de capatul stejarilor, daca vreuna din parfile ranite ar fi avut nevoie de un pat sau de vreo masa pentru executarea unei operatii. Toate privirile se intoarsera spre Dermott pe când se indrepta spre lordul Devon, urmat de Shelby purtand cutia cu pistoalele pentru duel, și cu Charles in urma, aducandu-i sticla cu coniac. Dermott inspira adanc aerul rece de dimineafa, vrand sa-si limpezeasca mintea de noaptea trecuta, de amintiri și de reveria morbida, care s-ar fi putut interfera concentrarii lui. Devon era in buna dispozitie, cand il saluta pe Dermott. Cu faima prietenului pentru indemanarea pe campul de duel, lordul Devon nu se astepta la nici o problema. Barbafii dadura mSna, Dermott schimba cateva cuvinte cu doctorul și apoi se intoarse spre Charles pentru coniac. El bau bine, in mod neobișnuit, inainte de a-si indrepta atenia spre Lonsdale care își suflecuse deja manecile camasi incarcandu-si pistoalele. Era timp destul. Nici Lonsdale, nici el nu erau niște noveci. Amandoi mai fusesera pe aici inainte. Secunzii se intalnira, cazura de acord in privinfa regulilor și se intoarsera in colfurile lor. - Lonsdale e pe jumătate beat, Ram, constata Devon. Dar inca periculos, imi inchiiipui, sau poate chiar mai periculos. Ei vroiau doua focuri de pistol de la Sase pași; am cazut de acord cu doua focuri de la doisprezece pași. Sase pași este al dracului de aproape. Și in Lonsdale nu poti avea incredere. Dermott ii intinse haina lui Charles. - Știu asta. De aceea sunt astazi aici, ca sa pun capat sufletului lui nedemn de incredere. George Harley nu mai auzise tonul asta rece la Dermott altadata. - Vorbești serios? - Sunt in totdeauna serios cand imi rise viața.

Dermott incepu sa-și rasească manecile de la cămașă. – Vrei să-l uiezi? Prima picătură de sange este adesea suficientă pentru satisfacție. Dermott făcu semn după pistoale. – Asta-i intenția mea, cum sunt sigur că este și a lui. – Fără îndoială, spuse cu un suspin lordul Devon, mfelegand că era vorba de mai mult decât de reputația unei doamne. – Bine, la naiba, succes, Ram, deși tu nu ai nevoie de asta. Vrei să-ți încarc eu pistoalele? Dermott zâmbi. – Nu, mulțumesc. Prefer să fac asta eu însuși. Designul cilindrului armei de foc fusese perfectat de cel mai bun specialist englez din ultim ele decenii, și pistoalele cu două focuri pe care le aveau el și Lonsdale erau populare pe câmpul de duel. După ce verifică pentru ultimă dată încărcătura cilindrilor, înmână una din arme lui Devon, și luând-o pe cealaltă, ridică mâna în semn de adio și se îndreptă spre mijlocul câmpului. Cuvinte curtenitoare, dar nici unui dintre barbajii nu era capabil de asemenea falsitate, așa că după o înclinare a capului unui către celălalt luara poziția spate-la-spate și așteptă semnalul de pornire. Era aproape ziua acum; ceafa începuse să dispară, culoarea turfului trecuse de la cenușiu la verde, de cum se ivise soarele deasupra orizontului. Doisprezece pași, repeta încet Dermott, ridicând încet mâna să verifice greutatea pistolului. El avea o armă cu tragaci Manton, și degetele lui se odihneau pe tragaci cu multă delicatețe. Mers, rasucit, tras – refacea el secvența în minte. Nervii îi erau ca pe muchie de cuțit, dar fără îndoială din cauza anxietății. Emoția nu avea ce căuta pe câmpul de duel. Protagonistilor li se daduse semnalul verbal de avansare și amândoi barbajii mergeau înainte. Unui dintre medici numără

pașii cu glas tare, Dermott repeta ca un ecou, incet, cuvintele. Opt, noua, zece..
. El incepu sa ridice pistolul, gata sa se intoarca la doisprezece. Primul foe i
l lovi in spate, al doilea il lovi in coaste pe cand se intorcea. Impactul lovit
urii și praful de pușca de la o d i s t a n t atat de mica il dobori in genunchi. intr
-un urlet agonizant de durere, Dermott arunca o privire spre fața zambitoare a l
ui Lonsdale. Suiprinderea și furia ii aprinsera creierul. Laș blestemat! Trage mai d
evreme! Un spasm de durere ingrozitoare il sageta intr-o parte, aproape indoindu
-1, și statea suspendat acolo, gafaind, incercand sa-și revina in simjiri. Auzea tum
ult de zgomot - strigate, comenzi, injuraturi plutind incoace și incolo prin starea
lui de semiconștienfa. și deodata prin atrocea suferinja și zgomotul indepșrtat fața l
ui Devon aparu la cãtiva centimetri. El privea ingrozit. Dermott incerca sa impa
ce aceasta bizarerie in confuzia de durere și de lichid ciudat cald scurgandu-se p
rin camașã, și genunchii lui erau uzi de la pamantul umed, cugeta el, absurd. Cu sig
ijranja ca Charles va obiecta pentru petelQ astea. - Te luam de aici, marai Devon,
ipercand sa-l ridice pe Dermott. Mainile lui Devon pe el il trgzira la fealita
te. - N u face asta, jopti vajnic Dermott, incercapd sa-și limpezeascS vederea. Da-m
i o rpana. Scrașni din dinji și apoi se ridica in picioare, c\i Devon ajutandu-l sa
lupte sa stea pe pipioare, facand apei la ultimele lui rezerve de energie, cu sa
ngele qirgandu-i din rani. Se ciatinft nesigur o clipa, apoi cu un efort suprana
tural iși aduna picioarele. Expresia triumfatoare de pe chipul lui Lonsdale se tra
nsforma in groaza, la vederea lui Derm ott ridicat pe picioare. Pistolul lui era
golit, iar Bathurst mai avea incarcaturi

netrase. Cazu in genunchi, la gandul mor|ii, copleŞit de groaza, Şi ridicand mainile implorator, il ruga: - N u m a ucide cu sange rece, Bathurst... te rog - te implor - fii oailostiv. Pistolul meu s-a descarcat din greŞeala. Jur! N-a fost intenţionat. Dumnezeu mi-e martor! N u fu clar imediat daca Dermott auzise, daca era macar c apabil sa injeleaga ceva, pana cand toji vazura cum intoarce capul foarte incet spre Devon. - Da-i un pistol, porunci el, vocea auzindu-se numai datorita liniŞtei i nspaimantatoare. - Nu, Ram, striga Devon, ingrozit de gramada de sange ce se scurg ea din ranile lui Dermott, vrand sa-l ia de pe camp. El nu Ji-a dat nici o Şansa. ImpuŞca-1! - GrabeŞte-te, Şopti Dermott, agajandu-se de starea de conŞtien|a cat putea, im punandu-Şi sa ramana in picioare inca vreo cateva minute. Pe camp se aŞtemuse o mare liniŞte. Devon alerga la asistentul lui Lonsdale, smulse pistolul din mana lui, f ugi la marchiz Şi i-l inmfina cu o injuratura. Deodata, din nou pradalnic pentru c & era inarmat, Lonsdale se ridica in picioare, ridica pistolul, il ochi pe opone ntul sau ranit Şi trase. Rasunara doua focuri de arma. Grupul lui Dermott alerga l a el. Lasandu-se in genunchi, doctoral ii verifica repede pulsul Şi apoi dadu ordi ne pe un ton tranŞant. Pe cand era c&rat la trasura lui, Dermott deschise ochii. - L onsdale? ingaima el. - Un glon| in inima. Merita o nfoarte mai inceata, adauga mor ocanos Devon. - Trimite un bilefel lui Molly. (Vocea lui Dermott era doar o farama de sunet.) Spune-i ca sunt bine. Shelby avea lacrimi in ochi cand scrise biletu l la „Hanul Mielului“, unde fusese dus Dermott. Chirurgical il opera acum, salonul fun d transformat intr-o sala de o perate. D octoral

incerca sa scoata glonful și alicele din ranile lui Dermott, înainte ca el sa piar da și mai mult sange. Glonjul din spate antrenase și o bucata de camașa cu el, și bucafi le de material i-au dat de furca. Alicele. de metal din coaste se dovedisera imp osibil de localizat. Nici o speranja, cand erau intr-o cursă contra cronometru. Urmandu-i ordinele, Shelby ii scrise minciuna lui Molly. Contele 1-a ucis pe Lon sdale și el este nevatamat. Shelby știa pentru cine era biletul, și daca ar fi indrazn it, i-ar fi scris domnișoarei Leslie sa se duca sa-l vada pe Bathurst inainte de a muri. Dar Shelby ramanea credincios in toate privinfele stapanului sau, și chiar daca aceasta ar fi fost ultima dorinja a contelui, tot ar fi onorat-o. Odata sar cina indeplinita și biletul trimis, Shelby se intoarse in salonul unde zScea Dermott. Ramase incremenit in pragul ușii, șocat de vederea inspaimantatoare. Salonul se transformase intr-o casa a camajului, sange baltind pe podea cum se scurgea de p e m asa pe care Dermott zacea intins pe burta, nemișcat ca un cadavru. Intrand in panica la vederea priveliștii infricoșatoare, Shelby se intreba cum ar mai putea sup raviefui contele in urma unei asemenea pierderi de sange. Trupul lui vanjos era cioparfit, sfașiat, și atat de nemișcat! Secretarul discuta daca sa trimita dupa alt c hirurg. Mai era oare timp? Sau Bathurst va muri inainte de a sosi alt doctor? Da r Dermott optase in mod special pentru dr. Metavert, iși amintea Sehelby. Daca con tele avea incredere in el, așa trebuia sa fie. Pașind grijuliu pe langa urmele de sa nge ce duceau la ușa, intra in incapere. • ' Inima putem ica a lui Dermott continua sa bata cu toata greaua incercare, pana cand chirurgul culese și ultima bucafica d e camașa și de metal din rana din spate, m urmurand o

rugaciune de multumire. Coastele faramate ridicau probleme chiar m ai mari decat oasele rupte, pentru ca glonjul nu fusese gasit, iar el nu indraznea sa investigaze mai adanc de frica sa nu atinga inima lui Dermott. Oriunde ar fi disparut acea bucajica de metal, trebuia sa ramanS acolo. Si-l ruga pe Dumnezeu sa nu supur eze. Ranile produse de armele de foe sunt intotdeauna foarte predispuse la infectie. - Exista cineva anume pe care ar trebui sa-l anunf? intreba el in cele din urma, dupa ce ranile fusesera bandajate Si Dermott mutat in pat. - Numai mama lui, dar ea este bolnava, raspunse Shelby. Va trai lordul Bathurst? Chirurgical raspunse dupa o tacere atat de lunga, incat lui Shelby ii p3ru rau ca intrebase: - In mod normal, un om n-ar trai cu asemenea rani. Dar contele e inca in viaja, deSi eu n-aS fi crezut ca va supravieftui atat de mult. (Doctorul cuprinse cu privirea micul grup al lui Dermott, din care lipsea Devon, care fusese trimis la Londra sa ia legatura cu avocatul lui Dermott, in eventualitatea morjii acestuia.) Eu raman cu el cat timp dori|i... Si dr. McTavert adauga: - Dar contele nu trebuie sa miScat din loc. - Ramanem cu tofii, declara Shelby. Charles, ai grija ca domnului doctor sa i se dea o camera Si sa i se serveasca cina. Eu raman cu contele. Si mul^umim, sir, pentru marea dumneavoastra iscusin^a. Contele afirmase intotdeauna ca McTavert este unul dintre cei mai buni chirurghi din Londra, nu cel mai la m odi, dar cel mai competent - Si astazi acesta se ridicase peste inai{imea reputafiei sale. Scotianul inalt, cu parul de culoarea nisipului, asculta aceasta mulfumire spunand: ' - M ai bine mai aStept cateva zile inainte de a accepta mulfumirile dumitale, Shelby. Mai avem de parcurs un drum. M a intorc sa vad cum se simte Bathurst imediat ce m a spal.

– Foarte bine, donmule. Și dacă aveți nevoie să trimiteți vreun mesaj la Londra, dați-i indicațiile lui Charles. Imediat ce ieși doctorul, Shelby începu să scrie cu grijă o scrisoare pentru mama contelui. . . . Isabella se întorsese la Molly de la Green Abbey, și cele două femei stateau de atunci împreună în salonul bleu, așteptând nevoase vești. – Dacă a zis el că va trimite, un bilet, va trimite, declară Molly, cum mai zisese de nenumărate ori până acum deja. – Cum ar putea, dacă este mort? – Te rog, dragă, nu trebuie să te gândești la ceea ce e mai rău, liniștește Molly, cum faceuse de când se întorsese Isabella. Dermott este un excelent tragator. A mai fost implicat în dueli și mai înainte. Nu poate nimeni să-l împuște. Era o discuție care se repeta, pentru că anxietatea Isabellei continua, în pofida încercării lui Molly de a o consola. Dar cum dimineața avansa și ele nu primira nici un cuvânt, începu și Molly să fie îngrijorată. Deși ea încerca să-și ascundă teama de Isabella, care era deja albă de frică. – Poate că ar trebui să merg acasă la Bathurst și să întreb, sugera Isabella când se apropia de ora zece. – Nu atât de devreme. Poate că nu s-au întors încă din oraș; dacă nu auzim nimic până la prânz, atunci voi trimite un servitor. – N-am putut să-l opresc, Molly, murmură Isabella, cu o disperare febrilă în ton. Aș vrea să știu... pentru ce faci barbafii lucruri atât de prostești? Reputația mea nu merită viața lui. – Cine știe de ce faci barbafii ceea ce faci? N-am înțeles niciodată acest deplasat sentiment al onoarei pe care-l au ei, spuse Molly cu un suspin. Hai, să încercăm să mâncăm ceva la micul dejun, n-ai gustat nimic de ieri.

SUSAN JOHNSON

Isabella se stramba. – Nu pot manca nimic. – O ceașca de ceai. Vreau sa am companie, trebuie sa-mi faci placerea. Rareori vorbea Molly atat de sever cu Isabella; nici ei nu-i era foame, dar trebuia sa-i distraga atenia Isabellei – chiar daca pentru scurta vreme – de la disperarea ei. Biletul lui Shelby le fu adus in salonul pentru micul dejun, și dupa ce-l parcurse iute, Molly i-l inmana Isabellei cu un zambet larg. – Toate temerile noastre au fost pentru nimic. Dermott este bine, ca in totdeauna. Dragul de el!... Smulgand mica scrisoare din mana lui Molly, Isabella o parcurse repede, ca și cum ar fi avut nevoie de o confirmare a cuvintelor lui Molly, și apoi, cu un suspin putem ic se așeza inapoi in scaunul ei și simți din nou ca viața trebuie tratata. – Slava Domnului, spuse ea incet. Slava, Slava, Slava Domnului.

•

Primul zvon venise in oraș devreme dar nu ajunsese la Grosvenor Place decat seara. Abia atunci Joe auzi vestea despre ranile lui Bathurst de la fratele lui, care auzise de la valetul lui Devon. Informat de tot ce se petrecea in casa, Joe știa conținutul biletului lui Dermott trimis lui Molly și motivul pentru care fusese ascuns probabil adevarul. Dupa ce-i adusesese la cunoștință lui Molly relatarea fratelui sau, se sfatuira daca sa-i spuna Isabellei. Evident, contele n-ar fi vrut ca ea sa afle. intrebarea care se punea era – ar fi facut ei un deserviciu daca-i spuneau? – Cat de rau este ranit Dermott? intreba Molly. Gradul ranilor lui este important in luarea acestei hotarari. – Se crede ca nu va trai. Tonul vocii lui Joe era plat.

Molly, care vazuse atatea nenorociri și se credea imuna, se albi la față. – Dragul d
e el, șopti ea. (Dar imediat, îl pironi pe Joe cu o privire provocatoare.) Trebuie
sa existe o explicatie. Dermott n-a fost niciodata ranit; este cel mai bun traga
tor din Anglia. – Lonsdale a tras mai devreme decat trebuia. – Curvar blestemat! Spe
r ca a murit incet, in chinuri. Vocea ei era fara mila. – Se pare ca nu, dar putef
i fi sigura ca va arde in focul iadului. – Exact soarta pe care o merita pentru c
eea ce a facut, Lonsdale ar trebui sa arda in iad de o mie de ori. – De ce ar treb
ui sa arda Lonsdale in iad? intreba Isabella care tocmai intra in camera. In afa
ra de motivul evident, desigur. Dar privirea de panica de pe fața lui Molly la i
ntrebarea ei o umplu de groaza. Moartea lui Lonsdale ar fi trebuit sa fie un tri
um f pentru Dermott. De ce au amuzit? De ce o privesc cu atata teama? – Ce s-a int
amplat? intreba ea, scrutand fata palida al lui Molly. (Speriata de moarte sesiz
and stinghereala lui Molly, lacrimile izbucnira din ochii Isabellei. Furioasa, s
e intoarse spre Joe.) La dracu', spune-mi adevarul! Joe privi spre Molly pentru in
cuvii injare, și Isabella simji ca și cum lumea disparea din jurul ei. – Joe a auzit un
zvon ca Dermott este ranit, ii declara Molly im potriva voinței sale, incercand
sa vorbeasca pe cat putea de calm. Nu te repezi sa tragi imediat concluzii. Nu
toate zvonurile sunt adevarate; multe nu sunt adevarate, dupa cum bine știi. – Dar t
u ești pamantie, și lui Joe i-a fost frica sa-mi spuna. Va rog nu-mi spune# mie ca t
otul e in regula, cand e clar ca nu e. Isabella statea in picioare, tremurand de
frica. Cu mainile strans lipite de ea ca sa-și incetineasca tremurul, privirea ei
se

SUSAN JOHNSON

plimba de la unul la altul, ca și cum ar fi fost capabila să le descifreze gândurile. – Vreau să știu unde este, șopti ea, cu glasul încărcat de oroare. Și să nu-mi spună îmi ca nu știți. – Era la „Hanul Mielului”, îi răspunse Molly. – Era? – Lordul Devon s-a întors la han cu avocatul lui Dermott, și el plecase. Împotriva dispoziției doctorului, după cum a precizat proprietarul hanului. – Unde s-a dus? – Deocamdată nu știu nimeni, sau dacă știu, nu vorbesc. Asta-i tot ce am aflat. – Asta-i întregul adevăr? (Isabella cerceta fața msofitorilor ei, cautând vreo indicație de subterfugiu.) Nu sunt un copil, le aminti ea. Sunt conștientă de ce vrea și ce nu vrea Dermott. Nu o să-mi frângă încă o dată inima, care este deja frântă, dacă sunteți cinstiți cu mine, imi dau seama că nu vrea să fie cu mine, pentru că nu mă iubește. Dar eu vreau să știu cât de grav e rănit. Pentru numele lui Dumnezeu, spune-mi, trebuie să știu! – Ei nu se așteptau ca el să plece, șopti Molly. Isabella se prăbuși pe podea; picioarele ei se înmuieră deodată. – Oh, Doamne... (Privind la Molly, lacrimile începu să-i curgă șiroaie pe obraji.) Este numai din cauza mea... – Nici să nu te gândești la asta, dragă! se precipită să o liniștească Molly, lasându-se în genunchi pe podea și cuprinzând-o în brațele sale pe Isabella. Nu este vina ta, o liniștește ea. Să nu te învinuiești nici o clipă. Toată lumea știe că Dermott și Lonsdale sunt vechi dușmani, încă din timpul școlii. Și Dermott nu face decât ce-i place lui. Spune-i, Joe, ca nu se poate învinovați de asta.

– El s-a intalnit g u mulji aljii pe campul de duel, domniŞoara Isabella. N u e prim a data cand a avut schimb de focuri. – Vezi?! insista Molly. EŞti tot atat de nevin ovata acum, ca Şi m celelalte dafi. – Nu ar fi trebuit sa-l vad inainte de duel. Fu zguduita de un suspin de plans. Isabella nu concepea ca un barbat atat de putem ic Şi de plin de viaja sa dea ochii cu moartea. Poate ca a Şi murit... Plangand inab uŞit, se agaja de Molly, ingrozita de un gand atat de cumplit. – Hai, draga, o manga ie Molly. Vino sa te aŞezi pe scaun Şi sa bei un pahar cu vin ca sa-fi potoleŞti nervi i. Vom vedea daca putem afla mai multe. Ridicandu-se, ea o trase pe Isabella de maini. Paralizata de durere, Isabella se lasa ajutata sa se ridice pe picioare Şi sa fie condusa la un scaun, unde Molly ii Şterse lacrimile de pe obraji. Cand i se oferi paharul, pufin timp dup3 aceea, ea bau vinul, deŞi nu simfi nici un gust, e ra ca praful in gura ei. Raspundea cand i se vorbea, dar nu auzea nimic, ' nici n u-i pasa ce se discuta. Tot ce vedea era corpul rece al lui Dermott intins mort. Şi nu se putea gandii decat cat era de trist Şi de ingrozitor Şi de necrezut de devast atoare pierderea viefii lui. Şi ea nu se putea duce la el pentru ca nu Ştia unde era . Fiindca el nu vroia ca ea sa Ştie unde era. – Nu pot sa stau aici, declara brusc I sabella, intrerupand discujia purtata in Şoapta, simfind o disperata, inexplicabil a nevoie de a pleca. Ma due la Jara. Molly se uita la Joe, apoi la Isabella. – Imi pare bine. Isabella se ridica in picioare, cu spinarea rigida, cu umerii intepe nifi ca un soldat la parada, scut impotriva colapsului din sufletul ei.

- Plec chiar acum. - N-ar trebui mai degraba... (Dar cuvintele lui Molly murira pe buzele ei vazand suffering intiparita pe chipul Isabellei.) Pun camerista sa-fi impacheteze lucrurile. - Nu, raspunse ea cu un soi de manie defensiva in glas. Nu iau nimic. Nu vroia sa-si aminteasca de Dermott, de cum arata el in ziua cand incercase ea rochia de dantela neagra la Molly in casa, sau modul in care li sfa?ia se rochia alba de pe ea, la Bathurst House, cand f&cuse dragoste cu el, sau parfumul parului lui si mirosul de colonie care mai staruia inca in matasea lucrurilor ei. - Joe, te rog, cheama trasura mea. Vocea ei era stridentă si taioasa. Daca ar putea pretinde ca nu l-a cunoscut niciodata pe Dermott, daca ar putea sterge unele amintiri din ultimele saptamani de necrezut, daca s-ar putea rape fizic de oameni si locurile care-i aminteau de frumusetea si sprinteneala lui, de voioşia si buna dispozitie esenţiale lui, poate cu timpul ar putea invafa sa-si poarte durerea insupportabila. Sau daca nu va reuşi asta, cel puţin va incerca sa ascunda durerea de lume. • Dermott, caiatorind spre sud, isi purta propria lui suferin^a de nesuportat. Fiecare avansare a rofilor era un şoc agonizant pentru trupul lui distrus, fiecare h urducare de pe drum - o tortura in plus. In ciuda protestelor doctorului, in pofida pledarii lui Shelby si d ororii din ochii lui Charles, el insistase sa piere imediat ce devenise conştient. Vroia sa gaseasca o grota solitara unde sa-si linga ranile, o chilie de sihastru si un refugiu departe de lume, departe de ochii curioşi si de cleveteli, departe de ajutorul pe care nu si-l dorea si de hotararile pe care nu l e putea lua. Si daca era sa moara - il

auzea pe doctor prin valurile conștiinței sale – va sfârși această călătorie de unul singur. Nu vroia să o alarmeze pe mama lui. Ei trebuia să i se spună doar că este dus la recuperare pe malul mării. Și asta și voia. Era pregătit sufletește. Era mai mult inconștient decât conștient pe drumul spre coasta sudică. Noroc cu asta, declară doctorul, văzând că Dermott înghițea alta doză de laudanum de câte ori se trezea, și în această chinătoare călătorie spre Insula Wight, când cei care erau cu el nu știau niciodată dacă rasflarea scoasă de el nu era cea de pe urmă, visele pricinuite de opiu ale lui Dermott erau populate cu imagini familiare lui, ale soției și copilului, viziuni dragi care-i aduceau zambetul pe buze. Dar mai apareă și un alt chip alături de cele obișnuite, ale fanteziei binecunoscute – o frumoasă cu părul de aur și ochi de culoarea gențianei, având puterea de a-l trage la o parte. Uneori e lupta împotriva farmecului ei, dar alte ori o urma cu plăcere și cărarile lor duceau întotdeauna pe marginea unei înălțimi – o prăpastie stancoasă învaluită în ceață – și el se împotrivea să o urmeze când ea făcea acest fatal ultim pas. Invariabil, el se trezea cu o tresărire, ca să fie pus în fața altei dureri brutale, sfașietoare, monstruoasă care îi sfașia fără milă trupul și îl făcea să se chircască, rugându-se să uite. . . .

În aceeași seară în care Isabella era an drum spre Suffolk, familia unchiului ei lăsa masa acasă, comentând, cu bucurie rautăcioasă în ochi, evenimentele zilei: – Herbert, mai povestește-ne o dată când ai auzit prima dată de războaiele mortale ale lui Bathurst, îl ruga vesele soția lui, privind spre fiicele ei care radiau de plăcere.

- Şi spune-ne, papa, unde putem merge la distracfiile cu cea mai distinsa societate, acum ca Bathurst nu mai este Nemesisl a noastra. Tatal lor le arunca o privire posomorata. - Inca nu e terminat. - Dar este aproape mort, cum Şi trebuie, papa! exclama Caroline cu multa veselie. Am auzit de la valetul lui Harold, care a auzit de la mai m ulti prieteni ai lui. Este aproape sigur. -r Oricum, nu te mai poate ran i, papa, declara Amelia. Este atat de emofionant! GandeŞte-te, de-acum ne putem am esteca printre cei din inalta societate,. - N u fintifi prea sus, dragele mele, le atrase atenfia indulgentul lor tata, mai conŞtient decat femeile din aceasta fami lie de statutul lor social. - Dar, papa, eŞti totuŞi atat de bogat Şi Ştii bine ca asta in seamna ca avem un numar mare de partide eligibile. Acum nu mai suntem obligati s a mergem pe acele ingrozitoare drumuri in oraŞ. - Şi sa vorbim doar cu cei fara titlu.

- Abigail - ii atrase atenfia, furios - ifi sugerez sa indrumi fetele noastre pe o ca le mai realista. Lumea buna nu ofera prea multe titluri fetelor de bancheri. - Ei aŞ, papa, gandeŞte-te la Evelina Drunker, care s-a casatorit cu un viconte chiar acu m un an. - Un viconte foarte sarac Şi bStran, - Şi cui ii pasa cat de batran Şi sarac ar f i, dac& are blazon? se incapa^ana Caroline. - Şi Ştii bine ca in aristocra^ie nu vorbe sc unii cu al|ii, intra in vorba sora ei. Ei locuiesc in lpcuri diferite lji mar ile lor castele, ?i nu se vad decat cu ocazia ceremoniilor.

1 Nemesis = (la greci) Zei|a razbunarii, pedepsea crimele, supraveghea ordinea Şi echilibrul universal, mMsurand cu rigurozitate fericirea Şi nenorocirea. (n.tr.)

– Așadar, voi, fetelor, le știți pe toate. – Destule, papa. Trebuie să știi că singurul lucru care contează sunt banii tăi. Și acum că Bathurst este aproape mort, ni se va permite să dansăm la cele mai bune baluri. – Și Isabella s-a dus, Herbert. Tu singur ai spus-o. Observatorii tăi fi-au zis. Cu siguranță nu mai există nici un impediment pe viitor în ceea ce privește sezonul londonez al distracțiilor pentru fiicele noastre. – Unde s-a dus ea? Harold tocmai sosea din camerele lui, îmbrăcăminte lui sclivisita având nevoie de timp considerabil ca să fie ajustat pe trupul lui porcine. – Ai lipsit de la primul fel, Harold, îl admonestă mama lui. – Pastrează-ți reproșurile pentru Steeves, protestă el, așezându-se în fața surorilor lui. El mi-a distrus o duzină de cravate, înainte de a-mi potrivi una ca să fiu prezentabil. Așadar, unde s-a dus ea? – La Tavora House. Te duci să o pefești, acum că Bathurst a murit? îl tachina Amelia, știind înclinăția fratelui ei pentru verișoara lor. – Nu merită să-mi pierd timpul acum că este compromisă, spuse el afectat. Relațiile Isabellei cu Bathurst alimentează binele ei. Dar am să-i fac o vizită – Și am să-i dau niște sfaturi. – Cu adevărat compromisă, pufni Abigail. A fost suta la suta tarfa lui Bathurst. – Dar doamna Jersey s-a culcat cu prințul de Wales ani de zile, și acum doamna Hertford o face, și ducele de Devonshire are o amantă care trăiește în aceeași cașă cu soția lui și atâția nobili ai lui ... – Pentru numele lui Dumnezeu! exclamă Abigail, îndreptând o privire usturatoare către fiica ei mai mică. De unde naiba cunoști tu asemenea scandaluri?

SUSAN JOHNSON

– De la Maude, bineînțeles. Doar Știi cât este de informată, nu-i acesta motivul pentru care o {ii? Și dacă mS voi marita curând, trebuie să Știi cum merg lucrurile în lume. – Herbert! AȘ vrea să le informezi pe fetele noastre că imoralitatea este o greșeală, indiferent de rang. Herbert Leslie a avut nevoie de ceva timp ca să-Și compună o figură severă, când el Știa foarte bine căS. bea monede și conducea după propriile sale legi. Adulterul și flirtul erau demult amuzamentul clasei trandave. – AscultăȘi-o pe mama voastră, fetelor. Ea Știe mai bine. – Cu mai multă convingere, dacă vrei, Herbert. – Las-o balta, Abigail, îi replica el cu bruschețe. Parcă n-ai Ști cum se comporta marea societate în viața și în lume. Da-o dracului... Fetele chicotiră și Harold zâmbi, dar nimeni nu îndrăznea să o înfrunte deschis pe mama lor. Ea conducea gospodăria cu mână de fier, și chiar Herbert rareori se amesteca în domeniul soției sale. – Să nu se mai vorbească niciodată despre persoane desfrânate la această masă, își înfruntau, cu o privire patrunzătoare, Abigail, familia. Și acum, spuse ea cu cel mai convenabil ton, ce părere aveți, să mergem la ceaiul doamnei Bambridge mâine ca o familie? – Eu trebuie să lucrez, după cum bine Știi, Abigail. – Și eu sunt ocupat la curse, mama. Abigail se încrunta la soțul și la fiul ei. – Nu v-ar strica să vă arătați și voi la imele petreceri ale fetelor. – Nu la ceaiul bătrânului doamnei Bambridge totuși, mama. Nu este nimeni important acolo. – Doamna Bambridge a angajat un cântăreț de operă. Și ea speră să apară și baronesa Tellmache, pentru că îi place mai presus de orice vocea doamnei Dolcini.

– Mama, nu te supSra. Harold ar fi mai bucuros s& se duca la curse deeat sa ascult e o cantarea{& de opera. Si Lucinda Si Emilie vor veni aici, ceea ce este suficient pentru noi sa ne distrain. – Servitoarea Lucindei o cunoaSte pe camerista doamnei Jersey, aSa ca intotdeauna ea define cele mai incantatoare barfe despre familia regala, adauga Amelia, ranjind catre sora ei. – Du-te tu, Abby, fetele se vor distra de minune fara sa le pese de noi, barbafii. Si ca o micufa com pensate pentru programul meu incarcat de la banca, de ce nu v-afi duce, fetelor, sa va cumparafi niSte rochii Si palarii noi? – Vai, papa! scheunara ambele fete, fiindu-le indiferenta compania tatalui lor dar incantate de punga lui. – ESti cel mai grozav tata din lume! striga Amelia. Eu Stiu exact ce vreau. iji aduci aminte, maman, fusta aceea galben-pal pe care n-ai vrut sa m a laSi sa o cumpar pentru ca era prea scumpa. Acum este in regula, papa? se linguSi ea. – Bineinjeles, cafelu\$. (Cu tot simful realitafii al lui Herbert, el spera ca fetele lor sa aiba parte de partide bune – poate chiar un getitleman cu titlul, daca s-ar fi gasit vreunul care sa se afle in impas.) Abby, vezi ca fetele noastre au aspirafii inalte acum, el facu cu ochiul. Si notele de platS trebuie onorate. Restul conversafiei din timpul mesei se desfaSura cu discufii despre diferite rochii Si modiste, in timp ce barbafii savurara fripturile fi vinul, fara alte intreruperi. Si indata ce femeile plecara de la masa, iar tatal Si fiul se retrasesera sa-Si bea paharul de Porto, Herbert spuse: – AS vrea sa vorbesc ceva cu tine despre veriSoara noastra. – Cred cS voi trece pe la ea dupa curse. Tavora House este la numai cateva mile de Newmarket. – Am trimis cafiva oameni sa o urmareasca acolo. Cu Lonsdale scos din peisaj, Si spre m area noastra fericire cu

Bathurst aproape mort, cred cS ar fi cazul sa te gandeSti sa te marifi cu Isabella . - Mama n-ar fi de acord. Reputafia ei dupa Bathurst... El ridica din umeri a imp osibilitate. - Las-o pe mama in seama mea. Am vorbit de nenumarate ori, baiete. Am sa am grija sa injeleaga intr-un fel sau altul. Isabella va putea fi finuta la fara pana cand se termina sezonul balurilor, cred. Nimeni nu trebuie sa Stie ca te -ai casatorit. - Am sa iau in considerare, atunci. - Nu-fi da aere fa{& de mine, fiule! Stiu ce sentimente ai fafa de Isabella. Si acum ca ameninfarile lui Bathurst au luat sfarSit, ne putem intoarce la planul nostru originar. Oricum, banii vor raman e in familie, pe Iovis! remarca el morocanos. Si daca lui George nu i-ar fi sucit mingle cu dragalaSenia ei veriSoara ta, ar fi facut ce se cuvenea. Treci pe la ea, o ricum, cand te duci la Newmarket. - Mai are bodyguard acolo? Herbert ridica din sr ancene. - Sunt doi acum. Dar tu nu-i faci decat o vizita prietenoasa. Sa vezi cum se poarta. Daca e prietenoasa. Sa mergi in recunoaStere. - Pana cand voi gasi o moda litate de a o rapi. Tatal lui incuviinfa din cap. - Exact. - Pentru ca a avut-o Bathurst, murmura Harold, este posibil sa fie instruita. - Si capabilS sa-i dea o dovada de asta in pat, nu, fiule? ii replica tatal lui cu un chicotit uSor. Nu-i nimic rau in asta. Un barbat n-ar indrazni sa-i acorde prea mare libertate, fiule. N-a i nevoie sa-i dai libertate, daca-i atat de arzoaie. O sa fie sofia ta. O poti f ine incuiata la fara, in grajdurile din

spatele casei, daca vrei. Si eu, daca n-aş fi avut încredere în reputaţia model a mamei tale, aş fi făcut la fel. Se lauda, bineînţeles. Abigail ar fi avut ascunzătoarea ei dacă el ar fi îndrăznit să o forţeze. Sau fraţii ei, ?i ei erau nişte bancheri mai puternici şi mai influenţi decât el. – Din fericire, Isabella n-are familie să a-i vină în ajutor, spuse pe ton mediativ Herbert. Putem fi recunoscători pentru asta. – Lonsdale s-a dovedit foarte folositor, nu-i aşa? Ucigându-l pe Bathurst, cum a făcut-o. – Şi a avut şi decenţa să moară, remarca Herbert, ridicând paharul către fiul lui, cu un zâmbet. Pentru nobila artă a duelului. Harold ridică şi el paharul. – Odihnească-se-n pace amândoi. – Nu uita că Lonsdale – sau Bathurst. Se pare că-i aştepta iadul. Şi acum, un cuvânt pentru înfelepciunea pe temă a onoarei. Aceste subtile principii sunt bune pentru aristocraţie, dar să nu te aud vreodată că te implici în ceva atât de periculos. Noi putem plăti oameni care să lupte în locul nostru, nu cum fac cei cu o jumătate de creier. – Nu te teme, papa, eu ştiu lucruri mai bune decât să-mi risce viaţa. – Eşti un tânăr sensibil, zâmbi el. Cum trebuie să fie fiul meu. N-am să te fac niciodată să-ţi pierzi prostesţele sangele pe câmpul de duel. – Prefer plăcerile vieţii, papa. Cum ar fi acest foarte bun Porto, ridică el bautura rubinie în lumină. – încarcerat la Douro, în ciuda acestui blestemat de război peninsular care face să sângereze Anglia din greu. Dacă ar fi lasat băncarii să conducă fără asta, noi n-am fi luptat să fim un asemenea blestemat de rege pe tron. Să facem bani pentru Anglia şi pentru noi. Asta contează.

SUSAN JOHNSON

- Și voi face tot ce voi putea sa aduc banii unchiului George in familie, spuse Harold cu un ranjet. - Auzi, auzi, il saluta Herbert pe fiul sau. Și ridicand paharul la gura, il goli dintr-o inghititura.

1*.

OS

A

M n primele cateva zile de cand ajunsesera la conacul Dermott de pe insula, supr aviefulirea lui ramanea sub semnul intrebarii. Doctoral McTavert il finea pe cont e putem ic sedat, pentru a-i uşura pe cat era posibil suferinfa, dar in pofida put em icelor narcotice, Dermott era inca in agonie. El se sucea şi se rasucea incerca nd sa scape de durere, mişcM le lui agitate putand provoca deschiderea ranilor şi sa le faca sa sângereze din nou, şi sa-l slabeasca. Doctoral a incercat sa-l lege, d ar constrangerea abia inrautafea neliniştea lui, aŞa c& micul personal pastrat in ca sa era tot timpul ocupat, fiecare facand cu randul ca sa -l fina pe conte cat se putea de liniştit. Dermott abia mancuse cate ceva, de la duel, şi cantitatea de lic hid pe care o bause era limitata, aŞa ca doctoral incepu sa se team a de deshidrat are. Greutatea contelui scazuse ingrij orator. Ca sa-l faca sa nu mai piardS in greutate, doctoral indica sa fie alimentat cel puţin cu cateva linguri de sup& d in jum atate-n jum atate de ora. Dar procedeul era laborios şi nu intotdeauna incun unat de succes. in ciuda starii de slabiciune a lui Dermott, el era inca un barb at puternic, chiar şi sedat, şi uneori dadea din mana neliniştit, iar lingura zbura cat colo. intr-o dupa-amiaza, intr-unul din scurtele mom ente de odihna, Shelby şi do ctoral erau pe terasa, respirand aerul marin proaspat. - ii este mai bine, nu cred efi? Shelby fusese conştiincios, nelipsind de la capul contelui decat cate puţin t imp, de la duel. - Nu-i merge mai rau. Doctoral era prudent, mai ales cu asemenea rani grave. - A nu fi mai rau este o ştire buna in sine.

SUSAN JOHNSON

McTavers incuviinfa din cap. - Este o indicatie a starii generale de sanatate a contelui. A fost capabil sa lupte impotriva infectiei! Cel puţin, pana in prezent.

- Ar mai putea sa apara ceva rau? - Ar putea, dar nu e la fel dupa atat de mult timp. Sunt ingrijorat ca nu cumva ranile lui sa nu se vindece, daca va continua sa fie atat de neliniştit. - Voi avea eu grija de asta, afirma o voce slaba. Cei doi se intoarsera ca sa descopere pe vaduva contesa de Bathurst stand in prag. - Voi avea eu grija de Dermott. Este prea slab, bineinfeles, dar face impresia ca mi-a recunoscut glasul, şi eu pot sa-l liniştesc. - De unde aţi ştiut ca suntem aici? fu surprins. Shelby. Contesa a dorit in mod special ca mama sa sa fie scutita de orice anxietate. - Cred ca ai menţionat malul mării in biletul dumitale, Shelby, şi nu exista decat un singur farm de mare pentru Dermott. I-a placut intotdeauna locul acesta. Am pomit imediat ce am primit depeşa, şi am pus-o pe camerista mea sa impacheteze. (Ea zambi.) Betty nu poate fi convinsa prea uşor sa caiatoreasca. - Contesa, permiteti-mi sa va prezint pe dr. McTavert. (Cu un gest Shelby il indica pe doctor.) Domnia sa i-a salvat viafa lordului Bathurst. - incantata sa va cunosc, doamna. Deşi ma tem ca Shelby este prea optimist. Nu ca fiul dumneavoastra ar fi ifitr-un pericol imediat, adauga el grabit. - Trebuie sa-l hranim, susfinu contesa, mintoa ei fiind clara precum cristalul cand era vorba de fiul ei. Daca-mi aduce cineva o ceaşca de ceai, voi prepara eu o supa de orz pentru Dermott. Ma duc sa stau cu el. - Voi avea grija sa vi se pregateasca o camera, spuse Shelby.

2.62.

– Betty s-a dus deja, și despacheteaza in camera mea obișnuita, Shelby. Și dacă cineva va avea grija ca ea să aibă puțin coniac, va deveni și mai ineficace. îl servește cu apă caldă, adaugă conțesă cu un zambet dragălaș. Hai, vino, doctore. Vreau să știu care este părerea unui expert despre fiul meu. Și te previn, nu ascult decât veștile bune.

•
in timp ce doctorul îi explica natura rănilor lui Dermott provocate de gloanțe, Isabella tragea cu un mic pistol la întâmplare pe care o amenajase Joe în grădina. Exersau de câteva zile, și ca elevă, promitea. – Uneori mă întreb pentru ce te-am lăsat să-mi vorbești despre acest exercițiu, spuse Isabella privind cu coada ochiului butoiul armei de foc. – Pentru că am văzut acești oameni ciudați vagabondând prin sat și înapoi, și acum vreau jumătate de zi, lângă grajdul domniei tale. Și ei nu caută de lucru, chiar dacă pretind că o fac. (Și pentru că ai nevoie să ieși afară din camera, gândi el, și încetează să te mai plângi.) Și acum apăsă ușor pe trăgaci. Isabella exercita în mod exagerat o presiune teribilă asupra trăgaciului, își făcu respirația, și trase. – Drept în cap! exclamă vesel Joe. Aveți talent, al dracu' să fiu dacă n-aveți! Joe desenase o formă de om pe Jinta, împotriva mamei bunei judecări a Isabellei. Și ce dacă erau departe de casa? Ea găsise deconcertant să înveți să ucizi o altă ființă umană. – îi mulțumesc pentru învafatura, Joe. Dar radia de bucurie că era capabilă să învețe să trage în întâmplare. Era o oarecare satisfacție în a-și asuma sarcina salvării cuiva, și trebuia să-i mulțumească lui Joe pentru îmbogățirea experienței sale. – Și acum, dacă aș putea învafa să-l încarc mai repede..

•

SUSAN JOHNSON

– Pentru asta e nevoie de practica, domnișoară Isabella. Și ce-i drept, ochi, dar asta –i altceva. Unii îl au și alții nu, și scopul domniei voastre este să fiți cea mai bună. – Așadar, crezi că va trebui să trag în unul din complicii unchiului meu? Nu eim pacându-se cu această posibilitate, ochea pentru a doua rundă. – Am zis că ar fi mai bine să fiți pregătită. Eu sper că sunt aici ca să vă pazesc, dar nu poți spune niciodată. Ei știu că eu și Mike suntem aici, și orice atacant ar trebui să încerce să aibă de-a face cu noi. – Dacă nu vreau să-mi petrec restul vieții ascunsă la mine în camera, așteptând un posibil atac, presupun că mai bine aș învafa să mă apar singură. – Afi spus-o, domnișoară Isabella, îmi pare bine că mai veniți de-acasă. Argumentele lui nu fuseseră ascultate la început, Isabella refuzând să creadă că viața ei era încă în pericol. Dar Bathurst nu mai era, îi amintise Joe, și cu el și singura amenințare reaia de care se temeau rudele ei. Și cei doi străini cu dubioasele lor povești o convinseseră în cele din urmă. Ei nu cautau de lucru ca muncitori cu ziua sau mana de lucru la ferma. O mică explozie de praf de pușcă lăsa un norișor de fum în aer, și cel de-al doilea glonf atinsese finta ochita. – Amintește-mi să nu mă pun rău cu dumneata, o tachina Joe. – Și acum trebuie să încarc din nou, mormăi Isabella, întărziind cu executarea. – O fac eu pentru dumneavoastră, de data asta. Joe lua arma din mână ei și începu să-și facă datoria. Trântindu-se pe iarba, Isabella stătea întinsă pe coate și privea la cerul plin de soare. – Este atât de liniștit aici, încât mi-e greu să înțeleg pizmă a unchiului meu.

Joe iși vedea de lucrul lui. – Este doar pentru bani, domnișoara. Dumneavoastra îi aveți, și ei îi vor. – Mi-e greu să înțeleg o asemenea lăcomie, când ei au o enormă avere proprie. – Oamenii ca ei nu au niciodată destul. Vă sugerez să vă gândiți la fafa lor grasă, rea, când fântâni. Ea clătina din cap repede. – Nu pot, Joe. Niciodată... chiar dacă aceasta ar fi periculos pentru mine, deși înțeleg raționamentul. Dar nu vreau să mă gândesc la ei deloc, dacă voi face-o. (Ea închise pentru o clipă ochii, ca și cum ar fi putut să steargă amintirea rudelor ei cu acel gest simplu.) Să nu vorbim despre nimic supărat, sugera ea. Mai cu seamă într-o zi frumoasă ca asta. Inimă lui Joe se umplu de căldură văzând că era capabilă să se bucure de vremea bună, când fusese atât de nenorocită în prima lor săptămână petrecută la Tavora House, în parte, și acesta fusese motivul pentru care se oferise să o învețe să tragă cu pistolul, ca să o scoată din închisoarea camerei sale. Prima săptămână nu ieșise din apartament; abia mâncă, și ori de câte ori venise să-i vorbească în legătură cu unele probleme legate de proprietate, ochii ei erau roșii de plâns. Aproape că binecuvântase spionii lui Leslie, pentru că îi dăduseră ocazia să o momească afară și să încerce să-i distragă atenția de la melancolia ei. Lecțiile au servit la îndreptarea atenției spre altceva decât pierderea lui Dermott și constanta ei teamă că era mort. Și, ca un avantaj în plus, exersarea tragerii la finta îi oferea lui Joe posibilitatea de a fi lângă ea.

•
în noaptea aceea, după ce Joe și fratele lui au patrulat terenul înainte de a face schimbul de pază afară la ușa Isabellei, cei doi barbafii stateau în picioare în bucătărie și-și fumau țigara de seară.

SUSAN JOHNSON

– N-ar trebui sa te indragostești de patroana noastra. (Tonul lui Mike era cald.) As ta doar așa, ca sa fii atent. Joe nu raspunse imediat. – Vad cum te uifi la ea. Joe arunca un nor de fum. – Nu-i nimica rau sa privești. – Ar putea fi. Tu nu pofi sa o ai . Joe zambi trist catre fratele lui mai mic. – Permite-mi o placere. – Ea este foarte sigura pe ea. – Va trebui sa fie protejatfi tot restul vieții ei. Și eu voi avea g rija sa continue sa fie. Grasul de Leslie nu o va avea. Mike chicoti. – Cel pufin ea va avea o finta larga daca se va arata el pe aici. Sprancenele lui Joe se ridicara ușor. – Sau eu voi avea! . . . in zilele ce urmara, Isabella facu un efort conștient s a fie ocupata, umplandu-și timpul cu numeroase activitafi care priveau viafa arend așilor ei. A inceput sa planifice o noua Școala pentru copiii oamenilor de pe moșie, c a Și o anexa la micul spital de pe pamanturile ei. Intenfiona sfi largeasca partea sudica a gradinii, Și cazu de acord sa vada expozitia de flori anuala din sat. Se intalni cu administratorul Și-i asculta darea de seama in legatura cu recolta. In vita vecinele la ceai – o experienta care a necesitat mimarea unei prefacute bucur ii care ar fi facut-o mandra Și pe o actrifa. Dar cand venea seara, randașii se duce au la nevestele lor, vecinii la casele lor, administratorilor trebuia sa le perm ita sa se odihneascS dupa munca lor, Și o imensa singuratate se intindea ca un nes farșit pustiu. Dormea pufin daca dormea, melancolia zdrobind-o in liniștea nopții, Și se um plea de

disperare, indurand viafa fara Dermott. Tot mai tanjea dupa el in fiecare clipa, in fiecare secunda, cu o tristete atat de dureroasa, sfaşietoare, incat nu mai avea mult sa izbucneasca in lacrimi. Adesea statea intinsa, treaza noaptea, rugandu-se ca el sa traiasca – rugandu-se la orice zeu 'care o asculta – sa-i cruje viafa. Şi in fiecare dimineata aştepta nerabdatoare corespondenfa, sperand sa primeasca vreun cuvânt de la Molly – despre binecuvântatul mesaj pentru care supravieţuia. Dar zilele trecura, apoi saptamanile, Şi nu auzi nici o Şoapta de la nimeni. In dupa-amiaza cand fu anunfat Harold Leslie, Isabella privi spre Joe, trandavind pe scaunul de la birou. – Nu sunteti acasa, decreta el, ridicandu-se in picioare cu o mişcare sprintena. Ii spun eu. – Nu, stai! (Ea ridica mana Şi impinse registrul.) Poate Ştie ceva despre Dermott. Desigur ca familia Leslie este interesata sa Ştie despre el mai mult ca oricare altul. – Bagati de seama, nu sunt sigur ca-i bine. – Este sigur varul meu? Privirea Isabellei se intoarse catre lacheul care aştepta in pragul uşii instructiunile ei. – Da, domnişoara. Ea lasa tocul din mana. – Mai este fcineva afara, in trasura lui? – A caiatorit pe noul cal pe care l-a cumparat la Newmarket, ranji tanarul valet. Şi n-a putut controla acel animal naravaş. E transpirat leoarca, domnişoara. – Poate vrea sa se intoarca la Newmarket cu trasura mea. (Isabella nu se putu abfine sa nu zambeasca, la gandul trupului corpolent al lui Harold caiarin d un armasar naravaş.) Condu-l in salonul chinezesc, Şi adu ceai. – Nu va duceji acolo singura, declara Joe.

SUSAN JOHNSON

– Cerule, nu! Nici nu m-am gandit la asta. Vei lua ceaiul cunoi. – Mai bine l-aş arunca pe fundul lui gras inapoi pe cal şi l-aş biciui sa o ia la fuga. – Este aici cu un scop, totuşi. (Strangand hartiile de pe birou intr-o gramada ordonata, ea se ridica de pe scaun.) Sa mergem sa vedem ce vrea Harold. – Noi ştim ce vrea, marai Joe. – Probabil ca are veşti pe care vreau sa le ştim şi noi. Indreptandu-se spre uşa, Isabella continua: – Şi sa nu te surprinda ceea ce voi spune eu. Intentionez sa-l fac sa infeleaga clar sa nu mai vina. – ii spun eu asta. Ea zambi vag. – Cred ca pot face eu asta, fara varsare de sange, totuşi. • Harold examina tapetul in stil chinezesc, desenele facute de mana reprezentand vignetele colorate ale Cantonului. – Ifi plac scenele, vere? intreba Isabella intrand in camera, mentinandu-şi intenţionat vocea curtenitoare. Bunicului ii placea camera asta mai mult ca oricare alta. Zicea ca-i amintea de tinereţea lui in comerţul din China. Harold se rasuci şi imediat se incrunta la Joe, care statea chiar in spatele Isabellei. – Prefer o ambianţa intima, verişoara. – imi pare rau, spuse ea cu prefacuta dulceafa. Sunt ataşata de Joe. Fafa lui Harold se aprinse, devenind puternic roşie. – In ce fel – aa – asta e... vreau sa spun, verişoara, nu ştiu daca toate lucrurile – cu un salariat... – Vai, draga. M-ai infelesg reşit. Vreau sa spun ca Joe este bodyguard-ul ideal. Nu lipseşte niciodata de langa mine. Marturisesc, murmura ea, ma face sa m a simt incantator de in

siguranja. (Sa duca Harold aceasta informatie excitanta, care induce in eroare, la taica-sa. II va face sa se gandeasca de doua ori la orice plan josnic.) Te putem servi cu o ceaşca de ceai, adauga ea afabil. Lui Joe ii place mai ales combinatia speciala a bunicului, nu-i așa, Joe? Şi ii zambi peste umar. Daca Joe n-ar fi fost cu un cap mai inalt Şi n-ar fi avut muşchi solizi, Harold ar fi raspuns altfel. Dar așa, se consola sa-i arunce fostului pugilist o privire catranita Şi sa-i raspunda Isabellei cu cata politefe putu: – Mi-ar face placere sa raman la ceai. – Nu-i dragut, Joe, nu-i așa? (Ea atinse uşor mana lui Joe, cu intentia de a-i da lui Harold impresia clara ca ea Şi bodyguard-ul erau foarte intimi.) Stai jos, vere. Şi pentru ca ai sunat dupa Henderson, Joe, putem sta cu tofii Şi sa discutam. Spune-i sa aduca Şi nişte coniac pentru voi, barbafii, odata cu ceaiul, adauga ea zambind la bodyguard. Ce veşti ne aduci de la Suffolk, Harold? se intoarse ea catre oaspetele ei.

– Vin de la cursele din Newmarket. Cum statea, marginile gulerului c3maşii impingeau in falcile lui grele, cravata lui era zdrobita intre stomacul lui strans in vesta, jiletca Şi barbie. Pulpele lui dolofane deformau stofa pantalonilor cafenii-roşcafi, iar greutatea lui punea la grea incercare rezistenfa elegantului scaun Sheraton, in timp ce fafa lui roşie pareea o anomalie in decorul rafmat al salonului.

– Probabil ca ne aduci veşti de la Londra. Suntem trişti ca nu avem ultimele barfe. S-a plictisit prinful de Wales de doamna Hertford, sau s-a plictisit soful ei de print? – Nici unul, deocamdata – dupa ultimele ştiri din ziare. – Şi prinfa tot mai lanceşte la Blackheath? – Aşa cred. Isabella puse mai multe intrebari frivole privind societatea mondena, inainte de a spune ca din intamplare:

SUSAN JOHNSON

– Și s-a întors lordul Bathurst în oraș, după nenorocirea lui? Sau am lipsit de la funerațiile lui? Gura lui Harold se strânse într-o linie neîndurătoare, gelozia lui fafa de Bathurst trezindu-se la întrebarea Isabellei. – Nu s-a auzit nici un cuvânt, marai el. Isabella simți o asemenea ușurare încât, inconștient, îi acordă lui Harold un zâmbet cald. – Ti-a plăcut cursa de calărie de la Newmarket? Este o zi atât de frumoasă!... Pentru că nu există nici o știre despre înmormântarea lui Dermott, aproape că îi pare rău de bietul Harold, care era depășit de această misiune a familiei. – Noul meu armasar este puțin cam sărăcăș – neastamparat... pentru o întrecere la curse – are nevoie să fie dresat, fără îndoială. – Ai vrea să te ducă Joe aici în faetonul meu? Deci blestematul de paznic conduce faetonul ei. Nu-i bine de loc. Roșeașă lui Harold se accentua din cauza nedreptății. – N-aș putea să conduc eu însumi faetonul? spuse el direct. Ai putea pune în fapt promisiunea cu care te-ai laudat. – Joe îmi cunoaște caii atât de bine, vere! Ma tem că să nu se împotrivesc la conducerea ta. Sunt prea temperamentalii. Nu mi-ai spus tu acum câteva zile, Joe? (Ea privi la el pe când se întorcea de la discuția cu Henderson și, zâmbind, bătău cu palma pe scaun indicându-i să stea lângă ea.) Știi, Joe face mai mult decât pe vizitiul aici, murmură ea, zbatându-și genele într-o parodie de supunere feminină. Joe reușea să nu izbucnească în ras doar făcând un suprem efort. Încusina Isabellei era egală cu a unui vizitiu corintian. – Vreau să spun... să spun, Isabella, varul ei se balbai, cu o expresie îngrozită. Nu cred că se cuvine totuși... adică... – Ah, iată-te! (Henderson aducea un platou cu două pahare de coniac.) Nu prea finem seama de conveniențe aici departe de farmă. Suntem mai neoficiali. Nu-i așa, Henderson?

!Și menfinu veselia in timp ce-i facea semn cu mana valetului care aducea ceștile cu ceai. – Da domnișoara, foarte neoficiali, replica majordomul, distrandu-se cand se duse in gospodaria cu«doua sute de servitori și muncitori, spunandu-le ca Joe statea mai aproape decat de obicei de stapana lui, in nedorita prezenfa a lui Harold Leslie. Jos se puneau pariuri pe faptul ca Joe il va arunca pe scari pe varul Harold intr-o jum atate de ora. Henderson personal parie pe douazeci de minute, dar expresia fejei lui fu de nedumerire cand așeza cate un pahar cu coniac in fafa fi ecarui domn. – Ador acele prajituri roz. Mulfumește-i doamnei Parker din partea*jneea, Henderson. (Isabella lua ceașca de ceai de pe tava care fusese pusa in fafa ei și incepu sa soarba ceaiul.) Lapte sau lamaie, vere? ' Cu Joe ca un taur alaturi de ea, Isabella incerca sa se razbune pentru mizeriile pe care le suferise datorit a familiei sale Leslie. Arborand simulata sa intimitate cu Joe, ea se uita la el cand discutau, sau zambea cu afectiune la ceea ce spunea el, in timp ce el juca rolul de companion athletic cu aplomb. El vorbea pufiri, dar cand o facea, Isabella asculta cu atentie și era de acord. Din ce in ce mai irascibil și enervat, Harold nu putu suporta mult timp insolenta și prezumfia ca un om de condifia lui Joe Thurlow sa fie in relafii de asemenea familiaritate cu verișoara lui. Aflandu-se in fafa limitatei opfiuni de a-i cere socoteala lui Joe sau de a pleca, o alese pe cea mai prudenta. Se ridica brusc in picioare, și se desparfi cu o plecaciune bafo asa și un zambet stramb. – Ifi urez o zi buna, verișoaro, spuse el refiut, ignorandu-l pe Joe. – A fost foarte dr&guf: din partea ta sa ne vizitezi. Avem atat de pufi ni musafiri... Ai sa mai vii pe aici, nu-i așa, Joe?

SUSAN JOHNSON

Joe se ridicase in picioare odata cu Harold, și inalfimea lui de turn o facea pe Isabella să-l privească de jos, de la mare distanță. – Este drum lung de la Newmark et până aici. Mă îndoiesc că Leslie se va încumeta să mai calătorească atât de departe din nou. – Ah, vai, Joe, când varul Harold are acest minunat nou armăsar? Nu o să pregeți să vină să ne vada, nu-i așa, vere? – Nu voi mai rămâne mult în Newmarket, spuse scurt Harold, gândindu-se că Isabella va avea nevoie de o frumoasă forță după ce se vor căsători. Isabella făcu o mutăsoară. – Vai, dragă, ce rușine, și eu care mă așteptam să mai vii la ceai!... Mă tem că nu am fost o companie destul de bună. (Zambetul ei era amefitor.) Vrei să te conducă Joe, vere? – Nu-i nevoie, nu-i nevoie, se grăbi Harold să răspundă, neavând chef să fie singur cu Joe Thurlow, a cărui antipatie era clară, în ciuda atitudinii îngaduitoare. • – Isabella ne-a transmis complimente din partea lui Joe Thurlow, blestemată fie destrăbălarea ei. Și Bathurst nici nu s-a racit bine în mormantul lui! (Harold Leslie strânse din buzele lui camoase, ochii scaparându-i de indignare.) fi-am spus, Thurlow statea atât de aproape de ea, că n-ai fi putut strecura nici o foaie de hartie între ei. – Interesant, murmură tatăl lui. Ea pare să-și fi găsit chemarea. Cine ar fi putut crede că dulcea nepoată a unchiului George – odorul lui –, s-ar putea transforma într-o tarfa? – Așa mama, așa fiica, observa Abigail mura. Mama aia a ei franfuzoaica a ieșit de la Școala de maici și a colindat lumea. Sange albastru sau nu, tot strătricată se numește. Ca și Isabella, cu ultimul ei amor. Dacă tatai tău insistă să te însori cu ea, iar eu mă opun...

- Dar nu te opui sa ai banii ei, se baga Herbert. Abigail suspina dramatic. - Este o rusine ca avocatii se pare ca cred ca testamentul lui George este inatacabil. - Dar, de vreme ce este, facu remarca Herbert, noi trebuie sa ne dam cu parerea acum ca Thurlow este in relatii atat de stranse cu ea. Avem nevoie de mai mulți oameni. - Harold, vreau sa-mi promiti ca, deindata ce te vei casatori, o sa fii femeia astaincu iata undeva, insista mama lui. Nu vreau ca ea sa-fi contamineze surorile. Este total lipsita de morala. Si cum infeleg natura bestiaia a barbafilelor Si, poate, interesul tau pentru ea, nu vreau ca vreunul din modurile ei licentioase sa a pateze fetele. E clar? Herbert, spune-i ca in aceasta privința sunt categorica. Soful ei privi catre fiul lor. - Ai auzit ce a spus mama ta. - Da, papa. Ea poate sta la Tavora House. N-are nici o nevoie sa vina la ora. - Si este de la sine infelita ca vei avea cateva progeneraturi de la ea, ca sa asigure mostenirea. - Herbert, zau! Abigail arbora o figura socata. - Ssst, Abby, Stii la fel de bine ca Si mine ca avem nevoie de mostenitori ca sa pastram averea, cand va muri ea. - Este revoltator, murmur a sozia lui. - Dar nu Si milioanele ei, remarca soful ei infelegator. Va trebui sa strangem un numar de oameni*Harold. (Gura lui se contorsiona intr-un rictus cumplit.) Unii capabili sa le vina de hac frajilor Thurlow.

SUSAN JOHNSON

20.

es

r rezenfa vaduvei in casa de langa mare a avut un efect calmant asupra fiului ei , Şi la scurt timp dupa venirea ei, Dermott a deschis ochii, cercetand pentru prima data cu o privire neimpaienjenita camera. Recunoscandu-Şi mama stand pe un scaun langa patul lui, el schifa un zambet vag. – Sunt aici, dragul meu, murmura ea, aplecandu-se peste el Şi sarutandu-l pe obraz. Şi insist sa te simfi mai bine. Chicotitul lui se transforma intr-un geamat cand slaba mişcare Şi zdruncina trupul indurerat. Şi cand rasufla din nou, Şopti: – Mi-e foame. – Ai la alegere in dimineafa asta, draga. Betty Şi bucatareasa au fost ocupate inca din zori. Privirea lui cerceta din nou camera. – CSmaŞa mea. Contesa il privi pe Shelby, nesigura de ceea ce dorea fiul ei. – O am, sir. – Du-te Şi adu-o aici, porunci mama lui, vrand sa-i dea fiului ei tot ce dorea. Cand Shelby se intoarse cu o camaŞa mototolita in maini, ea ridica din sprancene surprinsa, dar Şi pastra calmul, Şi cand Dermott incerca sa ridice mainile sa o ia de la Sehlby, ea vazu ca-i scapase din man&. Parfumul mai staruia in lenjerie, inmiresmand aerul. Şi ea ajuns 6 la o concluzie proprie. . Recuperarea lui Dermott din acest punct progresa lent, dar sigur, fiecare capriciu fiindu-i indeplinit de m am a lui. Capacitatea ei de a conduce gospodaria era o surpriza pentru Shelby, care credea despre ea ca este o femeie izolata de restul lumii Şi dezecilibrata de evenimentele din casnicia sa.

Nu era așa, era o femeie capabilă, veselă, care-și asumase sarcina recuperării fiului ei. Ea și Dermott stateau pe pe terasa într-o seară, după două săptămâni, bucurându-se de ultimele vestigii ale apusului care se furisau cu lumina lor crepusculară, violetă. Dermott lenevea lungit pe un sezlong. Infiorătoarea lui slabiciune se mai refacuse printr-o strictă dietă cu mâncarea lui preferată – bifece – , de îndată ce a fost suficient de puternic ca să stea rezemat între peme. Contesa se lega pe un balansoar pe care-l adusese pe insula când era copilă, atunci când tatăl ei cumpărase conacul. Era zveltă și frumoasă, parul ei nu încărâmbise deloc, mănâncându-se perfect. Shelby o întrebase odată dacă se măritase de copilă. – Îmi place parfumul camășii pe care ai păstrat-o. (Ea nu atinsese subiectul până acum, dar Dermott pare să fie într-o dispoziție deosebit de bună.) Deși nu e treaba mea, desigur, adaugă ea zâmbind. • El răsare să zică. – Mă întrebam când vei pomeni de ea. – Doamna probabil că înseamnă ceva pentru tine. El nu răspunde o vreme, și când o face, cuvintele îi erau ezitante: – Cred că da. – De ce ai păstrat camășa, dacă nu știi? Îl stimula ea cu delicatețe, dispoziția lui fiind ascunsă și sumbră în săptămâna de convingeri ale scenei – Bună întrebare. Tipetele pescarilor umpleau tăcerea. El își încrucișă picioarele întinse, privind insistent spre mare, îndreptându-și mâinile halatului, și când vorbește, în cele din urmă, vocea lui era neobișnuit de liniștită. – Îți amintești că a fi-am spus că am fost căsătorit?

SUSAN JOHNSON

Sprancenele mamei lui se stransera intr-o mina de concentrare o clipa. - Nu-mi amintesc. Ce ciudat ca am uitat ceva atat de important. Am cunoscut fata? El clatină din cap. - Am fost casatorit in India. - Ai fost in India? - Cinci ani, murmura el. Ea inchise ochii pufin, Si cand il privi din nou, spuse: - Mă simt atat de nenorocita ca nu-mi aduc aminte. - N-are im portant, maman, raspunse el cu delicatefe. Nu i-ai intalnit niciodata pe sofia Si pe fiul meu, Au murit in India. - Dragul meu, ce ingrozitor! se intinse ea sa-i atinga mana. AŞ fi vrut sa Ştiu. Ce povara pentru tine... cat de necajit trebuie sa fi fost. I-a trebuit mult timp ca sa raspunda; un puhoi de amintiri dureroase fi invada mintea, toate intrebarile Si indoielile care -l bantuiera ani de zile erau proaspete Si dureroase. - N-am putut sa uit. Ochiul lui negri erau plini de o tristefe pe care ea nu i-o mai vazuse niciodata. - A r fi trebuit sa-mi spui. (Ea dadu din mana ca Si cum ar fi vrut sa Ştearga cuvintele spuse.) Dragul meu, imi pare teribil de rau, am fost atat de absorbita de mine tocmai cand tu ai fi avut mai multa nevoie de mine. - Nu e vina ta, maman. - Trebuia sa observ tristejea ta. - N-am vrut sa Ştii. El vrusese sa o protejeze pe mama lui de alte dureri, tatai lui ii pricinuisse destule cat traise. - Nu mai am nevoie ca fiu cocolita, zambi ea. Acum este randul tau sa fii rasfapat. Deoarece ai fost la un pas de moarte, am devenit profund conŞtienta de ceea ce am cu adevarat,

cat de norocoasa sunt ca te am pe tine. Și de acum înainte intenționez să mă ocup de fericirea ta. El privi apusul pierzându-se la orizont. – După atâta timp, nu sunt sigur că mai pot recunoaște fericirea. Deși, adăuga el încet, pot privi apusul și să vad că este frumos. (Gura lui se curba într-un vag zâmbet.) Asta-i clar un progres. – Întâlnirea ta cu moartea ne-a făcut pe amândoi să apreciem bucuria simplă de a trăi. Cred că amândoi am trăit în trecut prea mult timp. – Nu pot uita totuși. Ochii lui se umplura de lacrimi. – Nu poți, Șopti m-am a lui. Nimeni nu vrea să o faci. Povestește-mi despre familia ta, adăuga ea cu delicatețe. Vreau să știu totul. Cum a fost viața ta? Cum ai cunoscut-o? Nepotul meu semăna cu tine? Avea zâmbetul tău? În timp ce soarele apunea și se lăsa seara, Dermott vorbi în mod deschis despre familia lui pentru prima dată de când se întorsese din India. El își deschise sufletul cu toată suferința și durerea, dezvăluind vina care-l tortura, dând glas dragostei profunde pentru soția și copilul său, dezvăluind necumpătarea sa în consecințele morții lor – această marturisire nefiind chiar lipsită de vina. Și când termina, mama lui îi spuse: – Ce noroc ai avut să trăiești o asemenea iubire!... Știu, pentru că te iubesc pe tine foarte mult. (Ea ridică mâna, într-o mișcare ușoară cu prinzând imensitatea cerului instelat sclipind deasupra lor.) Nu putem controla întotdeauna ce se întâmplă cu noi în acest univers fără margini. (ii zâmbi trist.) Deși am pierdut o mare parte din viața mea încercând. Nu-ți pierde și tu viața, dragul meu. Te rog. Dermott zâmbi vag.

SUSAN JOHNSON

- imi place ca te am inapoi, mami. Nu m-a mai simtit atat de singur. Si poate ca trecutului... - Va fi o amintire pe care o vei purta vesnic in inima ta. (Privirea ei era blajina.) Cat de pufini dintre noi au asemenea amintiri de iubire?! El stia ca ea nu avea, si il durea inima pentru ea. Ea isi indrepta umerii ca si cum pom ea la atac; el isi amintea acest gest din copilaria lui - pe care-l vedea ori de cate ori intratatal lui in camera. - Dar gandeste-te, draga, spuse ea cu un fel de hotarare de a avea curaj, care se potrivea cu atitudinea ei, daca vom incerca sa traим in prezent, poate ca este timpul sa admiji sentimentele pentru femeia al carei parfum este in camasa asta pe care ai pastrat-o? Ea a fost in gandurile tale, stiu asta. - Nu stiu daca as fi cinstit sa admit sentimentele ce le am pentru ea. Lasata nenorocire in urma mea. - Cred ca ar prefera sa ia aceasta decizie personal decat sa hotarasti tu pentru ea. Si daca nu consideri ca ma bag unde nu trebuie, chiar mi-ar placea sa o cunosc. Dupa ce fusese lipsit de mama lui atata vreme, interferenta ei fu binevenita. Dar o avertiza: - Nu sunt sigur ca Isabella va veni. - Dacatu? i eu putem uita, poate ca va putea si ea. intreab-o. Dermott rase format. Gandul de a o avea pe Isabella in viaja lui ii incalzi brusc sufletul. - Chiar daca va fi de acord, trebuie sa te previn, mami - nu stiu daca ea calareste. - Daca nu stie, va trebui sa o invafam. - S-ar putea sa nu vrea sa invafe. Ea face doar ceea ce ~ vrea, adauga el cu dragoste. - Foarte bine. Va fi in stare sa te jinsi la locul tau. Ce parere ai de diamantul meu albastru ca inel de logodna? intreba ea deodata. Pentru o rice eventualitate, exclama ea

repede, a fost al bunicii- tale și i-a purtat noroc. Ah, dragă, sunt atât de afera ta. Mă simt ca și cum m-aș fi trezit dintr-un somn de zece ani și trebuie să recuperez timpul pierdut. – Este normal să te simți nerăbdătoare, mami. El simțea o extraordinară plăcere în interesul ei emoționant, amintindu-și de tinerețea lui, când te recuse prin minunate întâmplări aventuroase. Îi făcea să se simtă din nou viu, și ești era precaut în privința Isabellei, căci nu știa dacă-l va primi cu brațele deschise. – De ce să nu-i las ei posibilitatea să-și aleagă un inel? Dacă mami va vrea pe mine... remarcă el circumspect. Nu m-am purtat frumos cu ea. – Banuiesc, dragă, că ești capabil să convingi o femeie să te iubească. Ai putea să-i spui despre colecția ta de pene de pasări. Dermott chicoti. – Nu le-ai aruncat? – Bineînțeles că nu. Ai muncit la colecția asta până la vârsta de doisprezece ani. – Bine, dacă toate celelalte nu vor reuși, voi folosi penele mele ca ultimă provocare. – Atunci bineînțeles că vei avea succes. Cum ar putea să te refuze?

Dar vadaiva contesa nu s-a bazat numai pe farmecul persuasiv al fiului ei. Ea i-a scris o scrisoare Isabellei. A fost destul de ușor să descopere numele ei întreg și adresa de la Shelby, și justificându-și intenția pentru prerogativele unei mame, ea îi povestea Isabellei despre sentimentele lui Dermott față de ea. • O săptămână mai târziu, Dermott pșea în salonul lui Molly din St. James's Place.

SUSAN JOHNSON

- Se zicea ca ești moit, zise ea cu o expresie rezervata. - Aproape ca așa am fost, dupa cum m i-a spus Shelby. - Dar nevazand nici un doliu pe Bathurst House, remarca ea glacial, incepusem sa bsnuiesc cf traiești. Nu-l invita sa ia loc. El observa acest lucru și rãmase langa ușa. - Știu ca ești furioasa din cauza Isabellei. Privirea ei se in gusta ușor. - Ai devenit foarte injelegator, pentru un om care nu s-a gandit decat l a el in ultimii ani. - Am venit sa-mi cer iertare. - De la mine?! (Sprancenele ei se ridicara.) Nu te osteni. - De la amandoua. Dar nu dau de Isabella. Nu e acasa, și n imeni nu-mi poate spune unde s-a dus. - Poate ca ar trebui sa consideri asta un in diciu. - Știu ca ce am facut eu a fost greșit, spuse el liniștit. Dar cand cineva e in p ragul morfii, își reconsidera viafa dintr-o noua perspectiva. Te rog, Molly, daca șt ii unde este, spune-mi. - Și de ce aș face-o dupa modul in care ai tratat-o? - Pentru ca nu mai sunt la fel, spuse el meet. Acum m a simt ca și cum aș fi capabil sa am un v iitor. Imi doresc un viitor. Vreau ca Isabella sa im parta viafa cu mine, Molly, daca m a va vrea. - Ma indoiesc ca va vrea. (Molly nu putea uita atat de ușor cat o ranise pe Isabella, cat de nemilos și crud, cat de egoist fusese.) N u a luat cu ea nimic din ce-i ramasese de la tine cand a plecat, nici o rochie, nici o carte sau eșarfa. Nimic. - Lasa-ma cel pufin sa vorbesc cu ea. M-am schimbat, Molly, sunt alt om. M ama poate sa-fi spuna, și Shelby! La dracu', Charles este ingrijorat ce s e intampia cu mine pentru ca m-am lasat de toate viciile. Rezerva ei incepu sa s e topeasca. Parea sincer, nu flecar. - Ea nu este singura. Joe și Mike Thurlow sunt cu ea. Așa ca nu te aștepta sa intri pur și simplu și să o seduci din nou.

- Infeleg. Nu intenționez să o seduc. - Va trebui să-l convingi pe Joe, nu pe mine. (Gura ei se strâmba de neplăcere.) Nu s-a descotorosit încă de familia Leslie. A vizitat-o varul ei Harold. Mercer m-a făcut la părinte cu ce se întâmplă. - Așadar rușinea ei tot mai constituie un pericol pentru ea. - Bineînțeles. Dispariția ta de pe scenă le-a dat lor libertatea de a-și continua scopul tăcut. Spune-mi, zise ea brusc, ești serios de data asta, sau doar ai chef de amuzament? - Sunt total și absolut serios. Am adus diamantul bunicii mele să i-l ofer Isabellei împreună cu inima mea. Poți să-mi vezi, dacă te-ndoi ești de sinceritatea mea. Inelul a fost ideea mamei mele. - Deci văduva contesa știe. - Știe și aprobă și m-a așteptat să o duc pe Isabella acasă la Alworth ca să o cunoască. - Hmmmm... - Nu te uita așa la mine. Voi plăti bucurii pentru păcatele mele. Poți să faci o listă în timp ce sunt plecat. Dar spune-mi locul în care se află Isabella ca să pot pleda personal cazul meu. - Și dacă te-ai uitat? - Atunci voi face tot ce-mi stă în putință să-i împrăstiez memoria. - Văd să-ți ceri iertare, spuse ea cu asprime. Și n-aș învinui-o pentru asta. Privirea lui întunecată era sinceră. - Atunci am să-ți cer iertare - sunt foarte serios, Molly. Molly zâmbi pentru prima dată de când intrase el în încăpere. - Gandul cu tine în genunchi și cerând iertare, mai ca ar face pe cineva să călătorească până la Higham cu poștalionul ca să vadă cu ochii lui. - Este la Tavora House? - Din ziua de ieri tau.

- Cu Joe, murmura el, gandindu-se brusc ca Isabella si bodyguard-ul ei fusesera impreuna foarte mult timp. El si Joe se intalnisera intamplator prin bordeluri, campionul de categorie grea fund binevenit printre masculi in locurile rezervate pentru beau monde. - Si Mike este acolo, ii aminti Molly. Va trebui sa-i convingi pe amandoi de sinceritatea ta. - Chiar?! (O spranceana se ridica usor.) Sunt guvemantele ei? - Deocamdatas da. Si Joe are resentimente fata de tratamentul necavaleresc al tau fata de Isabella. Ea a plans saptamani in sir dupa ce au ajuns la Tavora House, spune el. Contele trase aer in piept. - Stiu. - Asta ca sa te previn. - Nu-Ji inchipui ca m-a pot impotrivi unui campion de categorie grea? remarca el sec. - Nu in starea actuala. Cate kilograme ai pierdut? Dermott siabise vizibil. El zambi. - Nu tot atatea cate a pierdut Lonsdale. - Punct ochit, dar nu te-a sfatui sa-l énervezi pe Joe. - Suna ca si cum el ar fi iubitul viitoareii mele sozii. - Poate va-sa-fie sofia ta. - Nu crezi ca pot invinge? - N-a spune rmasag pe asta. Zambetul lui era familiar, un zambet cald de care-i fusese dor lui Molly. - Cincizeci de guinee, zise el, ca voi castiga de data asta, o provoca vesel Dermott. - Nu sunt sigura ca vreau sa pariez. - Nu vrei sa pierzi banii? Ea il privi o clipa. - Probabil ca nu, renunfa ea cu un oftat. Crai blestemat!

– N u mai sunt un stricat, draga. – Hmmm, pufhi ea, evident scep tic! – Logodnica mea Și cu mine ifi vom face o vizita cand ne vom intoarce in ora\$. – Și cat va dura luna de miere, m a intreb? – Ești tot atat de cinicS, Molly, pe cat sunt eu de mdragostit. E l nu mai pronunfase niciodata acest cuvânt de cand se intorsese din India, Și acea sta simpla fraza o determina, mai mult decat toate argumentele, sa-Și schimbe pare rea. – Ia mai repeta o data, ii porunci ea. – O iubesc, repeta el liniștit. De aceasta data, zambetul ei era plin de afecfiune,. – Atunci te pofi pregati de drum. – N u r nainte de asta, Molly. indreptandu-se spre locul pe care statea ea, se apleca, o saruta pe obraz Și-i Șopti: – Mul|umesc ca mi-ai dat-o.

SUSAN JOHNSON

os

21 .

© Joe și Isabella priveau noii xnanji pe pașune. Stand unul langa altul, lungifi langa gardul de lemn inalt, care imprejmua izlazul, discutau sporadic despre fopaiturile tinerilor armasari, despre frumusefea zilei, despre ealatoria lor la Higham de a doua zi dimineata. Situația nu diferea cu nimic de nenumarate altele de cand stateau la fara. Pana cand Joe se intinse, ii prinse capul in mainile lui, și a plecandu-se o saruta delicat. De cand nu mai fusese sarutata? se gandi ea. De cand nu mai simfise caldura unui trap de barbat aproape de al ei? Dar nu-i putea o feri lui Joe ce-și dorea, nu atata timp cat ea nu putea fi fericita din nou, și dupa o clipa ea il impinse la o parte. El fii de acord in mod tacit, cum nu ar fi facut un, om de talia lui. - Imi pare rau, șopti ea. El iși trecu mana prin paral lui blond, cu un gest rapid, nervos, asemenea baiefandrilor. - N-ar fi trebuit sa indraznesc. (Vocea lui era scazuta, imploratoare.) Daca ma concediezi, infeleg. Un uriaș ca el, capabil de asemenea sinceritate delicata, facu sa i se umezeasca ochii Isabellei. - Și acum, cu prostia mea, te-am facut sa plangi, mormai el ca un autoreproș. - Nu, nu de asta m-ai facut sa plang. Am fost pur și simplu impresionata. (Ea privi spre el cu melancolie.) Și daca voi mai putea iubi vreodata pe cineva, draga Joe, pe tine te voi iubi. Dar... - II mai iubești inca pe Bathurst.

ScoJandu-Şi batista, i-o intinse atent, cand Şi-ar fi dorit sa-Şi poata Şterge propriile lacrimi. - N u Ştiu daca-l mai iubesc sau nu, dar nu pot sa-l uit. (Chiar cand Ştia t oate obstacolele ce le avea de intampinat iubindu-l pe Dermott. Privirea ei se c ontopi cu a lui Joe peste marginea batistei lui.) Şi nu eŞti concediat. Ce m-aŞ face f ara tine? Slaba mangaiere pentru o inima zdrobita, dar el spuse cu multa delicat efe: - MS bucur ca nu vrei sa plec. Ea ii dadu batista inapoi. - AŞa ca vom incerca sa ne descurcam aici, la Tavora, cum vom putea mai bine. El zambi. - Destul de bine. - Şi mi-a placut foarte mult sarutarea ta, spuse ea slab. - Atunci, asta se potriveŞte pentru amandoi. Ea rase. - Doamne, complicate e viafa!... - Nimeni n-a spus vreodata ca este uŞoara. - Ce egoista pot fi sa scancesc pentru orice fleac cand tu ai lupta t pentru toate succesele tale! - Am avut noroc ca am supraviejuir. Tony M arshall nu a reuŞit. - Prietenul tau. M i-a povestit Molly despre asta. El dadu din cap. - AŞa c a vezi, suntem amandoi norocoŞi ca ne aflim aici, bucurandu-ne de ziua insorita Şi p rivind inainte in viitor. - Suntem, nu-i aŞa? Şi o sa m a duci la Higham Şi o sa-mi cump ar multe paiarii pentru ca noile paiarii m a umplu intotdeauna de buna-dispozifi e. - Al dracu' de uŞor te faci placuta, spuse Joe cu un chicotit. - Mi-a mai spus cineva odata asta, murmura ea. El desluŞi strangerea de inima din glasul ei. - Probabil nu chiar cu aceleaŞi cuvinte.

SDSAN JOHNSON

– Nu. – Bathurst nu poate fi mort, avansa el, incercand sa o consoleze. N-a fost nici un anunț în ziare. în timp ce ferparul lui Lonsdale ca și testamentul lui au fost publicate. – Lipsa asta de informații mă face să sper. – Vrei să mă informezi să vad ce s-a întâmplat cu el? Ea clatina din cap. – Nu, nu-i nevoie, pentru că el nu mă vrea în viața lui. – E nebun. Ea zambi. – Sunt de acord. Scrisoarea văduvei contese sosi cu puțină întârziere, datorită faptului că a fost retrimisă de la casa din Londra a Isabellei. Isabella era în budoar, alegându-și o pălărie pentru călătoria cu Joe, când camerista răspuse la un ciocănit în ușă, luând scrisoarea de la lacheu și aducându-i-o ei. O privire la numele expeditorului, și Isabella simți o clipă că se clatina. Forțându-și vocea să fie calmă, cum nu era de fapt, îi dădu instrucțiuni cameristei să-i spună lui Joe că va fi jos în cinci minute, închise ușa în urma cameristei și se prăbuși într-un scaun, înainte de a își înmuia picioarele. Tremurând vizibil, ea citi scrisoarea în mână câteva clipe, îngrozită de conținutul ei, temându-se să nu fie vestea morții lui Dermott, nefiind sigură dacă nu era mai bine să nu știe. Dar trebuia să o citească, știa asta, așa că rostind o rugăciune ca imbarbatare, desfăcu sigiliul, despătură foaia de hartie, și aruncând o privire caută cuvântul „moarte”. În nu era. Respirând ușurată, începu să citească de la început: «Tăgătoarea domnișoara Ceslie, scuza-mă că vorbesc atât de deschis, dar vreau să te informez de sentimentele fiului meu pentru dumneata. După cum știi, el a fost grav rănit (inimă Isabellei se strănse o clipă, înainte de a da atenție

urmatoarelor fraze) dar acum și-a reinit in casa noastra din Jnsula Wight. SI cre de ca s-ar putea sd-l uraști, dar eu sper sa nu fie aša. Sste un baiat bun care a av ut parte de un mare necaz in trecutul lui. 'Daca nu ști de aceasta suferinfa, spe r ca . afland de ea i-ai putea scuza multe din purtarile lui. Mi-a povestit desp re comportared lui mai pufin cavaleriascd. Vino sa ne vezi. AȘ dorifoarte mult sa cunosc femeia pe care o iubetfe Dermott.» Semnase cu numele ei de botez, de parca erau deja prietene. Isabella sublinie delicat, cu varful degetului ei, cuvantul iubire, fericirea inundandu-i simjurile. Era viu! Și, din fericire, o iubea! Toate lacrimile pe care le vSrsase in saptamanile trecute nu mai aveau im portant, to ate neinfelegerile și nesiguranfele, mania și resentimentele fusesera maturate de un singur cuvant. Paradisul era al ei, intreaga lume era a ei, niciodata nu stralu cise soarele mai minunat, nici aerul nu fusese mai pur. Imp&turi cu grija prejiio asa scrisoare și o puse in saculeful de mana, alerga din apartamentul ei și cobori s carile, strigand dupa Joe. Așteptand cu faetonul pregatit de caiatorie, el accepta vestea ei bucuroasa cu amabilitate, avand grija sa-și ascunda sentimentele, c o n s e n t de inclinarea inimii ei. Și cand Isabella spuse: – Vreau sa plecăm imediat, el intreba doar unde. – In insula Wight. Vom lua un schimb de haine in pachet. AȘ v rea sa plecăm in zece minute, adauga ea, dorind sa pomeasca in mare graba. Joe i nsista doar sa mearga și Mike cu ei, și pe drumul lor spre sud sa nu ia decat bagaje uȘoare. Și in dimineafa urmatoare, dupa o lunga și istovitoare noapte petrecuta pe dr um, chiar cand ras&rea soarele, aj unsera la feribotul care-i transporta pe insu la. Gasira &asa lui Dermott fnchisa, cu excepția unui mic num3r in personal, și mo ralul ridicat al Isabellei, din timpul caiatoriei spre sud, se prabuși brusc.

SUSAN JOHNSON

– Imi pare rau, domnișoara, dar lordul a plecat la Londra, și contesa la Alworth, o înfirms menajera, și văzând hainele prafuite ale vizitatorilor, adăuga: – Dacă vrei să a vă spalafi, domnișoara, sunteți binevenită, având în vedere că v-a chemat contesa. – Probabil că n-am înțeles bine, spuse Isabella, roșind de jena, gândindu-se că era cea mai mare nebună din lume și alergă în sud la cea mai mică insinuare că lui Dermott i-ar pasa. Mulțumim, dar avem camere refinite la fermă, improvizați ea, ca să nu mai riște și alte incurcături. Ce s-ar întâmpla dacă s-ar întoarce Dermott și ar găsi-o aici? Oricare au fost motivele mamei lui, se pare că el nu a fost informat. Și dacă s-a dus la Londra, sra. indoiala este suficient de refuzată ca să se întoarcă la vechea lui vanatoare. Reinnoindu-și speranța că dragostea ei s-a reîntors în urma scrisorii contesei, durerea respingerii era acum de două ori mai grea. Și Isabella nu-și reținu lacrimile decât cu un efort extraordinar. Joe și Mike tăcuseră politic și în drumul de întoarcere spre feribot, dar știau că ea se simțea abandonată, ca și cum ar fi fost parasită în fața altarului.

•
Dermott petrecuse noaptea la Higham la hanul „King's Arms”, ajungând în zona prea târziu ca să poată face o vizită. A adormit cu greu, și la patru s-a trezit. S-a ridicat, s-a îmbrăcat singur, nevrând să-l scoale pe Charles atât de devreme, și a coborât pe trepte în sala pentru oaspeți. El o surprinse pe femeia care spăla vasele aprinzând focul în bucatărie. Cerând cafea, se așeză pe un scaun în bucătărie și așteptă, făcând ca personalul să fie extrem de nervos. Așa că se răzgândi și își făcu singur cafeaua. Nici una dintre tinerele
King's Arms (engl.) = Armele regelui. (n.tr.)

fete nu era obișnuita cu alte persoane decat servitorii, in timp ce el își facuse de multe ori cafea cand era in companie. Tocmai își tum a o ceașca aburinda de fiertur a proaspata, cand bucatareasa ieșind zgomotos din camera ei, imbracandu-se repede, cand una dintre fetele de la bucatarie veni sa o anunfe ca un lord frumos își fac ea cafea la ea in bucatarie. - Buna dimineafa, sir, spuse ea, netezindu-și cu mana parul ciufulit. Mai dorifi ceva la cafea? - Daca nu va supSra prea mult. Dermott nu se putea-duce in vizita la Tavora House la patru-treizeci dimineaja, așa ca putea a foarte bine sa manance. Purina fortificare in vederea viitorului chin probabil ca nu era rea. - Afi venit pentru curse? intreba bucatareasa, in timp ce trebaiui a. - In realitate, nu, sunt in vizita. - Avefi prieteni prin imprejurimi? - Da. - Unde a r putea fi? Pe drept cuvânt, doamna Notkins era cunoscuta drept cea mai vestita barfitoare din Higham. Se uita la el in așteptarea unui raspuns. Amuzat de incapa anarea ei, aprecie iute daca vizita lui necesita discrete. Și socotind ca nu era cazul, spuse: - La Tavora House. - Aha! Frumoasa domnișoara Leslie!... O rușine pentru b ietel ei bunic, dar se pare ca are companie acum in tristefea ei. Un bodyguard! ii relata ea, intr-o șoapta confidențiala. Unii zic ca se teme de rudele ei. Dumneata nu ești una dintre ele, nu-i așa? (Cu gura stransa, ea il cerceta și apoi clatina din cap.) Nu semeni deloc cu barbafii Leslie. Grași toți, și pe dumneata nimeni n-a r putea sa te acuze de așa ceva. - Iese adesea cu bodyguardul?

SUSANJOHNSON

Parul de pe ceafa i se ridica maciuca. – Bineinjeles. De ce n-ar ieși? El este aici ca sa o pazeasca, și asta face, fara drept de apel. E vorba de banii ei, in felegi? adauga ea șoptit cu același aer conspirativ. Familia Leslie ii vrea. Și in timp ce i se pregati micul dejun, fu complet informat despre activitatile de la Tavora House, de cand statea domnișoara Leslie. Doamna Notkins avea cateva rude in randul personalului de acolo. Marea ei familie, nascuta acolo in zona inca inainte de cucerire, explica ea cu mandrie, includea și mai mulți oameni de afaceri locali, care contribuiau considerabil la cunoașterea activitatilor domnișoarei Leslie la Higham. De fapt, nepoata ei, proprietareasa magazinului de palarie de pe High Street, o aștepta pe domnișoara Leslie in dimineata aceea mai tarziu pentru probarea unei palarii. – Așa ca poți aștepta pana cand vine in oraș, in felul acesta evitand sa te intalnești cu ea pe drum. Amandoi, ea și bodyguard-ul ei, conduc in mare viteza – periculos, spun unii. Sper ca nu vrei sa ai un accident la vreo curba a acestui drum ingust. Fie din cauza cafelei, fie a informafiei primite, atunci cand termina micul dejun Dermott descoperi ca era teribil de tulburat și agitat. Parasind „King's Arms”, se indrepta in directia indicata de doamna Notkins și merse pe jos pe High Street pana la magazinul de palarie al domnișoarei Armistead. Privind in vitrina la palariile de seara, acoperite cu muselina, se intreba ce facea Isabella in clipa aceea. Chiar se trezește alaturi de Joe? Este posibil? A reușit el sa injeleaga ca o iubește și a venit atat de departe, doar ca sa descopere ca Isabella l-a uitat și și-a continuat drumul alaturi de alt barbat? Așteptase el prea mult ca sa-și injeleaga inima? Se intoarse de la marfa expusa din vitrina magazinului, și pomi mai departe ros de gelozie și indoieli.

Pierdut in gandurile lui tulburatoare, merse prin ora\$ fara sa vada nim ic din jur , incercand sa impace intamplarile descrise de bucatareasa de la „King's Arms” cu propriile-i speranje \$i vise. Hoin\$ind fara tinta pe str\$zi, reflecta la posibilitatile ce se deschideau in fafa lui in urm a noilor informatii pe care le primise. Era ingrijorat in privinfa mamei lui. Cum va reacfiona la intoarcerea lui, daca va fi lipsit de succes in acfiunea sa? Ar putea o asemenea lovitura sa tulbure noul echilibru al viefii ei? El personal era capabil sa suporte durerea emo{ionaia . Nu-\$i perfectase el aceasta arta in anii din urma? Dar nu putea fi de acord cu ironia situa\$iei lui actuale, dup\$ ce refuzase atatea femei. Poate ca Isabellei ii va face placere sa-l resping\$. Va vorbi macar cu el? se intreba. Sau este atat de prinsa de Joe Thurlow, incat nici nu-\$i bate capul c&-l vada pe el? Cu timpul, fii con\$tient ca magazinele se deschideau \$i se pregateau pentru alta zi de lucru. Controlandu-\$i ceasul, refacu drumul spre modista de pe Hight Street, gasi un stalp convenabil peste drum \$i a\$tepta. Pe la zece, cand ea nu sosise, o intreba pe patrona magazinului \$i \$i asigurat ca Isabella e a\$teptata. Pe la unsprezece, domni\$oara Armstrong presupuse ca domni\$oara Leslie \$i-a schimbat probabil planurile. Pe la doua sprezece, se decise \$i se indrepta spre Tavora House sa o caute.

.

- Domni\$oara Leslie a plecat astazi diminea\$a cu Joe \$i Mike, i se spuse. Dar Henderson nu i-a mai dat nici un am\$ununt barbatului care pretindea ca-i lordul Bathurst. Ori pentru ca intreaga casa \$tia cum o tratase lordul pe Isabella, ori Henderson, afland identitatea lui Dermott, conform dispozifiilor lui Joe l-a tratat

SUSAN JOHNSON

ca pe orice strain, cu suspiciune. Nu mai primi nici o alta informatie de la Tavora House. Frustrat, Dermott s-a intors la Higham și i-a oferit doamnei Notkins o suma substanciala ca sa descopere unde era Isabella. La inceput, bucatareasa s-a prefacut a fi ofensata, dar nu putu rezista prea mult momelii atator bani și a atator delicioase cleveteli pe care le putea descoperi. Marele-și-putemicul nobil londonez a fost folosit de multe ca subiect pentru aceasta. Iar domnișoara Leslie nu era cunoscuta ca fiind prea docila. Exista posibilitatea existenței unei mari drame pe {annul marii. Dar in v e s t i g a t e e i scoasera la iveala doar ca Isabella a plecat spre sud. Nici personalul de la Tavora House nu știa prea multe. – Au plecat in mare graba, injelegi, ii explica ea lui Dermott mai tarziu in acea«dupa-amiaza. Domnișoara Leslie și bodyguardii ei n-au luat decat un rand de haine de schimb. Foarte ciudat, nu-i așa? murmura ea, privindu-l pe lord in fata. Și dupa plecar ea lui Dermott, cand le povesti prietenilor intamplare, ea relata: – El nu parea a fi prea fericit ca domnișoara Leslie a plecat cu amandoi oamenii ei. Nărilor lui s-au umflat considerabil, și mania de pe frumosul lui chip era demna de vazut. Dar m-a piatit ca un adevarat gentleman, deși știrile mele n-au fost pe placul lui. Ascultafi ce va spun, cand o va gasi pe domnișoara Leslie, nimeni nu va vrea sa fie in pielea ei. Nici pentru tot ceaiul din China, adauga ea dramatic.

•

Nu avea nici un sens sa rascoleasca intreaga Anglie in cautarea infructuoasa a Isabellei, trase concluzia Dermott, morocanos și prost-dispus la gandul Isabellei alaturi de Joe. Mai ales dupa clevetelile doamnei Notkins, care era motivul?

intarziase el prea mult! IȘi gasise ea pe altcineva! Și avand in vedere inclinafia e i pasionala, n-ar putea afirma in mod cinstit ca era surprins, Isabella fiind de parte de genul de femeie care sa duca o viafa de celibat. Poate se dusese la Londra. Bagajul ușor pe care-l luasera cu ei sugera o calatorie scurta. Ar fi putut să-o gaseasca acolo, daca voia. Dar dupa tot ce auzise la Higham, nu era inclinat sa-Și marturiseasca dragostea unei femei care !Și Și transferase afecfiunea catre altu l, un barbat cu care statea de cateva saptamani abia. Un barbat despre care el Ști a bine ca o putea satisface. Statea in picioare in fafa la „King's Arms“, imun la foia la orașului, la trecătorii care se uitau la el plini de curiozitatea pe care o atr Sgea linia elegants a hainelor sale londoneze. Se simfea dezabuzat, iritat, prost-dispus. Soarele coborase deja la orizont, dar in ciuda orei tarzii, nu era dispus sa mai petreaca o noapte la Higham, Și in starea ds spirit actuala nu avea chef sa se întqfirca la Londra; gandul la orice fel de companie il dezgusta. Numai in sula W ight ii putea oferi izolarea pe care o cauta – in indepSrtata lui cas5, departe de orice amintiri despre femeia necredincioasa. DeȘi trebuia să-i spuna Și mamei lui – ceea ce necesita o deviere la Alworth. Dorea din tot sufletul ca explicafi ile lui sa nu compromita reinnoita ei dragoste de viafa. Dermott mergea prin noapte, nedandu-Și seama cand incepuse să ploua, uitand de lumea fizica, complet absorbit de nemulfumirea lui. Cu fiecare gand nedorit la Isabella Și la noul ei iubit ii creȘtea indispozifia, era dominat de un resentiment plin de iritare privind critic rolul pe care-l jucase el in ruina relajiilor lor. Armasarul lui pur-sange statea liniȘtit, ca Și cum infelegea chinurile stSpanului sau, Și numai cand se intu necS intoarse capul Și necheza – amintindu-i lui Dermott despre nevoia de a se odihni. Cand ajunsera, pufin dupa aceea, pe St. Albans, Dermott se indrepta spre White Hart, unde un randaȘ ii lua

SUSAN JOHNSON

armasarul pur-sange ca sa-l buşumeze şi sa-l hraneasca. Dupa ce descaleca, Dermott realizează brusc ca era transpirat, flaman şi atât de obosit încat pica din picioare de somn. Poate, se gândi el, ar fi mai bine sa se odihneasca vreo cateva ore înainte de a pleca din nou la drum. Facându-şi drum prin aglomerarea de vehicule şi de oameni din curte, se îndrepta spre intrarea in han, simţind raceala hainelor jilave pe piele. Chiar langa veranda din fafa hanului se opri brusc, vazand o figura familiara ridicand doua genji de şa de pe burduful unui faeton plin de noroi. Fracându-şi ochii, primul gând fu ca probabil se înşela. Nu putea fi Joe Thurlow. Era istovit, oboseala îi întunecase vederea. Joe nu putea fi atât de departe in sud.

Dar cand omul se întoarse de la faeton cu gentile, Dermott incremeni. Pulsul îi se întefi, cand Joe se îndrepta spre el. O sumedenie de întrebări iritate îi asaltau creierul, o exploziva amarăciune şi gelozia îi inundara simţurile. Dupa o secunda, cei doi barbafii erau fafa-n fafa in lumina slaba. – Presupun ca nu calatoreşti singur? marai Dermott. – Dumneata erai? rasuna vocea rece a lui Joe. Dumneata ai întotdeauna o femeie aproape, dupa cate-mi amintesc. – Hai, nu mai face fife cu mine. Este cu tine? – Şi daca e, spuse scurt Joe, nu cred ca e treaba dumitale. – Şi daca aş face sa fie treaba mea? Fiecare cuvânt era o provocare. – N-ai jignit-o destul, Bathurst? Te sfatuiesc sa o laşi in pace – zambi taios Joe – Şi da-te la o parte din calea mea. – O vrei doar pentru tine? La Higham se zice ca voi doi suntefi al dracului de apropiati. De ce sa nu discutam despre asta? murmura Dermott mios. – Lonsdale e aproape ca te-a ucis, dupa cate am auzit. Dupa cum arafi, n-ai rezista la obişnuitele zece runde. Te sfatuiesc sa te retragi cat mai pofii.

- O voi vedea, Thurlow, cu varsare de sange sau fara. (Chiar in starea lui cea mai buna, Dermott n-ar fi rezistat mai mult de doua runde cu Joe Thurlow.) Orice ca le mi-e perfect egala. Ceva neobişnuit din tonul lui il izbi pe Joe. Un fel de umi linfa, sau se datora faptului ca in adancul ochilor lui Dermott zacea ascunsa o slabiciune a spiritului pe care nu o observase mai inainte. Sau era pur şi simplu recunoaşterea faptului ca se afla in fafa unui adversar care ar fi luptat până in ultima clipa. - Dupa nefericita cursa pe care ne-ai pus sa o facem, ma-ndoiesc ca va vorbi cu dumneata, ticaiosule. A plans intruna de la Wight. Surprinderea se c iti in ochii lui Dermott. - Ce cauta acolo? - Te cauta, ii arunca Joe. Ai innebunit-o destul. - Mama mea... Şopti Dermott. - Şi dumneata probabil ca fi-ai schimbat parerea, spuse Joe cu dezgust. Cel pufin aŞa cred eu. - Jur ca n-am Ştiut. (Mania lui Dermott se evapora; venise sa-l vada.) Putem sa ne certam mai tarziu in legatura cu caracterul meu. (Tonul lui era mai rezonabil acum.) Dar n-am dormit de trei zile - Şi ce rcetand imbracamintea murdara de noroi a lui Joe - , cum nici dumneata nu pari a fi petrecut ultima noapte intr-un pat curat. Ne putem baga sabiile-n teaca Şi sa o lasam pe Isabella sa hotareasca? Sau fi-e greu sa o faci? il privi contele uşor in cruntat, gelozia lui nefiind complet potolita. - O iubeŞti? il intreba direct Joe, fixandu-l pe Dermott ca Şi cum adevarul ar fi putut fi aflat din vreo fixgara expresie a fefei. - Dar tu? - Eu am intrebat primul. Amandoi erau inalfi, la fel de lafi in umeri, Şi deŞi contele parasise de curand patul de moarte, pareau la fel de putem
ici

SUSAN JOHNSON

amandoi. Dar aerul era incarcat, ei purtand aceeași provocare in priviri. - F&ra sa te jignesc, Bathurst, dar raspunsul dumitale este mai important decat al meu. - De ce, cand ai stat alaturi de ea de s&pt&mani?! - Pentru c& ea te iubește pe dumneata . Daca doamna Notkins ar fi fost mai pufin flecarS, Dermott ar fi putut vorbi fara cinism. - Și ce altceva mai știi despre Isabella, Thurlow, daca suntefi atat de intimi incat sa știi și pe cine iubește? - Ce dracu' insinuezi? - Insinuez ca ești mai aproape de ea decat mine. - Hristoase, Bathurst!... marai cu resentiment Joe. Crezi ca m-aș obosei sa vorbesc cu dumneata daca mi-aș inchipui ca aș avea vreo șansa la ea? Te-aș bate mar, te-aș caica in picioare, și aș uita ca te-am v3zut vreodata. Așa ca raspunde-mi, o iubești? - Pana de curand așa presupuneam, marai Dermott. - Am nevoie de mai mult decat atat, il apostrofa cu bruschefe Joe. - Ești expertul ei? - Sunt. (Cuvintele trezira a rfragul campionului de categorie grea de cu opt ani in urma.) Ai intenții onorabile? - intrebare obraznica, daca nu ai fi paznicul ei. - Deocamdata sunt, și aștept un raspuns cuviincios daca vrei sa o vezi cu frumoasa dumitale fa^a nepocita. Spranceana lui Dermott se ridica: - Deci suntem rivali. Ochii lui Joe ii susfinura pe aceia ai lui Dermott pentru o clipa de tensiune, apoi clatina din cap. - M-a dat peste cap, Bathurst - crede-ma, nu am nici un sentiment de prietenie fa\ a de dumneata. Dar fin la ea și nu vreau sa te porfi din nou inconsecvent cu ea. Este nenorocita de cand ai parasit-o, și inca și mai nenorocita dupa dimineafa asta de pe insula.

D aca Dermott nu fusese complet convins mai inainte, cuvintele lui Joe despre Wi ght erau atat de neobişnute, incat sinceritatea lor nu putea fi pusa la indoiala.

– N u Ştiu nimic despre calatoria voastra pe insula, dar te asigur ca sunt aici cu cele mai bune intenţii. Atat glasul cat Şi expresia fezei lui erau grave. – I-am adu s un inel Isabellei, impreuna cu mana Şi inima mea. Este corespunzator raspunsul? – Pentru mine este suficient; nu pot vorbi in numele ei. (Şi deodata Joe zambi.) S-a r putea sa prefere inima dumitale la frigare. Dermott raspunse la zambetul lui J oe, incercand sa schifeze Şi el unul. – Sunt conŞtient de posibila ei furie. Daca m a va arunca afara, vrei sa m a arunci inapoi? Intenfionez sa persist in aceasta cu rtare. – Mi-ar place sa te arunc la dracu', Bathurst, ranji Joe. Dar din pacate ea t e vrea pe dumneata, nu pe mine – aŞa ca asta vreau Şi eu! – Se face atat de uŞor iubita, n u-i aŞa? – La dracu', avea ea dreptate. Nici nu Ştii cat te invidiez. Şi acum, n-o zbarci din nou, grai el cu bruschefe. Gura lui Dermott schifa un ranjet. – Vrei sa-mi dai sfaturi? – Cred ca poti fermeca orice femeie, Bathurst. N-ai nevoie de nici un sf at de la mine. Mina lui deveni serioasa. – Mulfumesc ca ai avut grija de ea. – N-am facut-o pentru dumneata. – Ştiu, atinse nervos Dermott inelul din buzunarul lui, nes igur de primirea ce i se va face cu toata asigurarea lui Joe, nefiind deloc sigu r ca nu era prea tarziu. (Rasufia adanc, apoi exaia aerul incet.) Ureaza-mi noro c. – Daca tot trebuie sa o aiba cineva, sunt bucuros sa fii dumneata acela, raspun se Joe facandu-i cu ochiul. De altfel, aratand aŞa cum arafi, ai nevoie doar de pu fin noroc.

SUSAN JOHNSON

22.

os

doua uşa din capatul scarilor, spuse Joe. Ii spusese şi ca Isabella il iubea. Spera sa fi avut dreptate. Dermott bStu in uşa de doua ori, apoi se cutremura. Pufin cam prea meet, gandi el, mişcandu-şi degetele infepenite. Dar ea raspunse: - Intra, Joe! Şi el uita de durerea şi gelozia lui, tragand concluzia ca vocea ei suna mult prea p rietenosaa. Deci il primeşte totuşi p e Joe in dormitorul ei? Cand intra in camera, arata mai neindurator decat intenfiona. Totuşi, se intampia ca Isabella nu-l obser va, pentru ca ea nu se vedea. El cerceta micul dormitor. - Lasa gentile oriunde, J oe! se auzi glasul Isabellei venind din spatele unui paravan aŞezat in fafa caminu lui, auzindu-se imediat zgomotul apei tumate. Ce s-ar f i intdmplat daca ar f i fo s t Joe? se gandi prost dispus Dermott. Şi daca n-ar fi fost Joe atat de politi cos şi de onorabil? Ce s-ar f i intdmplat daca ar f i profitat de ocazie? Era evid ent ca ea facea baie... sau... MU de draci! Şopti. Poate.ca Joe a profitat deja. D ermott tranti cu zgomot genfile pe care i le daduse Joe. - Mulfumesc! El nu rSpun se, Şi dupa o clipa de ezitare ea intreba: - Joe?! - N u e Jo e . O auzi icnind şi zgomo tul apei izbind podeaua, şi curand aparu o balta raspandindu-se de dupa paravanul de panza. - Ce vrei? Nici o urma de dragoste in intrebarea raguŞita, deşi el era real. In loc de asta, ii ajunse la urechi lipait de picioare ude pe

podea și zgomotul Ștergerii cu Șervetul – activitate care se opri când el declara: – AȘ vrea să vorbesc cu tine. Ea nu răspunde mult timp, așteptând cu respirația tăiată. Era viu! O fericire nestăpănită îi trecu prin minte, neținând seama de judecata ei stăpănită – gândurile pline de luciditate o napădiră după o secundă, amintindu-i de ceea ce era el și ceea ce-i făcuse sau nu-i făcuse ei. Și fu napădită de toate resentimentele. Ea ieși din spatele paravanului, într-un halat de calitate îndoielnică, evident de împrumut, pentru că era prea strâmt. 1 – Ifi dau două minute. (Glasul ei era rece.) Unde este Joe? Probabil că Dermott daduse peste el. Din părul ei picura apă pe podea, și îi amintea de prima dată când o văzuse la stabilimentul lui Molly. Dar scurta hii nostalgice fu aproape instantaneu umbrită de interesul pe care-l arăta ea pentru Joe. – Își poate purta singur de grijă. Te temi pentru el? – Bineînțeles că mă tem. Nu ești o persoană care să prezinte prea multă încredere, printre altele, spuse ea infepată. – Și cât de mult te temi? Ea îl cerceta cu barbia ușor ridicată. – Nu cred că te privește. De fapt, nimic din ce-i legat de mine nu te privește. M-ai lamurit. De ce ești aici? Era furioasă, deși se așteptase la asta. La ceea ce nu se așteptase era incapacitatea lui de a-și stăpâni gelozia. Își păstra cu mare efort calmul. – Joe mi-a spus că ai fost pe insula Wight. Ea roși furioasă. – Ti-a scris mama mea? – N-are importanță dacă mi-a scris. – N-am știut. Îmi pare rău că nu am fost acolo.

- imi pare rau ca am fo s t acolo, remarca ea tranŞant, umilita din nou la amintirea intamplarilor. In camera se lasa liniŞtea. - i|i datorez un numar mare de scuze, sp use el in cele din urma. - Da, imi datorezi. El trase scurt aer in piept, pentru c a nu era obiŞnuit sa-Şi ceara scuze. - Unul dintre motivele pentru care m3, aflu aici, adauga el, este sa-fi ofer compensarea pentru tot Şi orice am facut ca sŞ te r3ne sc. Nu exista scuza, dar vreau sa Ştii ca imi pare nespus de rau.

-in

Alta respirafie scurta. - N u uŞurezi deloc situaafia. - Ca la intalnirea noastra de la Green Abbey. Dupa cate-mi amintesc, n-ai raspuns deloc la rug&min|ile mele. - Am raspuns la unele dintre ele. Ea schifa un zambet: - Asta-i raspunsul automat la ti ne, nu-i aŞa? Sexul... Eu vorbesc de partea care cere empatia pentru alte flinfe u mane, vorbesc despre faptul ca m-ai lasat in dimineafa aceea pe trotuar cu un „la revedere” oficial. Vorbesc despre faptul ca nu ai luat contact cu mine, ca nu m-ai lasat sa Ştiu daca traieŞti, lasand sa treaca saptamani fara un cuvant. (Vocea ei d eveni stridenta.) N u te-a interesat ca am suferit saptamani intregi... gandindu -ma la ce era mai rau, crezand ca eŞti mort. Iar |ie nici nu-fi pasa, nu-i aŞa? decl ara ea acru. AŞa ca, uite, nu sunt dispusa sa fac sa-fi fie nimic uŞor. Mi-a facut p lacere ca te-am ... - N-ai altceva sa pui pe tine? Glasul lui suna chinuit. Ea puf iiii pe nas, neincrederea fluturand in ochii ei.

– Nu poți fi serios. (il scruta cu privirea.) Am innebunit cu comportamentul tau și cu frustrările mele, și tu mă faci să-mi fie și mai greu? – Scuza-mă, îngaima el. Dar pentru numele lui Hristos, ești realmente goală în halatul acesta stramt și ud – și ar fi incredibil, ca de obicei. – Și ai uitat ce vrei să spui pentru că creierul tău este în cocoșelul asta. El nu uitase bineînțeles de inelul din buzunarul de la piept. Dar spera să o facă mai întâi să fie într-o dispoziție mai bună. Evident, asta era un eșec. – Am fost la Higham să-ți cer să te căsătorești cu mine, spuse el brusc, pentru că poza lui nenaturală, conciliatoare se topise în faja comentariului ei acru despre pozitia creierului lui. Și am descoperit că tu o șterseseși cu bodyguard-ul tău, despre care satul Higham considera că este iubitul tău foarte special, glumi el. Așa că mi-am zis: duca-se dracului, și dracu' să te ia și pe tine și pe toate femeile din lume, în general. Și tocmai plecam spre Wight când Ji-am văzut iubitul, pe Joe, afara. – Nu e iubitul meu. Fraza cu căsătoria îi răsună în urechi, reverberația ei putem ica fiind capabilă să acopere coral blestemat de resentimente. – E al dracului de greu de spus. El era morocnos, excitat și morocnos, sau morocanos pentru că era excitat fără rezultat. – Bine, acum știi, spuse ea calm, și un halat mai bun este în geanta, dacă vrei să mi-l aduci. El o privi. Tonul ei se schimbă, și îl privea cu un zâmbet slab. – De ce nu vii să-l iei? murmură el, recunoscând instinctiv bunele ei intenții. – Halatul?

SUSAN JOHNSON

- H alatul... Și inelul... Și pe mine Și miile mele de scuze. (El se opri Și zambi.) Și toată dragostea mea cu ele. - Ești sigur de aceasta dată? El încuviința din cap. * - Nu știu ce i-a scris mama mea, dar totul este adevărat. - Unei femei îi place să primească ca un asemenea mesaj personalizat. (Ea îi măsura cu privirea de sus până jos Și în apoi, oprindu-se asupra ochilor lui.) Pari destul de mare ca să poți vorbi singur. - Sunt foarte ud. O evadare inconștientă probabil, după atâția ani în care evitas cuvintele. Se legăna pe picioare, framântându-și picioarele, cu cizmele ude. - Și asta-ți afectează vocea? Rămânând nemișcat, el chicoti: - Nu ... Și nici cocoșelul meu. Ea zambi. - Ce noroc! - Te mărit cu mine? Ea își puse mâna palnă la ureche, aplecând ușor capul înainte. - Unde este prefata înflorită obișnuită a unei cereri în căsătorie? îl chestiona ea. Ceva poetic, despre munți Și râuri Și veșnicie? - Te iubesc ca un râu involburat alergând veșnic pe valea unui munte. Ea rase. - imi pare rău că am cerut așa ceva. - Te iubesc cu adevărat, Izzy, rehm el încet, Și te voi iubi atâta timp cât vor exista munți Și râuri care să curgă pe ei. Fiecare zi pare nesfârșită fără tine, fiecare noapte e goaia fără tine, fiecare respirație a mea nu are sens, fără tine. Casătorește-te cu mine, te rog.

- Numai daca promiji sa nu te mai bati niciodata in vreun duel! Si adauga foarte incet: - Nu mai pot trece prin aSa ceva inca o data. El rasufia Si privi la ea. - Cere-mi altceva. Oricand poate aparea un tanar turc care sa vrea sS-Si incerce norocul. Nu -{i pot promite asta. - Atunci vom ramane la fara, departe de tofii tinerii turci.

- Buna solutie. (El ridica din sprancene.) Asta inseamna ca ai spus „da”? Ea incuviinfa din cap. - Nu se obiSnuieSte un raspuns mai inflorit la o cerere In casatorie? o tachina el batjocoritor. Ceva in legatura cu gratitudinea Si devotamentii? - Stiu ca eSti plin de gratitudine ca m a voi casatori cu tine Si ca imi vei fi veSnic devotat. El chicoti. - Asta e. - Ce draguf ca suntem de acord!... - Ce draguf sa priveSti in viitor traind din nou, ofta el. Si imi cer scuze pentru tot. - Stiu. Ea se indrepta spre el, lasand urme de picioare goale pe podea, Si cand o cuprinse in brafele lui, el ii spuse incet: - Te voi face fericita. - Stiu... repeta ea inlan{uindu-i gatul cu brafele. Si vorbind despre fericire, vrei... m iumura ea.

SUSAN JOHNSON

Epilog

indragostijii s-au casatorit dupa o saptamana in capeja de la Tavora House, aSa ca bunicul Isabellei sa o vada mSritata – cel pufin ca spirit. Si vaduva contesa Bathurst alaturi de Molly – doamna Peabody pentru acea zi – de salarii ai Isabellei Si un numar selectat din societatea m ondena erau stranSi ca sa s3rbatoreasca vesela cununie. Planurile familiei Leslie au fost zadamicite, nu numai de mariaj ci Si de nasterea noua luni mai tarziu a unui fiu Si mo\$tenitor al contelui Si al contesei sale – urmat la scurt timp succesiv de inca doi copii. In cursul casatoriei contele – care i-a ramas credincios – Si-a finut promisiunea de a o face fericita, Si astfel Si-a gasit binecuvantata bucurie Si impacare care-i lipsisera atat de mult timp lui.

NOTE

I. Nu este neobişnuit ca binecunoscutele curtezane să-şi scrie jnemele când ajun-
geau la varsta când se retrageau, ca o sursă suplimentară de venit. Numele iubif
ilor puteau fi omise din cartea publicată pentru o sumă de bani convenabilă, to-
tuşi lordul Chesterfield şi /sau ducele Wellington (sursele variază în ceea ce priveşte
atribuţiile) nu sunt singurii în ceea ce priveşte vestitele remarci pe care le
fac: „ Publica-l, şi fi-i blestemată! ”. Pentru că natura intimă a acestor memorii r-
eprezintă o fascinantă privire asupra temperamentului şi personalităţii acestor no-
bili lorzi. Memoriile lui Harriet Wilson de la începutul secolului al nouăspreze-
celea sunt dintre cele mai interesante, fiindcă fusese prietend cu mulţi dintre
cei mai influenţi şi puternici barbaşi din Anglia. Şi, contrar părerii generale, v-
iafa unei curtezane nu este neapărat una degradantă şi de săracie. Multe tinere şi-a-
u găsit barbaşi iubitori şi prosperi în cursul carierei lor. Sora mai mică a lui H-
arriet Wilson, Sophia, a fost un asemenea caz. Intrată cu sora ei mai mare în
afaceri, ea s-a hotărât încă de la o vârstă fragedă să-şi valorifice tinereţea şi fr-
umuseţea pentru triumful suprem. L-a fermecat şi s-a căsătorit cu lordul Berwick
, şi imediat a devenit conştiinţa de nouă ei demnitate şi s-a despărţit de surorile ei
şi de fostele cunoştinţe. II. Doamna Fitzherbert, de două ori văduvă şi fără copii
, a atras pentru prima dată atenţia Prinţului de Wales în martie 1784. El avea
douăzeci şi doi de ani, iar ea douăzeci şi opt. Prinţul fiind binecunoscut ca beiv
şi afemeiat, ea i-a rezistat cu isteptă avansurilor lui persistente şi pasionale, r-
efuzând să devină amanta lui până la 15 decembrie 1785, când el a fost de acor-
d să se însoare cu ea într-o ceremonie

SUSAN JOHNSON

secret. Deși căsătoria nu a fost considerată legală pentru Actul de căsătorie Royal, din punctul de vedere al bisericii era o căsătorie, și acest lucru a fost suficient pentru doamna Fitzherbert. Din uniunea lor a rezultat un copil sau doi (după cum optezi pentru deducții sau evidence), dar ca atâtea alte relații ale prințului, și aceasta a fost amenințată de stilul lui de viață destrăbălat și de prietenii de proastă reputație. În ianuară anulului 1793, legătura amoroasă s-a încheiat și favorita prințului a devenit doamna Jersey. În plus, datorită lui imense cereau ca el să se căsătorească legal, ceea ce făcea să-i crească venitul cu cel puțin 100.000 de lire pe an. I-a făcut găsită o mireasă – iubita lui de atunci, Lady Jersey, dând o mână de ajutor în selectarea acesteia – și nu întâmplător verișoara lui, prințesa Caroline de Brunswick, s-a dovedit a fi o ființă stearsă și modestă. Remarca lui de la prima întâlnire cu ea este legendară: „Am nevoie de un coniac.” Căsătoria, care a avut loc pe 8 aprilie 1795, a fost dezastruoasă, durând numai două săptămâni. Complet alienat de soția lui și obosit de amanta, doamna Jersey, în vara anulului 1798 prințul căuta să o recâștige pe domnișoara Fitzherbert. La mijlocul verii lui 1799, ea se înduioșează în cele din urmă. Impacarea lor a fost de această dată oficială: „Un gentleman de înalt rang și domnișoara Fitzherbert sunt din nou împreună <inseparabili>”, anunța The Times din 4 iulie 1799, „Unde este invitat unul dintre ei este de la sine înțeles că trebuie să fie trimisă o invitație și pentru celălalt”. Următorii opt ani au fost cei mai fericiți pentru legătura lor, deși prințul tot își mai petrecea o mare parte din timpul său cu prietenii lui.

III. Prințesa Caroline a fost tratată abominabil atât de prințul de Wales cât și de familia lui. După cum menționam mai sus, ea a fost respinsă cu dispreț aproape imediat după nuntă, și odată ce fiica ei, Charlotte – concepută în scurtă

perioadd de doua saptamani a uniunii lor - s-a ndscut, ea a fo s t indepdrtata de copil in m od deliberat. Simfindu-se nenorocita in apartamentele regale, i s-a p erm is sa inchirieze o casa la Blackheath in vara anului 1797, unde a continuat sa traiasca mai mulfi ani.'Se aude ca avea un apetit sexual deosebit, Si circuld d iverse povești p rivind diferifii ei iubifi. S-a zvonit ca a avortat un copil in 1802, dar nu a existat nici o dovada concreta. Pana i s-a perm is sa piece din Anglia, in 1814, a trait separat de Curte, doar cu cafiva servitori care oinsofeau . Viafa ei p e continent a alimentat m ult scandal, Si a fo s t form ata o comisie de catre guvern ca sa investigheze invinuirea de adulter in vederea intentdrii acfiunii de divorf. Prinful regent p e atunci era nerabdator sa divorfeze de sofia lui. Singurul sau copil, Charlotte, murise inca din leagan, lasdnd tronul Angliei fitra moștenitor, in timp ce tofi ducii regali avea cdsatorii morganatice. De cesul Charlottei i-a fa c u t p e ducii regali sa se grabeasca sd se cdsatoreasc a pentru a asigura un moștenitor pentru tron. Prinful regent a dat divorf de sofia sa in 1820, dar incercarea lui a fo st nereușita. Caroline a murit pe 7 august 1821, iar in testamentul ei i?i exprima dorinfa sd fle inmormdntata la Brunswick c u epitaful: A ici zace Caroline de Brunswick, regina insultatd a Angliei.

IV. Beau Brummell a fo s i favoritul prinfului de Wattes din 1794 pana in 1813. Reputafia lui se baza p e preocuparea pentru imbracaminte ?i peruca. Croiala hai nelor lui, mularea manușilor Si stralucirea incalfamintei erau perfecte. Secretul de a f i elegant imbracat, spunea el, „nu este parfum ul ci lenjeria foarte find, mu lta Si spdlata la ora\$". M area lui influenfa in moda masculind se datora introducerii a doua inovafii: cravate scrobite Si cizme, pantaloni - ajustafi p e picior - Si, nu du pa mult, pantalonii lungi au inlocuit

SUSAN JOHNSON

pantalonii scurfi. Brummell a descurajat excesul de matase și satin, al broderii lor aurite și al broderiilor multicolore atât de îndrăgite de prințul de Wales și de prietenii lui. Prințul și Brummell aveau aceiași croitori – Schweizer și Davison, Weston și Meyer – dar numai unul dintre ei a impus moda – Brummell. Beau a fost de asemenea responsabil de introducerea stilului de a deschide tabachera numai cu mâna stângă. Deși prințul și Brummell se desparteau uneori, abia în iulie 1813 a avut loc ruptura definitivă dintre ei. Brummell și trei dintre filfizonii lui prieteni au dat un bal la Argyle Rooms și au omis în mod deliberat să-l treacă pe prințul-regent pe lista de invitați. Dar când regentul le scrie, anunțându-i că va participa, sunt forțati să-i trimită o invitație. În seara balului, regentul este întâmpinat la ușa de cele patru gazde. Înclinându-se spre Pierre-point care era într-o parte, prințul se întoarce spre următoarea gazdă, îl vede pe Brummell și-l ignoră. Tacerea șocantă este ruptă de remarcă taraganată a lui Brummell: – Ah, Alvanley, cine este prietenul tău cel gras? Brummell și regentul nu și-au mai vorbit niciodată de atunci. În 1815, Brummell a fost forțat să fugă din Anglia din cauza debitorilor. A murit la Calais în 1840.

V. Am fost înrotdeauna fascinată de ingenioasele conducte încorporate în unele mari clădiri rezidențiale, pe vremea când instalațiile sanitare nu erau universale folosite. Aprovizionarea cu apă era în mâna a numeroase companii particulare și au fost așa până la începutul anului 1581, când rofile de apă pompa apă Tami sei pentru o parte din oraș. La sfârșitul secolului al Șapteprezecelea, folosirea fârfei aburului a fost introdusă efectiv de Thomas Savoy; în 1721, o pompă acționată de motorul lui Savoy era instalată

la Compend House din Kensington. Ea trebuia sa scoata trei mii de galoane (1 galon = 3,785 l.) pe ora, de la cincizeci si opt de picioare (1 picior = 30,48 cm) intr-o cisterna de pe acoperisul casei. In 1723, Compania Chelsea Waterworks a fost incorporata „pentru buna aprovizionare a oraşului si privilegiul Westminsterului si a parcurilor adiacente cu apa”. Tot aceasta companie a fost responsabila cu introducerea primelor pompe de fier din Londra in 1746 si 1747, cu largirea folosirii pomelor cu aburi, 1750 de tone de apa erau pompate zilnic. Cecilia Finnes strabatea Anglia la sfarsitul secolului al Saptesprezecelea si inceputul celui de al optsprezecelea aprovizionand cu apa fontanelle, baile si closetele. VI. Isabella, marchiza de Hertford, a fost o femeie ambicioasa. Nascuta la doi ani dupa prințul de Wales, fiica celui de al noualea viconte Irvine, a devenit a doua sofie a marchizului cand avea exact Saisprezece ani. Cu optsprezece ani mai tanar decat soful ei, ea era inaltă, frumoasă si eleganta – desi puţin cam corpulenta. Am dat atelatele lor mai devreme pentru scopurile povestirii, dar ea si prințul nu au avut relatii pana in 1807. Aşa ca pentru ce a inlocuit prințul o insofitoare in varsta (doamna Fitzherbert avea cincizeci si unu de ani pe atunci) cu alta aproape la fel de batrand (Lady Hertford avea patruzeci si Sapte)? Suspiciunile lui Lady Besborough sunt ca prințul suferea de plictiseala – „ Vai! Nu exista vindecare! Boala este fatală”, erau probabil corecte. Lady Hertford era inteligenta, si destul de mândra ca sa-l stimuleze mintal si sa-l satisfaca emotional. Legătura lor a durat zece ani. VII. Sunt intotdeauna intrigata cand dau peste unele insemnari despre desfructurile sexuale ale femeilor. In timp ce mii de volume au descris devierile sexuale ale bdrbafilor, despre femeile nu se gasesc o documentatie la fel de bogată –

SUSAN JOHNSON

deși exista. atestări istorice ale unor sinonimii sexuale feminine, (de ex. să citim numai câteva – Cleopatra, împărăteasa Teodora, Eloiza, Diana de Poitiers și veșnic favorita mea Caterina cea mare a Rusiei). Așa că spre documentarea oamenilor de știință, frumoșii vânzatori de pe Bond Street pot adăuga și alte dovezi că femeile au găsit întotdeauna plăcere în a se distra. Conform lui Malcolm (Anecdotes of the Manners and Customs of London During the Eighteenth Century, 1810): „înca din 1765 s-a cerut ca tineri frumoși și puternici să servească în magazinele de modă pentru doamne care au creat o piață prin impresia ce o face personalitatea lor în lumea doamnelor din lumea bună și s-au iscat multe scandaluri chiar și în acele zile pentru acest obicei”. La sfârșitul secolului, Boettiger (Londra și Paris, 1799) zice: „cum populația feminină nu este dezinteresată de un bărbat frumos și proaspăt cu obraji roșii, șireții de pe Bond Street caută vânzatori bine cladiți cu personalitate cu care doamnele lascive pot schimba câteva cuvinte ceea ce le asigură afacerea. ” VIII. De când era ilegal duelul, o trăsura închisă era adesea folosită ca să ducă la întâlnirile pentru duel ocupanții care nu vroiau să fie recunoscuți. IX. Teribilele consecințe datorate erorii încarcerării unui pistol sunt exagerate de Abraham Bosquett în această cruntă prevestire din Duelul de Robert Baldick: „Este știut că, datorită unei încălcări nejudicioase, duelistul poate fi ucis de descărcarea propriului pistol, o parte din butoi intrându-i în tâmplă; și se întâmplă adesea, din aceeași cauză, ca mâna care ține pistolul să fie zdrobită. Eu am fost prezent odată când duelistul și-a împușcat propriul secund în obraz, lovindu-l într-un dinte, nu cu glonful, ci cu o parte a butoiului pistolului, care a explodat

langa feava. Eram de asemenea pe teren când un duelist s-a împușcat în picior, la capăt, gata să-l coste viața, întâmplarea a pus capăt diferendului pe moment. Martorul sau îi daduse pistolul cu cocoșul ridicat, iar în mers, legându-l pe lângă picior, înainte de a se da semnalul, în această poziție s-a descărcat. Cu alta ocazie, secundul a încercat pistolul prietenului sau atât de neatenț, încât glonțul și praful de pușcă au ieșit afara înainte de a i-l prezenta; când, după ce partea opusă a tras primul a (problema fiind astfel rezolvată), el a descoperit, fără a mai încerca să-și descarce pistolul în aer, că era neîncărcat”.

SUSAN JOHNSON

Despre autor

Susan Johnson, autoarea carfii caștigătoare a premiului național pentru romanele cele mai bine vandute, locuiește la țară, lângă North Branch, Minnesota. Fost istoric de artă, ea consideră că viața de scriitor este cea mai bună din lume. Cercetând romanele ei, se observă că ea le plasează în trecut și la mare distanță. Dând viață personajelor, poate da frau liber imaginației, în timp ce procesul de creație îi oferă posibilitatea de a arunca și o privire în complicata mașinărie a minții. Dar poate cel mai important... scriind povești este distractiv.

EDITURA ELIS

Mușcându-și buza de jos, încerca să scoată la iveală alte opțiuni pentru a scăpa de amenințarea pe care o reprezenta rudele ei. Dar nici o altă soluție comodă de salvare nu-i venea în minte, nici un bun samaritean nu aștepta în viața ei momentul când va fi nevoie de el, ca să o salveze. Era absolut singură. Imensitatea singurătății ei îi strânse stomacul într-un nod.

Cu inima batând puternic, deoarece ghicea răspunsul pe care II va primi, Întreba : - Ce va trebui să fac, concret? - în schimbul protecției oferite de casa mea și a rușinării reputației duminicale suficient de mult ! încât rudele să nu mai fie interesate de I căsătorie, rti voi cere să joci un rol limitat
789737

I

801210

de curtezană.

